

ആനപ്പാപ്പി

(സഭാചരിത്ര പ്രധാനമായ ജീവചരിത്രം)

(Malayalam)

Aanappappi

(Biographical Church History)

By

Adv. Dr. P. C. Mathew Pulikkottil

K. V. Mammen Kottackal

First Published: December 2000

Second Edition: January 2001

Third Edition: April 2015

Publishers: Kottackal Publishers

Manganam, Kottayam-18, Kerala Ph: 0481 2578936

Copy Right: Publishers

Price: Rs. 150/-

ആനപ്പാപ്പി

(സഭാചരിത്ര പ്രധാനമായ ജീവചരിത്രം)

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ:-

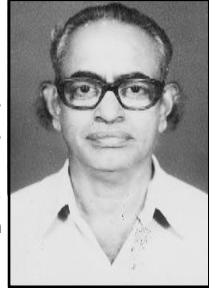
അഡ്വ. ഡോ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ
കെ. വി. മാമ്മൻ, കോട്ടയ്ക്കൽ

പ്രസാധകൻ:

കെ. വി. മാമ്മൻ
കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്
മാങ്ങാനം, കോട്ടയം 686 018 കേരളം
ഫോൺ: 0481 - 2578936

അഡ്വ. ഡോ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ

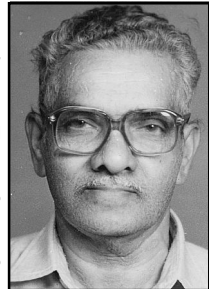
കുനംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ചാക്കുണ്ണിയുടെയും കുട്ടായിയുടെയും മകൻ. 1935-ൽ ജനിച്ചു. മദ്രാസ്, മൈസൂർ, കേരള സർവകലാശാലകളിൽ നിന്ന് ബി. എ., ബി. എൽ., എം. എസ്. ഡബ്ല്യു., ഡി. എസ്. എസ്. ബിരുദങ്ങൾ നേടി. കാലടി സംസ്കൃത സർവകലാശാലയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പടിയോലകളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തി പി.എച്ച്.ഡി. കരസ്ഥമാക്കി.

രക്താംബരം, കുളിരുള്ള രാത്രിയിൽ, അർദ്ധരാത്രിയിൽ എന്നീ ചെറുകഥാ സമാഹാരങ്ങളും ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പാട്ടും ചരിത്രരേഖകളും, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും മലങ്കരസഭയും, കുനംകുളം കാവടിക്കേസ്, നിരണം പള്ളിച്ചരിത്രം, റാവുസാഹിബ് ഡോ. ചീരൻ വർഗ്ഗീസ്, കെ. ടി. മാത്യു, ഡോ. സി. സി. മാത്യു എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. ആനപ്പാപ്പി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്രവും സംസ്കാരവും, നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിയമയുദ്ധം, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സഹഗ്രന്ഥകാരനാണ്. 2005-ൽ ന്യൂയോർക്ക് സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് സൊസൈറ്റിയുടെ അവാർഡിന് അർഹനായി.

കെ. വി. മാമ്മൻ

ജനനം 1929-ൽ പത്തനംതിട്ടയിൽ. പിതാവ് എം. വർഗീസ് കോട്ടയ്ക്കൽ, തമ്പമൺ. മാതാവ് മറിയമ്മ. ബിരുദ ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനു പുറമേ നാഗ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് 1960-ൽ ജേർണലിസം ഡിപ്ലോമാ കരസ്ഥമാക്കി. മലയാള മനോരമയിൽ 40-ഉം ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ 50-ഉം വർഷം പത്രാധിപ സമിതി അംഗമായിരുന്നു. 'മലങ്കര സഭ' മാസികയുടെ മുൻ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. 45 വർഷം പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ പള്ളി സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ, റീത്തുപ്രസ്ഥാനം, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവ, പ. ഔഗേൻ ബാവ, പാമ്പാടി തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, 2000 വർഷം പിന്നിട്ട മലങ്കരസഭ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ, പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി, യാച്ചാരം, ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, മലങ്കര വർഗീസും ആനപ്പാപ്പിയും മുതലായി സഭാ ചരിത്ര-ജീവചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ അറുപതിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

ഭാര്യ ലീലാമ്മ മാമ്മൻ മാങ്ങാനം മന്ദിരം ആശുപത്രിയിലെ ലേയാമ്മ മെമ്മോറിയൽ നഴ്സിംഗ് സ്കൂൾ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ. മക്കൾ വറുഗീസ് മാമ്മൻ (ആനന്ദ് ട്രാൻസ്‌പോർട്ട്), അഡ്വ. നോട്ടറി മോഹൻ മാമ്മൻ, ഡോ. അനിത മേരി തോമസ് (ശാസ്ത്രജ്ഞ, അണുശക്തി വകുപ്പ്)

വിലാസം: കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18 ഫോൺ: (0481) 2578936

ആശംസ

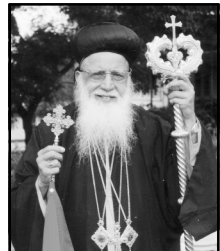
മലങ്കരസഭയുടെ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ നടന്ന അവിസ്‌മരണീയമായ ഒരു സുപ്രധാന സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രവും മലങ്കരസഭാഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ച ത്യാഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്കുണ്ടായ വധഭീഷണികളെ നേരിടാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കാവൽക്കാരുടെ തലവനായ വർക്കി ആശാൻ എന്ന ആനപ്പാപ്പിയുടെ ക്രൂരമായ വധവും കൊലക്കേസും കുറ്റവാളികൾക്കു കോടതിയിൽ നിന്നും ഉയരത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ശിക്ഷയും മറ്റും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ പുസ്തകം നമ്മുടെ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. അദ്ധ്യാപകൻ കൂടിയിരുന്ന വർക്കി എന്ന ആനപ്പാപ്പി സഭാസന്ദേഹം മൂലമാണ് പഴയ സെമിനാരിയിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടത്. മല്ലനും ശക്തനുമായിരുന്ന പാപ്പിയെ വകവരുത്താതെ, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിടാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള എതിരാളികളുടെ കണക്കു കൂട്ടലിന്റെ ഫലമാണ് ചരിയിലൂടെ നടത്തിയ പാപ്പി വധം.

പാപ്പിയെപ്പറ്റിയും, ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നാട്ടിലെ ചിലരുടെ പ്രേരണ മൂലം നടത്തിയ അനധികൃത മടക്കിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയും കിട്ടാവുന്ന ആധികാരിക രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം, തെറ്റായ പല മുൻധാരണകൾ തിരുത്താനും യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാനും വളരെയധികം സഹായകമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ നേരേ ദുഷ്ടലാക്കോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും യുവതലമുറയ്ക്കു സഭയോടു കൂടുതൽ സ്നേഹവും കുറും ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഈ പുസ്തക വായന ഒരു വലിയ അളവിൽ സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. സഭാചരിത്ര-ജീവചരിത്ര രചനാരംഗങ്ങളിൽ പ്രശംസനീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യുവും കോട്ടയ്ക്കൽ കെ. വി. മാമ്മനും കൂടി എഴുതിയ ശ്രദ്ധേയമായ “ആനപ്പാപ്പി” എന്ന ഗ്രന്ഥം സഭാചരിത്ര പഠിതാക്കൾക്കും അന്വേഷകർക്കും ഒരു വലിയ മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളായ ഇരുവരെയും മികച്ച അവതാരിക എഴുതിയ നമ്മുടെ ജോസഫ് ചീരനച്ചനേയും നാം അനുമോദിക്കുകയും ഇവരുടെ സഭാചരിത്ര സാഹിത്യ പരിപോഷണത്തെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

**ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ
മാത്യുസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാ**

കോട്ടയം
19-11-2000

കാരയ്ക്കലിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ആനപ്പാപ്പി ചരമശതാബ്ദി
സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത പ. ബസ്സേലിയോസ്
മാർത്തോമാ പുരോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ

ആമുഖം

പുരാതനപ്രസിദ്ധമായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചോര പുരണ്ട ദീർഘമായ ഒരാദ്ധ്യായത്തിലെ ധീര നായകനെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആനപ്പാപ്പിയുടെ കുരുതിയെപ്പറ്റി എട്ടൊൻപതു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷം എന്തിനാണ് എഴുതുന്നതെന്ന് ഇന്നത്തെ തലമുറയിലെ ഇതു സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടത്ര വിവരമില്ലാത്ത സഭാസ്പന്ദികളായ ചിലർക്കെങ്കിലും ന്യായമായി ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. സമ്പന്നമായ മലങ്കരസഭയിൽ അധികാരത്തിനും കാശിനും വേണ്ടി ഒരു ശതാബ്ദത്തിലധികമായി നടന്നുവരുന്നതും യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴമ്പില്ലാത്തതും വ്യക്തിനിഷ്ഠവുമായ നിസ്സാരകാര്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ കക്ഷിവഴക്കിന്റെ ഉറവിടം മനസ്സിലാക്കാനും തദ്ദാർശ്വം സമാധാനത്തിന്റെ വാടാത്ത ശാഖല പ്രദേശത്തെത്താനും സത്യസന്ധമായ ചരിത്രം പഠിച്ചു തീരു. അതിനു മറ്റു കുറുക്കുവഴിയൊന്നുമില്ല (മലങ്കരസഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ മുഖ്യ കാരണം നമ്മുടെ ആളുകൾ സഭാചരിത്രവും സത്യവിശ്വാസാചാരങ്ങളും പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കി പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരാത്തതാണെന്നു അടുത്തകാലത്ത് അന്തരിച്ച വലിയ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവേൽ പലവുരു പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്).

പ്രശാന്തസുന്ദരമായിരുന്ന മലങ്കരസഭാ സരോവരത്തിൽ തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ മുടക്കെന്ന ചെളിപുരണ്ട കല്ലെടുത്തൊറിഞ്ഞു കലക്കിയതും പണത്തോടൊപ്പം അധികാര മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കാൻ ചിലർ വഞ്ചനകൊണ്ടു നെയ്തെടുത്ത വല വീശിയതും മൂലമാണ് സഭയിൽ തിരിവുകളുടെയും തിരിമറികളുടെയും തീരാത്ത തിരമാലകൾ, ശക്തി കുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും, ഇന്നും വീശിയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ കടലിനക്കര തടഞ്ഞു നിറുത്തേണ്ടിയിരുന്ന കല്ലോലമാലകളെ കാലിനടിയിലേക്കു നിർബാധം അടിച്ചുകേറ്റാൻ ഇനി അനുവദിച്ചാൽ ഇവിടെയുള്ളവർക്കു കരയിൽ നിൽക്കാൻ പോലും ഇടമില്ലാതെ വരുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

ദൈവാശ്രയത്തോടും ധൈര്യത്തോടും ധന്യജീവിതം നയിച്ച് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് തന്റെ സഭാനുകരയെ, കാറും കോളും നിറഞ്ഞ കടലിലൂടെ മറിയാതെയും മുങ്ങിമറിയാതെയും കപ്പലോടിച്ച് ഒരു കപ്പിത്താനെപ്പോലെ, തന്റേടത്തോടു കൂടി നയിച്ച മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നീചമായി വധിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശത്തിൽ നിന്നു സഭയുടെ സിരാകേന്ദ്രം

മായിരുന്ന പഴയസെമിനാരി തട്ടിയെടുക്കാനും ദുഷ്ടശക്തികൾ നടത്തിയ തട്ടിപ്പുകൾക്ക് ഇരയായ ഒരു മല്ലനാണ് ആനപ്പാപ്പി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വർക്കി ആശാൻ.

ദുഃഖകായനും കർമ്മചൈതന്യ ധന്യനും ധൈര്യവാനും സഭാസ്പന്ദനേ ഹിയുമായിരുന്ന പാപ്പിയെ വധിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമനിയുടെ ദേഹരക്ഷാർത്ഥം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ പേടിപ്പിക്കാനും പിടിക്കാനും അടിച്ചോടിക്കാനും ഒറ്റപ്പെടുത്താനും ഒടുവിൽ സെമിനാരി പിടിച്ചെടുക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വേണ്ടവിധത്തിൽ മുൻ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അസാധാരണ മേധാശക്തിയും ആശ്വലവും അർത്ഥവും അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നല്ല പിടിപാടും ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പാപ്പിയെ പട്ടാപ്പകൽ നദിയുടെ അക്കരെ നിന്നു വന്നു വെട്ടിക്കൊലപ്പെടുത്തിയത്.

ഒരു പക്ഷെ താഴെപ്പറയുന്ന വേദവാക്യം സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഉത്സുകരായിരുന്ന ഈ സുത്രധാരന്മാർക്കു, അല്ല ചെങ്കുത്താന്റെ സന്തതികൾക്ക് പ്രേരണ നൽകിയിട്ടുണ്ടാവാം. “ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടിട്ടല്ലാതെ അവന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു അവന്റെ കോപ്പു കവർന്നു കളവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. പിടിച്ചുകെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവന്റെ വീടു കവർച്ച ചെയ്യാം” (മർക്കോസ് 3:27).

അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ചരിത്രം മയങ്ങി ഉറങ്ങുകയും അതിരാവിലെ ഉണരുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, കണ്വാശ്രമ സമാനമായ പഴയസെമിനാരിയെ, ഒരരഞ്ഞാണം കണക്കെ ചുറ്റി മങ്ങാതൊഴുകുന്ന മറ്റൊരു മാലിനീനദിയെന്നോ മന്ദാകിനിയെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മീനച്ചിലാറിന്റെ മറുകരയിൽ നിന്നാരംഭിച്ച തർക്കവിതർക്കങ്ങളും, സഭാചരിത്ര തരംഗിണിയിൽ രക്തച്ചുവി കലർത്തിയ ഈ നരഹത്യയും പാപ്പിക്ക് ഒരളവിൽ ആധുനിക മലങ്കരസഭയിൽ രക്തസാക്ഷിയുടെ പരിവേഷം അണിയേണ്ടി വന്നതും ആർക്കും അത്രവേഗം മറവിയുടെ ആഴക്കടലിലേക്കു തള്ളാനാവില്ലല്ലോ.

ഈ നരബലിയേക്കൾ പ്രധാനം, അല്ല ഭയാനാകം അതൊരുക്കിയ ദുഃഖത്തിന്റെ പാനപാത്രം മോന്തിക്കുടിച്ചവരുടെയും കണ്ണുനീർ തടാകത്തിൽ നീന്തിക്കുടിച്ചു അക്കര കടന്നവരുടെയും യാതനകൾ നിറഞ്ഞ ജീവിത മരുഭൂയാത്രയാണ്. ഇതേപ്പറ്റി പല കാര്യങ്ങൾ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ വേണ്ടത്ര തെളിയാത്ത താളുകളിലും കൈയിലെടുത്താൽ മഷി പറ്റുന്ന അന്നത്തെ പത്രമാസികകളിലും വെളിച്ചം കാണാതെ ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിരിക്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ അർഹതയില്ലാത്ത അധികാരാവകാശങ്ങളും നാണക്കേട്ട കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും

പ്രേരണ നൽകുന്ന നാണയങ്ങളും പ്രമാണിത്തവും കരസ്ഥമാക്കാൻ ചില മനുഷ്യാധമന്മാർ കാണിച്ച നെറികേടുകൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ സഭയിൽ ഇത്തരം നീചപ്രവൃത്തികൾ വീണ്ടും തലപൊക്കുകയില്ലായിരുന്നു. നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടു കൂടിയ സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാലു കുത്തുന്ന ചിലർ ഫലപൂഷ്ടിയുള്ള സ്ഥലത്തു കാലുറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാലുടൻ ദൈവത്തെ മറന്ന് സഭയുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ക്രാകദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുകയും പള്ളിയിൽ വന്നു ബക ധ്യാനം നടത്തുകയും സഭയേയും തങ്ങളെത്തന്നെയും ഒരേ സമയം നാശകൂപത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച സഭാചരിത്രം ഒന്നു മറിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കു പോലും ദൃശ്യമാണ് (നേത്രവേലിയും മറ്റും കൈക്കലാക്കിയവർക്കു ആയുസിന്റെ മദ്ധ്യം കടന്നപ്പോഴേക്കും കണ്ണീർപാടത്തു തന്നെ ശ്മശാനം കണ്ടെത്തേണ്ടി വന്നത് ഇവിടെ പ്രസക്തമായ മറ്റൊരു കഥ).

ഇത്തരം ഹീനകൃത്യങ്ങളിൽ നിപതിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു ഗുണപാംമെന്ന നിലയിലാണ് ആനപ്പാപ്പി വധവും ഒട്ടധികംപേരെ നിയമത്തിന്റെയും മറ്റും വാശിമുനയിൽ നിർത്തിയ കേസും അനന്തരഫലങ്ങളും മറ്റും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടത്. ഒരു കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഈ കൊലപാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വ്യക്തികളും ചില പ്രമുഖ കുടുംബങ്ങളും നേരിട്ട കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ദുരന്തങ്ങളും ദുർമ്മരണങ്ങളും നിരാശയിൽ നിപതിച്ച മറ്റു ചിലരുടെ ജീവിത സാധാരണങ്ങളും നരകജീവിതവും മലയാളഭാഷയോട് കുറെയൊക്കെ ദോഷം ചെയ്യാതെ ശക്തമായ വാക്കുകളിൽ കുത്തിക്കുറിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഭാഷാസന്നേഹത്തെ മുൻനിർത്തി അതു വിടുകയാണ്.

പുണ്യസ്മരണാർഹനായ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാടെ 75 വർഷം മുമ്പ് അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ, കള്ളടിച്ചശേഷം പിറവം പള്ളിയിൽ വച്ച് കാപ്പിവടി കൊണ്ടടിച്ചവരും അതിനുവേണ്ടി ഏണിചാരിക്കൊടുത്തവരും അനുഭവിച്ച നരകയാതനകൾക്കും വേദനയ്ക്കും കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. മാർ ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ എന്ന ജീവചരിത്രത്തിലെ (കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഷൻ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം-18) 'പിറവം മർദ്ദനം' എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, ആ നീചകൃത്യം ചെയ്തവർക്കുണ്ടായ കഠിന യാതനകൾ ദൃക്സാക്ഷികളുടെ വിവരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

40 വർഷം മുമ്പ്, 1976 ഓഗസ്റ്റ് 21-നു പ്രകടനം നയിച്ച് അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായ ആലുവാ തൂക്കുന്നത്തു സെമിനാരി പിടിച്ചെടുക്കാനും അതു വളഞ്ഞു മലങ്കരസഭയുടെ അംബാസഡറെന്നു

വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പുകച്ചു പുറത്താക്കാനും വൈദികരെ വധിക്കാനും ശ്രമിക്കുകയും ഒടുവിൽ കാർ കത്തിച്ചു കോപം ചാമ്പലാക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവം അത്ര വേഗം മറക്കാനാവില്ലല്ലോ. കാർ കത്തിച്ചവർക്കും അക്രമം കാട്ടിയവർക്കും ലഭിച്ച ദൈവിക ശിക്ഷ അജ്ഞാതമല്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നില്ല.

ഒരു കീഴ്ക്കോടതി വിധിയുടെ കോപ്പി ബിഷപ്പിനു നൽകാനെന്ന വ്യാജേന 1998 സെപ്റ്റംബർ 19-ന് അർദ്ധരാത്രി ഒരു സംഘം ആദംഗവാദികളായ വൈദികരും ഗുണ്ടകളും പാപത്തിന്റെ പാനീയം അകത്താക്കിയും കല്ലും കട്ടകളും വടികളും കൈകളിലേന്തിയും മുവാറ്റുപുഴ അരമനയ്ക്ക് കല്ലെറിയാനും കൈയേറ്റം നടത്താനും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ വകവരുത്താനും നടത്തിയ ശ്രമം പലരും വിശിഷ്ട വൈദികസെമിനാരികളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവരും പഠിക്കുന്നവരും പഴയ പാഴ്ചെയ്തികളിൽ നിന്ന് പാഠമൊന്നും ഇതുവരെ പഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് പകൽ പോലെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഇത്രയും കുറിച്ചപ്പോഴാണ് മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥത, ദുരാഗ്രഹം, സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ എന്നിവ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന രാമായണം അയോധ്യാകാണ്ഡത്തിലെ ഒരു ചിത്രം ഓർമ്മയുടെ ഭിത്തിയിൽ പതിഞ്ഞത്. മനുഷ്യന്റെ സങ്കടങ്ങളുടെ മൂലകാരണം അമിതാശയാണ്. അയോധ്യാരാജ്യം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി യുവരാജാവായ ശ്രീരാമൻ രണ്ടുവട്ടം ചിന്തിക്കാതെ വനത്തെ രാജധാനിയായി സ്വീകരിക്കുകയും അവിടെ സുഖമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അപ്പോഴാണ് മാർദ്ദവമെന്ന പൊന്മാനെ പിടിച്ചുകൊടുക്കാൻ സീതാദേവി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നിർബന്ധിക്കുന്നത്. ഇതോടെ ശ്രീരാമന്റെ ജീവിതത്തിൽ കുഴപ്പങ്ങളുടെ ചങ്ങല സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. സീതയെ വേർപിരിയേണ്ടിയും വന്നു. സീതയുടെ ഈ അമിതാശയാണ് അവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ അകൽച്ചയുടെയും വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും എല്ലാം ചെറിയ ആരംഭം.

സ്വാർത്ഥത, അഹന്ത എന്നിവയുടെ അകമ്പടിയോടെ പഴയസെമിനാരി എങ്ങനെയെങ്കിലും പിടിച്ചെടുക്കണമെന്നും “മുടക്കിയശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്തായെ” ഇറക്കിവിടണമെന്നും ചിലർക്ക് അതിമോഹം ഉണ്ടായതാണ് കുഴപ്പങ്ങളുടെയെല്ലാം ആദ്യ കാരണം. സെമിനാരി കൈവശമാക്കാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പടിയിറക്കി സന്തോഷിക്കാനും ആഘോഷിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ച ചിലർ ഒടുവിൽ കൊലക്കേസ് പ്രതികളായി. അവർ ദുഃഖത്തിന്റെയും കഷ്ടതകളുടെയും ശാപത്തിന്റെയും ഇരുണ്ട താഴ്വരകളിലൂടെ കടന്ന് കണ്ണൂനീർ തടാകത്തിൽ ഒഴുകി എത്തുകയും ചെയ്തു.

ആനപ്പാപ്പി, കോട്ടയത്തേക്ക് ആനയിക്കപ്പെടാനിടയായതും, അദ്ദേഹം സഭാഭാസുരനു വേണ്ടി മരണം വരിക്കേണ്ടി വന്നതും മെത്രാപ്പോലീത്താ ദീർഘകാലം, വ്യുമചിതയോടെ വധഭീഷണിയുടെ നിഴൽ വീശിയ - എല്ലാറ്റിന്റെയും നിശബ്ദസാക്ഷിയായി നിലയ്ക്കാത്ത നദീമാതൃകത്തിൽ തപ്തഹൃദയനായി കഴിഞ്ഞതും, എല്ലാം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഹൃദയവേദനയോടുകൂടി മാത്രമേ സഭാസന്ദേഹികൾക്ക് കാണാനാവൂ. ദശാബ്ദങ്ങൾ പിന്നിട്ട സഭയിലെ കലഹകോലാഹലങ്ങളുടെ വിഹവലക്ഷ്യവും സത്യസന്ധമായ വസ്തുതകളും ശരിയ്ക്കറിയുന്നതിന് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദശകത്തിനിടയിൽ ഞങ്ങൾ പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കുവേണ്ടി ഒട്ടധികം രേഖകളും മറ്റും നേരത്തെ നൽകിയശേഷം അക്കര കടന്ന പല മാന്യ വ്യക്തികളുണ്ട്. അവരിൽ പ്രമുഖൻ അന്തരിച്ച മണലിൽ ദിവ്യശ്രീ യാക്കോബ് കത്തനാരാണ്. പരേതരായ ഇസഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ അതുല്യമായ മലങ്കര നസ്രാണികൾ എന്ന സഭാചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ ജീവിതസ്മരണകൾ, ഒ. എം. മാത്യു ഒരുവട്ടിത്തറയുടെ “ആനപ്പാപ്പി പുരാണം”, ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഗിരിദീപം, സി. റ്റി. ജോണിന്റെ അക്കര കുടുംബചരിത്രം, പാറേട്ട് മാത്യുസ് കത്തനാരുടെ ഡയറി എന്നിവ വളരെ വിലപ്പെട്ട രേഖകളാണ്.

(പാപ്പി വധം സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ സർക്കുലേഷനിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന മലയാള മനോരമ 1912-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സത്യസന്ധമായ റിപ്പോർട്ടും ചിന്തോദ്ദീപകമായ മുഖപ്രസംഗവും അത്യുത്സാഹത്തോടും അതിലുപരി സന്തോഷത്തോടും മുൻ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. മാത്യു പകർത്തി എഴുതിച്ചു ഞങ്ങൾക്കയച്ചു തന്നു. കൂടാതെ പാപ്പിയെപ്പറ്റി പ്രയോജനപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും വിവരം അറിയാവുന്നവർ ഇന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയച്ചുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കത്ത് മലയാള മനോരമ മുൻ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. മാത്യുവിന് ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്തു. പത്രാധിപർക്കുള്ള ആ കത്ത് വരുന്നതിന് മുന്നേ ദിവസം മുമ്പ് 2000 ജൂലൈ 22-ന് ശനിയാഴ്ച ഞാൻ മദ്രാസിലുള്ള അഡ്വ. പി. സി. കുര്യന്റെ വസതിയിൽ വച്ച് അപ്രതീക്ഷിതമായി മാത്തുക്കുട്ടിച്ചായനെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ കത്തിന്റെ കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. “പാപ്പിയെ ശരിക്കറിയാവുന്നവരെല്ലാം ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലുമാണെന്നത്രേ” മാത്തുക്കുട്ടിച്ചായൻ പ്രതിവചിച്ചത്. പാപ്പിയെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്താനുള്ള അന്വേഷണ പര്യടനത്തിനിടയിൽ, ചീഫ് എഡിറ്റർ പറഞ്ഞ കാര്യം തികച്ചും സത്യസന്ധവും അമ്പർത്തവുമാണെന്ന് കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു (ബൈപാസ് ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും അഡ്വക്കേറ്റുമായ പി. സി. കുര്യന്റെ മദ്രാസിലെ വസതിയിൽ വിശ്രം

മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമുദായ ട്രസ്റ്റി പി. സി. ഏബ്രഹാമിനെ കാണാനാണ് ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്ന് മുൻ പരിപാടിയനുസരിച്ച് മദ്രാസ് വഴി കോട്ടയത്തേക്ക് വരുന്നതിനിടയിൽ ഫാ. ജോൺ തോമസിൽ നിന്നു വിവരമറിഞ്ഞു ഞാൻ പി. സി. കുര്യന്റെ വസതിയിൽ എത്തിയത്: കെ. വി. മാമ്മൻ)

സഭാചരിത്രവിഷയത്തിൽ അതീവ തല്പരനും മനോരമ എഡിറ്റോറിയൽ ലൈബ്രറി അസിസ്റ്റന്റുമായ വറുഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ, സഭാചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഉത്സാഹവും ഉൾക്കാഴ്ചയുമുള്ള ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്, മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രത്തിൽ നല്ല അവഗാഹമുള്ള ജേക്കബ് തോമസ് നടുവിലേക്കര എന്നിവരോടുള്ള കടപ്പാടും നന്ദിയും ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ. സർവ്വോപരി പാപ്പിയുടെ ഇളയപുത്രിയും അന്ന് തൊണ്ണൂറുകാരിയുമായ കുട്ടിയമ്മയെ 2000 ജൂലൈ മാസത്തിൽ കവിയൂരിലെത്തി സന്ദർശിക്കാനും ചില വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കാനും ഇടയായി. കൂടാതെ മനോരമയിലെ പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തുകണ്ട് ചില മാനു വ്യക്തികളും ഏതാനും വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ച കാര്യവും നന്ദി പൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ആനപ്പാപ്പിയെപ്പറ്റി ഇന്നത്തെ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് കേട്ടുകേൾവികളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച അവ്യക്തവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ ചില അറിവുകൾ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നും തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രവും അന്നത്തെ സംഭവബഹുലമായ സഭാചരിത്രവും മറ്റും ചേർത്ത് ഒരു പുസ്തകം എത്രയുംവേഗം ഇറക്കണമെന്നും ഞങ്ങളോട് 15 വർഷം മുമ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടത് ദീർഘകാലമായി ദോഹയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച വലിയ സഭാസന്ദേഹികളായ തോമസ് കുര്യനും (പനയമ്പാല) മറ്റു ചില മാനു സുഹൃത്തുക്കളുമാണ്. അവരുടെ വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശവും പ്രോത്സാഹനവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ “ആനപ്പാപ്പി” ഇന്നും വെളിച്ചം കാണുകയില്ലായിരുന്നു.

സഭാസന്ദേഹം കൂടുതൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രോജലിപ്പിക്കുന്നതിനും വർക്കി ആശാൻ എന്ന ആനപ്പാപ്പി ഉപകരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ചിന്തിക്കുകയാണ്. സഭാചരിത്രത്തിന്റെ കേദാരമായ പഴയസെമിനാരിയുടെ നാലുകെട്ടിനുള്ളിലും പുറത്തും ഇടനാഴിയിലും, മങ്ങാതൊഴുകുന്ന മീനച്ചിലാറിന്റെ ഇരുകരകളിലും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ അരങ്ങേറിയ നാടകീയവും കൈപ്പേറിയതുമായ രംഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഒട്ടധികം സഭാംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ തന്നെ ഞങ്ങളെ ഹർഷപൂർവ്വകിതരാക്കുന്നു. പത്രമാസികകളിലും സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും റിക്കാർഡുകളിലും പഴമക്കാരുടെ വായ്മൊഴികളിലും കൂടി വന്നിട്ടുള്ള കലർപ്പില്ലാത്ത അനിഷേധ്യമായ വസ്തുതകൾ

ഉണ്ട് ചരിത്രസത്യങ്ങൾ കൊരുത്ത ഒരു മാല പോലെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ സമാഹരിച്ചു സമർപ്പിക്കുന്നത്. ആരെയെങ്കിലും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനോ കൊച്ചാക്കുന്നതിനോ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യവുമതല്ല; അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ രചനയുടെ പ്രധാന പ്രത്യേകത. എന്നിരിക്കിലും ഗതകാലത്തെ ചടുലമായ സംഭവ പരമ്പരകൾ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ പിൻതലമുറകളിലുള്ള ചിലർക്കെങ്കിലും അസുഖകരമായ ചില അനുസ്മരണങ്ങൾക്ക് വഴിവയ്ക്കാം. പക്ഷേ അത് ചരിത്രത്തിന്റെയും നിഷ്പക്ഷമായ അവതരണത്തിന്റെയും അനിവാര്യമായ ഒരു ഫലം എന്നു മാത്രം കണക്കാക്കിയാൽ മതിയാവും. സംഭവ വിവരണങ്ങളും കേസിലെ മൊഴികളും കഴിഞ്ഞ് ഒടുവിൽ വിധി വരുമ്പോൾ കുറെയെല്ലാം ആവർത്തനം അനിവാര്യമാണ്.

അടുത്തകാലത്ത് ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി ആസൂത്രണം നടത്തി ടി. പി. ചന്ദ്രശേഖരനെ വധിച്ചപ്പോൾ പ്രതികൾ മാത്രമല്ല, വധത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചവരും പ്രതികളെപ്പോലെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കത്തക്കവിധം നിയമഭേദഗതി ഇന്നു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമം നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ആനപ്പാപ്പി കേസിൽ താഴത്തങ്ങാടിക്കാരായ ക്വട്ടേഷൻ സംഘത്തെ ഏർപ്പെടുത്തിയ കോട്ടയം പ്രമാണികളും ജയിലിൽ കിടന്നു ഏറെ നരകിച്ചു മരിച്ചു മണ്ണടിയുമായിരുന്നു.

മലങ്കര വറുഗീസിനെ വധിക്കാൻ തൃശ്ശൂർക്കാരായ ക്വട്ടേഷൻ സംഘത്തിനു വീടും, കാറും, ചോറും, പണവും നൽകിയ മേൽപ്പട്ടക്കാരനും പല നേതാക്കന്മാരും 15 വർഷമായി സ്വതന്ത്രരായി നടക്കാനാവാതെ ജയിലുകൾ എണ്ണുമായിരുന്നു. സി.ബി.ഐ. ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന മലങ്കര വറുഗീസ് കേസിന്റെ അന്വേഷണം രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതമായ തടങ്കൽ പാറയിൽ തട്ടിയും മുട്ടിയും നിശ്ചലമായി നിലകൊള്ളുകയാണ്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലങ്കര വറുഗീസ് വധം ആസൂത്രണം ചെയ്തവരെയും പിടികൂടി അർഹമായ ശിക്ഷ നൽകണമെങ്കിൽ സി.ബി.ഐ. വർദ്ധിത താൽപര്യത്തോടെ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിച്ചേ തീരൂ.

പാപ്പിയും മറ്റും കോട്ടയത്ത് വരാനുണ്ടായ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവാചകർക്ക് നൽകുന്ന ഒരു ഗുണപാഠമുണ്ട്. ദൈവത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ സഭയേയും പള്ളികളെയും പുണ്യജീവിതം നയിക്കുന്ന അഭിഷിക്തന്മാരെയും നിഗൂഢ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി അവഹേളിക്കുകയും തൊട്ടുകളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തീക്കളിയാണെന്ന്. ഒരു സാധാരണക്കാരനായ പാപ്പിയുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും വിശദമായി വിവരിക്കുക എന്നതല്ല ഈ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. അതേ സമയം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിൽ കുരുക്ഷേത്രമായി മാറിയ പഴയസെമിനാരിയിൽ

പാപ്പി എത്തുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുരുതിയെത്തുടർന്ന് മലങ്കരസഭാ ചരിത്ര തരംഗിണി രക്താംബരം അണിഞ്ഞു ലജ്ജാവതിയായി വഴി മാറി ഒഴുകുന്നതും ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയ ആ കൊലക്കേസ്സിലെ തെളിവുകൾ പണത്തിന്റെയും സ്വാധീനത്തിന്റെയും ഭാരം മൂലം മുങ്ങുന്നതും ഒടുവിൽ ധനത്തിന്റെ പിരമിഡിൽ ചാരിനിന്നവർ പിരമിഡും നിപതിച്ചു നിരാശരായി നിലംപരിശാകുന്നതും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എതിരാളികൾ നിന്ദധരിച്ചും പുതപ്പുപോലെ ലജ്ജ പുതച്ചും കടന്നുപോകുന്നതും ചിലർ ദുരന്തങ്ങളുടെ അന്തമില്ലാത്ത ആഴങ്ങളിൽ താഴുന്നതും പേർത്തും പേർത്തും ചിന്താർഹമാകയാൽ നമുക്ക് കുറച്ചുനേരം പാപ്പിയോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കാം. ആരാണ് ഈ ആനപ്പാപ്പി എന്ന് ആദ്യമായി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. വരു ഞങ്ങളുടെ കൂടെ. അല്ലെങ്കിൽ പാപ്പി ദർശനം കൂരുടന്മാർ ആനയെ ഭാഗികമായി കണ്ടതുപോലെയാകും.

വഴി തെറ്റിയില്ലെന്നും നേർപാതയിലാണെന്നും ഞങ്ങൾ ആല വിട്ട് പുറത്തുപോയി കാടു കയറിട്ടില്ലെന്നും മുഖ്യമായ അജപാലനജോലിയിൽ ദശാബ്ദങ്ങളായി വടിയും അടിയും കൂടാതെ മാതൃകാപരമായി കുഞ്ഞാടുകളെ നയിക്കുന്ന വൈദിക പ്രമുഖൻ റവ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്റെ അഗാധ സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാന സന്തതി കൂടിയായ അവതാരികയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന - കനകകാനനകാന്തി ചൊരിയുന്ന - തൃശൂരിലെ പത്തരമാറ്റുള്ള കണ്ഠാഭരണത്തെപ്പോലെ ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം സമാധാനമായ ഈ ഇടയശ്രേഷ്ഠന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിലുള്ള “ഈ ഗ്രന്ഥാവതരണ കൂദാശയിൽ” നമ്രശിരസ്കരായി നിന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിരിഞ്ഞ കൃതജ്ഞതയുടെ മൃദുലമനോഹരമായ ഇളംതളിരുകളും വാടാമലരുകളും അർച്ചനാഭാവത്തോടെ അച്ചന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്ത് വേണ്ടത്ര അർഹതയില്ലാതെ കടന്നുകയറിവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ മൂലം സഭയ്ക്കുണ്ടായ കോട്ടങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ വരമൊഴി വഴിയൊരുക്കിയാൽ ലക്ഷ്യം നേടി എന്നുള്ള സംതൃപ്തി ഞങ്ങളുടേതായിരിക്കും. അതിലുപരിയായ ഒരു പ്രതിഫലം, വാനപ്രസ്ഥം കടന്ന് സന്യാസത്തിലേക്ക് നീങ്ങേണ്ട പ്രായത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമില്ല.

അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു

പുലിക്കോട്ടിൽ, കുന്നംകുളം

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ

ചോരപുരണ്ട അധ്യായം

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടന്ന 1814 ഫെബ്രുവരി 15-നു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്രത്തിലെ ആധുനിക ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടോളം പ്രബലമായിരുന്ന പകലോ മറ്റും മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ച അപ്പോഴേക്കും അസ്തമിക്കാനായിരുന്നു. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ അന്ത്യനാളുകളും 9-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ നിശ്ശബ്ദസാന്നിധ്യവും ഒരസ്തമന പ്രതീതിയാണ് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. പഴയസെമിനാരിയുടെ ആവിർഭാവവും അതിന്റെ രാജശില്പി ഇട്ടുപ്പ് റമ്പാനും (പില്ക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേഫ് ഒന്നാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) ഒരു സുര്യോദയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബ പാരമ്പര്യാധിപത്യം നിറുത്തലാക്കിയതും വിദേശക്കോയ്മയോടുള്ള ആത്മീയ വിധേയതയ്ക്കെതിരെ (ലൗകിക വിധേയത്വം ഒരിക്കൽപോലും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലല്ലോ) അറുതി വരുത്തിയതും ആർത്താറ്റ്, കണ്ടനാട് പടിയോലകളിലൂടെ ഒരു പുതിയ ഭരണശൈലിയും സഭാസംസ്കാരവും സഭയിൽ സംക്രമിപ്പിച്ചതും വൈദിക പരിശീലനത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിനും ആദ്യവേദികൾ സജ്ജീകരിച്ചതും മലങ്കരസഭയിലെ ആദ്യത്തെ പൊതു സ്ഥാപനമായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനമായും പഴയസെമിനാരിയെ വിഭാവനം ചെയ്തു പ്രാവർത്തികമാക്കിയതും ശിഥിലമായിക്കിടന്നിരുന്ന ഇടവകകളെ സുശക്തവും ആസൂത്രിതവും ആയ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനത്തിലേക്കു ഘടിപ്പിച്ചതും പുരുഷചേതനയുള്ള ഒരു സംക്രമപുരുഷന്റെയും വിപ്ലവബോധമുള്ള ഒരു സമുദായാചാര്യന്റെയും പ്രവാചകാത്മാവുള്ള ഒരു ക്രാന്തദർശിയുടെയും ചിത്രമാണ് നമുക്കു സമ്മാനിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തെ സഫലമായി സ്വാധീനിച്ച മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും സെമിനാരി സ്ഥാപകനും വഹിച്ച പങ്ക് ആ സുര്യോദയത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കി.

എന്നാൽ പിൻഗാമികളുടെ ദർശന ദാരിദ്ര്യം മലങ്കരസഭയെ പുറകോട്ടു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന ദൃശ്യമാണ് പിന്നീട് പലപ്പോഴും നാം കാണുന്നത്. പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് മലങ്കര മെത്രാൻ താമസം മാറ്റേണ്ടി വന്നു. സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനവും അധ്യാപനവും നടത്തിപ്പും ക്രമേണ ആംഗ്ലേയ ധാരമാരിൽ ചെന്നു ചേരാനിടയായി. നവീകരണ

സ്വാധീനം മലങ്കരസഭാ സമാധാനത്തിന് വൻ ഭീഷണിയായി. മാവേലി കര സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് (എ.ഡി. 1836) ഒരു സഭാവിഭജനത്തിന് അത് കാരണമായി. പ്രശ്നമതിയായ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് വിദേശത്തു പോയി തിരിച്ചുവന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് അവകാശവാദമുന്നയിച്ചപ്പോൾ (1842-ൽ) ഹ്രസ്വമായ ഒരിടവേളക്കുശേഷം വിദേശമേൽക്കോയ്മയുടെ നീരാളിപ്പിടുത്തം വീണ്ടും അരങ്ങു തകർത്തു. 1873-ൽ ആദ്യം പരുമല വച്ചും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ചും ചേർന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗങ്ങളിൽ വച്ച് 'മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വ'ത്തിന് അറുതിവരുത്തുകയും മൂന്ന് കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികൾ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ (കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടന - 1873) എന്നീ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവനാസ്യോസ് ജോസഫ് ദിതീയൻ, ഹിരണ്യാക്ഷന്മാർ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിയ മലങ്കരസഭാ ഭൂഖണ്ഡത്തെ പാതാളത്തിൽ നിന്നും പൊക്കി ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത രോമാഞ്ചദായകമായ വീരകഥകൾ സഭാചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അപരിചിതമല്ല. ആ ഭഗീരഥന്റെ കർമ്മമേഖലകൾ ബഹുവിധം ആയിരുന്നു. അച്ചടിശാലകൾ, പത്രമാസികകൾ, ഇരുനൂറ്റിലേറെ മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ, വൈദിക സെമിനാരികൾ (പരുമല, കോട്ടയം എം.ഡി., വെട്ടിക്കൽ, തഴക്കര-മാവേലിക്കര), അച്ചടിച്ച ആരാധനാക്രമങ്ങൾ, ഡസൻ കണക്കിന് ആരാധനാലയങ്ങൾ, വൈദിക സംഘടന, വിദ്യാർത്ഥി സംഘടന, സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം, മലങ്കര മഹാജനസഭ, ജാതൈക്യ പ്രസ്ഥാന സംരംഭങ്ങൾ, വിജാതീയ മിഷൻ, രാജ്യാന്തര മിഷൻ, മലയാളി മെമ്മോറിയൽ, ആരാധനാ സാഹിത്യം മാതൃഭാഷയിൽ - അങ്ങനെ അനന്തവിസ്തൃതിയിലുള്ള കർമ്മമേഖലകളിലാണ് അദ്ദേഹം ഏകാന്തപഥികനായി അവിശ്രമവിഹാരം നടത്തിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് ഒരു അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ആദ്യമായി മലങ്കരയിൽ കാലു കൂത്തുന്നത്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും മലങ്കരയിലെ ഭരണസംവിധാനങ്ങളെയും കീഴ്വഴക്കങ്ങളെയും ലംഘിച്ച് ഭദ്രാസന വിഭജനവും മെത്രാൻ വാഴ്ചയും ഏകപക്ഷീയമായി നടത്തിയെങ്കിലും പത്രോസ് തൃതീയനു മലങ്കരസഭയിൽ നേരിയ വിള്ളലേങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പുതിയ മെത്രാന്മാർ ആറു പേരും പാത്രിയർക്കീസ് ആഗ്രഹിച്ചവിധം മലങ്കരയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് ആത്മീയ-ലൗകിക അധികാരം ഉള്ളതായി രജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടിനൽകിയെങ്കിലും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാൻ (അദ്ദേഹമായിരുന്നല്ലോ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) രജിസ്ട്രേഡ് ഉടമ്പടിക്കുവേണ്ടിയുള്ള അഭ്യർത്ഥനകളും ആജ്ഞകളും ധീരമായി നിരസിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു (ഈ മാതൃകയെ അനുകരിക്കുകയാണ് പിൻഗാമിയായ മലങ്കര മെത്രാൻ

വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പാലം ചെയ്തത്). പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുന്നോട്ട് ശാപ വചനങ്ങളും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പാലൻ അവഗണിച്ചു. ചില പുത്തൻ മെത്രാന്മാർ മലങ്കര മെത്രാനെ വിട്ട് പാത്രിയർക്കീസിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ജനങ്ങളും വൈദികരും മെത്രാപ്പാലം തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അഭൂതപൂർവ്വമായ ഐക്യശക്തിയുടെ മുമ്പിൽ അവയൊക്കെ നിഷ്പ്രഭമാവുകയായിരുന്നു. മെത്രാപ്പാലിന്റെ ട്രസ്റ്റിയും വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും അതമായ ട്രസ്റ്റിയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ വൈകാരികബന്ധം നിലനിന്നിരുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാന്റെ കണ്ഠകോടാലികളാകാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആറ് മെത്രാന്മാരും അചിരേണ മലങ്കരമെത്രാന്റെ കണ്ഠാഭരണമായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പിരിച്ചുവിടുകയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി റദ്ദാക്കുകയും അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്ത് മലങ്കര മെത്രാപ്പാലനെ ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതിയ കല്പനകൾക്ക് അതേഴുതിയ കടലാസിന്റെ വിലപോലും മലങ്കരയിൽ ആരും കല്പിച്ചില്ല. മലങ്കരസഭയെ ഒരു കോളനിയാക്കാനുള്ള പാത്രിയർക്കാരസ്ഥാനം വിഹ്വലമായി. നയകോവിദനും അനൂരണ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികനും പ്രാർത്ഥനാമല്ലനും ആയ മലങ്കരമെത്രാപ്പാലീത്തായെ - ദാവീദിനെ - സ്പർശിക്കുവാൻ പോലും അന്ത്യോഖ്യൻ ഗോലിയാത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കളങ്കലേശമേശാത്ത ജനസമ്മതിയും ജനപിന്തുണയും അനന്യമായിരുന്നു. റോയൽക്കോടതി വിധി 1889-ൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കോളനി ഭാവനകൾ നിശ്ശേഷം പൊലിഞ്ഞുപോയി. ആത്മീയ മേലധ്യക്ഷത പോലും മൂറോൻ കുദാശയിലും മെത്രാൻ വാഴ്ചയിലും പരിമിതപ്പെട്ടുപോയി. നവീകരണക്കാർ നവീനമായി രൂപംകൊടുത്ത വ്യാജ കാനോൻ (മലങ്കരക്കാനോൻ: ഇതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് ബഹു. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗീസ് കോറേപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ചർച്ച് വീക്കിലിൽ ഖണ്ഡശ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു), വ്യാജകഥകൾ ഇവയൊക്കെ റോയൽക്കോടതിവിധിയോടെ അപ്രസക്തങ്ങളായി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പാലന്റെ ക്യാമ്പിലും ചില പൊടിക്കൈകൾ ഉണ്ടാവാതിരുന്നില്ല (മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ പ്രാചീന സുന്നഹദോസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങളെന്നു വരുത്തുവാൻ അവ കാനോനിൽ സ്ലീബാ ശെമ്മാശന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ - പിന്നീട് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് - കൂട്ടിച്ചേർത്ത് പഴക്കം തോന്നിക്കാൻ കാപ്പി സത്തിൽ തിളപ്പിച്ചത് ഓർക്കുക. ഈ കാനോൻ ആണ് പില്ക്കാലത്ത് 18 അക്കം കാനോൻ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടത് എന്ന് പല ശുദ്ധാത്മാക്കളും ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയല്ല. 1912-ലെ കാനോലിക്കാ വാഴ്ചക്കു ശേഷം എണ്ണമറ്റ തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി വികൃതമാക്കിയ കാനോൻ ആണ് 18

അക്കം കാനോൻ. വികൃതമാക്കാൻ തിരുത്തലുകൾ എഴുതിച്ചേർത്ത് റഫ് വർക്കുകൾ നടത്തിയ പുതുപ്പള്ളിയിലെ ഒരു കത്തനാരുടെ കൈപ്പടയിലുള്ള കാനോൻ സുറിയാനി കൈയെഴുത്ത് പുസ്തകം, പെൻസിൽ കൊണ്ട് എഴുതിയ അസംഖ്യം തിരുത്തലുകളോടെ ഈ ലേഖകൻ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. 18 അക്കം കാനോനും റോയൽ കോടതി വിധിയിലവസാനിച്ച കേസിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട കാനോനും അത്യന്തം വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെന്നും 100 ശതമാനവും വ്യജമായ മലങ്കരക്കാനോനെ നേരിടുവാൻ വേണ്ടി മുളത്തുരുത്തിക്കാനാകാതെ കണ്ടെത്തിയ പ്രാചീന കാനോനുകളെന്തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സാങ്കേതികമായ പ്രമാണം മാത്രമേ കാപ്പിക്കാനോന്റെ സൃഷ്ടിയിലുള്ളൂ എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.)

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ സൗമ്യവും മധുരോദാരവും സ്നേഹമസ്യണവും ജനാധിപത്യ ശൈലിയിലധിഷ്ഠിതവും തന്മൂലം സുതാര്യവുമായ നയങ്ങളും ശൈലികളും സമീപനങ്ങളും ആരിലും മതിപ്പുള്ളവയായിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തയും യൂറോപ്പിൽ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയും ജൂണിയർ ആയ കാലത്തും പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാൻ പദവിയിലൂടെ കൈവശാവകാശങ്ങൾ ലഭിച്ചപ്പോഴും ഒടുവിൽ ആറു മെത്രാന്മാരുടെ മേൽ കർത്തവ്യമുള്ള അജപാലന ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുമ്പോഴും എപ്പിസ്കോപ്പാലായുടെ തലക്കനവും ഉന്മാദവും ലഹരിയും അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടുതീണ്ടിയിരുന്നില്ല. സുതാര്യമായ ആ മഹാമനസ്സിന്റെ മിടിപ്പിനൊത്ത് മലങ്കരസഭ മുഴുവനും പ്രതിസ്പന്ദിച്ചു. അഖില മലങ്കര സഭാതലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിൽ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ പിൻഗാമിയായി ചാത്തുരുത്തിയിലെ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെ കണ്ടെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന് സന്യാസം നൽകി വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലേക്കു നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മറ്റൊരു കുതിച്ചുചാട്ടത്തിന് മലങ്കരമെത്രാൻ സഭയെ ഒരുക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ആഗ്രഹം മാത്രം നിറവേറിയില്ല. വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത ജീവിച്ചിരിക്കെ പരുമല കൊച്ചുമെത്രാൻ 1902-ൽ ദിവംഗതനായി. പിന്നീട് പിൻഗാമിയായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയത് അഗാധ ബുദ്ധിമാനും ആദർശധീരനും ത്യാഗാത്മാവുമായ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാണെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിനും വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത തന്നെ സന്യാസം നൽകി.

പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മുഖേന ഉണ്ടായ ഒരു ചുഴിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട മലങ്കരസഭയെ സമാധാന തുറമുഖത്തേക്ക് നയിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യ വിജയം കണ്ട മുൻഗാമിയെ പിൻതുടർന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രംഗത്തെത്തി. അപാരമായ ബുദ്ധിവൈഭവം, അഗാധമായ വേദപാണ്ഡിത്യം, അസാമാന്യമായ

കാനോൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യം, അന്യാഭ്യശമായ തത്വദീക്ഷ തുടങ്ങിയ നിരവധി വിശേഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതിശയോക്തിലേശമെന്നേ വിശേഷിപ്പിക്കാനാവും. നയജ്ഞനും നീതിമാനും ആയ ഒരു മുൻഗാമിയുടെ പുഞ്ചിരിയുടെ സൗമ്യവും പ്രസന്നവുമായ മുഖം ഏതാനും ദശാബ്ദം കണ്ടു പരിചയിച്ച മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അല്പം പരക്കനും ഗൗരവപ്രകൃതിയുമായ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ 'നാളികേരപാകം' പെട്ടെന്ന് ആസ്വദിക്കാനാവാതെ പോയതിൽ ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്താനില്ല. അത്തായ ട്രസ്റ്റിക്കും വൈദിക ട്രസ്റ്റിക്കും സഭാഭരണത്തിൽ തുല്യപങ്കാളിത്തം അനുവദിച്ച ഒരു മുൻഗാമിയെ കണ്ട് ശീലിച്ച സഭാട്രസ്റ്റികൾക്ക് സഭാകാര്യങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് എപ്പോഴും മുൻകൈ വേണമെന്ന് വാദിച്ചുപോന്ന കൊച്ചുമെത്രാപ്പാലന്റെ നിലപാടിനോട് വിരോധിക്കേണ്ടി വന്നതിലും അസ്വഭാവികതയൊന്നുമില്ല (മലങ്കര മെത്രാന്റെ ദൃഢമായ ഈ നിലപാടു മുലം 1934-ൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനാകുന്നതുവരെയും സഭാഭരണഘടന നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് പാറേട്ട മാത്യുസ് കത്തനാരുടെ - പില്ക്കാലത്ത് മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് - ഡയറിക്കുറിപ്പുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്റ്റഡ്. എം. പാറേട്ട് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരിക്കാവുന്നതാണ്). വൈദിക ട്രസ്റ്റി കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ കത്തനാർ, അത്തായ ട്രസ്റ്റി സി. ജെ. കൂര്യൻ എന്നിവരുടെ അസംതൃപ്തിയും 1909-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ദ്രവ്യാഗ്രഹവും അധികാരമോഹവും മലയാളിയുടെ അപകർഷതാബോധവും ഒക്കെ കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു കുരുക്ഷേത്രം രൂപംകൊള്ളുകയായിരുന്നു. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി അക്ഷൗഹിണികൾ രൂപപ്പെട്ടു. ഇടവകകളുടെ ധ്രുവീകരണവുമുണ്ടായി. മലങ്കര സഭയുടെ അഭിമാനസ്തംഭങ്ങളായിരുന്ന മലങ്കരമെത്രാനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയേയും ഉന്നം വച്ചാണ് എല്ലാ യുദ്ധമുറകളും അരങ്ങേറിയത്.

ശിഷ്യസമ്പത്തിൽ വമ്പനായ കോനാട്ടു മല്പാനും ഭൂസ്വത്തിൽ മുമ്പനായ അക്കര കുരിയനും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയെ മൂക്കുകയറിട്ട് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ കരുവാക്കാമെന്നേ കരുതിയിരിക്കുവാനിടയുള്ളൂ. പക്ഷേ ക്രമേണ എല്ലാവരുടെയും കൈകളിൽ നിന്നു കാര്യങ്ങൾ വഴുതിപ്പോയി. സഭാ പ്രതിസന്ധി ബീഭത്സരൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നത് നിസ്സഹായരായി നോക്കിനില്ക്കുവാനേ എല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിന്റെ പരിസമാപ്തിയും ക്ലൈമാക്സും നാം കാണുന്നത് ആനപ്പാപ്പി വയത്തിലാണ്. ആ 'കുരുതി'യോടെ പിരിമുറുക്കം ഒന്നയഞ്ഞു. പാപ്പിയുടെ മരണത്തിന് ഒരു രക്തസാക്ഷി പരിവേഷം കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. രക്തസാക്ഷികളെ ആദരിക്കുന്ന മലങ്കരസഭ സ്വന്തം മണ്ണിൽ ചോര ചീന്തിയ വീരസാക്ഷികളെ അവഗണിക്കുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് അറി

ഞ്ഞു കൂടാ. പ. ഔഗേൻ ബാവായുടെ മേൽ നടന്ന പിറവം മർദ്ദനം അടുത്ത കാലത്തേ പ്രസിദ്ധീകൃതമായുള്ളു. ചാട്ടുകളുണ്ടെയുള്ള (പഴയ പാലൂർ) വ്യക്തിഗതങ്ങളിൽ 1879-ൽ വിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തെ പ്രതി തുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികളുടെ ദാരുണ ചരിത്രം ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനന്റെ സഞ്ചാരകഥയിൽ നിന്ന് (ബുക്കാനന്റെ കേരളം) മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലേക്കു ഇനിയും സംക്രമിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ സഭാചരിത്രഗവേഷണ രംഗത്തെ അനാഥാവസ്ഥ അത്ര ഭീകരമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കേ, ഉൽകൃഷ്ട ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്ത ആനപ്പാപ്പിയുടെ അനിവാര്യമായ വധം എട്ടൊമ്പത് ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും ഗവേഷണത്തിനും വിധേയമായതിൽ നാം സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്ന് പാഠങ്ങളാണ് ആ വധം ചരിത്രത്താളുകളിൽ കോറിയിട്ടിരിക്കുന്നത്!! ദാരുണമായ ആ കൊലപാതകം പിൽക്കാല നേതൃത്വത്തിന് ഒരു പാഠവും നൽകിയില്ലെന്നതാണ് സത്യം. അങ്കമാലിയിലെ കാറു കത്തിക്കലും ഓനൻകുഞ്ഞു വധവും മുവാറ്റുപുഴയിലെ അരമനക്കച്ചേറ്റ ശ്രമവും ആലുവാ ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ് ഹൗസ് കച്ചേറ്റവും അതാണ് തെളിയിച്ചത് എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിലയിരുത്തൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ മർമ്മജ്ഞതയെ ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുഴുവൻ വ്യവഹാരച്ചങ്ങലയിൽ മലങ്കരസഭയെ തളച്ചിട്ട ദുർഭൂതം പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലും നമ്മെ വേട്ടയാടുകയല്ലേ? അകർമ്മബുദ്ധിയേയും ഭാവനാശൂന്യതയേയും ന്യായീകരിക്കുവാൻ വ്യവഹാരത്തെ നാം അഭയം പ്രാപിക്കുകയാണോ?

ഇത്തരം ചിന്തകൾ സമൃദ്ധമായി ഉയർത്തുന്ന ഒരു രചനയാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന “ആനപ്പാപ്പി”. സഭയ്ക്കു വേണ്ടി വിയർപ്പും രക്തവും ഒഴുക്കിയ ത്യാഗധനരുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉയർന്ന് വന്നിട്ടുള്ള സിംഹാസനങ്ങൾ ആ ത്യാഗകഥകളെ വിസ്മരിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ‘കൃതഘ്നതേ, നിന്റെ പേർ മലങ്കരസഭയെന്നാണോ?’ എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ‘ആനപ്പാപ്പി’ ആ ചോദ്യം സമൃദ്ധമായി ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രതിഫലമൊന്നും ആശിക്കാതെ, ദിവ്യമായ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും പേറി, സഭാസേവനത്തിനെത്തി അകത്തു നിന്നും പുറത്തു നിന്നും ദുരനുഭവങ്ങൾ നിരന്തരം ഏറ്റുവാങ്ങി ജീവിത നാടകവേദിയിൽ നിന്നും നിലയ്ക്കാത്ത നെടുവീർപ്പുകളോടും വിഷാദനിർഭരമായ അസംതൃപ്തികളോടും കൂടി നിശ്ശബ്ദമാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനേകരെ ‘ആനപ്പാപ്പി’ ധന്വിമര്യോദയിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം ‘ആനപ്പാപ്പി’ ഒരു ഭൂതകാല ചരിത്രമെന്നതിലുപരി വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ഇതിഹാസമാകുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം ഭാവിയിലേക്കുള്ള ശക്തമായ ചൂണ്ടുപലകയുമാവുന്നുണ്ട്. അതാണ്

‘ആനപ്പാപ്പി’ യുടെ പുനരവതരണത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും പ്രസക്തിയും മെന്ന് ഈ ലേഖകൻ കരുതുന്നു. കാവ്യാത്മകമായും ഒട്ടൊക്കെ ധ്വനിമധുരമായും ഈ പ്രവാചകകൃത്യം നിർവഹിച്ച അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിലും കെ. വി. മാമ്മനും ചിന്താശീലരായ വായനക്കാരുടെ അഭിനന്ദനത്തിന് അർഹരാകുന്നു.

ഗൗരവവിഹീനമായ വിസ്മൃതിയിൽ പതിച്ച ഒരു പുരാവൃത്തത്തെ സജീവമായി പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ പുലർത്തിയ ജാഗ്രതയും അന്വേഷണപരതയും നിരീക്ഷണവും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആഴക്കടലിൽ താണുപോയ ഒരു നൗകയെ ജലപ്പരപ്പിലേക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ മുങ്ങിക്കപ്പൽ വിദഗ്ദ്ധർ ചെയ്യുന്ന അശ്രാന്ത പരിശ്രമത്തെയാണ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ദിവ്യമായ ഒരു ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്ന നിയോഗഭാവം ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തെ ഉടനീളം പ്രദീപ്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

‘ആനപ്പാപ്പി’യുടെ ആമുഖം കഴിഞ്ഞു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആദ്യ ഭാഗം പാപ്പി എന്ന വർക്കി ആശാന്റെ ജീവചരിത്ര വിശകലനത്തിനും മലങ്കര സഭാ ചരിത്രാപഗ്രഥനത്തിനുമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയേയല്ല, ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സമഗ്രതയെയാണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. “ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്ത് വേണ്ടത്ര അർഹതയില്ലാതെ കടന്നു കയറിയവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ മൂലം സഭയ്ക്കുണ്ടായ കോട്ടങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ’ (ആമുഖം) ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ചെയ്ത സദുദ്യമം തന്മൂലം ശ്ലാഘനീയം തന്നെ. 35-ാം വയസ്സിൽ വധിക്കപ്പെട്ട പാപ്പി ആശാൻ - വർക്കി വർഗ്ഗീസ് - പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, അധ്യാപക പാരമ്പര്യമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്നും മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് അധ്യാപകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ച ഒരഭ്യസ്തവിദ്യൻ ആണെന്ന് ആദ്യ അധ്യായം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതൊരു ‘വെളിപ്പെടുത്തൽ’ തന്നെയാണ്. ‘മനോരമ’യുടെ സമകാല പത്രത്താളുകളിൽ നിന്ന് കാരയ്ക്കൽ പള്ളിയുടെ ശതാബ്ദി സുവനിറിൽ നിന്നും (1967) ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാന്യോസിന്റെ ‘ഗിരിദീപ’ത്തിൽ നിന്നും പാറേട്ടിന്റെ സഭാചരിത്ര പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്നും കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദീതീയൻ ആരംഭിച്ച ഇടവകപത്രികയുടെ സമകാല റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്നും മറ്റും ശേഖരിച്ച നിരവധി വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പഠനീയതയും ചരിത്രമൂല്യവും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ചരിത്രം വിശ്വസനീയവും ആധികാരികവും ആകുന്നത് അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദാന രേഖകളുടെ പ്രാമാണികത കൊണ്ടും സമകാലീനത കൊണ്ടും ആണെങ്കിൽ അക്കാ

രൂത്തിൽ 'ആനപ്പാപ്പി'യുടെ എഴുത്തുകാർക്ക് വളരെയേറെ അഭിമാനിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്. 90 വയസ്സായി ഇന്നും (2000-ൽ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന റാഹേലമ്മയുമായുള്ള (പാപ്പിയുടെ മകൾ കുട്ടിയമ്മയുടെ മറ്റൊരു പേരാണത്) കുടിക്കാഴ്ചയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച വിവരവും കുട്ടിച്ചേർത്താണ് ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പിതാവ് മരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നു മാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള റാഹേലമ്മയുടെ വിഹ്വലതകളും കേട്ടറിവുകളും ബാല്യകാലത്തെ അനാഥത്വം നിറഞ്ഞ ദുരിതാനുഭവങ്ങളും പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തോട് സമൂഹം കാണിച്ച കൃതഘ്നതയേയും ഉദാസീനവും നിരുത്തരവാദപരവുമായ പ്രതികരണത്തെയും വരച്ചു കാട്ടുവാൻ ആ കുടിക്കാഴ്ച ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് കരുത്ത് പകർന്നിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു മുതൽ എട്ടു വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങൾ 1809 മുതലുള്ള സഭാചരിത്ര വിശകലനമാണ്. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പുലിന്റെ മുൻഗാമിയിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ആ വിശകലനം കാണുക “..... ഉടമ്പടി (മലങ്കരയിലെ ആത്മീയ ലൗകികാധികാരം അന്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ രജിസ്ട്രേഡ് ഉടമ്പടി - ലേഖകൻ) എഴുതിത്തരണമെന്ന് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഹാനികരമാകുന്ന അത്തരം ഒരു ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. ... പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുമായി കുറെ ഉടക്കെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയശേഷമാണ് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തിരിച്ചുപോയത്. ... പരസ്പരം സംസാരിക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെന്നെത്തിയിരുന്നു. ആ വകയിൽ ഒരു ചെറിയ മുടക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് കിട്ടി. പക്ഷേ ജനങ്ങളുടേയും സഹ മെത്രാന്മാരുടേയും പ്രീതിയും വാത്സല്യവും പിതൃതുല്യമായ ബഹുമാനവും വേണ്ടത്ര പിടിച്ചുപറ്റിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ 'മുടക്ക്' എന്ന ഓലപ്പാമ്പിന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല” (അധ്യായം 4). മുൻഗാമിയിൽ നിന്ന് പിൻഗാമിയിലേക്കുള്ള ദുരം അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഇവിടെ പ്രകടമാക്കിയ അത്യന്ത സൂക്ഷ്മമായ മർമ്മജ്ഞത മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ പല പ്രഹേളികകൾക്കും സമസ്യകൾക്കും ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്ന 'താക്കോൽ' ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം താക്കോലുകൾ കണ്ടെത്തുകയാണല്ലോ ഉത്തമ ഗവേഷണത്തിന്റെ ധർമ്മം.

ജനഹിതങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം കല്പിക്കുന്ന മാർ കുറിലോസും എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണശൈലിക്കു മുൻതൂക്കം കല്പിക്കുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ നിലവിലിരുന്ന ശീതസമരത്തിൽ വൈദികട്രസ്റ്റിയും അത്മായട്രസ്റ്റിയും മാർ കുറിലോസിന്റെ പക്ഷത്തായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു രഹസ്യമല്ലായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ ലൗകികാധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്ന

തിന് അവസരം പാർത്ത് മലങ്കരയിൽ എത്തുന്ന ദ്രവ്യാഗ്രഹിയും ദുഷ്ട ബുദ്ധിയും കലഹപ്രിയനുമായ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലെ മൂന്നു ട്രസ്റ്റിമാർ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ചൂഷണം ചെയ്ത് ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ പിന്തുണച്ചാൽ മലങ്കരസഭയിലുണ്ടാവുന്ന വ്യവഹാരാഗ്നിബാധയെ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടു കൊണ്ട് വ്യഭനും രോഗിയുമായ മുൻഗാമി രണ്ടു മെത്രാന്മാരേയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി ഐക്യ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കുന്ന സംഭവം വികാരോദ്വേഗജനകമായ ഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു: “... മാർ അബ്ദുള്ളാ വന്നാൽ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള സംഗതികൾ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്തു വന്നാലും ഇരുവരും ഒരേ നിലയിൽ ഒന്നിച്ചു തന്നെ നിലകണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ കൊച്ചു മെത്രാപ്പാലാർ വലു മെത്രാപ്പാലന്റെ ഉപദേശം ശിരസാവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു കൊടുത്തു. അത് ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായി പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തിച്ചു. തന്റെ സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും ഭാവി അവരുടെ കൈകളിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടു കൂടി മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാ സ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1084 മിഥുനം 28-ന് (1909) കാലം ചെയ്തു” (അധ്യായം 4).

അഞ്ചാം അധ്യായത്തിന്റെ ശീർഷകം “സെമിനാരിയിൽ അടി” എന്നതാണ്. വലിയ മെത്രാപ്പാലോട് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയും ഉദ്യേഗത്തെയും സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ കൊച്ചുമെത്രാപ്പാലാർക്ക് കഴിയാത്തവിധം കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ പിടിവിട്ടു പോയിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശരി തെറ്റുക ഞെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയ്ക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. കൊച്ചുമെത്രാപ്പാലാർ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച കേരളചരിത്രത്തിൽ മറ്റൊരു ‘നൂറ്റാണ്ടു യുദ്ധ’ത്തിന് വഴിമതിന്നിട്ടു. കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളായ കോനാട്ടു മല്പാനും, സി. ജെ. കുരിയനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിന്തുണയോടെ ഒരു ഭാഗത്തു പ്രതിപക്ഷമായി നിലയുറപ്പിച്ചപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പാലർ, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, എം. എ. ചാക്കോ, ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ എന്നീ മഹാരഥന്മാരുടെ പിന്തുണയോടെ ഭരണപക്ഷമായി നിലയുറപ്പിച്ചു. ഈ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ ‘ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥമായ’ എന്ന് ഇരുഭാഗവും അവകാശപ്പെട്ടു. ഹിംസയുടെ കേളീരംഗമായ യുദ്ധഭൂമിയിൽ ധർമ്മത്തിനെന്ന് പ്രസക്തിയെന്ന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ പോലും ചിന്തിച്ചില്ല.

ഭീഷ്മ-ദ്രോണ-കർണ്ണാദികൾ മരിക്കേണ്ടി വന്നത് അധർമ്മ പരമ്പരകളിലൂടെയാണെന്നത് വ്യാസന്റെ ദുഃഖം. മലങ്കര മെത്രാന്റെ അംഗരക്ഷകരിൽ പ്രധാനിയായ പാപ്പിയെ വധിക്കാതെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴയ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിടാനോ അപമാനിക്കാനോ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. കായബലം, യജമാനഭക്തി, കരളുറപ്പ് എന്നിവയിൽ പാപ്പി വളരെ

മുമ്പിലായിരുന്നതിനാൽ പാപ്പി വധം അനിവാര്യമെന്ന് പ്രതിപക്ഷം തീർച്ചയാക്കി. ആഘോഷമായി അത് അരങ്ങേറുകയും ചെയ്തു. പാപ്പി വധത്തോടെ കോലാഹലങ്ങൾ ഒട്ടൊന്ന് തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും അടങ്ങിയതായി 'ഗിരിദീപം' കാര്യങ്ങളെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പാപ്പി വധക്കേസും അനന്തരകാര്യങ്ങളും ശുഷ്കാന്തിയോടെ നടത്തുന്നതിൽ യജമാനപക്ഷം വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചുവോ? സംശയമാണ് (അല്ലെങ്കിലും കേസുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കണമെന്നല്ലാതെ അതിൽ ജാഗ്രതയും ശുഷ്കാന്തിയും ചെലുത്തി വിജയം വരിക്കണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം ചുമതലക്കാർക്ക് പലപ്പോഴും കാണാറില്ലല്ലോ. 'കാട്ടിലെ തടി തേവരുടെ ആന...' എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന് സ്മൃതി).

'ഘോരതരമായ ഒരു കൊലപാതകം' (റിപ്പോർട്ട് 1912 ഏപ്രിൽ 3 ബുധൻ, മനോരമ) എന്നും കോട്ടയം കൊലക്കേസ് (മുഖപ്രസംഗം, മനോരമ) എന്നുമുള്ള ശീർഷകങ്ങളിലായി പാപ്പി വധം സംബന്ധിച്ച സമകാലവാർത്തകൾ 8, 9 അധ്യായങ്ങളിലായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവ സ്വയം വിശദീകരണക്ഷമമാണ്.

'പാപ്പി'യുടെ രണ്ടാം ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത് "പാപ്പി വധവും കേസുവിസ്താരവും വിധിയും ശിക്ഷയും" എന്ന ശീർഷകത്തോടെയാണ്. ഇതിൽ 7 അധ്യായങ്ങൾ ഉണ്ട്. പാപ്പിയുടെ വധം, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷിമൊഴി, എം. എ. അച്ചന്റെ മൊഴി, മാർ കുറിലോസിന്റെ മൊഴി, ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയുടെ മൊഴി, ജഡ്ജ്മെന്റ്, ആനപ്പാപ്പി ആശാൻ സ്മാരകം എന്നിവയാണ് അധ്യായ ശീർഷകങ്ങൾ. വിവരണം സത്യസന്ധവും ആധികാരികവും സമ്പൂർണ്ണവുമാകണമെന്ന് നിർബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരേ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം, പത്രവാർത്തകൾ, സാക്ഷിമൊഴികൾ, ജഡ്ജ്മെന്റ്, വിവിധ സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അവലോകനങ്ങൾ എന്നിവ ഉദ്ധരിച്ചും സംക്ഷേപിച്ചും ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ പല വിശദാംശങ്ങളിലും നിരീക്ഷണങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള ആവർത്തനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനാവാത്തവ തന്നെ.

'ആനപ്പാപ്പി ആശാൻ സ്മാരകം' എന്ന അധ്യായം ജേക്കബ് തോമസ് നടുവിലേക്കു 1979 മാർച്ച് 29-ന് ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനമാണ്. പാപ്പി ആശാന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന ചില സ്മാരകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്. രാജാക്കന്മാർ നേതൃത്വം നൽകുന്ന യുദ്ധഭൂമികളിൽ മരിച്ചു വീഴുന്ന പടത്തലവന്മാരെ ആരോർക്കാനാണ്? ചരിത്രത്തിലെ നായകന്മാർ രാജാക്കന്മാർ മാത്രമാണ്; വിജയവും പരാജയവും അവരുടേതു മാത്രം. ഈ ഫ്യൂഡൽ അന്ധത കൊടികുത്തി വാഴുന്ന മലങ്കരസഭയിൽ പാപ്പിമാർ, ഓനൻകുഞ്ഞുമാർ ഇവരൊക്കെ മുഖഛായ നഷ്ടപ്പെട്ട വെറും പോരാളികൾ!!

ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് യുദ്ധം ഒഴിവാക്കലാണ്. യുദ്ധമുണ്ടായാൽ രണ്ടു ഭാഗത്തും ശവം വീഴും എന്നത് തീർച്ചയാണ്. മരിച്ചുവീഴുന്നവരിൽ അപരാധികളും, നിരപരാധികളും ഉണ്ടാവും. അതൊരനിവാര്യതയാണ്. യുദ്ധം ചെയ്തും ആളുകളെ കുരുതി കൊടുത്തും നഷ്ടപ്രതാപങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള കാലഹരണപ്പെട്ട പ്രഭുവംശാധിപത്യ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് പകരം കാലോചിതമായി കാലത്തിന്റെ അതീവ സ്പഷ്ടമായ ചുവരെഴുത്തുകൾ വായിച്ച് ക്രിയാത്മകവും ഭാവനാപൂർണ്ണവുമായ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള വിവേകം മുകൾ തൊട്ട് അടി വരെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുകയാണ് വേണ്ടത്. ശക്തിയിലേക്കു സട കൂടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുവാനുള്ള ഊർജ്ജ സംഭരണത്തിന് പശ്ചാത്തലമാകുവാൻ 'ആനപ്പാപ്പി'ക്കു കഴിയും എന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാലിക മൂല്യം. ഈ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്കു കഴിയും എന്ന ദൃഢവിശ്വാസമാണെന്നിരിക്കുള്ളത്.

ചരിത്രാന്വേഷികളുടെയും സഭാവിശ്വാസികളുടേയും സഭയുടെ ഭാവി വിധാതാക്കളുടേയും മുമ്പാകെ ഈ സഭാചരിത്രജ്ഞാലയെ സവിനയം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തെക്കുംകര, തൃശ്ശൂർ

8-12-2000

(1) മലയാളം ബൈബിൾ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലം, റവ. ടി. വി. തോമസ്, ബൈബിൾ സ്പെഷ്യൽ പതിപ്പ്, ചർച്ച് വീക്കിലി, മെയ് 29, 1983.

(2) ബൈബിൾ ന്യൂറണ്ടുകളിലൂടെ, പി. ടി. കുരുവിള, കോട്ടയം.

(3) 1815 ആഗസ്റ്റ് 7-ന് കേണൽ മൺറോ എഴുതിയ കത്ത്: സഭാ ചരിത്രം, പി. ചെറിയാൻ (അനുബന്ധം).

ഉള്ളടക്കം

ആശംസ പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ 5
ആമുഖം 7
മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ ചോരപുരണ്ട അധ്യായം
ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ 15

ഒന്നാം ഭാഗം

ഭാഗം വർക്കി ആശാൻ എന്ന പാപ്പി

I	കുടുംബവും ബന്ധുക്കളും	28
II	മണലിൽ അച്ചന്റെ കത്ത്	34
III	ഭീരുത്വവും ചതിയും	37
IV	അന്നത്തെ സഭാന്തരീക്ഷം	44
V	സെമിനാരിയിൽ അടി	56
VI	വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ നേരെ	66
VII	പാപ്പിയുടെ രംഗപ്രവേശം	71
VIII	ഘോരതരമായ ഒരു കൊലപാതകം	74
IX	മലയാള മനോരമയുടെ മുഖപ്രസംഗം	76
X	ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യ ദിവാനയച്ച ഹർജി	80

രണ്ടാം ഭാഗം

പാപ്പിവധവും കേസുവിസ്താരവും: വിധിയും ശിക്ഷയും

I	പാപ്പിയുടെ വധം	84
II	വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷിമൊഴി	89
III	എം. എ. അച്ചന്റെ മൊഴി	99
IV	മാർ കുറിലോസിന്റെ മൊഴി	106
V	ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയുടെ മൊഴി	111
VI	ജഡ്ജ്മെന്റ്	117
VII	ആനപ്പാപ്പി ആശാൻ സ്മാരകം	143
VIII	സ്മാരകം കോട്ടയത്തു വേണം എ. കെ. ജോസഫ്	146

മൂന്നാം ഭാഗം

ബാക്കിപത്രം

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ	149
വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്	152
കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മൽപാൻ	156
സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്	165
സി. ജെ. കുര്യൻ	166
കുര്യൻ റൈട്ടറും സി. ജെ. കുര്യനും	179

ഒന്നാം ഭാഗം

വർക്കി ആശാൻ എന്ന പാപ്പി

I

കുടുംബവും ബന്ധുക്കളും

‘ആനപ്പാപ്പി’ എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആശാൻ വർക്കി വറുഗീസ്, തിരുവല്ലയ്ക്കടുത്ത് പെരിങ്ങരക്കരയിൽ കാരയ്ക്കൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിക്കടുത്തുള്ള പണിക്കരു വീട്ടിൽ വർക്കി ആശാന്റെയും കാരയ്ക്കൽ ചക്കുംവീട്ടിൽ മറിയാമ്മയുടെയും ഏക പുത്രനാണെന്നോ, ഒരു ധ്യാപകനായിരുന്നു എന്നോ പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നവിധം ആജാനുബാഹുവായിരുന്നു എന്നോ വധഭീഷണി നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി തിരുവല്ലയിലെ സമുദായപ്രമാണികൾ, നിയോഗിച്ച അഭ്യസ്തവിദ്യനും സഭാസന്നേഹിയുമായ മല്ലനാണെന്നോ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ അതിന് അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യമില്ല. പാപ്പിയുടെ ജനനത്തിന്മേലേക്കു പലർ പല തവണ പഴയ കടലാസ്സുകൾ തപ്പിനോക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ ആരും തന്നെ ആ യജ്ഞത്തിൽ വിജയിച്ചില്ല. എന്നാൽ പാപ്പി 35-ാം വയസ്സിൽ കൊല്ലവർഷം 1087 മീനം 10 (1912 മാർച്ച്) കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നും പിറ്റേ ദിവസം ഒരു തിങ്കളാഴ്ച എന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ ആർക്കും തന്നെ തർക്കമില്ല. അതേസമയം പാപ്പിയുടെ കല്ലറ, സെമിത്തേരിയുടെ ഏതു ഭാഗത്താണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല (കല്ലറ കെട്ടാതെ മണ്ണിൽ മറവു ചെയ്തിരിക്കാനാണ് സാധ്യത).

മെട്രിക്കുലേഷൻ വരെ (ഇന്നത്തെ എസ്.എസ്.എൽ.സി.) പഠിച്ച പാപ്പി പിതാവിനെപ്പോലെയും പിതാമഹനെപ്പോലെയും ഒരുധ്യാപകനായിട്ടാണ് ജീവിത ഗോദായിൽ കടന്നത്. കല്ലുപ്പറയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു ഗവ. എൽ.പി. സ്കൂളിലാണദ്ദേഹം അധ്യാപകനായിരുന്നത്. സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട നിലയിൽ സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പാപ്പി ആശാന്റെ സാമ്പത്തികനില മെച്ചമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അന്നത്തെ പ്രതാപത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനം കൂടിയിരുന്നില്ല. 51.73 മുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം ധരിച്ചുവന്നത് (മുമ്പ് സമ്പന്നരായ പലരും പട്ടാവിന്റെ വെണ്മയേറിയ ഡബിൾ വേഷ്ടി ധരിച്ചുവന്നതുപോലെ). പാപ്പിക്കു ഇരട്ടച്ചകാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് പലരും പറഞ്ഞിരുന്നു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടത്തിൽ ഇക്കാര്യം സംശയാതീതമായി നിർണ്ണയിച്ചുവന്നു.

പാപ്പിയുടെ സഹോദരി അന്നമ്മയെ ചെങ്ങന്നൂരിലെ പ്രശസ്തമായ ഇഞ്ചയ്ക്കലോടി കുടുംബത്തിലെ കൊച്ചുകുഞ്ഞാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. പെരിങ്ങര ആറ്റുപുറത്ത് കുടുംബത്തിലെ അന്നമ്മയെയാണ്

പാപ്പി വിവാഹം ചെയ്തത്. ഭാര്യവീട്ടുകാർ ആറ്റുപുറം സ്ഥലം വിൽക്കാ നൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ആ സ്ഥലം മറ്റാർക്കും കൊടുക്കാതെ പാപ്പി ആശാൻ കാരയ്ക്കലെ സ്ഥലം വിറ്റ് ആ സ്ഥലം വാങ്ങി അവിടെ താമസിക്കുക യാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെയാണ് പെരിങ്ങരയിൽ നിന്ന് ആറ്റുപുറത്തു വരുന്നതും ആറ്റുപുറത്ത് പാപ്പി ആശാനാകുന്നതും.

പാപ്പിക്ക് തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിന്റെ എക്സൈസ് വകുപ്പിൽ റേഞ്ചർ ഉദ്യോഗം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു കിട്ടിയശേഷമാണ് സർവീസിൽ ചേരാതെ കോട്ടയത്തേക്കു പോയതെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ എതിർ കക്ഷികൾ പലവിധത്തിൽ ദ്രോഹിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് തിരുവല്ല, നിരണം, മാവേലിക്കര മുതലായ തെക്കൻ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് പലരും പഴയസെമിനാരിയിൽ കുതിച്ചെത്തുകയും മേലിൽ ശല്യമുണ്ടാക്കാതിരിക്കാൻ ചിലരെ അവിടെ കാവൽക്കാരായി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവല്ലയിൽ നിന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ആനപ്പാപ്പി. അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചതു താനായിരുന്നു എന്ന് കെ. എം. മാമ്മൻ മാപ്പിള (കൊച്ചു മാമ്മൻ വക്കീൽ) വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മൊഴി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് കേരള ദീനബന്ധു എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കെ. സി. ഇറപ്പനാണത്രേ. പാപ്പിയെ കോട്ടയത്തേക്ക് പറഞ്ഞുവിടുമ്പോൾ പാപ്പിയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു കസവു കവണി കൊണ്ട് പൊന്നാട ചുറ്റി അനുമോദിച്ചതും കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ സഹോദരനായ കെ. സി. ഇറപ്പനാണ്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞവരെല്ലാം തന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹകരിച്ചു എന്നു വേണം കരുതാൻ. കാരണം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ദിവ്യശ്രീ മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ 5-3-92-ൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യുവിന് അയച്ചുകൊടുത്ത ഒരു കത്തിൽ “സെമിനാരിയിൽ എതിർ കക്ഷികൾ വഴക്കുണ്ടാക്കിയും ചില കേഡികളായ മുഹമ്മദീയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ചീത്ത പറഞ്ഞും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തിരുവല്ലാ പ്രമാണികൾ ആനപ്പാപ്പിയെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നതാണ്” എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞവരെല്ലാം തന്നെ “തിരുവല്ലാ പ്രമാണികൾ” എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ വരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സന്ദേഹവുമില്ലല്ലോ.

പാപ്പി ആശാനെപ്പറ്റി കാരയ്ക്കൽ സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ 1967-ലെ ശതാബ്ദി സുവനീറിൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്:

“ഏതൊരു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിയും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ചില സവിശേഷതകൾ ഈ സ്ഥലത്തിനുണ്ട്. തിരുവങ്കാവിൽ കൊച്ചുഞ്ഞിന്റെയും ആശാൻ പാപ്പിയുടെയും പ്രവർത്തനരംഗമായിരുന്ന ഈ പ്രദേശത്ത് ഒരു കത്തിക്കുത്തോ കൊലപാതകമോ, പടുമരണമോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേട്ടുകേൾവി പോലുമില്ല.”

“.... ആദ്യത്തെ വട്ടിപ്പണക്കേസ് ഈ കാലത്തായിരുന്നു. സമുദായം രണ്ടു ഭാഗമായി പിളർന്നു. ഉഗ്രമായ പോർ നടക്കുകയായിരുന്നു. പഴയ സെമിനാരിയേയും തിരുമേനിമാരുടെ ജീവനെത്തന്നെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ആയതിലേക്ക് ഓരോ ഇടവകയുടെയും സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും കാരയ്ക്കൽ ഇടവകയിൽ നിന്ന് ആശാൻ പാപ്പി എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്ന ആറ്റുപുറത്തു വർക്കി വർക്കി, തിരുവങ്കാവിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞ്, ഞാറ്റുവീട്ടിൽ മത്തായി എന്നീ മൂന്നു പേരെ അതിലേക്ക് നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് തന്നെ ഏൽപ്പിച്ച കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനിടയിലാണ് ആശാൻ പാപ്പി കൊല്ലപ്പെട്ടത്. സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ജീവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ വീരചരമം പ്രാപിച്ച ഈ ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന ആശാൻ പാപ്പിയേയും മറ്റുള്ളവരെയും ഇടവകക്കാർ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.”

പാപ്പിയുടെ കൊലപാതകം നടക്കുമ്പോൾ തിരുവങ്കാവിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കിംവദന്തികൾ വിടുന്നു). സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ സ്ഥിതി വിഭിന്നമാകുമായിരുന്നു. പെരിങ്ങര സ്വദേശിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം പിന്നീട് മല്ലപ്പള്ളിക്കടുത്തുള്ള കുന്നത്താനത്തു പോയി താമസിക്കുകയും 40 വർഷം മുമ്പ് മരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണറിയുന്നത്. ഞാറ്റുവീട്ടിൽ മത്തായി സംഭവസമയത്തു പഴയസെമിനാരിയിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവത്രേ. മൂപ്പത്തിഅഞ്ചാം വയസ്സിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആനപ്പാപ്പിക്ക് ഒരു പുത്രനും മൂന്ന് പുത്രിമാരുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. പുത്രൻ ഉണ്ണി ഒരു നല്ല പന്തുകളിക്കാരനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കളിക്കുമ്പോൾ പന്തു ശക്തിയായി ശരീരത്തിൽ വന്നു വീണു ശാരീരികമായ എന്തോ തകരാറ് സംഭവിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഉണ്ണി വിവാഹം കഴിച്ചില്ല.

പെൺമക്കളിൽ തങ്കമ്മയെ കോട്ടയത്ത് കോട്ടവാതുക്കലും അന്നമ്മയെ മാനാർ മറ്റത്തും (ഭർത്താവ് കുര്യൻ കുര്യൻ കുഞ്ഞുസാർ) റാഹേലമ്മയെ (കുട്ടിയമ്മ) കവിയൂരുമാണ് വിവാഹം ചെയ്തതെച്ചത്. പാപ്പി മരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിക്ക് ഒമ്പതും തങ്കമ്മയ്ക്ക് ഏഴും അന്നമ്മയ്ക്ക് അഞ്ചു വയസ്സും റാഹേലമ്മയ്ക്ക് മൂന്നു മാസവും പ്രായമായിരുന്നു.

2000-ൽ നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള റാഹേലമ്മ (90) മാത്രമേ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഭർത്താവ് കവിയൂർ വാര്യവീട്ടിൽ വി. സി. ചെറിയാൻ അടുത്ത കാലത്ത് നിര്യാതനായി. മക്കളായ വി. സി. ചെറിയാനും, വി. സി. വർക്കിയും കവിയൂരിൽ ചില ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങളുമായി നല്ല നിലയിൽ കഴിയുന്നു.

സമുദായത്തിൽ നിന്ന് വേണ്ടവിധത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പരുമല ചെല്ലുമ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അഞ്ചോ പത്തോ രൂപ തരുമായിരുന്നു എന്നും കൂട്ടിയമ്മ 2000 ജൂലൈ മാസത്തിൽ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

തങ്കമ്മയുടെ ഭർത്താവ് ഊട്ടിയിൽ തോട്ടം സുപ്രണ്ടായിരുന്നത്രെ. പെരുനാടു ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗവും ഞങ്ങളുടെ മാനുസുഹൃത്തും സഞ്ചാരവൈദിക സുവിശേഷകനുമായിരുന്ന ദിവ്യശ്രീ കുറിയാക്കോസ് അച്ചനെഴുതിയ “മധുരസ്മരണകൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അച്ചൻ 1981-ൽ ഊട്ടിയിൽ വച്ച് ആനപ്പാപ്പിയുടെ മകനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തോട്ടം സുപ്രണ്ടായിരുന്ന മരുമകനെയായിരിക്കും അച്ചൻ കണ്ടത്.

ആനപ്പാപ്പിയുടെ മകനെ ഊട്ടിയിൽ വച്ച് അച്ചൻ കണ്ടതായുള്ള പരാമർശം ശരിയാകാനിടയില്ലെന്ന് അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു എഴുതിയപ്പോൾ ഫാ. കുറിയാക്കോസ് ഒ.ഐ.സി. 12-6-92-ൽ പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് അയച്ച കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എ. എസ്. ഡേവിഡ്, കോടനാട് എസ്റ്റേറ്റ്, കോട്ടഗിരി, നീലഗിരി എന്ന ആളിനെയാണ് 1949-ൽ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടത്. ആനപ്പാപ്പിയുടെ മകൻ എന്നാണ് എന്റെ കുറിപ്പു പുസ്തകത്തിൽ. വക്കീൽ സാറിനു കിട്ടിയ അറിവനുസരിച്ചും കാലത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ അനുസരിച്ചും ആനപ്പാപ്പിയുടെ മകളുടെ മകനാകാനാണു സാധ്യത.”

പാപ്പിയുടെ ഏക പുത്രൻ ഉണ്ണി 30 വർഷം മുമ്പ് 70-ാം വയസ്സിൽ ആറ്റുപുറത്ത് ഭവനത്തിൽ വച്ച് അന്തരിച്ചു.

ആനപ്പാപ്പിയുടെ സഹോദരീപുത്രനായ എ. വി. ജോണാണ് ഉണ്ണിയെ സുഖമില്ലാതെ കിടന്നപ്പോൾ മരണം വരെ ശുശ്രൂഷിച്ചത്. ഉണ്ണിയുടെ കാലശേഷം എ. വി. ജോണും കുടുംബവും ആറ്റുപുറത്ത് താമസമാക്കി.

പാപ്പിയുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് ഭാര്യയുടെ ചെലവിനും മക്കളുടെ വിവാഹത്തിനും മറ്റും സഹായം നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി 1919 നവംബറിൽ ഒരു കല്പന അയച്ചിരുന്നതായി തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറി മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഇക്കാര്യം തിരുമേനിയുടെ കല്പനബുക്കിലും (കല്പനകളുടെ സംഗ്രഹം രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്ന പുസ്തകം) പറയുന്നുണ്ടെന്ന് അത് പരിശോധിച്ച സഭാചരിത്ര ഗവേഷകനായ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് അറിയിച്ചു.

ഉണ്ണിയിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് കേട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ, എ. വി. ജോൺ 1992 ഫെബ്രുവരിയിൽ പറഞ്ഞതാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. വീടു വച്ചു കൊടുക്കാം, പെൺമക്കളെ കെട്ടിച്ചയയ്ക്കാം എന്നൊക്കെ സഭാനേതൃത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതൊന്നും പാലിക്കപ്പെട്ടില്ല. കേസ് ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സി. ജെ. കൂറുന്റെ കുറെ അനുയായികൾ ഒരു വലിയ തുകയുമായി സമീപിച്ചു എങ്കിലും അഭിമാനികളായിരുന്ന പാപ്പിയുടെ കുടുംബക്കാർ “രക്തത്തിന്റെ വില” നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കേസു വിധി അനുസരിച്ച് ഏതോ തുക കിട്ടിയെന്നും സഭ നൽകിയെന്നു പറയുന്ന സഹായം പക്ഷേ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾക്കല്ല ലഭിച്ചതെന്നും എ. വി. ജോൺ പറഞ്ഞു. പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തോട് എം. എ. അച്ചന് (ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസ്) വലിയ സഹാനുഭൂതി ഉണ്ടായിരുന്നു. പാപ്പിവധം സംബന്ധിച്ച് മനോരമയിൽ വന്ന റിപ്പോർട്ടാണ് ശരിയെന്നും ജോൺ അറിയിച്ചു. പത്തു വർഷം മുമ്പ് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ വറുഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ, കാരയ്ക്കൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ ട്രസ്റ്റി ഇ. പി. വറുഗീസും പ്രായം ചെന്ന ഏതാനും വ്യക്തികളും ആനപ്പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തിന് സഹായം നൽകുന്നതു സംബന്ധിച്ച കാര്യം മാർ ഈവാനിയോസ് റീത്തിൽ ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ച 18 ചോദ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവത്രേ (ഗണ്യമായ ഒരു തുക സഭയിൽ നിന്ന് അനുവദിച്ചു എങ്കിലും അത് യഥാർത്ഥ അവകാശിക്ക് ലഭിച്ചില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല). എ. വി. ജോണിന്റെ സഹോദരൻ ചെറിയാൻ, താൻ ആനപ്പാപ്പിയുടെ മകനാണെന്ന് പറഞ്ഞു പണം കൈപ്പറ്റി എന്ന സംഗതി ശരിയാണെങ്കിൽ സഭയെ ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറ്റം പറയുന്നത് തെറ്റു തന്നെയാണ്.

എ. വി. ജോണിന്റെ കാരയ്ക്കലുള്ള സഹോദരിയും കുറെ വിവരങ്ങൾ നൽകി. ഇവയിൽ എ. വി. ജോണിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് ഏറെ ആധികാരികം എന്നു തോന്നുന്നു.

ആനപ്പാപ്പിയുടെ വീട്ടുകാർ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് മകൻ ഉണ്ണി മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ ചേർന്നു. ഉണ്ണിയുടെ മുതലേറ്റം മറവു ചെയ്തതും മാർത്തോമ്മാ പള്ളി സെമിത്തേരിയിലാണ്. കാലക്രമത്തിൽ ആ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നവർ പെന്തക്കോസ്തിൽ ചേർന്നു എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്.

സഭയിൽ നിന്ന് സാമ്പത്തികസഹായം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കാരണമൊന്നുമില്ല. അത് മക്കൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കിട്ടാനും സാധ്യതയില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളാണ് സഹായത്തിനർഹരെന്ന് പറഞ്ഞു കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റാരെങ്കിലും സഭയുടെ സംഭാവന സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം എന്ന വസ്തുതയും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

“ആനപ്പാപ്പി” എന്ന പേര് വർക്കി ആശാൻ ലഭിച്ചത് പന്തയം വച്ച് ഒരാനയുടെ വാലിൽ രണ്ടു കൈ കൊണ്ട് ആഞ്ഞുപിടിച്ച് ചുവടുറപ്പിച്ച് ആനയെ നിറുത്തിയതിനെ തുടർന്നാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതല്ല ശക്തനായ ആനയെപ്പോലെ തടിച്ച ആകാരം മൂലം ലഭിച്ചതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ആറ്റുപുറത്തെ തന്റെ വീടിന്റെ മുമ്പിലെ തോടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുതല തോട്ടരികിൽ ഇലകളും പൂക്കളും തിന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ആടിനെ പിടിച്ചു വായിലാക്കി. ആടിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ട വർക്കി ആശാൻ ഒരു കയറുമായി തോട്ടിൽ ചാടി മുതലയെ കയറു കൊണ്ട് കെട്ടി കരയ്ക്ക് കയറ്റുകയും ആടിനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു കയുണ്ടായി. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ആനപ്പാപ്പിയുടെ കരുത്തും തന്റേടവും സുവ്യക്തമാണല്ലോ.

ആനപ്പാപ്പിയുടെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞവരുടെ പിൻതലമുറയുടെ മേലും ഇന്നും ആ രക്തം ഒരു ശാപക്കരയായി തുടരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ചരിത്ര സത്യം ആയിരം തവണ മീനച്ചിലാറ്റിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചാലും മായിച്ചു കളയാനാവില്ല.

II

മണലിൽ അച്ചന്റെ കത്ത്

ആനപ്പാപ്പിയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾക്കായി അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു 1992-ൽ മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർക്ക് അയച്ച കത്തിന് അച്ചൻ നൽകിയ മറുപടിയുടെ പൂർണ്ണരൂപമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. 1925 മുതൽ പത്തു വർഷക്കാലം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയും സമുദായക്കേസിയുടെ മൂക്കാൽ ശതാബ്ദക്കാലത്തെ പ്രധാന നടത്തിപ്പുകാരനും പ്രശസ്തനും പ്രമുഖനുമായിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠ വൈദികനാണ് അന്തരിച്ച മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ. അക്കാലത്തെ സഭാചരിത്ര സംഭവവികാസങ്ങൾ “മണലിൽ അച്ചന്റെ സഭാ സ്മരണകൾ” (കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്, മാങ്ങാനം) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൈ ഡിയർ മിസ്റ്റർ മാത്യു,

ആമ്പല്ലൂർ

5-3-1992

എഴുത്തു കിട്ടി. ആനപ്പാപ്പിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ തിരുമേനിയോട് പ്രത്യേകം ഒന്നും ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ കാലത്തെ ആളുകളിൽ നിന്നു ചിലതെല്ലാം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് കുറിക്കാം. പാപ്പി തിരുവല്ലായ്ക്കടുത്ത് കാരയ്ക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തുകാരനായിരുന്നു. സെമിനാരിയിൽ എതിർകക്ഷികൾ വഴക്കുണ്ടാക്കി ചില കേഡികളായ മുഹമ്മദീയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ചീത്ത പറഞ്ഞും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തിരുവല്ലാ പ്രമാണികൾ ആനപ്പാപ്പിയെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നതാണ്. മറ്റു ചിലരും നിരണം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആനപ്പാപ്പി വന്നശേഷം അയാൾ മുഹമ്മദീയരുമായി ലോഹ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ആനപ്പാപ്പിയുടെ ബലത്തിൽ വേറെ ചിലർ മുഹമ്മദീയരെ പന്നിയെന്നും മറ്റും ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ആ പകയിലും സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആളുകളുടെ പ്രേരണയിലും പെട്ടാണ് ആനപ്പാപ്പിയെ വകവരുത്തിയത്. ചായ കുടിക്കുവാൻ അന്നു മണൽപ്രദേശമായിരുന്ന സെമിനാരിക്കടവിന്റെ എതിർകരയിൽ ആനപ്പാപ്പിയും കുട്ടരും പോയപ്പോൾ ചായക്കടയിൽ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല. അതിനടുത്തുള്ള കാട്ടിൽ എതിർഭാഗക്കാർ ആയുധങ്ങളുമായി ഒളിച്ചിരുന്നു. ചായ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആനപ്പാപ്പിയും കുട്ടരും മടങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റവർ ഓടിവന്ന് ആനപ്പാപ്പിയെ നേരിട്ടു. പാപ്പിയുടെ കൂടെയുള്ളവർ നാനാഭാഗത്തേക്കും ഓടി. എതിർകക്ഷികൾ പാപ്പിയെ തന്നെ തുടർന്നു.

പാപ്പി തിരിഞ്ഞു നിന്നു അടി തടുത്തു പുറകോട്ട് നടന്നു. അന്നു കടവിൽ തീരെ കുറവു വെള്ളമേയുള്ളൂ. ഒരു തെങ്ങിൻകുറ്റി നിന്നിരുന്നതിൽ പാപ്പി തട്ടിവീണു. എതിർകൂട്ടർ കാലിനു വടിവാൾ കൊണ്ട് വെട്ടി. എഴുന്നേൽക്കാൻ പാടില്ലാതെ കിടന്ന പാപ്പിയെ തലയ്ക്കും അടിച്ചു. മരിച്ചുപോയി എന്നു വിചാരിച്ച് അവർ മറഞ്ഞു. ആ സമയം സെമിനാരിയിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന നടക്കുകയാണ്. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച. നിലവിളി കേട്ട ആരോ എല്ലാംകൂടി പാപ്പിയെ ഒരു കട്ടിലിൽ എടുത്ത് സെമിനാരി മുറ്റത്ത് കൊണ്ടുവന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ വന്നു കണ്ടതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ ഉണ്ട്. ഉടനെ പോലീസ് വന്ന് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി മൊഴി എടുത്തു. ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മരിച്ചിട്ടില്ല. അധികം താമസിയാതെ മരിച്ചു. തലയ്ക്ക് അടി കൊണ്ട് 11 കഷണമായി തലയോട് പൊട്ടിയിരുന്നു എന്ന് പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കേട്ടു.

12 പ്രതികളെ ചേർത്ത് കേസ് ഉണ്ടായി. ഒരാൾ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനായിരുന്നു. അയാൾ ഒളിവിൽ ആയി. 11 പ്രതികളെയും സെഷൻസ് കോർട്ടിൽ കഠിനതടവിനു വിധിച്ചു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടും, മേത്തന്മാരാണ് തല്ലിയതെന്ന് മൊഴി പറഞ്ഞതായ റിപ്പോർട്ടും കൊണ്ട് മേത്തന്മാർ 3-4 പേരെ മാത്രം ഹൈക്കോർട്ട് ശിക്ഷിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവരെ വെറുതെ വിട്ടു. അക്കൂട്ടത്തിൽ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനും ഒഴിവായി. ഒഴിവായ ഒരുത്തനും ശരിയായവിധം മരിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നുരണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം ഓരോരുത്തർക്കും ദുർമരണമാണുണ്ടായതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. സി. ജെ. കുര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ 5 കൊല്ലം കൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മേത്തന്മാരിൽ ഒരാൾ ജയിലിൽ മരിച്ചു. 2 പേർ ജയിൽ ചാടി. ഒരുത്തൻ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞിറങ്ങി. അയാൾ ഒരു നിസ്സാര കളവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട് പോലീസിന്റെ അടി കൊണ്ട് മരിച്ചു. ഒരു മേത്തൻ പലപ്പോഴും സി. ജെ. കുര്യന്റെയും അനുജന്റെയും വീടുകളിൽ രാത്രികാലങ്ങളിൽ ചെന്ന് ഭയപ്പെടുത്തി പണം വാങ്ങുമായിരുന്നു എന്നും കേൾവിയുണ്ടായിരുന്നു.

മേത്തന്മാരാണ് തല്ലിയതെന്ന് പാപ്പി പറഞ്ഞതായി ഡോക്ടർ രേഖപ്പെടുത്തിയത് സി. ജെ. കെ. യുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടാണെന്നും ഡോക്ടർ എതിർഭാഗത്തോടു അനുകൂലിയായിരുന്നു എന്നും സംസാരമുണ്ടായിരുന്നു.

ആനപ്പാപ്പി മരിച്ചതിന്റെ ഓർമ്മയെപ്രതി മെത്രാപ്പോലീത്താ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് സഹായം കൊടുക്കുവാൻ കൽപന കൊടുത്തിരുന്നതായി കേൾവിയുണ്ട്. തിരുമേനി ഭരണം ഏറ്റകാലം മുതൽ ഉള്ള ഡയറിയും കൽപന പകർപ്പുകളും 1925-ൽ ഞാൻ കൂടെ ആയപ്പോൾ ഉണ്ടാ

യിരുന്നില്ല. ആ വിവരം അറിയുവാൻ ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ 1923-ൽ തിരുമേനി മറുദിൻ യാത്രയ്ക്ക് പോയപ്പോൾ എല്ലാം കുണ്ടറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പിന്നീട് 1929-ൽ കാതോലിക്കാ) മെത്രാപ്പോലീത്ത സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നും അതെല്ലാം വേണ്ടപോലെ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാത്തതിനാൽ തിരുമേനി വന്നപ്പോൾ എല്ലാം ചിതൽ തിന്നു നിരൂപയോഗമായി എന്നും തീയിട്ട് ചുട്ടുകളയുവാൻ കൽപ്പിച്ചു എന്നും ആകുന്നു എന്നോട് മറുപടിയായി കൽപ്പിച്ചത്. 1925-നു ശേഷമുള്ള ഡയറിക്കുറിപ്പ് മാത്രമേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ആനപ്പാപ്പി കൊലക്കേസിയുടെ റിക്കോർഡ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് സമുദായത്തിനു തന്ന പുസ്തകങ്ങളും റിക്കോർഡുകളും ദേവലോകം അരമനയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ലൈബ്രറി ഹാളിൽ ആണ് വച്ചിരുന്നത്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചില്ല. ദേവലോകം മാനേജർ ബി. സി. കെ. ജോസഫ് റമ്പാച്ചാണ്. കുന്നംകുളം കാരൻ. തൃശൂർ താമസിച്ച് അവിടെ മരിച്ചുക്കപ്പെട്ട ഒരു മാസ്റ്ററുടെ മകൻ. അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അറിയാം.

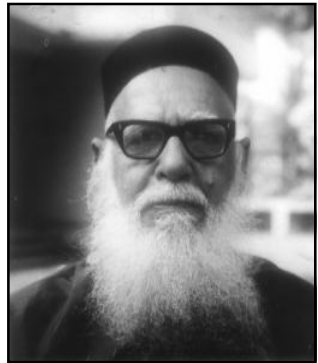
ഞാൻ മുകളിൽ എഴുതിയതിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും ആനപ്പാപ്പിയെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ടു കൂടാ. ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി ചിത്രീകരിച്ചെഴുതുന്നത് തെറ്റല്ലെന്നു പറയാം.

925 മുതൽ 934-ൽ തിരുമേനി കാലം ചെയ്തതുവരെ പാപ്പിയുടെ കുടുംബക്കാർ ആരെങ്കിലും തിരുമേനിയെ കണ്ടതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല.

ശേഷം പിന്നാലെ,

ആത്മാർത്ഥതയോടെ,

മണലിൽ അച്ചൻ

III

ഭീരുത്വവും ചതിയും

വടക്കൻപാട്ടിലെ നായകന്മാരായ ചില പുരുഷകേസരികൾ, ചതിയിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്ന ദുഃഖകരമായ കഥകൾ എന്നും നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. ആ ധീരയോദ്ധാക്കളുടെ അപദാനങ്ങളെ വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്ന വടക്കൻ പാട്ടുകളിലെ ഈരടികൾ മറക്കാൻ കഴിയാതെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളുകളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു:

“കാവിൽ ഭഗോതിയെ ഓർത്തു കൊണ്ടേ എട്ടുമണിക്കു മരിച്ചൊതേ നൻ” എന്നു പാടത്ത് ഞാനുനടുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ ഒതേനന്റെ ദുഃഖകഥ പാടി അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ വയൽവരമ്പത്ത് അവരുടെ പാട്ട് കേട്ട് നിൽക്കുന്നവരുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിയുന്നത് കാണാം. നേരിട്ട് അങ്കം വെട്ടി ജയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബോധ്യം വരുമ്പോൾ ചതിപ്രയോഗം കൊണ്ട് എതിരാളിയെ കൊല്ലുന്നു. അവിടെ ധർമ്മയുദ്ധമല്ല നടക്കുന്നത്. നീതിശാസ്ത്രങ്ങൾ അത് കണ്ട് സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുന്നു. വിജയകരമായ അങ്കപ്പയറ്റിനുശേഷം ക്ഷീണം തീർക്കാൻ മയങ്ങിക്കിടന്ന ആരോമൽ ചേവകരെ, കുത്തുവിളക്കിന്റെ തണ്ടുകൊണ്ട് ചത്തു, വയറ്റിൽ കുത്തി മാറകമായി മുറിവേൽപ്പിച്ച് ഓടി മറയുന്നു. അവിടെയും ഭീരുത്വവും, ചതിയും കൈമുതലാക്കിയ എതിരാളിയെയാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിൽ അഭിമന്യു രാജകുമാരനെ വധിക്കാൻ ദുര്യോധനാദികൾ ഇതേ തന്ത്രം തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നതായി കാണാം. ധർമ്മയുദ്ധത്തിന്റെ സകല നിയമസംഹിതകളും കാറ്റിൽ പറത്തി ഏകനായ അഭിമന്യു രാജകുമാരനെ പത്മവ്യുഹത്തിലിട്ട് സകലരും കൂടി നിഷ്കരുണം വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ രക്തം പൊടിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വീരനായകന്മാരുടെ അപദാനങ്ങൾ മാനവരാശിക്ക് എന്നും പ്രിയങ്കരങ്ങളാണ്. ദുഃഖപര്യവസായിയാണെങ്കിലും ആ ധീരകേസരികളുടെ വീരകഥകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവേശപൂർവ്വം കേട്ട് ആസ്വദിക്കാൻ കൊതി തോന്നുന്നു.

രാജ്യത്തെയും ജനങ്ങളെയും തൃാഗപൂർവ്വം സേവിക്കുന്നതിനായി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച മഹാത്മാരെ, ചിലർ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസിദ്ധിക്കായി ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ആദ്യം അവരുടെ അംഗരക്ഷകരെ ചതിയിലൂടെ വകവരുത്തുന്നു. ഇത്തരം കൾശ്ചന്ദ്രന്മാരായ കായേന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ നന്മതിന്മകൾ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഘാതകരിൽ മിക്ക

വരും ചരിത്രത്തിന്റെ ചവറ്റുകൊട്ടയിൽ ആരും അറിയാതെ കിടക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയും മറ്റും ഘാതകർ, വല്ലപ്പോഴും ഒട്ടൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതു വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മഹത്വത്തിന്റെ മായാത്ത മേൽവിലാസത്തിലാണ്. വേദനിച്ചു നിരാശരായി മരിച്ച അവർക്ക് പ്രസിദ്ധിയുടെ പരിവേഷം തെല്ലെങ്കിലും അണിയാനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ചരിത്രം അത് അംഗീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. അവിടെയാണ് ഇരുപതാം ശതകത്തിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയെ ധീരമായി നയിക്കവേ വധഭീഷണിയുടെ കരിനിഴലിൽ നിദ്രാദേവിയുടെ കൂട്ടില്ലാതെ കഴിയേണ്ടിവന്ന സഭാഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി സഭാസന്നേഹത്തിന്റെ ഉൾപ്രേരണയാൽ എത്തിയ വർക്കി ആശാൻ എന്ന ആനപ്പാപ്പിയുടെ അതുല്യമായ നില. ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മഹാപുരോഹിതനും ആദർശധീരനും പരമഭക്തനുമായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു വേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടിവന്നപ്പോൾ പാപ്പിയെ, വാക്കിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിലല്ലെങ്കിലും ഒരളവിൽ രക്തസാക്ഷിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണ്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മരണനിഴലിലും വേദനയുടെ തീച്ചുളയിലും കൂടെ കടന്നുപോയ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റിയും വധഭീഷണിയുടെ മുഴക്കങ്ങളെപ്പറ്റിയും സ്വദേശികളുടെ ഒത്താശയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട പരദേശികളുടെ കടന്നാക്രമണ ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ആനപ്പാപ്പിയുടെ അന്നത്തെ സേവനത്തെ ശരിക്കും വിലയിരുത്താനാവൂ. അദ്ദേഹത്തോട് സഭയും സഭാംഗങ്ങളും വേണ്ടവിധം നീതി പുലർത്തിയിട്ടില്ല എന്ന വിമർശനം ഇന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ട ഒന്നല്ല. നീതി ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ കോട്ടയം പുത്തൻപള്ളി സെമിത്തേരിയിലെ പാപ്പിയുടെ കല്ലറ കണ്ടെത്തി അവിടെ സമുചിതമായ കബർ പണിയുകയും പഴയസെമിനാരിയുടെ അങ്കണത്തിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന സഭാഭാസുരന്റെ സ്പന്ദിക്കുന്ന കബറിടത്തിൽ നിന്ന് അധികം അകലെയല്ലാതെ ആ വാല്യക്കാരന് ഒരു സ്മാരകശില ഉയരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ കാര്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി കണക്കിലധികം കരുതുകയും അവർ കണ്ണടയുമ്പോൾ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവത്തിനു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പണ്ടേ കുപ്രസിദ്ധരാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതു സംബന്ധിച്ച് കാര്യമായ മനോവേദന ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ല. മക്കൾ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം അവരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ആനുകൂല്യങ്ങളാണെന്നും അവർ ക്ഷീണിതരും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകാൻ കഴിവില്ലാത്തവരും ആകുമ്പോൾ മക്കളുടെ പൂർവ്വസ്നേഹം കുറയുകയോ മറയുകയോ

ചെയ്യുമെന്നും ഉള്ളത് മനശാസ്ത്രപരമായി ശരിവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഇവിടെ ഓർപ്പിക്കട്ടെ. രൂത്തിനെപ്പോലെ വ്യത്യസ്തരായ ചുരുക്കം ചിലർ ഉണ്ടാകും. ആനപ്പാപ്പിയെന്ന അസാമാന്യ ദേഹബലമുള്ള കരുത്തനെ നേരിട്ട് എതിർക്കാൻ കെൽപില്ലാത്ത ഭീരുക്കളായ ഒട്ടധികം പേടിഞ്ഞാണ്ടന്മാർ ഒത്തുകൂടി നിരായുധനായ ആ മനുഷ്യനെ നിർദ്ദയം തല്ലിക്കൊന്ന ചരിത്രം തലമുറകളായി പറഞ്ഞുവരുന്നതാണ്. അത് കേൾക്കാത്തവർ ഉണ്ടാവില്ല. ആനപ്പാപ്പിയുടെ വധത്തെക്കുറിച്ച് ആരും പാട്ടുകൾ എഴുതിയതായി അറിവില്ല. ഒരു കവിയും വിലാപകാവും രചിച്ചില്ല. ഒരു സ്മാരകവും പാപ്പിക്കുവേണ്ടി ഉയർന്നില്ല. പഴയ ഒരു സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലും പാപ്പിയുടെ മൃതദേഹം എവിടെ കബറടക്കിയെന്നു പോലും കാണില്ല. പാപ്പിയെ തിരുവല്ലായിൽ നിന്ന് താൻ കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് (അന്ന് ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ്) പാപ്പിയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് താൻ രചിച്ച ‘ഗിരിദീപം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിസ്തരിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പേജ് 35-ൽ “പോസ്റ്റുമോർട്ടത്തിനുശേഷം യഥാവിധി സംസ്കാരക്രമം നടത്തി” എന്ന് എഴുതി അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് ആ ഹൃദയാലുവായ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പാപ്പിയുടെ സ്വദേശം തിരുവല്ലയാണ്. പാപ്പിയുടെ മൃതദേഹം തിരുവല്ലായിൽ പാപ്പിയുടെ സ്വന്തം ഇടവകപ്പള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ കൊണ്ടുപോയി അടക്കുകയാണോ ഉണ്ടായത്. അതോ മറ്റു വല്ലയിടത്തും അടക്കുകയാണോ ചെയ്തതെന്ന് വായനക്കാർക്ക് ന്യായമായ സംശയം തോന്നാം. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി വക പുത്തൻപള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ അടക്കം ചെയ്തു എന്ന് ഒരു വരി എഴുതിച്ചേർക്കാൻ പാപ്പിയുടെ മരണത്തിൽ വല്ലാതെ സഹതപിക്കുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനു സാധിച്ചില്ല. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയുടെ സെമിത്തേരിയിൽ കബറടക്കം നടത്തി എന്ന് മലയാള മനോരമയുടെ അന്നത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നുമാണ് നാം അറിയുന്നത്. ആ ധീരയോദ്ധാവിന്റെ ശവകുടീരംപോലും സംരക്ഷിക്കാതെ സമുദായം കൃതഘ്നത കാട്ടി.

പാപ്പി സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ നേടാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയല്ല ചെയ്തത്. സമുദായത്തിന്റെ അതുല്യ ആത്മീയ നേതാവായ മലങ്കര സഭാഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിക്രൂരമായി വധിക്കപ്പെട്ടു. സമുദായപ്രമാണികൾ പാപ്പിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത നാട്ടിൽ നിന്ന് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംഗരക്ഷകനായി നിയമിച്ചതാണ്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ തട്ടിക്കളയാൻ പാത്തും പതുങ്ങിയും ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ ഏതിവലിഞ്ഞ് വന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ സന്തതികൾക്ക് ആനപ്പാപ്പി ഒരു പേടിസ്വപ്നമായി. പാപ്പിയുടെ കൈയിൽ പെട്ടാൽ ജീവനും

കൊണ്ട് തിരിച്ചുപോരാൻ പറ്റില്ലെന്നും ഉറപ്പാണ്. അധോലോകവീരന്മാർ അപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ച തന്ത്രമാണ് പാപ്പിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നത്. അത് അവർ നടപ്പാക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. പോലീസ് കേസിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“തിരുവല്ലാ നെടുമ്പ്രം പ്രവൃത്തിയിൽ പെരിങ്ങര മുറിയിൽ ആറ്റുപുറത്തു താമസിക്കും പാപ്പി എന്നു വിളിക്കുന്ന വർക്കി വറുഗീസിനെ 1087-ാമാണ്ട് മീനമാസം 18-ാം തീയതി വൈകി ഉദ്ദേശം 6 മണി സമയത്ത് കോട്ടയം ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ പഴയസെമിനാരിയ്ക്ക് വടക്കുവശം ഉള്ള മീനച്ചിലാറ്റിൽ മണപ്പുറത്ത് വച്ച് മരണം വരുത്തക്ക പരക്കുകൾ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പൊതുവായ വിചാരത്തോടുകൂടി 1 മുതൽ 17 വരെ പ്രതികൾ ന്യായരഹിതമായി സംഘം ചേർന്ന് വടി, വടിവാൾ, ഉലക്ക മുതലായ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചവരായി പാപ്പിയുടെ മരണം വരുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ള അറിവോടുകൂടി വിചാരപൂർവ്വം പാപ്പിയുടെ തലയിലും ദേഹത്തും വടി, ഉലക്ക ഇവ കൊണ്ട് അടിച്ചും, ഇടിച്ചും വാൾ കൊണ്ട് കുത്തിയും പരക്കേൽപ്പിച്ചു കൊന്നു.”

അങ്ങനെ പാപ്പി എന്ന മഹാമല്ലൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. സഭയുടെ അഭിമാനസ്തംഭമായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള തീവ്രയത്നത്തിൽ ഒരു ധീരയോദ്ധാവ് രക്തസാക്ഷിയായി അടർക്കളത്തിൽ വീണു. മീനച്ചിലാറിന്റെ വിരിമാറ് പാപ്പിയുടെ ചുടുചോര വീണ് ചുവന്നു. അസ്തമയ സൂര്യൻ ആ ഭീകര കാഴ്ച കാണാൻ കെൽപില്ലാതെ മുഖം മറച്ചു. ആറ്റരികിൽ നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ ആ ക്രൂരദൃശ്യം കണ്ട് നടുങ്ങിപ്പോയി. പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ നിന്ന് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉയർന്നുകേട്ട മണിനാദം ആ കൊലപാതകത്തിൽ ദുഃഖിക്കുന്ന റീശേൻ മാലാഖമാരുടെ തേങ്ങൽപോലെ തോന്നിപ്പോയി.

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ടിന്റെ അനശ്വരകൃതിയായ മലങ്കര നസ്രാണികൾ നാലാം വാളുത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം തന്നെ ആനപ്പാപ്പി വധത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന് അദ്ദേഹം കൊടുത്ത പേരുതന്നെ “സമരിയും, കുരുതിയും” എന്നാണ്. പ്രാസം ഒപ്പിച്ചു എഴുതിയ ആ തലക്കെട്ട് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. 1086-ൽ സമരി 58-ാം നമ്പരായി സമുദായകേന്ദ്രമായ പഴയസെമിനാരിയുടെ കൈവശത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കേസുണ്ടായി. അതിനെയാണ് സമരിക്കേസ് എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. സമ്മറി എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിന്റെ മലയാളം അനുകരണമാണ് സമരി. അനാവശ്യമായ ഔപചാരിക നടപടികളോ കാലതാമസമോ കൂടാതെ ചുരുക്കമായി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേസിനാണ് സമരിക്കേസ് എന്നു പറയാറ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ദശാബ്ദങ്ങൾ പിന്നിട്ട കേസുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഓരോ വലിയ വ്യവഹാരവും ഓരോ പേരിൽ

ലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. സെമിനാരിക്കേസ്, വട്ടിപ്പണക്കേസ്, സസ്പെൻഷൻ കേസ്, സമുദായക്കേസ്..... സഭാക്കേസ് അങ്ങനെ എത്ര എത്ര കേസുകൾ!! മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ തുഞ്ഞറിഞ്ഞ് പഴയസെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള സമരത്തിൽ ആനപ്പാപ്പിയുടെ ജീവൻ കരുതി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഇതാണ് “സമരിയും കരുതിയും” എന്ന പേർ പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന് പാറേട്ട് കൊടുക്കാൻ കാരണം. മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം നാല് പേജ് 427 മുതലുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറച്ച് വരികൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

ഭയാനകമായ ആ സംഭവത്തിന്റെ വിശദവിവരങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല എന്ന് സങ്കോചത്തോടുകൂടി ആമുഖമായി പറഞ്ഞ് പാറേട്ട് പോലീസ് കേസിന്റെ നടപടികളും, അനന്തര സംഭവങ്ങളും ചുരുക്കമായി കൊടുക്കുന്നു.

പാറേട്ട് തുടരുന്നൂ, “പോലീസ്, റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്ന സംഭവം നടന്നതിനു വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി. സാക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താടിയും, മീശയും നീട്ടിയ ഒരു വൃദ്ധനും, ഒമ്പതു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള കുലീനയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പത്തുപതിനഞ്ചാളുകൾ കുറുവടികളും, ഉലക്കയും, ആയി പാപ്പിയെ വളഞ്ഞു. തല തല്ലിത്തകർക്കണമെന്നായിരുന്നു പ്ലാൻ എന്നു കാണാം സാക്ഷിമൊഴികൾ വായിച്ചാൽ. മുമ്പിലും, പിമ്പിലും ഇരുവശങ്ങളിലും നിന്നുകൊണ്ട് അവർ അയാളുടെ തലയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിർത്താതെ അടിച്ചു. ഓടിപ്പോകവേ ഒരാൾ വടിവാൾകൊണ്ട് കാലിൽ കുത്തി. ആ മഹാമല്ലൻ നിലം പതിച്ചു. അവിടെ ഇട്ടും കുറെ അടിച്ചശേഷം എല്ലാവരും ഓടിപ്പോയി. സെമിനാരിയിൽ വിവരമറിഞ്ഞ് ആളുകൾ ഓടി എത്തി. മൃതപ്രായനായിക്കിടന്ന പാപ്പിയെ ഒരു കട്ടിലിൽ എടുത്തു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കും, അവിടെനിന്ന് നിർദ്ദേശാനുസരണം ആശുപത്രിയിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവെച്ച് അയാൾ പിറ്റേന്നാൾ മരിച്ചു. മൃതശരീരം പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്തപ്പോൾ തലച്ചോറ് പതിമൂന്ന് കഷണങ്ങളായി പൊട്ടിത്തകർന്നതായും, രണ്ട് ദിക്കിൽ തലച്ചോറ് പുറത്തുചാടിയിരിക്കുന്നതായും കണ്ടു. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പ്രതികളുടെ പക്ഷത്തു ചേർന്ന് തെളിവു ശേഖരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഡോക്ടർ രോഗിയെ വേണ്ടതരത്തിൽ നോക്കിയില്ല, എന്നിങ്ങനെ പരാതിയുണ്ടായി. ആകെയുണ്ടായിരുന്ന 17 പ്രതികളിൽ 16 പേരെയാണ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തത്. മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നിന്ന് പതിനൊന്ന് പ്രതികളെ സെഷൻസിലേക്ക് കമ്മിറ്റു ചെയ്തു. പാപ്പിയെ വെട്ടിയ പ്രധാന പ്രതിയെ പിടികിട്ടിയില്ല. അയാൾ ഒളിവിൽ പോയി. കമ്മിറ്റി ചെയ്യപ്പെട്ട പതിനൊന്ന് പ്രതികൾക്കും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷ നൽകി. 1088 കന്നി 26-ാം തീയതി വിധി ഉണ്ടായി.

ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട പ്രതികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തു. അവിടെനിന്ന് ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന് ഈ പ്രതികളുടെ ജീവപര്യന്തം തടവു ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ബാക്കി എട്ടുപേരെ വെറുതെ വിട്ടും വിധിച്ചു. അങ്ങനെ ആനപ്പാപ്പിക്കേസ് അവസാനിച്ചു. ഇതിനകം സമുദായം മിക്ക വാറും രണ്ടായി പിളരുകയും, മാർ അബ്ദുള്ളാ മടങ്ങുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടോ, നരബലി വഴി തൃപ്തി വന്നതുകൊണ്ടോ എന്നോ പഴയസെമിനാരിയിലെ സ്പോടനാവസ്ഥ തൽക്കാലത്തേക്ക് മാറി.” ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി പാരേട്ട് ‘സമരിയും കുരുതിയും’ എന്ന അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പാപ്പിയുടെ മരണവഴി പഴയസെമിനാരിയിലെ സംഘർഷാവസ്ഥ തൽക്കാലം മാറികിട്ടിയെങ്കിലും പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തിന് വന്ന നഷ്ടത്തിന് ആർ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കും. 35-ാം വയസ്സിൽ പാപ്പി വധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഇളയ പെൺകുഞ്ഞിന് വെറും 3 മാസം പ്രായമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 90 വയസ്സുള്ള ആ മകൾ 2000-ലും ജീവിച്ചിരുന്നു. പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും സഹായത്തിനുവേണ്ടി പല വാതിൽക്കലും മുട്ടിയതായി അറിയാം. പഴയസെമിനാരിയിലെ പഴയ റിക്കാർഡുകൾ ഈയിടെ തപ്പിയപ്പോൾ പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തിന് ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ കിട്ടാനായി അയയ്ക്കാൻ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു അപേക്ഷയുടെ പകർപ്പ് കണ്ടുകിട്ടി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരോട് അദ്ദേഹം ദിവംഗതനാകുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എഴുതി ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടിയിൽ കാണിച്ചത് പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തിന് സഭയിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്തുകൊടുത്തതായി അറിവില്ല. തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലത്ത് സഹായത്തിനായി വന്നിരുന്നതായും ഓർമ്മയില്ലെന്ന് ആയിരുന്നു. കഴിയുന്ന സഹായം പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തിന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കണം എന്ന് ഊഹിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. തിരുമേനി നേരിട്ട് കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും മറ്റു വല്ല വ്യക്തികളോടോ, പള്ളിക്കാരോടോ പറഞ്ഞ് സഹായം എത്തിച്ചുകാണും എന്ന് സമാശ്വസിക്കാം.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ അതീവ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് കരുതലുള്ള വിശാലഹൃദയനായിരുന്നു തിരുമേനി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ പ്രമേഹരോഗബാധിതനായി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി മേടയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ കുന്നംകുളത്തു നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ചെന്ന് കൂടെ താമസിച്ചിരുന്നു. പുലിക്കോ

ട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വ്യഭായായ ഒരു സഹോദരി തിരുമേനിയെ മരണ കിടക്കയിൽ രാപകലില്ലാതെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നു. തിരുമേനി കാലംചെയ്ത് കബറടക്കം കഴിഞ്ഞാണ് അവരെല്ലാം നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സഹോദരിക്ക് സാമ്പത്തികമായി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് അറിഞ്ഞ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ആ സഹോദരിക്ക് പ്രതിമാസം അഞ്ചു രൂപാ മണിഓർഡറായി പഴയസെമിനാരിയിൽനിന്ന് അയച്ചുകൊടുക്കാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. അവർ മരിക്കുന്നതുവരെ മാസംതോറും ആ അഞ്ചുരൂപ എം.ഒ. കുന്നംകുളത്തുള്ള അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ അഞ്ചു രൂപ ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ മാസ്റ്റർക്കു കിട്ടുന്ന ശമ്പളമാണെന്ന് ഓർക്കണം. ആ നിലയ്ക്ക് പാപ്പിയുടെ കുടുംബത്തെ തിരുമേനി സഹായിക്കാതെ ഇരിക്കില്ല എന്നു വേണം വിശ്വസിക്കാൻ. അതേസമയം പാപ്പിയുടെ ബന്ധുക്കളിൽ ചിലരോട് ഞങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ സഹായമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

IV

അന്നത്തെ സഭാന്തരീക്ഷം

ആനപ്പാപ്പി വയത്തെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തുമ്പോൾ ആ കൊലപാതകത്തിന് കള്ളമൊരുക്കിയ അന്നത്തെ കലാപകലുഷിതമായ സഭാന്തരീക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടെയും സ്നേഹവും, ബഹുമാനവും പിടിച്ചുപറ്റിയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദിതീയന് (സഭയിൽ അഞ്ചാമൻ) പ്രായാധിക്യം കൊണ്ട് ഭരണഭാരം വഹിക്കാൻ പ്രയാസമായി തുടങ്ങിയപ്പോൾ പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. തന്റെ കാലശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ കണ്ടുവെച്ചിരുന്നു. താൻ കാലം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനു മേൽപട്ടം കൊടുപ്പിച്ച് തന്നോട് സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നിയോഗിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ബുദ്ധിമാനായ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ തന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളെല്ലാം അവതാളത്തിലാകുമെന്നും തിരുമേനി ഭയപ്പെട്ടു.

മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനേയും കൊച്ചു പറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനേയും പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം 1083 കുംഭം 15-ന് തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ അസിസ്റ്റന്റും, പിൻഗാമിയുമായി മലങ്കരയിലെ പൊതുവായ ഭരണം ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം തീരുമാനിച്ചു.

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിനുശേഷം ഭരണത്തിൽ വന്ന പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദുൽ മിശിഹായുടെ ഫർമാൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന അധികാരപത്രം തുർക്കി സുൽത്താൻ അബ്ദുൽ ഹമീദ് പിൻവലിച്ച വിവരം ഇതിനകം മലങ്കരയിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് അന്നത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ മുഖപത്രമായ 'ഇടവകപത്രിക'യിൽ ചില വാർത്തകളും വന്നു. യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ പരിമിതമായ ആ കാലത്ത് സിറിയ രാജ്യത്തുപോയി പട്ടമേറ്റു വരുന്നത് വലിയ ദുർഘടം പിടിച്ച കാര്യമായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനമേൽക്കാൻ പോയപ്പോൾ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ഏകദേശചിത്രം എം. പി. വർക്കി എഴുതിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ജീവൻ പണയം വെച്ചുള്ള യാത്രയായിരുന്നു അത്. കള്ളന്മാരും കൊള്ള

ക്കാരും കൊലപാതകികളും വന്യജീവികൾ വിഹരിക്കുന്ന കാട്ടുപാതകളിൽ കൂടി കാൽനടയായും, കഴുതപ്പുറത്തും യാത്ര ചെയ്തു വേണം മുന്നോട്ടുപോകാൻ. കൊള്ളക്കാരും വളയുമ്പോൾ അവർക്ക് പണം കൊടുത്ത് രക്ഷപ്പെടണം. അപ്പോൾ കൊള്ളത്തലവൻ ഒരു പക്ഷിയുടെ തുവൽ അടയാളമായി കൊടുക്കും. അതു കാണിച്ചാൽ അടുത്ത കൊള്ള സംഘം വന്ന് പിടിച്ചുപറിക്കില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു അന്നത്തെ സിറിയ രാജ്യത്തെ ആഭ്യന്തരനില.

ഫർമാനുള്ള അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തുപോകുന്ന തിനേക്കാൾ ആപൽക്കരമായിരിക്കും പർവ്വതത്തിനു സമീപമുള്ള തൂർ അബ്ദീനിൽ ഫർമാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു താമസിക്കുന്ന അബ്ദദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതെന്ന അഭിപ്രായവും മലങ്കരയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടു. സർക്കാരിന്റെ പിന്തുണയുള്ള അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്, മലങ്കരയിൽ നിന്നു വരുന്നവർക്ക് സിറിയയിലെ അപകടമേഖലകളിൽ കൂടിയുള്ള യാത്ര ഒഴിവാക്കാനായി യറൂശലേം പട്ടണത്തിൽ വന്ന് മേൽപട്ടസ്ഥാനം കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറാണെന്ന് നേരത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനും, കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാനും യറൂശലേമിൽ പോയി മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയായത്.

1908 മെയ് 31-ന് മെത്രാനഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ് ഇരുവരും നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവരോടൊപ്പം സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താന്തിയോസും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശനായി മലങ്കരയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം മത്തായി ശെമ്മാശനുമാണിച്ച് (പിന്നീട് ഔഗേൻ ബാവാ) 1905-ൽ സിറിയയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ താമസിച്ചുവന്ന മത്തായി ശെമ്മാശൻ, റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച് ഔഗേൻ റമ്പാനായിട്ടാണ് മടങ്ങിയത്.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസിന്റെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ പുതിയ മെത്രാന്മാരെ കാണുവാനും അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം കൊടുത്തു. പുതിയ മെത്രാന്മാർ ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അതാ വരുന്നു സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ കരിനിഴൽ വീഴ്ത്തുന്ന ഒരു സന്ദേശം! അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്ക് വരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ഭരണത്തിൽ സമാധാനത്തോടും, സ്വസ്ഥതയോടും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ വാനവീഥിയിൽ ഒരു ധൂമകേതു ഉദയം ചെയ്തു. ക്ഷമിക്കണം. പാത്രിയർക്കീസിനെ ധൂമകേതു എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാമോ? വാൽ നക്ഷത്രം ഉദിച്ചാൽ ആ നാട്ടിൽ നാശവും, കഷ്ടപ്പാടും ഉണ്ടാകുമെന്നാണല്ലോ വിശ്വാസം. ധൂമകേതുവിനേക്കാൾ നാശവും, അനർത്ഥവുമാണ് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ വിതച്ചത്. പശുചത്താലും, മോരിലെ പുളി പോവില്ല എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് തിരിച്ചുപോയിട്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞു. ഇന്നും ആ മഹാപുരോഹിതൻ ചെയ്തുവെച്ച പ്രോഹത്തിന്റെ ഫലം നിര പരാധികളായ മലങ്കരസഭാ മക്കൾ അനുഭവിക്കുന്നു.

പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ വന്നത് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ചായിരുന്നു. നവീകരണക്കാരുമായി ഏറ്റു മുട്ടാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് തോന്നിയതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് പത്രോസ് തൃതീയനെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയത്. അന്ന് അതൊരു ആവശ്യമായി പലരും കരുതി. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ വിളംബരത്തിന്റെ ബലത്തിൽ, മലങ്കരസഭയെ ഞെരുക്കിയിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെ കീഴടക്കാൻ അത് മാത്രമായിരുന്നു വഴി. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വന്നു മഹാരാജാവിന് നിവേദനം കൊടുത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാജകീയ വിളംബരം പിൻവലിക്കുകയും പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെതിരെ കേസു കൊടുത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മലങ്കര സന്ദർശനത്തിന് ആ വക കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷണിക്കാതെ വലിഞ്ഞു കയറിവന്ന ‘അതിഥി’യായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദ്രവ്യാഗ്രഹം മുഖമുദ്ര ആയിരുന്ന ആ ശ്രേഷ്ഠ മഹാപുരോഹിതൻ പച്ചമേച്ചിൽപുറമായ മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് കിട്ടാവുന്ന മുതൽ കൊള്ള ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്ന് ആ സന്ദർശനം പിന്നീട് വ്യക്തമാക്കി. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വന്നപ്പോൾ ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണ് പിന്നീട് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ആയത്. പള്ളികളിൽ നിന്ന് പണം ചോദിച്ചു വാങ്ങുകയും, കിട്ടാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി പണം തട്ടിയെടുക്കുകയും, മൂറോൻ വിറ്റ് കാശാക്കുകയും, കിട്ടിയ കൈ മുത്ത് പോരേന്ന് പറഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ബഹളം വെക്കുകയും മറ്റും ചെയ്ത് ആക്ഷേപങ്ങൾ കുന്നുകൂടിയപ്പോൾ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ മുടക്കിയതാണ്. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരിച്ചുപോയിട്ടും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇവിടെ തങ്ങി. മലങ്കരയിൽ നിന്ന് ഉടനെ സ്ഥലം വിട്ടുപോകണമെന്ന് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കൽപിച്ചിട്ടും പോയില്ല എന്നാണ് ചരിത്രം.

പിന്നെയും ഇവിടെ കറങ്ങിത്തിരിഞ്ഞ് കിട്ടാവുന്ന പൈസയെല്ലാം സ്വരൂപിച്ച ശേഷമാണ് സ്ഥലം കാലിയാക്കിയത്. “എനിക്ക് വ്യധയായ ഒരു അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കാനുണ്ട്. നിങ്ങൾ വല്ലതും തന്ന് സഹായിക്കണം” എന്ന് പറഞ്ഞ് പള്ളിക്കാരുടെ മുമ്പിൽ തഞ്ചംപോലെ കൈനീട്ടാനും ആ ശീമ മെത്രാൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല.

വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ സാക്ഷിമൊഴി വായിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ പലതും അറിയാം. അന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ, അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദിഭാഷിയായി കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ തഴഞ്ഞു പാത്രിയർക്കീസ് ആയപ്പോൾ ഇനി സഭയ്ക്ക് എന്തു നാശമാണ് വന്നുകൂടുന്നതെന്ന ആശങ്ക മലങ്കരസഭാ നേതാക്കളെ രോഷാകുലരാക്കിയിരുന്നു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തനിനിറം അറിയാവുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞതു മുതൽ ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം സഹോദരപുത്രൻ കാക്കുണ്ണിക്ക് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ ഒരു കത്ത് ഈയിടെ കാണാനിടയായി. അതിൽ, രാത്രി ഉറക്കം തീരെ കിട്ടുന്നില്ലെന്നും, ഉറക്കം കിട്ടാനുള്ള ഒരു കാച്ചിയ എണ്ണ തലയിൽ തേച്ചു കുളിക്കാനായി കുന്നംകുളത്തുനിന്നു തയ്യാറാക്കി അയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും എഴുതിയിരുന്നു.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വരുന്നു എന്ന വിവരം ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ വല്ലാതെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ താൻ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയതാണെങ്കിലും ചില നന്മകൾ കൊപ്പം കുറെ ദ്രോഹവും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഏൽക്കേണ്ടി വന്നു. “ഉപായം ചിന്ത ചെയ്യുമ്പോൾ, അപായം കൂടി ഓർക്കണം” എന്ന പഞ്ചതന്ത്ര കഥ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശരിക്കും ഫലിച്ചു. പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ തിന്ന പാമ്പിനെ കൊല്ലാൻ പക്ഷികൾ ഒരു കീരിയുടെ സഹായം തേടി. കീരി പാമ്പിനെ കൊന്നു. പിന്നീട് കീരി പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെയും തിന്നു. അതുപോലെയാണി പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ മലങ്കരയിലെ പ്രവൃത്തി. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ രാജകീയ വിളംബരം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. അതേസമയം മലങ്കര സഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അന്ത്യോച്ഛ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് ഒരു പരിധി വരെ അടിയറ വെയ്ക്കേണ്ടതായും വന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുമായി കുറെ ഉടക്കെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയശേഷമാണ് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തിരിച്ചുപോയത്. വിസ്തരഭയത്താൽ ആ ഭാഗം ഞങ്ങൾ വിടുകയാണ്. പരസ്പരം സംസാരിക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെന്നെത്തിയിരുന്നു. ആ വകയിൽ ഒരു ചെറിയ മുടക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് പിന്നീട് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു കിട്ടി. പക്ഷേ ജനങ്ങളുടേയും, സഹമെത്രാന്മാരുടെയും പ്രീതിയും, വാത്സല്യവും, പിതൃതുല്യമായ ബഹുമാനവും വേണ്ടത്ര പിടിച്ചുപറ്റിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കെന്ന ഓലപ്പാമ്പിന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഉടമ്പടി എഴുതിത്തരണമെന്ന്

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് നിർബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഹാനികരമാകുന്ന അത്തരം ഒരു ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി ദീർഘനാൾ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച അന്ത്യോഖ്യാ ഭക്തനായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ഒരു കത്ത് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. അത് ഉദ്ധരിച്ച് ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് ചില വസ്തുതകൾ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഭാഗം മലങ്കര നസ്രാണികൾ മൂന്നാം വാല്യത്തിൽ നിന്ന് (പേജ് 377) താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

“അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ള വാർത്ത ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ വല്ലാതെ കുലുക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇദംപ്രഥമമായി മലങ്കര സന്ദർശിച്ച അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പത്രോസ് തൃതീയനുമായുണ്ടായ ശബ്ദരഹിതമായ രൂക്ഷസമരത്തിന്റെ തീക്കനസ്മരണകൾ ഉണർന്നതാണതിനു കാരണം. 1911 മാർച്ച് 3-ാം തീയതി ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, ഇ. ജെ. ജോണിന് എഴുതിയ ഒരു കത്ത് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ബി. ഇ. അക്കമായി ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. രസാവഹങ്ങളായ ചില തത്വങ്ങളും, അഭിപ്രായങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ കത്തിൽ പറയുന്നു: “.... കാലം ചെയ്ത പാത്രിയർക്കീസ് (പത്രോസ് തൃതീയൻ) ശൽയസാ എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്ന് കാലംചെയ്ത മെത്രാനോട് (ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്) ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുടക്കിക്കളയുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകപോലും ചെയ്തു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സാധ്യമല്ലെന്ന് തീർത്തു പറഞ്ഞു. പാത്രിയർക്കീസ് അങ്ങു പോയി. അത്ര തന്നെ. ... നല്ല പ്രായത്തിൽ പത്രോസ് തൃതീയന്റെ ഭീഷണികളെ അവഗണിക്കുകയോ, തന്ത്രങ്ങളെ മറുതന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ട് നിഷ്ഫലമാക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. വയോവൃദ്ധനും, രോഗബാധിതനും ആയപ്പോഴാണ് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പുറപ്പാട് സംബന്ധിച്ച വിവരം ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായഗതിയും പ്രവർത്തനരീതികളും 1050-52-ൽ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് സംഘട്ടനം ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റുകയില്ലെന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം.”

“വളരെ വളരെക്കാലം മലങ്കരയിൽ ഒരു ഭിക്ഷാംദേഹി എന്ന നിലയിൽ എല്ലാവരെയും പ്രീണിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞുവന്ന സ്ലീബാ ശെമ്മാശനെ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാനായി ഉയർത്തി എന്നും, പുതിയ മെത്രാൻ ഒസ്താന്തിയോസിന് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്ത എന്ന നിലയിലും എഴു തുടവകകളും അതതിന്റെ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിലും ഭരി

ക്കുന്നതിനു സ്താത്തിക്കോൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞത് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ കഠിനമായി വേദനപ്പെടുത്തി. ഒസ്താത്തിയോസ്, ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം ഒന്നു കഴിയട്ടെ, ഭരണം നടത്തുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്ന് വീമ്പിളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് വഹിക്കാനും, സഹിക്കാനും വയോധികനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കഴിവില്ലാതായി.”

ഏതായാലും മാർ അബ്ദുള്ളാ വരുന്നു എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താമെന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ആരോഗ്യനില വളരെ മോശമായി. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വാതരോഗ ചികിത്സയ്ക്ക് വിധേയനായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ രോഗഗതിക്ക് പെട്ടെന്ന് മാറ്റം സംഭവിച്ചു.

നയകോവിദനായ അദ്ദേഹം, പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി തുറന്ന സംഘട്ടനത്തിന് ഇടയാക്കാതെയും, മലങ്കരയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം വിട്ടുകൊടുത്ത് നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും കഴിക്കാൻ എത്രമാത്രം പണിപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാവതല്ല. മലങ്കരയിൽ എത്തിയാൽ മാർ അബ്ദുള്ളായെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനോ, തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ വേണ്ടത് ചെയ്യാൻ താൻ ഇഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ദീവന്നാസ്യോസിന് അറിയാമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പുതിയ മെത്രാന്മാർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു നിൽക്കേണ്ടത് സഭയുടെയും, സമുദായത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, രോഗിയായ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അവരെ ഇരുവരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി. അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒസ്താത്തിയോസ് ആ ആലോചനകളുടെ വിവരം ധരിച്ചാൽ കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്ന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എന്തോ കാര്യം ഉണ്ടാക്കി അദ്ദേഹത്തെ പാണമ്പിപ്പള്ളിയിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. അതിനുശേഷം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനേയും, മാർ കുറിലോസിനേയും രോഗക്കിടക്കയുടെ സമീപത്ത് വിളിച്ചിരുത്തി, മാർ അബ്ദുള്ളാ വന്നാൽ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ള സംഗതികൾ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്തു വന്നാലും ഇരുവരും ഒരേ നിലയിൽ ഒന്നിച്ചു തന്നെ നിൽക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ കൊച്ചുമെത്രാപ്പാലാർ, വലിയമെത്രാപ്പാലന്റെ ഉപദേശം ശിരസ്സാവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു കൊടുത്തു. അത് ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായി പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തിച്ചു. തന്റെ സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും ഭാവി അവരുടെ കൈകളിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കും എന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1084 മിഥുനം 28-ാം തീയതി (1909) കാലം ചെയ്തു. മൃതശരീരം സഭയും, ജാതിയും വിധിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വവിധ ചടങ്ങുകളോടുകൂടെ പിറ്റേന്നാൾ പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ അടക്കം ചെയ്തു.”

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും പോയശേഷം ബോംബെയിൽ ഇന്നദിവസം വന്നുചേരുമെന്ന വിവരത്തിന് ഒരു ദിവസം കമ്പി വന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, കോനാട്ട് മൽപാൻ, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയവർ പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനായി ബോംബെയ്ക്ക് പോയി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കും പരിവാരങ്ങൾക്കും ബോംബെയിൽ വന്നശേഷം ഊട്ടിയിൽ വച്ച് മദ്രാസ് ഗവർണ്ണറുമായി അഭിമുഖദർശനം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ അങ്ങോട്ടാണ് നേരെ പോയത്. പിന്നീട് എല്ലാവരുംകൂടി കുന്നംകുളത്ത് വന്നുചേർന്നു. അന്ന് ഷൊർണ്ണൂർ വരെ മാത്രമേ തീവണ്ടിപ്പാത ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും ഷൊർണ്ണൂർ വന്നിറങ്ങി കുന്നംകുളത്തേക്ക് വരികയാണുണ്ടായത്. കുറച്ചുനാൾ കുന്നംകുളത്ത് താമസിച്ചശേഷം ആഘോഷപൂർവ്വം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി മഹാരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയശേഷം പഴയ സെമിനാരിയിൽ തിരിച്ചെത്തി.

പഴയസെമിനാരിയിലെ താമസക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭയെ അന്വേഷിച്ചു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കോളനിയാക്കി ഭരിക്കാനുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉള്ളിലിരുപ്പ് കുറേശ്ശെ പുറത്തുവരാൻ തുടങ്ങി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അതിന് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് മനസ്സിലാക്കിയതോടെ അദ്ദേഹത്തെ ശകാരിക്കാനും, മുഷിഞ്ഞ് സംസാരിക്കാനും തുടങ്ങി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ പൂർവ്വ വൈരികൾ ഈ പറ്റിയ അവസരം മുതലെടുക്കാൻ വേണ്ട കരുക്കൾ നീക്കി. ഇതറിഞ്ഞ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുകൂലികൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് വേണ്ട പിൻബലം കൊടുക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നു.

രംഗം അതോടെ ചുടുപിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. റീത്തിൽ പോയ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് 'ഗിരിദീപം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചും അനന്തര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വരുന്ന കാലത്ത് ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് (ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ വൈദികനായിരുന്ന കാലത്തെ പേര്) ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഏറ്റവും വിദ്യാസമ്പന്നനും, പ്രഗത്ഭനുമായ വൈദികനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും മുൻപന്തിയിൽ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ഗിരിദീപം'ത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസും, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് താഴെ ചേർക്കുന്നു (ഗിരിദീപം, പേജ് 9):

“പുരാതനകാലം മുതലേ മലങ്കരയിൽ ആത്മീയവും, ലൗകികവുമായ

വിഷയങ്ങളിൽ സഭാഭരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളത് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാണ്. ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന ചില മേൽപട്ടക്കാർ ഭരണവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക വഴിയായി പല കുഴപ്പങ്ങൾക്കും സംഗതിയായിത്തീർന്നതിനാൽ മലങ്കര സഭാസംബന്ധമായ ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ശീമമെത്രാന്മാർ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ എന്നും, ആത്മീയ വിഷയത്തിൽ സഭയെ സഹായിപ്പാൻ മാത്രമേ അവർക്ക് അധികാരമുള്ളുവെന്നും തീരുമാനമുണ്ടായി. 1063-ലെ റോയൽ കോർട്ട് വിധി നോക്കിയാൽ ഇതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഇതിനെതിരായി മലങ്കരസഭയ്ക്കു ലൗകികാധികാരവും ഉൾഭരണവും തനിക്ക് കിട്ടണമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആഗ്രഹിച്ചു.

മുൻകാലത്ത് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും മലങ്കരസഭയുടെ ലൗകികാധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനുള്ളതാണെന്ന് സമ്മതിച്ച് ഉടമ്പടി കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും, അങ്ങനെ ഒരു നടപടിയേ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ബാവാ ഇപ്പോഴുള്ള മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും ഉടമ്പടി തരണമെന്നും, അങ്ങനെ തരുന്നവർക്ക് മാത്രമേ മേലിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകുകയുള്ളുവെന്നും കൽപിക്കാൻ തുടങ്ങി. മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകവേളയിൽ സത്യവിശ്വാസം പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സമ്മതിച്ച് വിശുദ്ധ മദ്ബഹായിൽ വെച്ച് കൊടുക്കുന്ന ‘ശൽമുസാ’യ്ക്കു പുറമെ മുദ്രപത്രത്തിൽ എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഉടമ്പടി കൂടി വേണം എന്നാണ് ബാവാ തിരുമേനിയുടെ നിർബന്ധം എന്ന് വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും, മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ തരത്തിലുള്ള ഉടമ്പടികൾ എഴുതിക്കൊടുത്തു. ഈ ഉടമ്പടിയുടെ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തെന്ന് ഗ്രഹിച്ച മാർ കുറിലോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ ഭയന്ന് അവിടുവിടെ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു വന്നിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവിടുത്തെ സ്വരം ഒന്ന് ഉയർത്തി. തൽക്ഷണം, മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർദ്ദിഷ്ട വാചകത്തിൽ ഉടമ്പടിയും നൽകി. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിന് യാതൊരു വ്യതിചലനവും ഉണ്ടായില്ല. എന്തുവന്നാലും ശരി, അങ്ങനെ ഒരു ഉടമ്പടി താൻ എഴുതുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ശപഥം ചെയ്തു. പലവിധത്തിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വശംവദനാക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പരിശ്രമിച്ചു. അവയൊക്കെ ഫലശൂന്യമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ “എന്നാൽ ഇതിന്റെ ദോഷഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. ഊർശ്ശേം ഈവാനിയോസിന്റെ കഥ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ” എന്ന പദങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ‘തിരുവാ’യിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് സമുദായമെങ്ങും മുഴങ്ങി.”

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി വാങ്ങുവാൻ വഴിയില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി

സമുദായ സ്വത്തുക്കൾ ഓരോന്നായി കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. അത്തായ ട്രസ്റ്റി സി. ജെ. കുര്യനും, വൈദിക ട്രസ്റ്റി കോനാട്ടു മാത്തൻ മൽപാനും പാത്രിയർക്കീസിനോടു ചേർന്നു നിന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ഒരുക്കുവാൻ വേണ്ട എളുപ്പവഴികൾ പാത്രിയർക്കീസിന് അപ്പഴപ്പോൾ ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും ഇവരായിരുന്നു. 1086 ഇടവ മാസം 20-ാം തീയതിയോടുകൂടി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായും കുറെ അനുയായികളും പഴയസെമിനാരിയിൽ താവളമുറപ്പിച്ചു. കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, യൂയാക്കീം റമ്പാൻ, ഔഗേൻ റമ്പാൻ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൂടെ ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന ഹന്നാ റമ്പാൻ, ഏലിയാസ് റമ്പാൻ, കോനാട്ട് മൽപാനച്ചൻ എന്നിവർ പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി പല മുറികളിൽ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ പഴയസെമിനാരി കെട്ടിടത്തിന്റെ കിഴക്കേ ഭാഗത്ത് മൂന്നാമത്തെ നിലയും, പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ വടക്കേ മുറിയും, കമ്മിറ്റി മാളിക എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഭാഗവും പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായുടെ അധീനതയിലായി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും, മട്ടയ്ക്കൽ മൽപാനച്ചനും, ശെമ്മാശന്മാരും താമസിച്ചുവന്ന ചുരുക്കം ചില മുറികളൊഴിച്ച് മിക്ക മുറികളുടെയും താക്കോലുകളും, കൈവശവും പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായുടെ അധീനത്തിലായി. പ്രസ്തുതി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മുറിയുടെ താക്കോലും ട്രസ്റ്റിമാരിൽ ഒരാളുടെ കൈവശമായി. ഇതിനെ തുടർന്നാണ് സെമിനാരി സമരിക്കേസ് ആരംഭിച്ചത്. ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ടിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ മാർ ദീവന്നാസ്സോസിനെ “തടുത്തുകൂട്ടി വാരി” ക്ഷണത്തിൽ പുറത്തെറിഞ്ഞ് വിജയിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വഴി ആയിട്ടാണ് കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ ഈ കേസിനെ വീക്ഷിച്ചതെന്നാണ് ധരിക്കേണ്ടത്. സമരിക്കേസിൽ വിജയം ലഭിക്കുന്നതിന് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കാതെ യാതൊരു നിർവ്വാഹവുമില്ലെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാബായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർശ്വവർത്തികളും ആലോചിച്ച് ഉറച്ചു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കിയത്. പഴയസെമിനാരിയിലെ അടുത്ത മുറിയിൽ താമസിക്കുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് അടിയന്തിരത്തിൽ അഞ്ചൽ മാർഗ്ഗം മുടക്കുകൾപന അയയ്ക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. മുടക്കിന് മുൻ ചെയ്യേണ്ടതായ യാതൊരു കാനോനിക നടപടിയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. മേൽ പട്ടക്കാരുടെ സുന്നഹദോസ് കൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ല. തിരക്കുപിടിച്ചു ചെയ്ത ഒരു പാഴ്വേലയായി മുടക്ക് അവസാനിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്സോസിനെ മുടക്കിയാൽ സമരിക്കേസിൽ കക്ഷിയായി വാദിക്കുകയും കേസ് നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അയോഗ്യനാകും എന്നൊരു പ്രതീക്ഷ മുടക്കുകൾപന പുറപ്പെടുവിച്ച കാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസിനും, പാർശ്വവർത്തികൾക്കും ഉണ്ടായി

രുന്നൂ. പക്ഷേ അതൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. കാരണം അവർക്ക് വേണ്ട കാര്യ വിവരമോ നിയമവിദ്യാഭ്യാസമോ ഇല്ലായിരുന്നു.

വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കൊടുത്തിട്ടുള്ള മൊഴി വായിച്ചാൽ സമരിക്കേസിൽ ഗുണം കിട്ടാനായി പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്ത ഒരു കടുംകൈയാണ് മുടക്കുകൽപന പെട്ടെന്ന് എഴുതി അയപ്പിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മിഥുനം 30-ാം തീയതി ഇപ്രകാരം മൊഴി കൊടുത്തു:

“ചോദ്യം: 86-ലെ കോട്ടയം സെമിനാരിക്കേസ് ഉണ്ടാകാൻ കാരണം എന്താണ്?

ഉത്തരം: സെമിനാരിയുടെ എന്റെ കൈവശം വിടൂർത്തി 5-ഉം 6-ഉം പ്രതികൾക്ക് കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ ഉണ്ടായതാണ് സമരിക്കേസ്. അതിനാൽ അവർ ആദ്യമായി പ്രവർത്തിച്ചത് അവർ പറയുന്നതിനെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന അന്നത്തെ സെമിനാരി മാനേജർ മട്ടയ്ക്കൽ മൽപാണെ മാനേജർ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഒഴിച്ച് വേറൊരുവനെ തൽസ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതാണ്. നിയമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് തോമസ് എന്നു പേരുള്ള അവിടുത്തെ ഒരു റൈട്ടറാണ്. ആ റൈട്ടർ വഴിയായി ഏതാനും മുറികളുടെ താക്കോലും, കണക്കുബുക്കുകളും കൈവശപ്പെടുത്തി.

ശേഷം മെത്രാന്മാർ പാത്രിയർക്കീസിനു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി എഴുതി കൊടുത്തപ്രകാരം ഞാൻ ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുക്കാത്തതിനാലാണ് ഒരു മുടക്ക് കൽപന എനിക്കയച്ചത്. എന്നാൽ ആ സന്ദർഭത്തിൽ അയയ്ക്കാനുള്ള കാരണം സമരിക്കേസിലെ കക്ഷിവാദിഗുണത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ ഒഴിവാക്കാനായിട്ടാണ്.”

സമരിക്കേസിന് ഗുണം കിട്ടാനായി മുടക്കുതന്ത്രം ഉപയോഗിച്ചു എന്ന ആരോപണം സാധൂകരിക്കുന്നതാണ് സി. ജെ. കുര്യൻ 1086 മിഥുനം 10-ന് കോട്ടയം ഡിവിഷൻ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ കൊടുത്ത ഹർജി. അതിൽ പറയുന്നു. “ഈ കേസിലെ എതിർ ഹർജിക്കാരനെ പാത്രിയർക്കീസ് ഇടവം 27-ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കി. മുടക്കിനാൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം പോയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സമരിക്കേസിൽ കക്ഷിസ്ഥാനത്ത് വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.”

നിയമത്തിന്റെ എ. ബി. സി. ഡി. അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുടെ ഇത്തരം ദുർബലമായ വാദമൊന്നും കോടതി സ്വീകരിച്ചില്ല. മുടക്കു മൂലം പാത്രി

യർക്കീസും അനുയായികളും ഉദ്ദേശിച്ച പ്രയോജനമൊന്നും അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായില്ല. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ നിഷ്പ്രയാസം നിഷ്പ്രഭനാക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് തൊടുത്തുവിട്ട മുടക്കാകുന്ന ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ലക്ഷ്യം പിഴച്ച് അനന്തമായ വിഹായസ്സിന്റെ നീലിമയിൽ എവിടെയോ പോയി തുലഞ്ഞു. സി. ജെ. കുര്യൻ കൊടുത്ത ഹർജിയിന്മേൽ ഉണ്ടായ വിധി താഴെ കൊടുക്കുന്നു: “മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനമുറയ്ക്ക് ട്രസ്റ്റി ആയി സെമിനാരിയിന്മേൽ അധികാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം മുടക്ക് വഴി നഷ്ടപ്പെട്ടതോടെ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനവും പോയി, അതുകൊണ്ട് സമരിക്കേസിൽ കക്ഷിയായി തുടരാൻ ദീവനാസ്യോസിന് അവകാശമില്ല എന്നും അദ്ദേഹത്തെ കക്ഷി സ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കണമെന്നുമുള്ള അപേക്ഷ കോടതി അനുവദിച്ചില്ല. സമരിക്കേസിൽ വിവാദ വസ്തു ആരുടെ കൈവശത്തിലാണെന്നാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്കുള്ള അവകാശമല്ല. അതിനാൽ ഹർജിക്കാരന്റെ അപേക്ഷ ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് ആ ഹർജി കൊടുത്ത ദിവസം തന്നെ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവ് ഇടുകയും ചെയ്തു.”

എഞ്ചിനീയർ കെ. കെ. കുരുവിള, കണ്ടത്തിൽ ഈപ്പൻ വക്കീൽ, മട്ടയ്ക്കൽ മൽപാൻ തുടങ്ങിയ ഏതാനും പ്രമുഖ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ച്, സമരിക്കേസ് ആദ്യ കോടതി വിധി 1087 ചിങ്ങം 19-ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈവശം സ്ഥാപിച്ചാണ് മജിസ്ട്രേറ്റ് രാഘവാചാരി തീർപ്പ് കൽപ്പിച്ചത്. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം മുടക്കിലൂടെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ആകാശക്കോട്ട അതോടെ തകർന്നു വീണു.

സമരിക്കേസ് കാലത്ത് പഴയസെമിനാരിയും മറ്റും കോടതിയുടെ അധീനതയിലായിരുന്നു. മജിസ്ട്രേറ്റ് രാഘവാചാരിയുടെ വിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പിറ്റേദിവസം വസ്തുവകകൾ മാർ ദീവനാസ്യോസിന് നടത്തിക്കൊടുത്തു. കേസിന്റെ ആരംഭം വരെ മറ്റ് ട്രസ്റ്റികൾക്കും കൂട്ടവകാശം എന്നുള്ള രീതിയിൽ കൈവശമോ, അധികാരമോ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന സങ്കല്പം അതോടെ മാഞ്ഞുപോയി.

പ്രതികാരവിഷജ്വാല ഏറ്റ കോനാട്ട് മൽപാനും, സി. ജെ. കുര്യനും മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിധിയിന്മേൽ ഹൈക്കോർട്ടിൽ റിവീഷൻ കൊടുത്തു. പാറേട്ടിന്റെ മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം നാല് പേജ് 414-ൽ നിന്ന് ഏതാനും വാചകങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് എം. കൃഷ്ണൻ നായർ, എം. കെ. രാമചന്ദ്രറാവു എന്നിവർ വാദം കേട്ട് 1087 ധനു 4-ന് കീഴ്കോടതിയുടെ ജഡ്ജ്മെന്റ് അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി വിധിച്ചു. മാർ ദീവനാസ്യോസ് സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുകയും ശെമ്മാശന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്

കുട്ടുട്രസ്സിമാരുടെ കൈവശം ഇല്ലാതായിപ്പോകുന്നില്ല. അവർ പാത്രിയർക്കീസിന് ഉടമ്പടി കൊടുക്കുകയോ ആ വിധത്തിൽ ട്രസ്റ്റിന് ഹാനികരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. കുട്ടുട്രസ്സികളുടെ കൈവശത്തെ ഹനിക്കത്തക്കവിധം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കൈവശമുള്ളതായിട്ടല്ല ഓർഡറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈവശം, ട്രസ്റ്റിനു കുട്ടു ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈവശത്തെ ധ്വംസനം ചെയ്യുന്നു എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. കുട്ടുട്രസ്റ്റികൾക്ക് സെമിനാരിയിന്മേലും കർത്തവ്യം ഉണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന രേഖകൾ കേസിൽ ഉണ്ട്.

“ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വരുന്നത് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും, കോ ട്രസ്റ്റികൾക്കും സെമിനാരിയ്ക്കു കൂട്ടവകാശം ഉണ്ടെന്നാണ്.”

ഈ വിധിയോടെ, തണുത്തു കിടന്നിരുന്ന സഭാന്തരീക്ഷം പെട്ടെന്ന് ചൂടായി. പാറേട്ട് തുടരുന്നു: “വെടിമരുന്നിൽ തീപ്പൊരി വീഴുന്ന തരത്തിലുള്ള ഫലമാണ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ വിധി കൊണ്ട് ഉണ്ടായത്. കോ ട്രസ്റ്റികൾക്കും കൈവശമോ, കൈവശാവകാശമോ എന്തോ എല്ലാമുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി തീരുമാനിച്ച ക്ഷണത്തിൽ അത് “ഏട്ടിൽ നിന്ന് പയറ്റിലേക്ക്” കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ട്രസ്റ്റികൾ ഒരുങ്ങി. സമരിക്കേസിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജപ്തി ചെയ്തു കോർട്ടധീനത്തിൽ എടുക്കുകയും പിന്നീട് കൈവശക്കാർ എന്ന് കൽപിച്ചു മാർ ദിവനാസ്യോസിന് നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവ എല്ലാം തങ്ങൾക്കും കൈവശം ഉണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് കുട്ടുട്രസ്റ്റികൾ ശ്രമിച്ചു. സി. ജെ. കുര്യന്റെ അക്കര കുടുംബത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽപ്പെട്ട ഭാഗത്ത് കിടക്കുന്ന സെമിനാരി പുരയിടവും മറ്റും “കൈവശ”പ്പെടുത്തുന്നതിനു കുറെ ആളുകളെ നിയോഗിക്കാൻ അന്ന് വൈഷമ്യം ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ വരുന്നവരെ ബലം കൊണ്ടുതന്നെ തടയുന്നതിനു മലങ്കര സമുദായത്തിനും പണി ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികലോകത്തേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനദാരുമോ, അവിടേയ്ക്ക് കടക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം മറ്റുള്ളവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കേന്ദ്രമോ ആയിരുന്ന പഴയസെമിനാരി ഒരു സമരരംഗമായി. ഇരുഭാഗക്കാരും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ബലംകൊണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു കൈക്കരുത്തുള്ളവരെ അവിടേയ്ക്ക് നിയോഗിച്ചു.

സെമിനാരിയിൽ അടി

സെമിനാരിയിലും, അതിനോടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ തെങ്ങിൻതോപ്പിലും തങ്ങൾക്കും തുല്യഅവകാശമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസിനോട് ചേർന്നുനിന്ന അത്മായ ട്രസ്റ്റിയും, വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും കിണഞ്ഞ് പരിശ്രമം തുടങ്ങി. അന്ന് പ്രസരിപ്പിച്ച ഒരു യുവാവായിരുന്ന ഇസ്ലാമ്. എം. പാറേട്ട് സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ നാലാം വാല്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രത്തെ വെല്ലുന്ന ഒരു വിവരണം മറ്റ് ആർക്കെങ്കിലും എഴുതാൻ പറ്റുമോ എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സമുദായ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ അടിയോളം ആണ്ട് മുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പാറേട്ടിന്റെ വാക്കുകളുടെ തന്മയത്വവും ഓജസ്സും ഒന്ന് വേറെ തന്നെയാണ്. പാറേട്ട് തുടർന്ന് എഴുതുന്നു (പേജ് 415): “സെമിനാരി പുരയിടത്തിൽ നിന്ന് തേങ്ങാ ഇടുവിച്ച് കൈവശം ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതാനും പരവരും, അവരുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി നാട്ടകം ചെറിയായ് എന്ന തടിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കുറെ റൗഡികളും ആയി, ട്രസ്റ്റികളുടെ പക്ഷത്തെ ഒരു പ്രബലൻ മീനം 16-ാം തീയതി പുറപ്പെട്ടു. പരവരായി വന്നവരോട് എതിർക്കാൻ ആ നിലയിൽ ഉള്ളവർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്ഷത്ത് അപ്പോൾ അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കൊതുകിന്റെത്ര വലിപ്പമുള്ള സെമിനാരി മാനേജർ മടയ്ക്കൽ അലക്സത്രയോസ് കത്തനാർ, അവരോട് എതിരിട്ടു. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ച് ഒന്നോ രണ്ടോ ശെമ്മാശനാർ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്.”

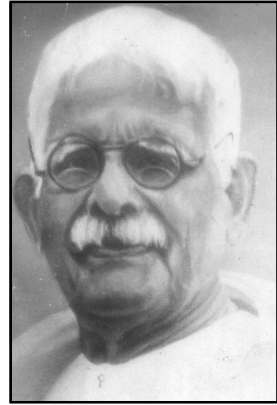
മാമ്മൻ മാപ്പിള

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് എതിരെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ചിലരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രയോഗിച്ച കൂപ്രസിദ്ധമായ മുടക്കുകൽപന, തുടർന്നുണ്ടായ സംഘർഷാവസ്ഥ, പഴയസെമിനാരിയിലെ സ്പോർട്സ് മത്സരമായ സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ “ജീവിത സ്മരണകളിൽ” സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം, മെത്രാൻ പക്ഷത്തെ ഒരു പ്രമാണി വന്ന്, അന്ന് എന്തെങ്കിലും ബഹളമുണ്ടായേക്കാമെന്നും ഞങ്ങളും കൂടി പഴയസെമിനാരിയിൽ ചെന്ന് താമസിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു. പലരും പോകാൻ മടിച്ചു. ഞാൻ പോരാമെന്നും പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അവിടം വരെ നടക്കാൻ എന്നെക്കൊണ്ട് സാധ്യമല്ല. വണ്ടിക്കാരാണെങ്കിൽ ജീവനെ

പേടിച്ചിട്ട്, എത്ര രൂപ കുലി കൊടുത്താലും ആ വഴിക്ക് പോകുകയില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം ഇക്കമകളൊന്നും അറിവില്ലാത്ത ഒരു കാളവണ്ടിക്കാരൻ അവിടെ പോകാൻ ഒരു രൂപ കുലി ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ ഞാൻ പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി.

വളരെ ചുടുപിടിച്ച ഒരന്തരീക്ഷമാണ് അവിടെ കണ്ടത്. തിരുമേനിക്ക് എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മനോവിഷമമാണ് ഉണ്ടായത്. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. “മാമ്മൻ മാപ്പിള എന്തിനാണ് ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്? മാമ്മൻ മാപ്പിളയോടാണല്ലോ അവർക്ക് കൂടുതൽ വഴക്ക്? എനിക്ക് എന്തും വന്നുകൊള്ളട്ടെ. അതു ഞാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും

**കെ. സി.
മാമ്മൻ മാപ്പിള**

മാമ്മൻ മാപ്പിള വന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനി ഇവിടെനിന്ന് വെളിയിലേക്ക് എങ്ങും പോകണ്ട. സൂക്ഷിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞ് എന്നെ ഭദ്രമായി ഒരു മുറിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നിരുത്തി, കാവലിനു വേണ്ട ചട്ടംകെട്ടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ആ മുറിയിൽ നിന്ന് വെളിയിലിറങ്ങി, അവിടെത്തന്നെ അങ്ങുമിങ്ങും ഇഷ്ടംപോലെ നടന്നു.

ആനപ്പാപ്പിക്കേസ്

അങ്ങനെ ഇരുപക്ഷക്കാരും ബലപരീക്ഷണ സംഘട്ടനത്തിനു തയ്യാറായി നിൽക്കുകയാണ്. അതിനിടയിൽ മദ്രാസിൽ താമസിച്ചിരുന്ന എന്റെ അനുജൻ കെ. സി. ചാക്കോയ്ക്ക് ക്ഷയരോഗം കൂടുതലാകയാൽ ഞാൻ കുറെനാൾ മദ്രാസിലായിരുന്നു. ഞാൻ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എതിർപക്ഷക്കാർ എനിക്ക് ജീവാപായം വരുത്താൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നെന്ന് പിന്നീട് കേട്ടറിഞ്ഞു. ബാവാ പക്ഷക്കാരുടെ ഒന്നാം നമ്പർ ശത്രു വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും രണ്ടാം നമ്പർകാരൻ ഞാനുമായിരുന്നു. മനോരമ മുഖേന മെത്രാൻപക്ഷത്തിനു പ്രചാരണവും സംഘടനാബലവും ഞാൻ നൽകിയതായിരുന്നു എന്നോടുള്ള കഠിന വിരോധത്തിനു കാരണം. എന്നാൽ അന്നത്തെ എന്റെ ലോകപരിചയക്കുറവുകൊണ്ടോ എന്തോ, പൊതുകാര്യ മത്സരങ്ങളിൽ മനുഷ്യനെ കൊലപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഞാൻ അശേഷം ഭാവന ചെയ്തിരുന്നില്ല. എതിർ പക്ഷക്കാരുടെ വിരോധം, സ്വൽപമായിട്ടെങ്കിലും അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത്, എനിക്ക് അനുഭവമായിരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ പഴയസെമിനാരിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽ

വച്ച് അവിടെ കൂടിനിന്നിരുന്ന എതിർ പക്ഷക്കാർ എന്നെ അപമാനിക്കാൻ, എന്റെ ദേഹത്തു വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചു. ആ സംഭവവും കുറെ കശപിശയുണ്ടാക്കി.

ബാവായുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഇരുകൂട്ടരും ദുരഭിക്ഷുകളിൽ നിന്ന് ചിലരെ വരുത്തി താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബാവാ പക്ഷക്കാരുടെ നേതാവ് കമാലുദ്ദീൻ എന്ന മുഹമ്മദീയനും, മെത്രാൻ പക്ഷത്തെ നേതാവ് തിരുവല്ലാക്കാരനായ “ആനപ്പാപ്പി” എന്ന ഒരു ഭീമകായനുമായിരുന്നു.

ഈ ആനപ്പാപ്പിയെ പിന്നീട് എതിർപക്ഷക്കാർ ചിലർ കൂടി കൊല്ലുകയും, അത് പ്രക്ഷോഭജനകമായ കേസ്സായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊലക്കേസ് മുറുകിവന്നപ്പോൾ കമാലുദ്ദീൻ നാടുവിട്ട് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. പിന്നീട് അയാളെ പിൻതുടർന്നു പിടിക്കാൻ ആരും ശ്രമിച്ചില്ല.

വളരെ വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഇടയ്ക്ക് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം വേഷപ്രച്ഛന്നനായി ആരുമറിയാതെ അയാൾ കോട്ടയത്തു വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും തദ്വസരങ്ങളിൽ താൻ മുമ്പു ചെയ്ത സാഹസങ്ങളെപ്പറ്റി രഹസ്യമായി ചില മാന്യന്മാരോട് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വധിക്കാനായി അയാൾ ഏണി വച്ച് മുറിയിൽ കയറാൻ മൂന്നു തവണ ശ്രമിച്ചിരുന്നു പോലും. മൂന്നു തവണയും ഏണി വഴുതി, അയാൾ താഴെ വീണുപോകയാണ് ഉണ്ടായത്.

പഴയസെമിനാരി, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ, കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ, സി. ജെ. കുര്യൻ എന്നീ മൂന്നുപേരും ചേർന്ന് മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുടെ ജോയിന്റ് ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈവശാവകാശത്തിലാണെന്ന് ഒരു കോടതിവിധി മുമ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കിയതു നിമിത്തം, ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനം ബാക്കിയുള്ള രണ്ടു പേരിലായി വിട്ടുകിട്ടണം എന്ന് അവർ ഒരു കേസ് കൊടുത്തു. പക്ഷേ മുടക്കു സ്വീകരിക്കാത്ത കാലത്തോളം, ആ മുടക്ക് തന്റെ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാദം. ഈ തർക്കത്തിൽ പഴയസെമിനാരി, ട്രസ്റ്റികൾ മൂന്നുപേരും പൊതുവായി വച്ചുകൊള്ളണം എന്നായിരുന്നു വിധി. അതനുസരിച്ച് പഴയസെമിനാരി യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈവശം വയ്ക്കുന്നത് ഉഭയകക്ഷികളുടെ ബലാബലം കൊണ്ട് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായി വന്നു കൂടി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരു ദിവസം സി. ജെ. കുര്യന്റെ അനുജൻ, അക്കരെ കൊച്ചുപാപ്പി കുറെ ആളുകളോടുകൂടി പഴയസെമിനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള തെങ്ങിൻതോപ്പിൽ ചെന്നു തേങ്ങയിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

സെമിനാരിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള എടുപ്പിൽ മാളികമുറിയിൽ നിന്നിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സെമിനാരി മാനേജർ മട്ടയ്ക്കൽ വലിയ മല്പാനച്ചനും ഇതു കണ്ടു. ഈ കൈയേറ്റത്തെ തടയാനായി മൽപ്പാനച്ചൻ ഏകനായി നേരെ ചെന്നു തേങ്ങയിടീക്കരുതെന്ന് വിലക്കി. അതിനു മറുപടിയായി അക്കൂട്ടർ മൽപ്പാനച്ചനെ പ്രഹരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സെമിനാരിയുടെ തെക്കുവശത്തുള്ള മാളികയുടെ ഇടനാഴിയിൽ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കോനാട്ടു മൽപാനും സി. ജെ. കുര്യനും തെങ്ങിൻതോപ്പിൽ നടക്കുന്ന പ്രഹരം നോക്കിക്കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കുവേണ്ടി മൽപാനച്ചൻ പ്രഹരം ഏൽക്കുന്നത് കണ്ട് “വരുന്നതു വരട്ടെ, ഇതിലപ്പുറം ഇനി വരാനൊന്നു മില്ലല്ലോ. ഏതായാലും ഞാൻ ഒരു കൈ നോക്കുകയാണ്. അവരെനെ കൊല്ലുമായിരിക്കും. കൊല്ലട്ടെ, അതിനു മുമ്പായി കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ തട്ടിന്റെ മുകളിൽ നിന്ന് താഴെ ചാടും.” ഇങ്ങനെ ഉറച്ചുകൊണ്ട് വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ വണ്ണവും നീളവും ഉള്ള ഒരു വടിയെടുത്ത് കോനാട്ട് മൽപാനും സി. ജെ. കുര്യനും നിൽക്കുന്നതിനു പുറകിലെത്തി. രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും വടി ആഞ്ഞു യർത്തി സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിച്ച് കോനാട്ട് മൽപാന്റെ പുറത്തു തീർത്തൊരടി കൊടുത്തു. കോനാട്ടു മൽപാൻ കഠിനവേദനകൊണ്ടു പുളഞ്ഞുപോയി.

അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ സി. ജെ. കുര്യനും കൂട്ടരും തന്നെ തല്ലിക്കൊന്നുകളയുമെന്നാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. പക്ഷേ അങ്ങനെയല്ല സംഭവിച്ചത്. സി. ജെ. കുര്യൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിടിച്ചു തടഞ്ഞുകൊണ്ട് “തിരുമേനി കോപിക്കരുത്” എന്നു പറയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കോപാവിഷ്ഠനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ കുര്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ്, “നിന്റെ തിരുമേനി” എന്നു പുച്ഛഭാവത്തിൽ ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് സി. ജെ. കുര്യന്റെ കൈയ്ക്ക് ഒരു തട്ടു കൊടുത്ത് ഇങ്ങനെ തുടർന്നു:

“താൻ അത്ര മര്യാദക്കാരനാണെങ്കിൽ മൽപാനച്ചനെ തല്ലുന്ന തന്റെ അനുജനെ ആദ്യം ഇങ്ങു തിരിയെ വിളിക്കൂ. എന്നിട്ട് മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം പറയാം.”

ഉടനെ സി. ജെ. കുര്യൻ, “എടാ കൊച്ചുപാപ്പി, ഇങ്ങുവരു” എന്ന് അനുജനെ തിരിയെ വിളിക്കുകയും കൊച്ചുപാപ്പിയും കൂട്ടുകാരും മൽപ്പാനച്ചനെ വിട്ടു തിരിയെ പോരുകയും ചെയ്തു.

ബാവാ-മെത്രാപ്പോലീത്താ കക്ഷിക്കാർ തമ്മിലുള്ള അക്രമപ്രസക്തമായ മത്സരങ്ങൾ മുത്തുവന്ന് ആനപ്പാപ്പിയുടെ വധത്തിൽ കലാശിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അതായിരുന്നു അക്രമപരമ്പരയുടെ മുർദ്ധന്യഘട്ടം.

ആ ക്രിമിനൽ കേസിന്റെ ക്ലേശങ്ങൾ കൊണ്ടും ബദ്ധപ്പാടുകൾകൊണ്ടും കാര്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ അക്രമപ്രസക്തിയുടെ ഘട്ടം താനേ ശമിച്ചു. പിന്നീടവർ സിവിൽ കേസുകൾക്ക് പോയിട്ടുള്ളതേയുള്ളൂ.

വട്ടിപ്പണക്കേസ്

വട്ടിപ്പണക്കേസിനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് പലരും വെറും എണ്ണായിരത്തിൽപ്പരം രൂപയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഈ ഒരു വഴക്കാനല്ലോ സമുദായത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും മറ്റും പറയാറുണ്ട്. ആ തുക കിട്ടണമെന്നുള്ള ദുഃശ്ചൈന്യ മാത്രമാണ് ഈ നീണ്ട വഴക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു തികച്ചും ശരിയായിരിക്കില്ല. വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ, സംഖ്യയേക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിരുന്നത് ആ പണം കെട്ടിവാങ്ങുന്നതിനുള്ള അവകാശത്തിനാണ്. ആ അവകാശമാകട്ടെ, ദീർഘകാലമായി രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാപകങ്ങളും മൗലികങ്ങളും ബഹുമുഖങ്ങളുമായ അനേകം പ്രശ്നങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തർക്കത്തിന്റെ നിർണ്ണായക ലക്ഷ്യമാണു് താനും. തർക്കവിഷയങ്ങളായ സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളുടെ സ്ഥൂലസങ്കേതമായി മാത്രം വട്ടിപ്പണത്തെ പരിഗണിക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി. അതിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾ ചരിത്രനിർഭരമായ ഒരു വിവാദത്തിന്റെ ജയാപജയങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതാണ് യഥാർത്ഥാവസ്ഥ.

സി. ജെ. കുര്യനും തത്പക്ഷപ്രധാനികളും ചേർന്ന് അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിന് ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിനാൽ മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് ഇപ്പോൾ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെന്നും അദ്ദേഹവും കോനാട്ടു മൽപ്പാനും താനുമാണ് യാക്കോബായ സമുദായത്തിന്റെ ട്രസ്റ്റികളെന്നും, ആ നിലയ്ക്ക് വട്ടിപ്പണം തങ്ങളെ ഏൽപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവുണ്ടാകണമെന്നുമായിരുന്നു നിവേദനം. റസിഡണ്ട് ധര, വട്ടിപ്പണം സി. ജെ. കുര്യനും കൂട്ടർക്കും കൊടുക്കുന്നതിന് ഉത്തരവിട്ടു. സി. ജെ. കുര്യൻ പണം കെട്ടി വാങ്ങി. ഈ വിവരം കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ സപ്തനാഡികളും സ്തംഭിച്ചുപോയി.

മുമ്പ് മാർത്തോമ്മാക്കാരും യാക്കോബായക്കാരും തമ്മിൽ വട്ടിപ്പണത്തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ, മദ്രാസിലെ അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലും വലിയൊരു നിയമപണ്ഡിതനും അഗാധ ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന ഭാഷ്യം അയ്യങ്കാർ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിനു നൽകിയ വിദഗ്ദ്ധോപദേശം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:

“ഇതിനെപ്പറ്റി സിവിൽ കോടതി വിധിയുണ്ടാകുന്നതുവരെ, ഗവണ്മെന്റ് വട്ടിപ്പണം ഒരു സിവിൽ കോടതിയിൽ കെട്ടിവച്ചാൽ മതി.” അതനുസ

രിച്ചു മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് വട്ടിപ്പണം കെട്ടിവച്ചു. കോടതിയിൽ നിന്ന് അവ കാശവിചാരണ കഴിച്ചശേഷം, പണം യാക്കോബായക്കാർക്ക് കിട്ടുകയാണുണ്ടായത്.

മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിടുന്ന ദുഃഖകരമായ സ്ഥിതി ഒഴിവാക്കുന്നതിനും സഭയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും, മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനംഒഴിഞ്ഞ് പരുമല സെമിനാരിയിലോ മറ്റോ പോയി സ്വസ്ഥമായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരിക്കൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ നടത്തിയ ഒരു സന്ധിസംഭാഷണമദ്ധ്യേ സി. ജെ. കൂര്യനോട് പറഞ്ഞതാണ്. കേസിനു ചെലവാക്കിയ തുക കൂര്യനു നൽകാമെന്നും മെത്രാച്ചൻ സമ്മതിച്ചു. ഇത്രമാത്രം വഴങ്ങിയിട്ടും സി. ജെ. കൂര്യൻ തിരിഞ്ഞു നിന്ന് സൗമ്യത കൈവെടിഞ്ഞ് ക്രൂര്യത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“അല്ല, ഇത്രയും ഞാൻ വളരെ ക്ലേശിച്ചു കേസ് നടത്തിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ എവിടെയായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ രാജി പറയാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ രാജി ആർക്കു വേണം. ഈ രാജിയുടെ ആവശ്യം എന്താണ്?”

മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ: “കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി അവസാനിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു കരുതിയാണ് രാജിക്ക് ഉദ്യമിച്ചത്.”

സി. ജെ. കൂര്യൻ: “എന്തിനു കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി അവസാനിക്കണം? അവരവർക്കു വന്നുചേരുന്ന അനുഭവങ്ങൾ അവരവരുഭവിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും ഭംഗി. അതുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി വിധിക്കനുസരിച്ച് തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കട്ടെ.”

പാറേട്ട് തുടരുന്നു (നാലാം വാല്യം, പേജ് 418): **സെമിനാരിയിലെ സ്ഫോടനാവസ്ഥ.** മട്ടയ്ക്കൽ മൽപാനെ “എടുത്തുമാറ്റി” തേങ്ങാ ഇടു വിച്ചു കൈവശം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു നടത്തിയ ശ്രമവും, കോനാട്ടു മൽപാനു കിട്ടിയ സമ്മാനവും അന്തരീക്ഷത്തെ അഗ്നിപർവ്വത ഗുഹയ്ക്കു തുല്യം ചൂടാക്കി. സെമിനാരി പരിസരങ്ങളിൽ ഒരു സമരത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉണ്ടാവാൻ പിന്നീട് താമസം ഉണ്ടായില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് സെമിനാരിയിൽ പ്രത്യേക കർത്തവ്യം - മറ്റു രണ്ടു ട്രസ്റ്റികളേക്കാൾ കൂടുതൽ കർത്തവ്യം - ഉണ്ടെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കാൻ ഇടയായത് ശെമ്മാശന്മാർക്ക് അഭ്യുസനം നൽകുന്നതിനുള്ള ‘സെമിനാരി’ അവിടെ നടത്തിവന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു. തേങ്ങാ ഇറക്കി തോപ്പു കൈവശപ്പെടുത്താൻ പുറപ്പെട്ട നാട്ടുകം ചെറിയാനെ ഒരു ശെമ്മാശൻ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി. ആ സംഘത്തോട് എതിർത്ത മട്ടയ്ക്കൽ മൽപാനു ശെമ്മാശന്മാർ പിൻബലം കൊടുത്തിരുന്നു. ഈ രണ്ട് അനുഭവങ്ങൾ സെമിനാരിയിലെ

വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നിർത്തൽ ചെയ്തിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രതിപക്ഷത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അപജയത്തിൽ അവസാനിച്ച തേങ്ങാങ്കു ശ്രമം നടന്നതിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം രാത്രിയിൽ പത്തുരൂപത്തഞ്ച് റൗഡികൾ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയാട്ടവും കോലാഹലവുമായി എത്തി. ശെമ്മാശന്മാരുടെ മുറിയിലേക്ക് കല്ലും മണ്ണും വാരി എറിയുകയും, ചീത്ത പറഞ്ഞും, അവരെ കഷണം കഷണമായി നൂറുകുഞ്ചൻ അട്ടഹസിച്ചും വിരട്ടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ശെമ്മാശന്മാരിൽ മാത്രമേ ഇതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം ഉണ്ടായിക്കൂടു എന്നില്ലല്ലോ. അർദ്ധരാത്രിയിലെ കോലാഹലം പിറ്റേനാൾ വലിയ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നോ, ഏൽപ്പിച്ചു എന്നോ വാർത്ത പരന്നു. അന്നു കോട്ടയത്തെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ക്രൂസ് എന്നൊരു പരക്കി ആയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും ട്രസ്റ്റികൾക്കും സെമിനാരി കൈവശമുണ്ടെന്നുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ വിചിത്രതരമായ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തെ തുടർന്നുണ്ടായതോ, ഉണ്ടാക്കിയതോ ആയ സംഘർഷാവസ്ഥയെ പഴിചാരി സമാധാനലംഘനം ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി കോട്ടയത്തെ പള്ളികൾ എല്ലാം സർക്കാർ അടച്ചുപൂട്ടി. പഴയസെമിനാരി ചാപ്പൽ മീനം 8-ാം തീയതി അടപ്പിച്ചു. നോമ്പുകാലത്ത് കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാതെ വരുമ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥലംവിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളും എന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിലാണ് സി. ജെ. കുര്യൻ സ്വാധീനം ചെലുത്തി പള്ളികൾ പൂട്ടിച്ചത് എന്നായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്ഷത്തുള്ളവർ വിശ്വസിച്ചത്. പള്ളികൾ പൂട്ടുന്നതിന് ഇടവരത്തക്കവിധം മജിസ്ട്രേറ്റിനു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ച പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ക്രൂസ്സിനെ കോ ട്രസ്റ്റികൾ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി എന്ന് പൊതുവേ അഭിപ്രായമുണ്ടായി. സെമിനാരി ചാപ്പൽ അടച്ചതും, ശെമ്മാശന്മാരെയും സെമിനാരിവാസികളെയും റൗഡികൾ രാത്രികാലത്ത് ചെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതും, കലശലായ ജനരോഷത്തിനും കാരണമായി. നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും സമുദായാഭിമാനികൾ പഴയസെമിനാരിയിൽ എത്തിത്തുടങ്ങി. അന്തരീക്ഷം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ചൂടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആനപ്പാപ്പി കൊലക്കേസിൽ 19-ാം സാക്ഷിയായി ഗീവർഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ അന്നത്തെ അതികലുഷമായ സ്ഥിതിഗതികൾ ശരിക്ക് പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. ആ മൊഴിയിൽ നിന്ന് കുറച്ചു താഴെ ചേർക്കുന്നു: “കഴിഞ്ഞ കുറേ 18-ാം തീയതി സെമിനാരിയിൽ വച്ച് ഒരു അടികലശലുണ്ടായി. അതിൽ എന്നേക്കുടി ഉപദ്രവിച്ചു എന്നും മേലിൽ എന്നെയും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കാനിരിക്കുന്നു എന്നും ഒരു കേൾവി പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതി അറിയുന്നതിനായി പല പള്ളിക്കാരും പഴയസെമിനാരിയിൽ വന്നു. നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. മേലിൽ അപ്രകാരം

ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കും ഏതാനും ആളുകളെ അയയ്ക്കണമെന്ന് അവർ കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് എന്റെയും മറ്റും ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് പള്ളിക്കാർ ആളുകളെ അയച്ചു. അങ്ങനെ പത്തു പന്ത്രണ്ട് പള്ളിക്കാർ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതുപ്പള്ളി, വാക്തത്താനം, കുറിച്ചി, മല്ലപ്പള്ളി, ചെങ്ങന്നൂർ, ആനിക്കാട്, മാവേലിക്കര, നിരണം, തിരുവല്ലാ ഇങ്ങനെയുള്ള പള്ളിക്കാരാണ് ആളുകളെ അയച്ചത്. ദേഹരക്ഷക്കാർ അവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അക്രമങ്ങൾ നടക്കാതിരിക്കയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ദേഹരക്ഷക്കാർ ഇല്ലെങ്കിൽ ചില അക്രമങ്ങൾ നടന്നേനെ എന്നും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. മേത്തന്മാരാണെന്ന് ഒറ്റ കാഴ്ച കൊണ്ട് തോന്നിയ ചിലർ എന്റെ നേർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി പോയിട്ടുമുണ്ട്. വരാന്തയിൽ കൂടി ഞാൻ നടക്കുമ്പോൾ ഇവർ എന്റെ നേർക്ക് ഒഴിഞ്ഞു മാറാതെ നടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. മാനത്തെ ഭയന്നു ഞാൻ മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മേത്തന്മാരും, ചോവന്മാരും, മാപ്പിളമാരും കൂട്ടംകൂടി സെമിനാരിയിൽ വന്നു തുടങ്ങിയത് കൃത്യദിവസത്തിന് ഉദ്ദേശം പത്തു ദിവസം മുമ്പാണ്. അവരിൽ മിക്കപേരുടെ കൈയിലും കുറുവടികളും കാണും. വന്നിട്ടുള്ള മാപ്പിളമാരിൽ കട്ടപ്പുറത്ത് തോമസ്, അക്കര പാപ്പൻ, പാരയ്ക്കൽ ജോൺ, സെമിനാരി പുരയിടത്തിൽ കൂട്ടൻ, അനിയൻ ചെറിയാൻ, തൊകലൻ വീട്ടുകാരൻ ഒരു കൊച്ചൻ, നാട്ടകം ചെറിയാൻ ഇത്രയും ആളുകളെ മാത്രമേ ഞാൻ അറിയുകയുള്ളൂ. ഈ നിൽക്കുന്ന പ്രതികളിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ (സെമിനാരി പരമ്പിൽ കൂട്ടനും, ചെറിയാനും) അവിടെ ആൾക്കൂട്ടമായി വരുന്ന കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇവരുടെ കൈയിൽ കുറുവടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് തീർച്ചയായി പറയാൻ ഓർമ്മയില്ല. ആരുടെയെല്ലാം കൈവശമാണ് ആയുധങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതെന്നറിവില്ല. എന്നാൽ പാപ്പന്റെ (അക്കര) കൈവശമാണ് വടിവാൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈവക ആൾക്കൂട്ടം കൂടി അവിടെ നിന്ന് ചീത്തവാക്കുകൾ പറയുകയും, അവിടെ ഒക്കെ കയറി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഓരോ കലാപം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാൻ വിളിച്ചു ചോദിക്കും. അപ്പോൾ ഈവക ആളുകൾ ശെമ്മാശന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തിയെന്നും, അവരുടെ മുറിയിൽ മണ്ണു വാരി എറിഞ്ഞു എന്നും മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ചില ഉപദ്രവങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. 11-ാം പ്രതി ചെറിയാൻ ഞാൻ നടക്കുന്ന വരാന്തയിൽ എന്നെ കണ്ടില്ല എന്നുള്ള ഭാവം നടിച്ചു കേറിയെന്ന് എനിക്ക് നടക്കുന്നതിന് അസൗകര്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മേത്തന്മാരും ചോവന്മാരും താഴത്തെ നിലയിൽ ധിക്കാരപ്രവൃത്തികൾ നടത്തിയതല്ലാതെ ഞാനിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ നിലയിൽ ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞ ഒരിക്കലല്ലാതെ എന്റെ നേർക്കു വന്നതായി ഓർക്കുന്നില്ല. ഞാനിരിക്കുന്ന മുറിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ വരാന്തയിലേക്ക് ഇറങ്ങാനുള്ള

വാതിലിനു പുറത്തുനിന്നു കുറ്റിയിട്ടു തുറക്കാൻ പാടില്ലാതാക്കി രണ്ടു പ്രാവശ്യം. അക്കര പാപ്പൻ ഒരിക്കൽ വന്ന് കോപത്തോടെ, 'എന്നാലും വല്ലതുമൊക്കെ കഴിയും' എന്ന് പറഞ്ഞുപോയി. ... ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നെയും ശെമ്മാശനാരെയും മറ്റും സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഇറക്കി, സെമിനാരിയും പുരയിടവും കുറിലോസ് മെത്രാനെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് സി. ജെ. കൂര്യനും ആലോചന നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ആളുകൾ ശേഖരമായി സെമിനാരിയിൽ വന്ന് ഈ വിധം ചെയ്തു എന്നാണെന്റെ അറിവ്. കോനാട്ടു മൽപാൻ കുറുംഭം 18-നു ശേഷം സെമിനാരിയിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും അയാളുടെ ആലോചനയും കൂടെ ഉണ്ടെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ... മേത്തന്മാർ മണപ്പുറത്തു കഞ്ഞിവച്ചു കുടിച്ചുകൊണ്ട് സെമിനാരിയിൽ വരുന്നു എന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. സെമിനാരി സംബന്ധിച്ച് ഒരു സമരീക്കേസ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിലെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് സെമിനാരിയും മറ്റും കോർട്ടിൽ നിന്നു എനിക്ക് കൈവശപ്പെടുത്തി തന്നിട്ടുണ്ട്."

പാറേട്ട് തുടർന്ന് എഴുതുന്നു (പേജ് 422): "സമരീക്കേസിൽപെട്ട സെമിനാരിയെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും, കൂട്ടുട്രസ്സികൾക്കും കൈവശാധികാരം തുല്യമാണെന്നു ഹൈക്കോടതി 1087 ചിങ്ങം 19-ാം തീയതി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈവശം സ്ഥാപിച്ചു സമരീക്കേസിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് തീർപ്പ് കൽപിക്കുകയും പിറ്റെദിവസം സെമിനാരിയും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനു കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ കൂട്ടുട്രസ്സികൾക്ക് വൈരാഗ്യമുണ്ടായി. പറ്റിയ തെറ്റ് ഏതുതരത്തിലേക്കിലും പരിഹരിക്കുന്നതിനു സർവ്വ കഴിവുകളും വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് അവർ ഒരുങ്ങി ഇറങ്ങി.

അതിന്റെ ഫലമായി സെമിനാരി പരിസരങ്ങളിൽ സംഘർഷാവസ്ഥയും പല പല കലാപങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടും ഫലം ഉണ്ടായില്ല. തേങ്ങാ ഇറക്കി തോപ്പ് കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം പോലും ശരിക്കും ഫലിക്കാതെ വന്നതിൽ നിരാശപ്പെട്ടു പിൻമാറുകയല്ല, ശ്രമം കൂടുതൽ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുന്നതിനോ, സെമിനാരിയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ആരായുന്നതിനോ സെമിനാരിയിലേക്ക് പോകുന്നവർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുയായികളാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ശല്യപ്പെടുത്തുക പതിവായിത്തീർന്നു. എം.ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിനെ ഒരു ദിവസം ചില റൗഡികൾ തടഞ്ഞു വണ്ടിയിൽ നിന്ന് പിടിച്ചിറക്കിയും, കുപ്പായം ഊരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വടി അവർ പിടിച്ചു പരിച്ചു. റൗഡികളുടെ നേതാവായിരുന്ന നാട്ടകം ചെറിയാൻ അവിടെ എത്തുകയും അവനെ നേരിട്ടറിയാ

വുന്ന ചെറിയമാത്തിൽ കത്തനാർ വണ്ടിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് കാണുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം റൗഡികൾ പിൻവാങ്ങി. എന്തും സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു നിലയായിരുന്നു അവിടെ ഉണ്ടായതെന്ന് അദ്ദേഹം “ഗിരിദീപ”ത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് (ഗിരിദീപം, പേജ് 29-31).

ഏതുതരത്തിലേങ്കിലും കോ ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈവശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ഉച്ചത്തിൽ എത്തിയത് ആനപ്പാപ്പിക്കൊലയിൽ ആയിരുന്നു. ആ മഹാമല്ലനെ കുരുതി കഴിച്ചതോടെ എന്തുകൊണ്ടോ കലി ഇറങ്ങി. മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കരബലം കൊണ്ട് പരിച്ചെറിഞ്ഞ് സെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു നടത്തിയ ശ്രമം ഒതുങ്ങി.

VI

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ നേരെ

പാത്രിയർക്കീസിനും, സിൽബന്ധികൾക്കും, കണ്ണിൽ കണ്ടുകൂടാത്ത മുഖ്യശത്രു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണെന്ന് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇതിനകം തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മഹാമേരുപോലെ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും, കോ-ട്രസ്റ്റികളുടെയും ഇംഗിതത്തിനു വിഘ്നം സൃഷ്ടിച്ച ആ ഹിമപർവ്വതത്തെ എങ്ങനെ ഭേദിക്കാമെന്നായി ശത്രുപക്ഷത്തിന്റെ പ്രധാന ചിന്ത. പാരേട്ട് ആ ഭാഗം വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ മലങ്കര നസ്രാണികൾ നാലാം വാല്യം പേജ് 423 മുതലുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വിവരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

“അബ്ദുള്ളായുടെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്നതും, കോ-ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈവശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധവും ‘ഒരു ഒറ്റത്തടി’ മാത്രമായതുകൊണ്ട് ആ ‘തടി’ തട്ടിമാറ്റുന്നതിനും - ദീവന്നാസ്യോസിനെ വധിക്കുന്നതിനും - ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു എന്നും അദ്ദേഹം അത്ഭുതകരമാംവിധം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസിച്ചുവന്ന സെമിനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറെകെട്ടിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ വടക്കേ മുറിയിൽ ഗോവണി വഴി കേറാൻ താൻ പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിച്ചു എന്നും, മുകളിൽ എത്തി ജനൽ

പടിയിൽ പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം, ആരോ ദൂരത്തേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്ന അനുഭവമാണ് ഉണ്ടായതെന്നും, ആ വിധം സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഥ താൻ കഴിക്കുമായിരുന്നു എന്നും ആനപ്പാപ്പിക്കേസിൽ ഒന്നാം പ്രതി ആയിരുന്ന കമാലൂദീൻ, ജീവപര്യന്തം ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു ജയിൽ വിമുക്തനായി വന്നശേഷം പലരോടും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഭിക്ഷാടനത്തിന് - അൽപം മാന്യമായ നിലയിൽ എന്നുവയ്ക്കുക - ഇറങ്ങിയ ആ മനുഷ്യൻ കൂടുതൽ സഹായം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി കെട്ടി

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

ചുമച്ച കഥയാണിതെന്ന് വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ മാർ ദിവന്നാ സ്പോസ് ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തന്നെ പറയാം. അദ്ദേഹം വിശദവിവരങ്ങൾ തരാത്തതുകൊണ്ടാണ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതായി പറയാം എന്ന് എഴുതിയത്. അദ്ദേഹം 1094 തുലാം 9-ന് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ കാണുന്നു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരകാംക്ഷയോട് എതിർത്ത സമുദായാംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു മേൽപട്ടക്കാരൻ ഇല്ലാതെ വന്നാൽ എല്ലാവരും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടെ എതിർഭാഗക്കാർ എന്റെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി (വട്ടിപ്പണക്കേസ് മൊഴി പേജ് 1195).

ചോദ്യം: അവിടുത്തെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞത് ഏതാണ്ടിൽ, ഏത് മാസത്തിലാണ്?

ഉത്തരം: സമരിക്കേസ് മുതൽ അബ്ദുൾ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് വന്നു വേറെ ചില മെത്രാന്മാർക്കു കൂടി സ്ഥാനം കൊടുത്തതു വരെ എന്നല്ലാതെ മാസവും തീയതിയും പറയാൻ പ്രയാസം.

ചോദ്യം: ഈ പറഞ്ഞ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് എത്ര ദിവസം അവിടുത്തെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി?

ഉത്തരം: ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ ശ്രമത്തിൽ എനിക്ക് കാവലായി നിയമിച്ച ഒരു വേലക്കാരൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. വേറൊരു സമയം. ഞാൻ കിടന്നിരുന്ന മുറിയുടെ ജനൽവാതിൽക്കൽ കൂടി ആളുകൾ ഗോവണി വച്ചു അകത്തു കയറുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ചിലർ ഗോവണിയിൽ നിന്നു താഴെ വീണതിനാൽ അവർ തിരികെ പൊയ്ക്കളഞ്ഞതായും അറിവുണ്ട്. ഞാൻ താമസിക്കുന്ന സെമിനാരിയിലേക്ക് ആരും വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി വഴികളിൽ ആളുകളെ നിറുത്തി; വരുന്നവരെ പലവിധത്തിൽ ഉപദ്രവിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (വട്ടിപ്പണക്കേസ് മൊഴി, പേജ് 1216-1217).

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് (മൂന്നാം കാതോലിക്കാ), യൂയാക്കിം മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ പീലക്സിനോസ് (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) എന്നിവരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചത് “എന്റെ ജീവൻ ഹാനി വരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടു കൂടിയാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളത്” എന്ന് മാർ ദിവന്നാസ്പോസ് 1094 കന്നി 22-ാം തീയതി വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മൊഴി കൊടുത്തു (പേജ് 1143).

കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ഈ വധശ്രമത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമാലുദ്ദീൻ താൻ ചെയ്ത ചില അക്രമപ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ചില മാനുന്മാരോട് സമ്മതിച്ച് ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ

മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വധിക്കാൻ ചെയ്ത ശ്രമമായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ കേറാൻ അയാൾ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം ഭിത്തിയിൽ ഗോവണി ചാരി വച്ചു പരിശ്രമിച്ചു നോക്കി എങ്കിലും എന്തോ ദൈവികശക്തിയുടെ പ്രാതികൂല്യം കൊണ്ടെന്നപോലെ അപ്പോഴെല്ലാം ഗോവണി വഴുതി താഴെ വീണുപോകയാണുണ്ടായത് (മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, ഒക്ടോബർ 27, 1956).

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് ‘ഗിരിദീപ’ത്തിൽ അദ്ദേഹം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് തിരുമേനി അറിയാതെ ചെയ്തിരുന്ന ചില ചട്ടവട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഗിരിദീപം പേജ് 14-ൽ നിന്ന്: “മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇവയെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴും വളരെയൊന്നും അറിഞ്ഞുകാണുകയില്ലായിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ അവിടുത്തെ ജീവരക്ഷയെ കരുതി ചെയ്തുവന്ന മുൻകരുതലുകളെപ്പറ്റിയും അങ്ങനെ തന്നെ. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് ആർ ഉണർത്തിക്കുവാനാണ്? അവിടുന്ന് കട്ടിലിൽ കയറിക്കിടന്നാലുടൻ നിശബ്ദമായി പ്രസ്തുത മുറിയുടെ പുറത്തുള്ള വരാന്തയിൽ എന്നും കിടക്കത്തക്കവണ്ണം നാം ചിലരെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതൊന്നും അവിടുന്ന് കേട്ടിട്ടേ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.”

സമരിക്കേസ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പഴയസെമിനാരി, ചട്ടമ്പി കളുടെ ആവാസരംഗമായെന്ന് വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ വിവിധ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികൾ വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാം. ‘ഗിരിദീപ’ത്തിലും ആകാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (പേജ് 14): “പ്രസ്തുത സമരിക്കേസ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴത്തെ വാസ്തവകഥകൾ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയെന്നത് അത്യന്തം ലജ്ജാകരമായിട്ടുള്ളതത്രേ. ചരിത്രപ്രസിദ്ധവും സമുദായാഭിമാനസ്തംഭമെന്ന നിലയിൽ ലാലസിക്കപ്പെടുന്നതുമായ പഴയ സെമിനാരി ചട്ടമ്പികളുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി എന്തൊരു പ്രാകൃത വേഷത്തെ കൈക്കൊണ്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക നമ്മാൽ ശക്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. അക്കാലത്ത് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവനെ ലക്ഷ്യം വച്ചു പലതരം വിക്രിയകൾ നടത്തപ്പെട്ട അനേകം രാത്രികൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. സെമിനാരി കെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലുള്ള വടക്കുവശത്തെ മുറിയിൽ തിരുമേനി നിർബാധം ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കവെ, പ്രസ്തുത മുറിയുടെ പുറത്ത് മുളങ്കോവണി വെച്ച് ജനൽവഴി അകത്തു പ്രവേശിപ്പാൻ പലപ്പോഴും ചട്ടമ്പികൾ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, തദവസരങ്ങളിൽ ഒന്നുകിൽ ഗോവണി തെറ്റിപ്പോകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കയറിയ ആൾക്ക് തലചുറ്റൽ ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്കയാൽ മാത്രം ഉദ്ദേശ്യം നിവർത്തിക്കപ്പെടാത്തതാണെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ വായനക്കാർക്ക് ഹൃദയസ്പന്ദനം കൂടുതലായി തോന്നുന്നില്ലയോ?”

ഒരു പ്രമുഖ ദുഷ്ടസാക്ഷി

പഴയസെമിനാരിയിലെ സംഘട്ടനത്തിലേക്കു നയിച്ച സംഘർഷത്തെ പറ്റി 1909-ൽ പാരേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ (പിന്നീട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാ നിയോസ്) തന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും രഹസ്യ സ്വഭാവമു ള്ളതുമായ കുറിപ്പാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

1920 ജൂൺ 7-ന് പരമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറു ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്നാണ് ശെമ്മാശൻ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ (1909-ലെ) സ്പോട്സ് നാമകമായ സഭാത്തരീക്ഷത്തെപ്പറ്റി പാരേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ സ്വന്തം ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “അധികം താമസിയാതെ ദീവന്നാസ്യോസ്, കുറിലോസ്, സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മുതലായ പുതിയ മേൽപട്ടക്കാർ വന്നു. യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അന്തരിച്ചു. മാർ കുറിലോസ്, കോനാട്ടു മൽപാൻ, സി. ജെ. കുര്യൻ മുതലായവർ ഒരു പക്ഷമായും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ജോൺ വക്കീൽ, കുരുവിള എൻജിനീയർ, ചാക്കോ സുപ്രണ്ട് മുതലായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും എതിർഭാഗമായും നിന്നു. സമുദായവഴക്കും കേസും ആരംഭിച്ചു. ഈ ഗഡുവിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസും വന്നു. കേസിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി. മലങ്കരസഭയ്ക്കുമേൽ പാത്രിയർക്കീസിനു ലൗകിക അധികാരം ഇല്ലെന്നുള്ള വിധിയുടെ ശക്തി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മേൽപട്ടക്കാരോടും പള്ളിക്കാരോടും ലൗകികാധികാരം സമ്മതിച്ച് രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി വാങ്ങിക്കുകയായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസും അനുയായികളും ചെയ്തത്. അതിനോട് എതിർത്തുനിന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കി. മുടക്കിനു ശേഷം ഒന്നുരണ്ടു സമരക്കേസുകൾ പഴയസെമിനാരി സംബന്ധിച്ചുണ്ടായി. കേസു കൊണ്ട് പഴയസെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ, ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമം നടന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ പല പ്രാവശ്യം ആളുകളുമായി പോകുകയോ അവിടെ താമസിക്കുകയോ ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് വിലപിടിപ്പുള്ള റിക്കാർഡുകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ പലപ്പോഴായി ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസിനേയും, സ്വർണ്ണവടി, മോതിരങ്ങൾ, സ്വർണ്ണക്കെട്ടികൾ, രത്നങ്ങൾ മുതലായവ എന്നേയും മെത്രാപ്പാലൻ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ കൂടെ ഒരു പായ്ക്കറ്റും എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്താണെന്ന് അന്ന് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ലോംഗ് കവറിന്റെ വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. കടലാസുകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി അരക്കുമുദ്ര വച്ചിരുന്നു. അത് ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരും അറിയരുതെന്നും അത് എന്റെ കുർബ്ബാനപ്പെട്ടിയിൽ വച്ച് സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ ഒരിക്കൽ ആ

പൊതിക്കെട്ട് എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറയുന്നതുവരെ എന്നോട് അതേപ്പറ്റി ഒന്നും പറയേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. സിറിയായിക്കു സമാധാന ആലോചനയ്ക്കു അദ്ദേഹം പോയ സമയം, കൽപന കൊടുത്ത് ആളിനെ വിട്ട് ആ പൊതിക്കെട്ട് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി. പഴയ സെമിനാരി കൈവശമായി, വഴക്ക് ഒട്ടു ശാന്തമായതിനുശേഷം സ്വർണ്ണ വടി, മോതിരങ്ങൾ മുതലായവ ഓരോന്നായി തിരിച്ച് ഏൽപ്പിച്ചു.”

VII

പാപ്പിയുടെ രംഗപ്രവേശം

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് പത്തുപന്ത്രണ്ട് പള്ളി ഓർ ആളുകളെ അയച്ചു എന്ന് തിരുമേനിയുടെ മൊഴിയിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അപ്രകാരം തിരുവല്ലയിൽ നിന്നു വന്ന ആളായിരുന്നു ആനപ്പാപ്പി എന്ന് വിളിച്ചുവന്ന വർക്കി വർഗീസ്. 35 വയസ് പ്രായം. ഇരുമ്പിൻ കുടം പോലെയുള്ള ദേഹം. അതിനൊത്ത മനക്കരുത്തും. ഈ ആളെ ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് മുഖാന്തരം കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്.

“എന്റെ ജീവിതാനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിജ്ഞാനത്തിൽ നിന്ന് പറയുകയാണ്, മരിച്ചുപോയ പാപ്പിയെപ്പോലെ ശരീരപുഷ്ടിയും, വികാസവുമുള്ള വളരെ ചുരുക്കം ആളുകളെ മാത്രമേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ” എന്നിങ്ങനെയാണ് കൊല്ലവർഷം 1087-ാമാണ്ട് മീനമാസം 18-ാം തീയതി (1912 മാർച്ച് 30) വൈകുന്നേരം ഉദ്ദേശം ആറു മണി സമയത്ത് കോട്ടയം ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ പഴയസെമിനാരിക്ക് വടക്കുവശമുള്ള മീനച്ചിൽ ആറ്റിൽ മണപ്പുറത്തുവച്ചു വെട്ടേറ്റു പിറേദിവസം മരിച്ച “ആനപ്പാപ്പി” എന്ന അപരാധിയാനത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടവനുമായ മഹാമല്ലനെപ്പറ്റി അക്കാലം കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായിരുന്ന ഡോക്ടർ ഡയസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള ആനപ്പാപ്പിയെ ആർ വധിച്ചു? എങ്ങനെ വധിച്ചു? വധത്തിനുള്ള കാരണമെന്ത്? എന്നിവയൊക്കെയും കൂലങ്കഷമായി നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പഴയസെമിനാരിയുടെ കൈവശാവകാശം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കാണെന്നു കാണിച്ച് 1087 മീനം 19-ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് രാഘവാചാരി തീർപ്പ് കൽപിച്ചു. ഇതിനെതിരെ വൈദിക അവിവേദിക ട്രസ്റ്റികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഹൈക്കോടതി, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവ് അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും കുട്ടുട്രസ്റ്റികൾക്കും സെമിനാരിക്ക് കുട്ടുകൈവശം ഉണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ആനപ്പാപ്പി വധത്തെപ്പറ്റി ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് തന്റെ ‘ഗിരിദീപം’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു (പേജ് 30-15):

‘ആനപ്പാപ്പി’യുടെ മരണം

മുടക്കുണ്ടായപ്പോഴെന്നല്ല അതിനു മുമ്പും, പഴയസെമിനാരി സമരി

ക്കേസ് ഉണ്ടായ നിമിഷം മുതൽ തന്നെ പഴയസെമിനാരിയിലെ പ്രശാന്ത ഭഞ്ജിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്നു പറയാം. അനുകൂലം അതൊരു ചെറിയ പോർക്കളത്തിന്റെ ഛായയെ പ്രാപിച്ചു. അക്രമികൾ, ആഭാസന്മാർ, പൊതുജനദ്രോഹികൾ എന്നിവരുടെ നിലയമായിത്തീർന്നു പഴയ സെമിനാരി. അതിന്റെ കൈവശം തനിക്കാണെന്ന് വരുത്താൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും, അതല്ല തങ്ങൾക്കാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ ട്രസ്റ്റികളും ശ്രമം തുടങ്ങി. ഇതിലേക്കായി ട്രസ്റ്റികളാൽ നിയുക്തരായ ചട്ടമ്പി വർഗ്ഗം ഒരു പക്ഷത്തിൽ, അവരിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആപത്തൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയാവരുതെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ദേഹരക്ഷാർത്ഥം നിയമിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടർ വേറെ. അക്കാലത്ത് സെമിനാരിയിൽ ചെന്നാൽ മടങ്ങുന്നതുവരെയും എന്താണുണ്ടാവുക എന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നു. തന്റേടവും മര്യാദയും അങ്ങാടി മരുന്നോ കാട്ടുമരുന്നോ എന്നു പോലും സംശയിച്ചിരുന്ന വർഗ്ഗക്കാരെക്കൊണ്ട് വേണ്ടിയിരുന്നു അന്ന് മലങ്കരസഭയുടെ ക്ഷേമത്തെ പാലിക്കുവാൻ എന്നു മാന്യ സുഹൃത്തുക്കളെ എങ്ങനെയാണ് ഗ്രഹിപ്പിക്കുക!

വിഭിന്നങ്ങളായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടി നിയമിതരായ ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഒരു തരത്തിലും സൗഹാർദ്ദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംഗരക്ഷകരിൽ ഒരാൾ ആറ്റുപുറത്ത് പാപ്പിയായിരുന്നു. 'ആനപ്പാപ്പി' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇവനെ നമ്മുടെ എഴുത്തനുസരിച്ച് തിരുവല്ലായിൽ നിന്ന് (87 മീനം 18-ന് ശനിയാഴ്ച) കെ. എം. മാമ്മൻ മാപ്പിള അയച്ചുതന്നതായിരുന്നു. എന്തിനായി അവൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിൽ അവൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നുവെന്ന് പറയാം. ആനപ്പാപ്പിയുടെ വരവ് ചട്ടമ്പികൾക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ സുഖകരമായില്ല. അവരുടെ ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് പാപ്പി തടസ്സക്കാരനാണെന്നും അവനോടെതിരിട്ടാൽ കൂഴപ്പമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. ദീർഘകാലനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തടിച്ച് പനംകുറ്റിപോലെ ഇരുന്നിരുന്ന അവൻ ഭാവം മാറി ഒന്ന് നോക്കിയാൽ ചട്ടമ്പികൾ ഉടൻ തല കുനിക്കുകയായി. സ്വവർഗത്തിന്റെ മേധാവിയായ പാപ്പിയും, ചട്ടമ്പികളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം പൊരുത്തമില്ലാതെതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടിപ്പോന്നു. പൊട്ടാസും മനയോലയും ചേർത്ത് വെയിലത്ത് വെച്ചാലെന്നപോലെ എപ്പോഴാണ് തീ പുറപ്പെടുക എന്ന് ഏവരും ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു അവസരമായിരുന്നു അത്.

ഒരു ദിവസം നാം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ 'ആനപ്പാപ്പിയെ അതാ തല്ലിക്കൊന്ന് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു' എന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞതു കേട്ട് നാം പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടിത്തെറിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. എപ്പോൾ മരിച്ചു. മരണകാരണം എന്ത് എന്നൊന്നും അപ്പോൾ

അന്വേഷിക്കാൻ നിൽക്കാതെ നാം തൽക്ഷണം ആശുപത്രിയിലേക്കായി നടന്നു. നമ്മോടുകൂടി മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ അനുജനായ കെ. സി. മാത്യുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇരുവരും കൂടി ആശുപത്രിയിലേക്ക് പോയി. പാപ്പി അന്ന് മരിച്ചില്ലെങ്കിലും അത്യാസന്ന സ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്നു. പിറ്റെദിവസം 87 മീനം 19-ാം തീയതി രാത്രി മൂന്നു മണിക്ക് അവൻ മരിച്ചു പോയി. അനന്തരം പാപ്പിയുടെ ശവം പോസ്റ്റുമോർട്ടം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഡോക്ടറുടെ അനുമതിയോടുകൂടി നാമും കൂടെയുള്ള ആളും ശവം കിടത്തിയിരുന്ന മുറിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ശവം കീറിത്തുടങ്ങി. തലയുടെ തൊലി ഉരിച്ചപ്പോൾ തലയോട് പത്തുപതിമൂന്ന് കഷണങ്ങളായി പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായി. അടികൾ മുഴുവനും തലയ്ക്കു തന്നെ ആയിരിക്കണം. പോസ്റ്റുമോർട്ടത്തിനുശേഷം യഥാവിധി സംസ്കാരക്രമം നടത്തി. മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായത്തിലെ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധങ്ങൾ, തമ്മിൽ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന തൊഴുത്തിൽക്കൂത്ത്, അനർഹമായ വ്യാമോഹം, സ്വാർത്ഥപരമായ അഭിവാഞ്ചര എന്നിവയെല്ലാം കൂടി ഒടുവിൽ പഴയസൈമിനാരിയുടെ മുറ്റത്തെ രക്തംകൊണ്ട് കുളിപ്പിച്ചല്ലോ എന്നു നാം വിഷാദിച്ചു. സാമുദായികമായ ദുരഭിമാനവും വാശിയും കൊലപാതകത്തിലേക്കു തന്നെ മനുഷ്യരെ ഇറക്കിവിട്ടുകളഞ്ഞു.

അങ്ങനെയൊരു കൊലപാതകം അവിടെ നടന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നത്രേ വായനക്കാർ ഇപ്പോൾ ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഭയങ്കരങ്ങളും അനിർവാച്യങ്ങളുമായ പലതും അവിടെ സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. പഴയസൈമിനാരിയുടെ മുറ്റം മനുഷ്യരക്തം കുടിച്ചതിനാൽ മാത്രം പിന്നെയൊന്നും അവിടെ നടന്നില്ല. സുറിയാനി സമുദായത്തിനു കുറെക്കാലമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ദാഹം അതിനായിരുന്നു എന്ന് ഏവർക്കും ബോദ്ധ്യമായി. സ്വസമുദായത്തിന്റെ ഈയൊരു ദാഹശമനം ഏതൊന്നിന്റെ അത്യുച്ചത്തെയാണ് സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു പറയുന്നോ? ദൈവഭയമില്ലായ്മയുടെയും ദൈവസ്നേഹമില്ലായ്മയുടെയും തന്നെ. ഇവ രണ്ടിന്റെയും അഭാവം പാപ്പിയുടെ തലയെ പതിമൂന്ന് കഷണങ്ങളാക്കിത്തീർത്തു. അവന്റെ രക്തം സമുദായമാകവേ തളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അനേകം പേർക്കും പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകാത്തതിന്റെ കാരണം എന്ത്?

VIII

ഘോരതരമായ ഒരു കൊലപാതകം

(സ്വന്തം റിപ്പോർട്ടർ)

ഈ കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിക്കടവിൽ വച്ച് നടന്നതും ഈ പട്ടണവാസികളെ ആസക്തമാക്കിയ ഒരു കൃത്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ട് എഴുതേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ മനസ്താപമുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം വായനക്കാരെ അറിയിക്കാതിരിപ്പാനും നിവൃത്തിയില്ല.

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർ കളുടെ കൂടെ താമസിച്ചിരുന്ന വർക്കി എന്നൊരാളെ ഈ കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഏകദേശം അഞ്ചു മണി സമയത്ത് സെമിനാരിക്കടവിൽ വെച്ച് ഏതാനും ചില മുഹമ്മദീയരും മറ്റും കൂടി കഠിനമായി തലതല്ലിപ്പൊളിച്ച് ആസന്ന മരണനാക്കിത്തീർക്കുകയും, അതു നിമിത്തം അയാൾ അടുത്ത ദിവസം ആശുപത്രിയിൽ വെച്ച് മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തതായ ദുസ്സഹഭയങ്കര വർത്തമാനം ഏതൊരു മനുഷ്യഹൃദയത്തെയും അത്യധികം വേദനപ്പെടുത്താതെയിരിക്കുന്നതല്ല. സെമിനാരിയിലുള്ള ആളുകൾ വൈകുന്നേരത്തെ നമസ്കാരത്തിനു പ്രവേശിച്ച സമയം ദാഹാതുരനായ വർക്കി ശങ്കാരഹിതം നിസ്സഹായനായി അടുത്തുള്ള ചായക്കടയിൽ പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആണ് പതിയിരുന്ന വർ ചതിവായി തല തല്ലിപ്പൊളിച്ച് അവശനാക്കുകയും മരിക്കത്തക്കവിധം ദേഹദണ്ഡം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നറിയുമ്പോൾ, ഈ കൃത്യത്തിന്റെ കാഠിന്യം എത്രമാത്രമാണെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ആശുപത്രിയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുമ്പോഴേക്കും വർക്കിയുടെ കഥ ഏതാണ്ട് തീർന്നുപോയി എന്നുതന്നെ പറയാമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതി വിചാരിച്ച് അപ്പോൾതന്നെ അസിസ്റ്റന്റ് സർജൻ താലൂക്ക് ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിനെ വിവരമറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം തൽക്ഷണം തന്നെ സ്ഥലത്തെത്തി ആ സമയം സാധിക്കുമ്പോലെ, വർക്കിയുടെ മരണവായ്മൊഴി വാങ്ങുകയും ചെയ്തുകയ്യുണ്ടായി. മരണശേഷം മുറപ്രകാരം അസിസ്റ്റന്റ് സർജൻ ശവം പരിശോധിച്ചതിൽ, വലത്തേ കാലിന്റെ കുതിഞ്ഞരമ്പു വെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, തലയോടു തല്ലിപ്പൊളിഞ്ഞു പതിനൊന്നു കഷണങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് മരണം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. തിക

ഓഴ്ച ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് ശവം ചെറിയപള്ളിക്കാരുടെയും മറ്റും സഹതാപ അകമ്പടിയോടുകൂടെ പുത്തൻപള്ളി ശ്മശാനത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇടവകക്കാരുടെ സഹതാപവും വിവശതയും അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ സ്ഥലത്തെ സമാധാന രക്ഷാധികാരികൾ മുഖാന്തരം പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജിത നടപടികൾ ഇതുവരെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണാത്തതിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഇനി ആർക്ക്, എന്ത് സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭയം തുലോം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ആറു മൈൽ മാത്രം ദൂരമുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ച് മോഷണത്തിനായി ഉണ്ടായ കൊലപാതകം ആവിധ ദുർമ്മോഹം കൊണ്ട് ഉണ്ടായതല്ലെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്ക് സാധുജനങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഭയം തട്ടിയിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. അതുകൊണ്ട് ഊർജ്ജസ്വലനും മന്ത്രിസത്തമനുമായ നമ്മുടെ ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യ അവർകളും അക്രമം എവിടെയായിരുന്നാലും അമർച്ച വരുത്തുന്നതിന് സ്വാഭാവികമായ സാമർത്ഥ്യവും നിഷ്കർഷയുമുള്ള പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് ധര അവർകളും ഈ കാര്യത്തിൽ ജനരക്ഷ ചെയ്യുന്നതിനും പ്രത്യേക നിബന്ധനകളും, സ്വയമേവ അന്വേഷണങ്ങളും നടത്തുന്നതിന് ജനപ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന മനോരമ വേണ്ടത്തക്ക ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

(മലയാള മനോരമ, 1912 ഏപ്രിൽ 3 ബുധനാഴ്ച)

മേൽ സംബന്ധിച്ച് മലയാള മനോരമ 1912 ഏപ്രിൽ 10-ാം തീയതി എഡിറ്റോറിയൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

IX

മലയാള മനോരമയുടെ മുഖപ്രസംഗം

കോട്ടയം കൊലപാതകക്കേസ്

ഈ കഴിഞ്ഞതിനു മുമ്പിലത്തെ ശനിയാഴ്ച കോട്ടയം സെമിനാരി കേസിൽ വച്ച് നടന്നിട്ടുള്ളതും, ഈ പട്ടണത്തിൽ അസാമാന്യമായ ക്ഷോഭം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, പട്ടണവാസികളെ ആസക്തം ഭയാകുലന്മാരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളതുമായ “ഘോരതരമായ ഒരു കൊലപാതകം” ഞെപ്പറ്റി ചുരുക്കമായി ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ തവണ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഈ ഭയങ്കരകൃത്യം നിമിത്തം ഈ ദിക്കിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ഷോഭവും ഭീതിയും ഇതുവരെ ശമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പല സംഗതികളാലും ദിവസംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതേയുള്ളൂ. നിരപരാധിയും നിസ്സഹായിയും ആയ ഒരു മനുഷ്യനെ ഏതാനും ചില ഘാതകന്മാർ സംഘം ചേർന്നു പതിയിരുന്നു ‘പട്ടാപ്പകൽ’ സമയം ആറ്റുമണപ്പുറത്തുവച്ച് ഒരു പട്ടിയെ എന്നപോലെ തല്ലിക്കൊന്നത് വിചാരിച്ചാൽ, ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ഭയവും മനശ്ചാഞ്ചല്യവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. എന്നുതന്നെയല്ല, ഈ ഭയങ്കര സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് പത്തുപന്ത്രണ്ട് ദിവസമായിട്ടും കൊലപാതകന്മാരായ കുറ്റക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കുകയോ ബന്തവസ് ചെയ്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് വന്നാൽ ഇതിൽപ്പരം ജനങ്ങൾക്ക് മനോവേദനയേയും ഭീതിയേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരു സംഗതി ആവശ്യമുള്ളതല്ല. രാജനീതിക്കനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശക്തി ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും സങ്കോചം വിചാരിക്കാതെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം കുറ്റക്കാരായവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെയിരിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. കൊലപാതകം നടന്ന സ്ഥലവും സമയവും മറ്റു സംഗതികളും വിചാരിച്ചാൽ, ശരിയായി ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ഇതിൽ കാര്യമായി ആലോചിപ്പാനുള്ളതാണ്.

1. ഈ കൃത്യം നടന്നിട്ടുള്ളത് പകൽ സമയത്താണ്. വൈകുന്നേരം ഏകദേശം അഞ്ചു മണി സമയത്താണ് വധിക്കപ്പെട്ട വർക്കി, ചായയോ കാപ്പിയോ കുടിക്കാൻ ആറ്റുമണപ്പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയത്.

2. ഭയങ്കരമായ ഈ ക്രൂരകൃത്യം നടത്തിയിട്ടുള്ളത് ഒരാൾ മാത്രമാ

യിട്ടല്ല; ഒരു സംഘം ആളുകൾ ചേർന്നിട്ടാണ്. അതു തന്നെയും വടിവാൾകൊണ്ട് വെട്ടിയും കുത്തിയും ഉലക്ക മുതലായ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും നടത്തിയതാണ്.

3. കൃത്യം നടന്ന സ്ഥലം സെമിനാരിയുടെ വടക്കേ മണപ്പുറം - എപ്പോഴും ആൾസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണ്. വൈക്കത്തേക്ക് വളരെ കയറുന്നതിനും മറ്റുമായി വഴിയാത്രക്കാർ സാധാരണ ഗതാഗതം ചെയ്തുവരുന്ന ഒരു വഴി സ്ഥലമാണിതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വിശേഷിച്ചു വേനൽക്കാലങ്ങളിൽ നടന്നുവരുന്ന പതിവുപോലെ, ഇവിടെ പല കുടിലുകളും കെട്ടി സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കുട്ടികളും ചേർന്ന് 'കുടുംബങ്ങളായി' താമസിച്ചു കഴിവടം നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

4. ഘാതകന്മാരായ മുഹമ്മദീയരുൾപ്പെട്ട ഒരു സംഘം ഈ കൃത്യത്തിന് മുമ്പ് കുറെ അധികം ദിവസങ്ങളായി സെമിനാരിക്കടവിൽ ആറ്റു മണപ്പുറത്തു കഞ്ഞിവെച്ചുകൂടിച്ചു താമസിക്കുകയും സെമിനാരിയേയും അതിൽ താമസിക്കുന്നവരേയും ഏതോവിധത്തിൽ ആക്രമിപ്പാനായി ഒരുങ്ങി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ഈ പട്ടണവാസികൾ ഒട്ടുമുക്കാലും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. സെമിനാരിയോടും അതിലെ കാര്യങ്ങളോടും ഒരു പ്രകാരത്തിലും സംബന്ധമില്ലാത്ത ഈ മുഹമ്മദീയർ തങ്ങളുടെ കായബലത്തെ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാൻ തക്ക ധനശക്തിയും സ്വാധീനബലവും സെമിനാരിയെപ്പറ്റി ആശങ്കയും ഉള്ള മറ്റു ചിലരുടെയെങ്കിലും പ്രേരണ മൂലമല്ലാതെ തങ്ങളുടെ സ്വന്താവശ്യമായി ഈ ഭയങ്കരകൃത്യം നടത്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് ഏറെക്കുറെ ആലോചിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുമാണല്ലോ.

5. ഈ കൃത്യം നടന്നതിന്റെ തലേദിവസം വൈകുന്നേരം ഏകദേശം രാത്രിയോടടുത്ത് സുമാദ് ആറര മണി സമയം എം.ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് എം.എ. അവർകളും ചെറിയമഠത്തിൽ ദിവ്യശ്രീ യാക്കോബ് കത്തനാർ അവർകളും കൂടി പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ കയറിവരുമ്പോൾ, ഏതാനും ചില മുഹമ്മദീയരും മറ്റും കുതിരയെ പിടിച്ചുനിർത്തി വണ്ടി തടയുകയും, വണ്ടിക്കകത്തു കടക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അതിലുള്ള ഫാദർ ഗീവർഗീസ് അവർകളെ 'അസഭ്യം' പറയുകയും, ഭയപ്പെടുത്തുകയും മറ്റു പല അതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയും, "സെമിനാരി, ട്രസ്റ്റികളുടെ വകയാണ്. അതിലെ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നത്" എന്നും മറ്റും അട്ടഹസിക്കുകയും ചെയ്തത് ഓർക്കുമ്പോൾ, ആരുടെയോ പ്രേരണ മൂലം മാന്യന്മാരെ അപമാനിക്കുന്നതിനും അവരോട് എന്തും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഈ കൂട്ടർ മതി മറന്നു നടക്കുകയായിരുന്നു എന്നും അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പിറ്റേ ദിവസം ഈ കൃത്യം നടത്തിട്ടുള്ളതെന്നും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു വിജനസ്ഥലത്തു വച്ച് ഒരാൾ മാത്രം ചെയ്യുന്നതായ കൃത്യം ഒരു സമയം തെളിഞ്ഞില്ലെന്നു വന്നേക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരു സംഘം ആളുകൾ ചേർന്ന് മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ച് ആയുധപാണികളായി ജനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരവും സഹവാസവും അധികമുള്ള പരസ്യമായ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് നടത്തിയ കൃത്യം തെളിയുന്നതിനു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ എങ്ങനെയുള്ള കൃത്യങ്ങളാണ് തെളിവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മേൽ വിവരിച്ചു കാണിച്ച സംഗതികൾ കൊണ്ട് തെളിവു കിട്ടാൻ ധാരാളം സൗകര്യമുള്ളതായ ഈ കേസിനെ സംബന്ധിച്ച് സ്ഥലം പോലീസുകാർ കാണിച്ച സാമാന്യത്തിലധികമുള്ള അലസത ഈ പട്ടണവാസികളെ ഒട്ടധികം ഭയാകുലന്മാരാക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

ഈ സംഭവം തെളിഞ്ഞു വന്ന് സത്യത്തിനും ന്യായത്തിനും അനുസരിച്ച് കലാശിക്കുകയില്ലെന്നു വന്നാൽ, അവനവന്റെ ജീവനെപ്പറ്റി ആർക്കാണ് ഭയം തോന്നാതിരിക്കുന്നത്. അതിനാലത്രേ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഇതു നിമിത്തമുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ഷോഭം ലേശമെങ്കിലും ശമിക്കാതെ ഇപ്പോഴും തീക്ഷ്ണമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നത്. ഈ കൃത്യം നടത്തിച്ചു എന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുടെയോ ആളുകളുടെയോ അപ്രീതിക്ക് ആരെങ്കിലും പാത്രീഭവിച്ചാൽ തനിക്കു കൂടി ജീവനാശം സംഭവിച്ചേക്കാമെന്നുള്ളവിധത്തിൽ അത്ര കർശനമായി ഈ പട്ടണവാസികളുടെ ഹൃദയത്തെ ചഞ്ചലപ്പെടുത്തുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെന്തെങ്കിലും തൃപ്തികരമായ ഒരു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

സ്ഥലത്തെ പോലീസുകാർക്ക് ഊർജ്ജിതമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഉടനെതന്നെ ഘാതകരെ പിടിച്ചു ബന്തവസ് ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാതെയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതിനായി ഉത്സാഹിക്കാതെയും കുറ്റക്കാരായവർക്ക് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള സാവകാശം വരത്തക്കനിലയിൽ, കാണിച്ചിട്ടുള്ള അലസത ഒരു പ്രകാരത്തിലും ക്ഷന്തവ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ കൃത്യം നടക്കുന്നതിന് ഏകദേശം രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പ് നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ കാര്യത്തിൽ സ്ഥലം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ എതിർകക്ഷികളോട് യോജിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു എന്നും, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റി പകരം മറ്റൊരാളെ കോട്ടയത്തയച്ചു കിട്ടണമെന്നും, കോട്ടയം ജനസമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ട ഏതാനും പേർ ചേർന്ന് കമ്പി വഴിയായും മറ്റും പോലീസ് സുപ്രണ്ടിനെയും മറ്റും അറിയിച്ചതനുസരിച്ച് അധികാരസ്ഥന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഭയങ്കര സംഭവം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഈ കേസിൽ പൂർണ്ണമായ തെളിവ് കിട്ടണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ അലസത കാണി

ചിട്ടുള്ള സ്ഥലം പോലീസുകാരെ ഇനിയുമെങ്കിലും സ്ഥലംമാറ്റേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അധികാരസ്ഥന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാം. സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് അതാതു സ്ഥലത്തെ പോലീസുകാരെപ്പറ്റി സാഭാവികമായി ഭയമുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ. ആ ഭയത്തെ പരിഹരിച്ചു കൊണ്ടാണ് കേസ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

കോട്ടയം പട്ടണവാസികളും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരും മറ്റും നമ്മുടെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും, ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിനും, ദിവാൻജി അവർകൾക്കും അയച്ച കമ്പികൾ മൂലം ഇപ്പോൾ കേസിന് ഏതാണ്ടോ ചില ഊർജ്ജിതം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നു. ഈ കേസ് ഭരമേറ്റ് അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരായ മെസേഴ്സ് സി. ആർ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള, ജസ്റ്റസ് ഡാനിയേൽ എന്നിവരെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ തിരുവനന്തപുരം ലേഖകന്റെ കത്തുകൊണ്ട് കാണുന്നത്. ഇത് ജനസാമാന്യത്തിന് പൊതുവെ സമ്മതമായ ഒരു നിയമനമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ ഡാനിയേൽ ഇതുവരെയും ഇവിടെ എത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻ പിള്ള സ്ഥലത്തെത്തുകയും കേസ്സന്വേഷണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ജനസാമാന്യത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള തൃപ്തി സീമാ തീതമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ വേറെ ജോലിക്കായി തിരികെ വിളിക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നത് വാസ്തവമായി പരിഗണിക്കുന്നതായാൽ അതൊരിക്കലും ജനസാമാന്യത്തിനു രുചിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. എന്നുതന്നെയല്ല മിസ്റ്റർ പിള്ള ഇവിടെ എത്തിയശേഷം അൽപ്പദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്നെ ഊർജ്ജിതമായി നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഏതാനും ചില തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, പുതുതായി ഇനിയും മറ്റൊരാൾ വരുന്നപക്ഷം ഇതുവരെ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തെ തുടർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും കാര്യത്തെ കൈവിട്ടുപോകാതെ കൊണ്ട് നടത്തുന്നതിനും പ്രയാസമായും വന്നേക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ജനക്ഷേമത്തെയും ഭൂതദയയെയും, സർവ്വോപരി നീതിപരിപാലനത്തെയും വിചാരിച്ച് ഈ കേസ് തെളിവുണ്ടാക്കി സെഷൻസ് കോടതിയിൽ നടത്തി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ മിസ്റ്റർ പരമേശ്വരൻ പിള്ളയെത്തന്നെ - ഈ ജോലിയിൽത്തന്നെ - നിയമിക്കുന്നതിന് കരുണാവാരിധിയായ പൊന്നുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നയകോവിദനായ ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യരവർകളും പ്രത്യേകം ദയ വിചാരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യം നടത്തുന്നതിനു ഘാതകന്മാർക്കു ഏതെല്ലാം വിധങ്ങളിലാണ് ധൈര്യമുണ്ടായതെന്ന് കേസ്സിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിനും ജനസാമാന്യത്തിനും ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

X

ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യ ദിവാനയച്ച ഹർജി

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് 2-4-1992-ൽ അഡ്വ. പി. സി. മാത്യുവിന് അയച്ചുകൊടുത്ത കത്തും അദ്ദേഹം കണ്ടെടുത്തതും ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യ തയ്യാറാക്കിയതുമായ ഒരു ഹർജിയുടെ കോപ്പിയുമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

“എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട മാത്യു സാറിന്,

ആനപ്പാപ്പിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിവരം ഞാൻ കണ്ടെത്തിയത് ഇതോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നു. സെമിനാരിയിലെ ആർക്കൈവ്സിൽ നിന്നാണ് അത് ലഭിച്ചത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ച എഴുത്തുകളും മറ്റു രേഖകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കെട്ടിൽ നിന്നാണ് ഇത് കിട്ടിയത്. ഈ അപേക്ഷ ദിവാനു കൊടുത്തോ എന്നറിവില്ല. കൂടുതൽ വിവരങ്ങളോ മറ്റു രേഖകളോ കണ്ടെത്തിയാൽ അയച്ചുതരാം.”

അനമ്മയുടെ ഹർജി

മഹാരാജമാന്യരാജശ്രീ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സ്വാമി അവർകൾ സമക്ഷത്തിലേക്ക് കോട്ടയം സെഷൻകോർട്ടിൽ 87-ൽ 29-ാം നമ്പർ സ്പെഷൽ കേസിൽ ഒന്നാം സാക്ഷിയും ടി കേസിലെ പ്രതികൾ കൊന്നതായ പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയുമായ അനമ്മ ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഹർജി.

ടി കേസ് വാസ്തവത്തിൽ കോട്ടയത്ത് അക്കര സി. ജെ. കുര്യൻ എന്നയാളുടെ സ്വാധീനത്താലും സഹായത്താലും നടത്തപ്പെടുന്നതും കേസിലെ പ്രധാന പ്രതിയായ പിടികിട്ടാത്ത പാപ്പച്ചൻ ടി കുര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനുമാണ്. ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രതികൾ അപ്പീൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും 1088-ൽ അപ്പീൽ 35 മുതൽ 45 വരെ നമ്പരുകളായിട്ട് പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. എന്നാൽ സർക്കാർ ഭാഗം കേസ് നടത്തേണ്ട വക്കീലന്മാർ ടി കുര്യന്റെ അത്യന്ത ഇഷ്ടന്മാരും സ്വന്തം വക്കീലന്മാരുമാണെന്ന് കേൾക്കുന്നു. ഈ കേസിലെ പ്രതികൾ എന്റെ ഭർത്താവിനെ കഠിനമായി ഉപദ്രവിച്ചു കൊണ്ടിട്ടുള്ളവരും ഹൈക്കോർട്ടിൽ നിന്ന് വെറുതെ വിടുന്നതായാൽ എന്നെ അനുതന്നെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുമാണ്. അതിനാൽ സ്വാമിയുടെ ദയവുണ്ടായി ഹൈക്കോർട്ടിലെ പ്രധാന വക്കീലന്മാരിൽ ഒരാളെ നിയമിച്ചു ആ കേസ് നടത്തുമാറാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കൂടാതെയും ഹൈക്കോർട്ടിലെ ചില ജഡ്ജിമാർ മിണ്ടാവേദക്കാർ ആണെന്നും ടി കൂരൂൻ ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രധാന പുരോഹിതനാണെന്നും അവരുടെ നിയമപ്രകാരം ടി കൂരൂൻ പറയുന്നതുപോലെ വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടവരെല്ലാം ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നും കൂരൂന്റെ ഉറ്റ ബന്ധുക്കളായ ഇവർ കൂരൂന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനു ദോഷമായി യാതൊന്നും ചെയ്യുകയില്ലെന്നും പ്രതികളുടെ ആളുകൾ ഘോഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ മിണ്ടാവേദക്കാരായ വീരരാഘവായുങ്കാർ സ്വാമി അവർകൾ കൂടിയുള്ള ബെഞ്ചിൽ കേസ് ഹിയറിംഗിനു എടുക്കരുതെന്നും ഉത്തരവുണ്ടാകുമററാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

1088 തുലാം (ഒപ്പ്)

ഈ ഹർജി രണ്ടു രൂപാ പത്രത്തിൽ എഴുതി ഒപ്പിട്ടുവിച്ച് അയക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് ഹർജി ഒന്നു മാറി എഴുതി അയച്ചേച്ചാൽ കൊള്ളാം. അതിനു തരമില്ലെങ്കിൽ അയയ്ക്കുന്ന ഹർജി തന്നെ ഒപ്പിട്ട് തീയതിയും വച്ച് അയച്ചാൽ മതി. കേസ് ഒരുപക്ഷെ ഈ മാസം ഒടുവിലോ വരുന്ന മാസം ആദ്യമോ വിചാരണ നടക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഉടൻതന്നെ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

സാക്ഷികളായ അമ്മയും മകളും

കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച ആനപ്പാപ്പിക്കൊലക്കേസിൽ മൊഴി കൊടുത്ത വാകത്താനം ഓണാട്ടു അക്കാമ്മയെപ്പറ്റിയും മകൾ കുഞ്ഞക്കാമ്മയെപ്പറ്റിയും പ്രശസ്തമായ നിരണം പുത്തൂപ്പള്ളിൽ കുടുംബചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു (കുടുംബചരിത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി എഴുതി അയച്ചുതന്നത് റിട്ട. സെയിൽസ് ടാക്സ് ഓഫീസർ പുത്തൂപ്പള്ളിൽ കളപ്പുരയിൽ കെ. തോമസ് വറുഗീസ് എം.എ. യാണ്).

നിരണം പുത്തൂപ്പള്ളിൽ മുട്ടുകേരിൽ കുഞ്ഞ് മൂന്നാമത് വിവാഹം ചെയ്തത് വാകത്താനത്ത് മാത്തിറമ്പിലായ ഓണാട്ടു പുനച്ചന്റെ മകൾ അക്കാമ്മയെയാണ്. അക്കാമ്മയെ നേരത്തെ കോട്ടയം ചുങ്കത്ത് ഫെൻ കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖയായ കട്ടപ്പുറത്തു വീട്ടിൽ വിവാഹം ചെയ്തതായ്ക്കുകയും ഭർത്താവ് മരണമടയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ ബന്ധത്തിൽ ഒരു മകൾ (കുഞ്ഞക്കാമ്മ) ഉള്ളപ്പോഴാണ് മുട്ടുകേരിൽ കുഞ്ഞുമായിട്ടുള്ള വിവാഹം നടന്നത്. ആ വിവാഹത്തിൽ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞ് എന്ന മകനുണ്ടായി.

ഓണാട്ടു കുടുംബാംഗമായ അക്കാമ്മയെപ്പറ്റി പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മലങ്കരസഭയിലെ ബാവാകക്ഷി മെത്രാൻ കക്ഷി വഴക്കുകൾ മുർദ്ധന

ത്തിലെത്തിയിരുന്നപ്പോൾ നടന്ന സംഭവമാണത്. മെത്രാൻ കക്ഷിയുടെ തലവൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ അംഗരക്ഷകനായിരുന്ന പെരിങ്ങര ആറ്റുപുറത്ത് വർക്കി ആശാൻ എന്ന ആനപ്പാപ്പി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ കൊലപാതകത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളിൽപെട്ടവരായിരുന്നു അക്കാമ്മയും മകൾ കുഞ്ഞക്കാമ്മയും. അക്കാമ്മയുടെ ഭർത്താവ് ഭവനമായ കട്ടപ്പുറത്ത് വീടിനു വളരെയകലെയല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു വെച്ചായിരുന്നു ക്രൂരമായ ആ വധം നടന്നത്. കേസിൽ മെത്രാൻ കക്ഷി കുറേവേണ്ടിയാണ് അക്കാമ്മ ഒന്നാം സാക്ഷിയായും മകൾ അന്ന് ഒമ്പതു വയസ്സുകാരിയായിരുന്ന കുഞ്ഞക്കാമ്മ രണ്ടാം സാക്ഷിയായും തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കമ്മീഷനായി വന്നെത്തിയ മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ മൊഴി കൊടുത്തത്.

പുത്തുപ്പള്ളിൽ കുടുംബത്തിന് തലമുറകളായി മലങ്കരസഭാ കാര്യങ്ങളിൽ സജീവ താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നു. നാലാം തലമുറക്കാർ പന്തിരൂപറയിൽ ഗീവർഗീസ് ഈപ്പൻ (കുഞ്ഞപ്പിച്ചായൻ) മലങ്കരസഭാ ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന കോട്ടയം താഴത്തങ്ങാടി ചിറക്കടവിൽ വീട്ടിൽ കോരുള കൊച്ചു കോരുളയുടെ മകളെയാണ് വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ അക്കാമ്മ പുത്തുപ്പള്ളിൽ കുടുംബത്തിലേക്ക് വന്നുചേർന്നു എന്നത് അമ്പർത്ഥമായി. ഈ കൊലക്കേസിലെ അനുകൂലമായ വിധിക്ക് നിർണ്ണായകമായി ഭവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികൾ പ്രബലരായ എതിർകക്ഷികളെ പ്രകോപിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുമുള്ള പീഡനങ്ങൾ കട്ടപ്പുറത്ത് കുടുംബത്തിന് സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ സഭാചരിത്രരേഖകളിലൊന്നും തന്നെ ഈ സാക്ഷികൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.”

ആർപ്പുക്കര നടുവിലേക്കര ജേക്കബ് തോമസ് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:

“ആനപ്പാപ്പിക്കേസിലെ സാക്ഷിയായ അക്ക വാകത്താനത്തു പ്ലാപ്പറമ്പിലായ മാത്തിറമ്പിൽ ഓണാട്ടു വലിയ പുനച്ചന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു. പഴയസെമിനാരിക്കടവിനു തൊട്ടു വലതുവശത്തെ വീട്ടിലായിരുന്നു അക്കയെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തിരുന്നത്. അവർക്ക് കുഞ്ഞക്കാമ്മ എന്ന മകൾ ജനിച്ചു. വൈകാതെ കുഞ്ഞക്കാമ്മയുടെ പിതാവ് നിര്യാതനായി. ആനപ്പാപ്പി വധം സംബന്ധിച്ച് അക്കയെയും മകളെയും കമ്മീഷൻ വച്ച് വിസ്തരിക്കണമെന്ന് പ്രതാപശാലിയായിരുന്ന ഓണാട്ടു വലുപ്പൻ (എന്റെ മാതാമഹന്റെ പിതൃജ്യേഷ്ഠ സഹോദരപുത്രൻ) നിർബന്ധം പിടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വിസ്തരിച്ചത്. ഇവരുടെ സാക്ഷിമൊഴി കൊണ്ടാണ് പ്രതികളെ ശിക്ഷിക്കാനിടയായത്.

രണ്ടാം ഭാഗം

പാപ്പിവധവും കേസുവിസ്താരവും
വിധിയും ശിക്ഷയും

I

പാപ്പിയുടെ വധം

ഹൈക്കോടതി 4-5-1087-ൽ ഇട്ട ഉത്തരവ് കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ ആളുകൾ സെമിനാരി വളപ്പിൽ തടിച്ചുകൂടി. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഈ വിവരം ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഏതാനും പോലീസുകാരെ പഴയസെമിനാരിയിലേക്ക് സമാധാനം പാലിക്കാനായി നിയോഗിച്ചു. വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും, അതേവൈദിക ട്രസ്റ്റിയും അപ്പോൾ കോട്ടയത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കുറേ മാസത്തിലേ കോട്ടയത്ത് ആഗതരായുള്ളൂ. അവർ കോട്ടയത്തു വന്നതോടെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചു സെമിനാരിയും പറമ്പും കൈവശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. 19-7-87-ൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും ശെമ്മാശന്മാർ താലൂക്കിലെ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയും മുമ്പാകെ ഓരോ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചു. തലേരാത്രിയിൽ 25 ആളുകൾ സെമിനാരിയിൽ വന്നു വെന്നും തങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഉടൻ പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അവരെ തുണ്ടുതുണ്ടായി ചേദിക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടുത്തി എന്നും പ്രസ്തുത ഹർജിയിൽ വിവരിച്ചിരുന്നു. ഹർജികൾ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഏതാനും പോലീസുകാരെ പഴയസെമിനാരിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ഹർജിക്കാരായ ശെമ്മാശന്മാരിൽ ഏതാനും ആളുകളിൽ നിന്നും മൊഴി വാങ്ങുകയും സമാധാന ഭഞ്ജനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ട ചട്ടംകെട്ടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയിൽ ഒരു വാർത്ത ജനതാമധ്യത്തിൽ പരന്നു. മാർ ദിവന്നാ സ്റ്റോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ എതിർക്കുകയോ അധിക്ഷേപിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതായിരുന്നു പ്രസ്തുത കിംവദന്തി. അതോടെ വികാരവിവശരായ ജനങ്ങൾ തിരുവല്ല, നിരണം, മാവേലിക്കര മുതലായ പള്ളികളിൽ നിന്നും പഴയസെമിനാരിയിൽ പാഞ്ഞെത്തി. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കിംവദന്തിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞു; ഭാവിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ ഇടവകകളിൽ നിന്നും ചിലരെ പഴയ സെമിനാരിയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ചു ഒരു ദിവസം എട്ടുപത്തുപേർ പഴയസെമിനാരിയിൽ സൂക്ഷിപ്പിനായി ഹാജരാകുകയുണ്ടായി. വധിക്കപ്പെട്ട ആനപ്പാപ്പി തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും അയയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. ഈ ആളിനെ അയയ്ക്കാൻ താനാണ്

നേതൃത്വം വഹിച്ചത് എന്ന് വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കെ. എം. മാമ്മൻ മാപ്പിള മൊഴി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് (കൊച്ചുമാമ്മൻ വക്കീൽ). എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ പരേതനായ കെ. സി. ഈപ്പനാണ് നേതൃത്വം വഹിച്ചതെന്ന് മറ്റു ചിലരും പറയാറുണ്ട്. പാപ്പിയെ കോട്ടയത്തേക്ക് യാത്ര അയച്ചപ്പോൾ പാപ്പിയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു കസവുകവണി ഇട്ട് അനുമോദിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തത് ഈപ്പനായിരുന്നു എന്നും, ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ഈപ്പന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ നിന്ന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഈ ഇടവേളകളിൽ കോട്ടയത്തെ പള്ളികളിലെ തർക്കം രൂക്ഷമായി. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും താലൂക്ക് ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെയും റിപ്പോർട്ടിനെ ആസ്പദമാക്കി സമാധാന ലംഘന നിവാരണത്തിനായി സഭയുടെ കോട്ടയത്തെ പള്ളികളെല്ലാം പൂട്ടി. പള്ളികൾ മാത്രമല്ല ഹൈക്കോർട്ടുത്തരവനുസരിച്ച് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ തനിച്ചുള്ള കൈവശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചിരുന്ന പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലും പൂട്ടപ്പെട്ടു. അത് പീഡാനുഭവ ആഴ്ച ആസന്നമാകുന്ന കാലവും. അക്കാലയളവിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും പട്ടക്കാർക്കും പ്രധാനമായ ആരാധനകൾ നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ സെമിനാരി ചാപ്പൽ അടച്ചുപൂട്ടിയതും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പ്രതികൂലമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചതും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പക്ഷപാത ബുദ്ധി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമായിട്ടു വേണം പരിഗണിക്കാൻ. ഇത് ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പലായനം ചെയ്യിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. പക്ഷെ, സി. ജെ. കുര്യൻ പക്ഷപാതിയായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പ്ലാനും പദ്ധതിയും അപജയത്തിൽ പരിണമിച്ചു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പഴയ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറാതെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മുറി വിശുദ്ധീകരിച്ചു കൂദാശ ചെയ്തു വി. കുർബാനയും മറ്റു കർമ്മാദികളും അർപ്പിച്ചു പോന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ പഴയസെമിനാരി വിട്ടു പോയിരുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റു ട്രസ്റ്റികൾക്കു പഴയസെമിനാരി പുരയിടം നിഷ്പ്രയാസം കൈവശമാക്കാമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ബൗദ്ധിക മത്സരതന്ത്രത്തിൽ സി. ജെ. കുര്യൻ മുതൽപേർ പരാജയപ്പെടുകയും, മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കേ മാർ ദിവന്നാസ്യോസും മാർ കുറിലോസും പഴയ സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ മീനം 18-ന് കാലത്ത് ഒമ്പതു മണി കഴിഞ്ഞ് തിരുവല്ലായിൽ നിന്നു പാപ്പി (ഈ ആളെ “പാപ്പി സാർ” എന്നും “ആനപ്പാപ്പി” എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്) പഴയസെമിനാരിയിൽ ആഗതനായി. കായികശക്തിയിൽ അയാൾ ഭീമസേനനു തുല്യ

നായിരുന്നു. മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായിരുന്ന ഡോക്ടർ ഡയസ്സ് ഈ ആളുടെ ദേഹശക്തി കണ്ടു വിസ്മയഭരിതനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അയാൾ സെമിനാരിയിൽ വന്നയടുക്കെ അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ എല്ലാം അയാളെ വിസ്മയിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തലേദിവസം സാധാരണത്തിൽ, അക്കാലത്ത് എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിലെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഫാദർ പി. ടി. ഗീവറുഗീസി (പിൽക്കാലത്ത് ബഥനി മാർ ഈവാന്റിയോസ്) നോക്ക് പിടിച്ചുപറിച്ച വടി തിരിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് പാപ്പി, താഴത്തങ്ങാടിയിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ അക്കാലത്തെ നേതാവായിരുന്ന പരീക്കുട്ടിയുടെ ഒരു ഭാഗിനേയനോക്ക് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി (ഒരു ദിവസം മാർ ദീവന്നാസ്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴയ സെമിനാരിയിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു സഭാ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തശേഷം മടങ്ങിപ്പോയ എം.എ. അച്ചൻ അഥവാ ഫാദർ പി. ടി. ഗീവറുഗീസ് അവർകളോട് വഴിമധ്യേ കമാലുദ്ദീൻ എന്ന മുഹമ്മദീയൻ (ഈ ആൾ പിന്നീട് പാപ്പി വയക്കേസിലെ ഒന്നാംപ്രതി ആയിരുന്നു) പിടിച്ചുപറിച്ചു വാങ്ങിച്ചിരുന്ന വടി സി. ജെ. കുര്യനെ ഏൽപ്പിച്ചു എന്ന് പരീക്കുട്ടിയുടെ ഭാഗിനേയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പാപ്പി ഈ വാക്കു വിശ്വസിച്ചില്ല. തൻ നിമിത്തം പാപ്പി ഈ അഭ്യർത്ഥന ആവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നേദിവസം ഏകദേശം മദ്ധ്യാഹ്നത്തോടുകൂടി പാപ്പി, ഹസ്സൻ എന്ന ഒരു മുഹമ്മദീയനോട് (പാപ്പി വയക്കേസിലെ മൂന്നാം പ്രതിയായിരുന്നു ഇയാൾ) വടി തിരികെ വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. വടി തിരിച്ചു തരാത്തപക്ഷം താൻ ഹസ്സന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുമെന്നു കൂടിയും പാപ്പി ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. കമാലുദ്ദീൻ ആണ് വടി എടുത്തതെന്നും താനല്ല എന്നും ഹസ്സൻ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. പാപ്പി ഹസ്സനോട് വേറൊരു കാര്യം കൂടി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. താൻ എന്തിനാണ് ഈ നിൽക്കുന്ന ശെമ്മാശന്റെ മുറിയിൽ കയറിയത്? “ഞങ്ങൾ മുറിയിൽ കയറുകയല്ലാതെ യാതൊരു ശല്യവും വരുത്തുകയുണ്ടായില്ല” എന്നായിരുന്നു ഹസ്സന്റെ മറുപടി. അതിന് പാപ്പിയുടെ പ്രത്യുത്തരം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. “നിങ്ങൾ കുര്യന്റെ ആൾപ്പേരായി വരുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എതിർപ്പില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശെമ്മാശന്റെ മുറിയിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തിനു ശല്യം വരുത്തരുത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കാവൽക്കാർ തിരിച്ചടിക്കും” എന്ന പാപ്പിയുടെ വാക്കുകൾക്ക്, “നിങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചപടി പ്രവർത്തിക്കുക” എന്നു ഹസ്സൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതോടെ പാപ്പി സെമിനാരിയിലേക്ക് കയറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. മേൽവിവരിച്ച സംഭാഷണത്തിനുശേഷം ഏകദേശം രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോട്ടയത്തു നിന്ന് ഏഴു മൈൽ പടിഞ്ഞാറുള്ള കുമാരകത്തുനിന്ന് ഒരു വള്ളം വന്നുചേർന്നു. മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കുമാരകത്തിനു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു ഈ വള്ളം വന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്തയെ കുമാരകത്തിനു കൊണ്ടു

പോകാൻ വന്നവർ (വഞ്ചി ഊന്നുകാരല്ല) മാർ കുറിലോസിന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അക്കര പാപ്പച്ചനും കട്ടപ്പുറത്ത് തോമസും കൂടി (ഈ തോമസ് സി. ജെ. കുര്യനും കോനാട്ടച്ചനും കൂടി സെമിനാരി മാനേജരായി, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തനിച്ചു നിയമിച്ച അച്ചനു ബദലായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ദേഹമാണ്) കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് സംഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കമാൽദീനും ഹസ്സനും അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുറിയിൽ വന്നു നിന്ന ശേഷം പോകയുണ്ടായി. നാലു മണിയോടുകൂടി മാർ കുറിലോസ് കുമരകത്തേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. അക്കര പാപ്പച്ചനും കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും, നാട്ടകം ചെറിയാനും പാപ്പി കൊലക്കേസിലെ പ്രതികളിൽ മിക്കവരും കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ആറ്റിൽ തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന വള്ളം വരെ അനുഗമിച്ചു.

ഇനിയും ആനപ്പാപ്പിയെ വധിച്ച രംഗത്തേക്കു പ്രവേശിക്കാം. സമയം ഏകദേശം വൈകുന്നേരം അഞ്ചര മണി. വൈകുന്നേരത്തെ ചായ കൂടിക്കുന്നതിനായി വധിക്കപ്പെട്ട പാപ്പിയും, കൊലക്കേസിലെ ഒന്നാം സാക്ഷിയുമായ മല്ലംകുഴിയിൽ കോര ഉലഹന്നാനും, രണ്ടാം സാക്ഷി മടത്തിപ്പുറമ്പിൽ വർക്കി ചാക്കോയും കൂടി സെമിനാരി മണപ്പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. മണപ്പുറത്ത് ചായക്കടകൾ കെട്ടി നിർത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചായക്കടകളുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മി എന്നു പേരുള്ള ഒരാളും കൂടി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പാപ്പിയും കുട്ടുകാരും കൂടി ചായ വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു മറുപടിയില്ലാതെ ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മിയും പറഞ്ഞത്, അവിടെ പാപ്പിക്കും മറ്റും നൽകാൻ ചായ ഇല്ലെന്നായിരുന്നു. പറ്റുവരവുകാരോട് ഈ വിധത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു വിടുന്നത് ഭംഗിയല്ല എന്ന് ഷാപ്പുടമസ്ഥൻ വിരോധിച്ചു. “എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മിയും എഴുന്നേറ്റു. പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ആരെയോ ഒന്നാംപ്രതി ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തുള്ള ഷെഡ്ഡിൽ നിന്ന് ഒരു കുട്ടം ആളുകൾ പാപ്പിയേയും കൊലക്കേസിലെ ഒന്നും രണ്ടും സാക്ഷികളേയും വളയുകയും ചെയ്തു. ഈ പാർട്ടിയെ നയിച്ച പാപ്പച്ചൻ, യുവാ ചെയ്തതുപോലെ പാപ്പിയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് “ഇതാണ് ആളെ, അവനെ പിടിക്കുക” എന്നു പറയുകയും തൽക്ഷണം ഒന്നാംപ്രതി (കമാലുദീൻ) ഒരു കുറുത്തടികൊണ്ട് അടിക്കുകയും, പാപ്പി ആ അടി കൈകൾകൊണ്ട് തടയുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം പ്രതിയും ഒരു കുറുത്തടികൊണ്ട് പാപ്പിയെ അടിച്ചുവീഴ്ത്തി. പാപ്പി തെക്കോട്ടോടി, നദിയിൽ കൂടി പാഞ്ഞു. എല്ലാവരുംകൂടി പാപ്പിയെ കുറുത്തടികൊണ്ട് പേപ്പട്ടിയെ തല്ലുന്നതുപോലെ അടിച്ചു. അടി കൊടുത്തവർ രംഗത്തു നിന്ന്

ഓടി മറഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പലരും കട്ടപ്പുറത്തു ഭവനത്തിലും പറമ്പിലും ഓടിക്കയറി.

ഏതാനും ആളുകൾ പാപ്പിയുടെ സഹായാർത്ഥം ഓടിക്കൂടി. സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഒരു കട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അവർ പാപ്പിയെ അതിൽ കിടത്തി, സെമിനാരിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും അവിടെനിന്ന് ഒന്നര മൈൽ ദൂരമുള്ള കോട്ടയം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. പോലീസ് അധികൃതർ പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് വാഹകന്മാർ അങ്ങനെ ചെയ്തു. തൽക്ഷണം ഡോക്ടർ ഡയസ് പാപ്പിയെ സന്ദർശിച്ചു മുറിവുകൾ ജാഗ്രതയോടെ വെച്ചുകെട്ടുകയും, തുടർന്നു വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ നടത്തുകയുമുണ്ടായി. പാപ്പിയുടെ ദേഹത്തുള്ള മുറിവുകൾ വളരെ ആഴമേറിയതാകയാലും മറ്റും പാപ്പിയുടെ ആയുസ്സിനെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠ ഉളവാക്കിയതിനാലും പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി എടുക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് എഴുത്തു കൊടുത്തയച്ചു. മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉടൻ ആശുപത്രിയിൽ എത്തി, പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി വാങ്ങി. പാപ്പി മൊഴി കൊടുക്കുന്ന സമയം ദുസ്സഹമായ വേദന നിമിത്തം ഞരക്കവും ഞെളിഞ്ഞു പിരിയലും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. മജിസ്ട്രേറ്റ് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവയ്ക്കുള്ള മറുപടി പലപ്പോഴും അവ്യക്തമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും പാപ്പി കുറച്ചു ദിവസത്തേക്കുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യത ഉണ്ടെന്നുള്ള മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെ അഭിപ്രായം നിമിത്തവും മൊഴിയെടുക്കാൻ തൽക്കാലം മജിസ്ട്രേറ്റ് നിർത്തി വച്ചു. അതികഠിനമായ വേദന നിമിത്തം പാപ്പിക്കു മരണമൊഴി വാങ്ങിയ സ്റ്റേറ്റുമെന്റിൽ ഒപ്പുവെയ്ക്കാൻ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. മജിസ്ട്രേറ്റ് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് ഈ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവരോട് വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ച് തെളിവു ശേഖരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതനുസരിച്ച് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പാപ്പിയെ കട്ടിലിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നവരോടു മൊഴികൾ വാങ്ങി.

പിറ്റേദിവസം അതായത് 19-8-87-ൽ പാപ്പിയുടെ സ്ഥിതി വളരെ ആസങ്കാജനകമായി പരിണമിച്ചു. അന്നു രാത്രി വെളുപ്പിന് മൂന്നു മണിക്ക് അയാൾ ചരമം അടഞ്ഞു. പാപ്പിയുടെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് കോട്ടയം പോലീസ് ഒരു കേസെടുത്തു. ഈ കേസിനെ പത്രങ്ങളിൽ അന്നു “കോട്ടയം കൊലക്കേസ്” എന്നായിരുന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നത്. ആകെ 17 പ്രതികളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ 11 പ്രതികളെ പിടികിട്ടി. ബാക്കി 6 പേരെ പോലീസിനു പിടികിട്ടിയില്ല.

II

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷിമൊഴി

19-ാം സാക്ഷി മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസേയ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മൊഴി ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഞാൻ കോട്ടയം സുറിയാനി സെമിനാരിയിൽ സ്ഥിരമായിട്ട് ഉദ്ദേശം നാലു കൊല്ലമായി താമസിക്കുന്നു. മരിച്ച പാപ്പിയെ അറിയും. ചിലരുടെ ദുരാലോചനയിന്മേൽ ഏതാനും ആളുകൾ കൂടി തല്ലിയും, കുത്തിയും ടി പാപ്പിയെ അപായപ്പെടുത്തി എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. സെമിനാരിയുടെ വടക്കുവശത്തുള്ള മണപ്പുറത്തു വച്ചാണ് അങ്ങനെ ഉണ്ടായത്. പാപ്പി തിരുവല്ലാക്കാരനാണ്. എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായിട്ടാണ് പാപ്പി കോട്ടയത്തേക്കു വന്നത്. തിരുവല്ലാ പള്ളിക്കാരാണ് അവനെ അയച്ചത്. ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി ആദ്യം വന്നത് കുറേ മാസം ഒടുവിലാണ്. പത്തു പതിനഞ്ചു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചും വച്ച് അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. പിന്നെ പാപ്പി വീണ്ടും വന്നത് കൃത്യദിവസം അഞ്ചാറു നാഴിക പുലർന്നതിന്റെ ശേഷമാണ്. ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി പാപ്പിയെ കൂടാതെ വേറെ ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്തുപത്തഞ്ചു പേർ ആകപ്പാടെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഒരേ സമയത്ത് എട്ടും പത്തും പന്ത്രണ്ടും പേരു മാത്രമേ സെമിനാരിയിൽ കാണുകയുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞ കുറേം 18-ാം തീയതി സെമിനാരിയിൽ വച്ച് ഒരു അടികലശലുണ്ടായി. അതിൽ എന്നെക്കൂടി ഉപദ്രവിച്ചു എന്നും മേലിൽ എന്നേയും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കാനിരിക്കുന്നു എന്നും ഒരു കേൾവി പുറപ്പെടുവിച്ചു. കരുതിക്കൂട്ടി എതിർകക്ഷി അങ്ങനെ പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഇതിന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതി അറിവാനായി പല പള്ളിക്കാരും പഴയസെമിനാരിയിൽ വന്നു. നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. മേലിൽ ഇപ്രകാരമൊന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കും ഏതാനും ആളുകളെ അയയ്ക്കണമെന്ന് അവർ കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ചാണ് എന്റെയും മറ്റും ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് ആ പള്ളിക്കാർ ആളുകളെ അയപ്പാൻ കാരണമായത്. അങ്ങനെ പത്തുപന്ത്രണ്ടു പള്ളിക്കാർ ആളയച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതുപ്പള്ളി, വാകത്താനം, കുറിച്യ, മല്ലപ്പള്ളി, ചെങ്ങന്നൂർ, ആനിക്കാട്, മാവേലിക്കര, നിരണം, തിരുവല്ല ഇങ്ങനെയുള്ള പള്ളിക്കാരാണ് ആളുകളെ അയച്ചത്. ദേഹരക്ഷക്കാർ ഇവിടെ ഉള്ളതു കൊണ്ട് അക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കുകയാണ് എന്ന് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അതായത് ദേഹരക്ഷക്കാർ ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ചില

അക്രമങ്ങൾ നടന്നെന്നെ എന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ചില മേത്തന്മാരാണ് എന്ന് ഒരു കാഴ്ച കൊണ്ടു തോന്നിയവർ എന്റെ നേർക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി പോയിട്ടുമുണ്ട്. വരാന്തയിൽ കൂടി ഞാൻ നടക്കുമ്പോൾ ഇവർ എന്റെ നേർക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. മാനത്തിനെ ഭയന്ന് ഞാൻ മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മേത്തന്മാരും ചോവന്മാരും മാപ്പിളമാരും കൂട്ടംകൂടി സെമിനാരിയിൽ വന്നു തുടങ്ങിയത് കൃത്യദിവസത്തിനു ഉദ്ദേശം പത്തു ദിവസം മുമ്പാണ്. അവരിൽ മിക്കപേരുടെ കൈയിലും കുറുവടി കാണും. ഒരുത്തന്റെ കൈവശം വടിവാളും കാണും. വന്നിട്ടുള്ള മാപ്പിളമാരിൽ കട്ടപ്പുറത്തു തോമസ്, അക്കര പാപ്പൻ, പാരയ്ക്കൽ ജോൺ, സെമിനാരി പുരയിടത്തിൽ കൂട്ടൻ, അനുജൻ ചെറിയാൻ, തുകലൻ വീട്ടുകാരൻ ഒരു കൊച്ചൻ, നാട്ടകം ചെറിയാൻ ഇത്രയും ആളുകളെ മാത്രമേ ഞാനറിയുകയുള്ളൂ. ഈ നിൽക്കുന്ന പ്രതികളെ ചെന്നു നോക്കി. ഇവരിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ അവിടെ ആൾക്കൂട്ടമായി വരുന്ന ആളുകളിൽ കൂടിയുണ്ടായിരുന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇവരുടെ കൈയിൽ കുറുവടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു തീർച്ചയായി പറയുവാൻ ഓർമ്മയില്ല. ആരുടെയെല്ലാം കൈവശമാണ് ആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അറിവില്ല. എന്നാൽ പാപ്പന്റെ കൈവശമാണ് വടിവാളുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ആ വടിവാൾ ഊരി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. വിശേഷപ്പെട്ട വടി അയാൾ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വടിവാളാണെന്നു ആളുകൾ പറഞ്ഞ് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സി. ജെ. കൂര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനാണ് ആ അക്കര പാപ്പൻ. തുകലൻ കൊച്ചൻ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത് അക്കര പാപ്പന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകളെ കെട്ടി അവിടെ അവകാശം കയറി ഇരിക്കുന്ന ആളാണ്. ഇവർ കൂട്ടം കൂടി അവിടെ നിന്ന് ചീത്ത വാക്കുകൾ പറയുകയും അവിടെ ഒക്കെയും ധിക്കാരമായി കയറി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഓരോ കലാപം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാൻ വിളിച്ചു ചോദിക്കും. അപ്പോൾ ഈ വക ആളുകൾ ശെമ്മാശന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നും അവരുടെ മുറിയിൽ മണ്ണു വാരി എറിഞ്ഞു എന്നും മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നും ആളുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. ഞാൻ ചില ഉപദ്രവങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ ഈ നിൽക്കുന്ന പതിനൊന്നാം പ്രതി ചെറിയാൻ ഞാൻ നടക്കുന്ന വരാന്തയിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല എന്ന ഭാവം നടച്ച് അവിടെ കയറി ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. അയാൾ ഒരു കാലത്ത് എന്റെ വാല്യക്കാരനായിരുന്നവനാണ്! അതുകൊണ്ട് വരാന്തയിൽ എനിക്ക് നടക്കുന്നതിന് അസൗകര്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മേത്തന്മാരും ചോവന്മാരും താഴത്തെ നിലയിൽ ധിക്കാരപ്രവൃത്തികൾ നടത്തിയതല്ലാതെ ഞാനിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ നിലയിൽ ഞാൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞ ഒരിക്കലല്ലാതെ എന്റെ നേർക്ക് വന്നതായി ഓർക്കുന്നില്ല. ഞാനിരിക്കുന്ന

മുറിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ വരാനയിലേക്ക് ഇറങ്ങാനുള്ള വാതിലിനു പുറത്തുനിന്നുകൊണ്ട് കുറ്റിയിട്ട് തുറക്കാൻ പാടില്ലാതാക്കി. അങ്ങനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചെയ്തു.

ചോദ്യം: ഇതു കൂടാതെ കൂട്ടമായി വന്ന ആളുകളിൽ ആരെങ്കിലും മായിട്ട് അവിടുന്ന് നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നതിന് ഇട വന്നിട്ടുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉണ്ട്. അക്കര പാപ്പച്ചനുമായി നേരിട്ടു സംസാരിക്കാൻ ഇട വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ഈ കൃത്യത്തിനു അഞ്ചെട്ടു ദിവസം മുമ്പാണ്. കുന്നം കുളങ്ങരക്കാർ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി, ചെവിടു കേൾക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പൊട്ടൻ, കട്ടപ്പുറത്തു തോമസിന്റെ വാല്യക്കാരനായി സെമിനാരിയുടെ കിഴക്കുവശം പാർക്കുന്നുണ്ട്. ആ പൊട്ടൻ സെമിനാരിയിൽ കൂടെക്കൂടെ വരികയും ചെയ്യും. അയാളെ എന്റെ ആളുകളാലോ തല്ലിയെന്നും അതു ഞാൻ ചോദിക്കാത്തപക്ഷം താൻ ചോദിക്കുമെന്നും അക്കര പാപ്പച്ചൻ എന്റെ മുറിയുടെ വരാനയിൽ കയറിവന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഞാൻ എന്റെ ആളുകളെ വിളിപ്പിച്ചു ചോദിച്ചതിൽ അങ്ങനെ യാതൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. മേലിലും യാതൊരു വഴക്കുമുണ്ടാകാതെയിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യേകം ചട്ടംകെട്ടിയിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ഇത്രയും പാപ്പച്ചൻ അറിഞ്ഞതിനുശേഷം പാപ്പച്ചൻ പോയി. പോകുമ്പോൾ കോപത്തോടുകൂടി “എന്നാലും വല്ലതുമൊക്കെ കഴിയും” എന്നു പറഞ്ഞാണ് പോയത്. ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി എന്നെയും ശെമ്മാശനായൊരെയും മറ്റും സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഇറക്കിയും വെച്ച് സെമിനാരിയും പുരയിടവും കുറിലോസ് മെത്രാൻ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് സി. ജെ. കൂര്യനും കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും ആലോചന നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ആളുകൾ ശേഖരമായിട്ട് സെമിനാരിയിൽ വന്ന് ഈവിധം ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. കോനാട്ടു മൽപാൻ കുംഭം 18-ാം തീയതിക്കു ശേഷം സെമിനാരിയിൽ വന്നിട്ടില്ലായെങ്കിലും അയാളുടെ ആലോചനയും കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ആ കാര്യത്തിൽ എനിക്കറിവില്ല. മേത്തന്മാർ അവിടെ വരുന്ന കാര്യത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. മേത്തന്മാരുടെ പ്രധാനിയായ പരീക്കുട്ടിയെ അക്കര കുഞ്ഞുണ്ണ് മുഖാന്തരം സെമിനാരിയിൽ വരുത്തി. പരീക്കുട്ടി വരുന്ന് കണ്ടുകൊണ്ട് സെമിനാരിയിൽ കൂടിയിരുന്ന മേത്തന്മാർ എല്ലാം മാറിക്കളഞ്ഞുവെന്ന് കേട്ടു. പരീക്കുട്ടിയോട് ഈ സംഗതി പറഞ്ഞതിൽ അപ്പോൾ അവിടെ മേത്തന്മാരുമില്ലെന്നും വേണ്ടപോലെ ചട്ടംകെട്ടിക്കൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞുവെച്ച് അവനും കുഞ്ഞുണ്ണും പോയി. അതുകൊണ്ട് കാര്യത്തിന് ഒതുക്കമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മേത്തന്മാർ മുന്പിലത്തെപ്പോലെതന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൂട്ടുകൂടി വരുന്ന ആളുകൾ മിക്ക സമയങ്ങളിലും സെമിനാരിയിൽ തന്നെയുണ്ട്. അതിൽ

മേത്തന്മാർ മണപ്പുറത്ത് കഞ്ഞിവെച്ചു കുടിച്ചുകൊണ്ട് സെമിനാരിയിൽ വരുന്നു എന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. സെമിനാരിയെ സംബന്ധിച്ച് കോട്ടയം ഡിവിഷൻ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിൽ ഒരു സമരിക്കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഞാനാണ്. ഇതിലെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി മട്ടയ്ക്കലച്ചൻ എന്ന ആളാണ്. ഉത്തരവനുസരിച്ച് സെമിനാരിയേയും മറ്റും ഇതിൽനിന്നും എനിക്ക് കൈവശപ്പെടുത്തി തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി വേറെവിധം നടത്തിക്കൊടുപ്പാനായിട്ട് യാതൊരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനും അവിടെ വന്നിട്ടില്ല. കുറിലോസ് മെത്രാൻ സെമിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കൃത്യത്തിന് ഒന്നുരണ്ട് മണിക്കൂർ മുമ്പ് അവിടെനിന്ന് കുമരകത്തേക്ക് പോയി. രണ്ടാമത്തെ നിലയിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഒട്ടത്തിൽ തെക്കേ അറ്റത്തെ മുറിയിലാണ് അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നത്. കൃത്യദിവസം പോയശേഷം അദ്ദേഹം തിരികെ സെമിനാരിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. മുഴുവൻ സാമാനങ്ങളും കൃത്യദിവസം അദ്ദേഹം കൊണ്ടുപോയില്ല. പിന്നെ പത്തിരുപതു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം ബാക്കി സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിലേക്കായി ഫിലിപ്പ് അപ്പോത്തിക്കരി എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിക്കുകയും കൊടുത്തയയ്ക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ മാനേജരോട് ചട്ടംകെട്ടുകയും അപ്രകാരം കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഞാൻ നോക്കിയില്ല. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ വൈദികന്മാർ കഴിക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാൻ കോട്ടയത്ത് വേറെ പള്ളികളുണ്ട്. അതൊന്ന് കോട്ടയത്ത് വലിയ പള്ളിയാണ്. അതു കൂടാതെ പാണമ്പടിപ്പള്ളി എന്നൊരു പള്ളിയുമുണ്ട്. വലിയപള്ളി സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശം അര നാഴിക ദൂരെയാണ്. കര വഴി പോകയാണെങ്കിൽ ഒരു നാഴിക ദൂരം കാണും. പാണമ്പടിക്ക് പള്ളി സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ആറേഴു നാഴിക അകലെയാണ്. സെമിനാരിപള്ളിയും ചെറിയപള്ളിയും പൂട്ടുന്നതിന് ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിൽ നിന്ന് ഉത്തരവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ഉത്തരവുപ്രകാരം സെമിനാരി പള്ളി പൂട്ടിക്കിടക്കുമ്പോഴാണ് മേത്തന്മാരും ചോവന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നുതുടങ്ങിയത്. ഉത്തരവിന്റെ തീയതിക്കുമുമ്പായി സെമിനാരി എന്റെ അധീനത്തിലാണിരുന്നത്. സമരിക്കേസ് തുടങ്ങിയതിനുശേഷം മാർ കുറിലോസ് മെത്രാൻ സെമിനാരിപ്പള്ളിയിൽ കർമ്മം നടത്തിയതായി ഓർമ്മയില്ല. സമരിക്കേസിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഏതാനും ദിവസം എന്നോടുകൂടി കർമ്മം നടത്താൻ സംബന്ധിച്ചു കണ്ടേക്കാം. കൃത്യദിവസം പകൽ അഞ്ചു മണിക്കാണ് കർമ്മത്തിനു പോയത്. അഞ്ചര അഞ്ചേമുക്കാൽ മണിവരെ കർമ്മം നടത്തി. അടി കൊണ്ടതിന്റെശേഷം പാപ്പിയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മണപ്പുറത്തു വെച്ചു പാപ്പി ചത്തുപോയി എന്നാണ് ഞാനാദ്യം കേട്ടത്. പിന്നീട് ഒന്നു കൂടി തിരക്കിയപ്പോഴാണ് അൽപം ആശ്വാസമുണ്ടെന്നു കേട്ടത്. ആയത് ആദ്യം

കേട്ടു. പിന്നെ അര മൂക്കാൽ നാഴിക കഴിഞ്ഞാണ് എന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ അവസാന സമയത്താണ് കൃത്യമുണ്ടായത്. മണപ്പുറത്ത് നിലവിളിയും കേട്ടു. ഏതാണ്ടോ അലോഹ്യമായി ചില ശബ്ദം കേട്ടതല്ലാതെ ഞാൻ കർമ്മത്തിലിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി നന്നായി ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. കർമ്മം കഴിഞ്ഞ് മൂറിയിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ഉടനെ സംഗതി ഞാനറിഞ്ഞു. എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി വന്നയാളിനെ തല്ലിക്കൊന്നല്ലോ എന്ന വേദന കൊണ്ട് ഞാൻ പാപ്പിയെ പോയി കണ്ടില്ല (ഇവിടെ സാക്ഷിക്ക് ഗദ്ഗദസ്വരമായി നേത്രങ്ങളിൽ അശ്രുക്കണങ്ങൾ നിറഞ്ഞു). അയാൾക്ക് ശ്വാസമുണ്ട് എന്ന് ഞാനറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്ക് വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളൂ മെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ അന്വേഷിക്കാനായി പോയില്ല.

ചോദ്യം: പാപ്പിയെത്തന്നെ എതിർകക്ഷികൾ തല്ലിക്കൊല്ലാൻ വല്ലതും കാരണമുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കു വന്ന ആളുകളിൽ അധികം ശക്തിയുള്ളവൻ പാപ്പിയാണ്. അവനെ തല്ലിയാൽ ബാക്കിയുള്ള ദേഹരക്ഷക്കാർ ഭയന്ന് പൊയ്ക്കൊള്ളും എന്നു വിചാരിച്ചായിരിക്കണം പാപ്പിയുടെമേൽ ഈ അക്രമം നടത്തിയെന്നുത്തരം. ഈ ഇട ഞാനറിയുന്ന ആളുകളിൽ പാപ്പി വളരെ ശക്തിയുള്ളവനാണ്. ദേഹരക്ഷയ്ക്കു വരുന്ന ആളുകളിൽ ചിലർ ആവശ്യംപോലെ അവരുടെ വീടുകളിൽ പോയി തിരിച്ചു വരും. ആ മുറയ്ക്ക് മീനം 18-ാം തീയതി പാപ്പിയും വന്നു എന്നു മാത്രമേ എനിക്കറിവുള്ളൂ. അവർ പോകയും വരുകയും ചെയ്യുന്നത് എനോട് ചോദിച്ചല്ല. ചിലപ്പോൾ എനോടും പറഞ്ഞെച്ചു പോകയില്ല എന്നുമില്ല. ഞാൻ കർമ്മം നടത്തിയത് ശെമ്മാശന്മാരുമായെന്നായിട്ടാണ്. ഞങ്ങൾ കർമ്മം കഴിഞ്ഞ് മുൻകൂട്ടി ശെമ്മാശന്മാരിറങ്ങും. ഞാൻ സ്വൽപം കൂടി ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ നാലുകെട്ടിനകത്ത് വന്നപ്പോൾ ചന്ദ്രത്തിൽ ശെമ്മാശൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കൽ ഓടിവന്നു. കൃത്യത്തിന്റെ സംഗതി പറഞ്ഞു. പാപ്പിയെ തല്ലിക്കൊന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇന്നു വഴിയേ കൃത്യം നടക്കുകയുള്ളൂ എന്നെനിക്ക് ബോദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, കൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് അന്ന് വിവരമായി ചോദിച്ചില്ല. ചത്തു പോയോ അതോ ജീവനുണ്ടോ എന്ന് തിരക്കി അറിഞ്ഞെച്ചു വരാനായിട്ട് അയാളെ പറഞ്ഞയച്ചു. കുറച്ചാശ്വാസമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞുംവെച്ച് അയാൾ ലക്കില്ലാത്തവനെപ്പോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പടിഞ്ഞാറോട്ടോടി. അയാൾക്ക് 12, 14 വയസ്സേ പ്രായമുള്ളൂ. പിന്നെ അയാൾക്ക് ഞാൻ ആളയച്ചു. അയാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ശെമ്മാശന്മാരെയും എന്നെയും തല്ലിക്കൊല്ലുമെന്ന് എതിർകക്ഷികൾ

ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് കൊച്ചുശെമ്മാശൻ വളരെ ഭയന്നു പോയി എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. സമരിക്കേസിൽ ഒന്നാംകക്ഷി സി. ജെ. കുര്യനാണ്. 2-ാം കക്ഷി മാത്തൻ കത്തനാരാണ്. സി. ജെ. കുര്യനെ ഞങ്ങളോക്കെ വിളിക്കുന്നത് അക്കര കൊച്ചുകുഞ്ഞ് എന്നാണ്. 'കൊച്ചു കുഞ്ഞു മുതലാളി' എന്ന് അയാളെ വേറെ ചിലയാളുകൾ വിളിക്കും. സെമിനാരിയിൽ അന്നുകൂടിയ മേത്തന്മാർ, ചോകന്മാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവരിൽ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ എനിക്കറിയാവുന്ന ആളുകളെ മാത്രമേ എനിക്ക് നിശ്ചയമായി പറയാൻ പാടുള്ളൂ. ശേഷമാളുകളെ ആൾ തിരിച്ചറിയാനായിട്ടും ആൾ തിരിച്ചറിയാൻ തക്കവണ്ണവും ഞാൻ നോക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ ഒഴിച്ച് ശേഷം ഈ നിൽക്കുന്ന പ്രതികൾ അവിടെ വന്നുകൂടിയവരാണോ അല്ലയോ എന്ന് എന്റെ സ്വന്തം അറിവുകൊണ്ട് പറയാൻ പാടില്ല. പത്താം പ്രതി കൊച്ചുകുട്ടൻ സമരിക്കേസുണ്ടാകുന്നതുവരെ സെമിനാരിയിൽ ഒരു ജോലിക്കാരനായിരുന്നവനാണ്.

ക്രോസ്

1 മുതൽ 7 വരെ പ്രതികളുടെ വക്കീൽ രാമസ്വാമി അയ്യർ.

കുറിലോസ് മെത്രാനായിട്ട് നാലു കൊല്ലമായി. അതിനുശേഷം സ്ഥിരമായിട്ട് പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ദേഹം താമസിച്ചിട്ടില്ല. കോട്ടയത്തു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പഴയസെമിനാരിയിൽ തന്നെ താമസിക്കും. കുറും 18-ാം തീയതി അദ്ദേഹം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം താമസിച്ച മുറിയുടെ താക്കോൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ മാനേജറുടെ കൈവശമാണിരിക്കുന്നത്. ആ താക്കോൽ കുറിലോസ് മെത്രാന്റെ കൈവശം ഇരുന്നില്ല. കോർട്ടിൽ നിന്നും എനിക്ക് സെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്തി തന്നപ്പോൾ താക്കോലില്ലാത്ത എല്ലാ മുറികളുടെയും താക്കോലുകൾ ഞാൻ തീർപ്പിച്ചു. ആ മുറയ്ക്ക് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാൻ താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ താക്കോലും പുത്തനായി തീർപ്പിച്ചു. തീർപ്പിച്ചതു ഞാനല്ല, മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാരാണ്. കോർട്ടിൽ നിന്ന് നടത്തിത്തന്ന കാലത്ത് മാർ കുറിലോസ് താമസിച്ച മുറിക്ക് താക്കോലുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നടത്തിത്തന്ന കാലത്ത് മാർ കുറിലോസ് ആ മുറിക്കകത്ത് താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്ന് വല്ല ദിക്കിലേക്കും പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്ന മുറി പൂട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഞാൻ നോക്കിയിട്ടില്ല. ആ താക്കോൽ അദ്ദേഹം പോകുമ്പോൾ എന്നെ ഏൽപ്പിക്കുകയും തിരികെ വരുമ്പോൾ എന്നോട് തിരികെ വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനു കാരണമുണ്ട്. നടത്തി വാങ്ങിയതിനുശേഷം ആ മുറിയിന്മേലും എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഇരിക്കുമെന്നുള്ള

തല്ലാതെ എന്നെപ്പോലെ ഒരു മെത്രാനായ മാർ കുറിലോസിന്റെ താമസത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തണമെന്നോ അസൗകര്യപ്പെടുത്തണമെന്നോ എനിക്ക് താൽപര്യം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും എന്റെ ആളുടെ കൈയിൽ ആ മുറിയുടെ താക്കോൽ ഉണ്ടെന്ന് മാർ കുറിലോസിന് അറിവുള്ളതിനാലും ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടാനോ തരാനോ ഇടയാവാത്തത്. എന്റെ താക്കോൽ ആ മുറിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടതായി എനിക്കറിവില്ല. കൃത്യത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽനിന്ന് എന്റെ താക്കോൽകൊണ്ട് തുറന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമാനങ്ങൾ അയച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തനുസരിച്ചല്ല, ആളയച്ചതനുസരിച്ചാണ്. പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ ഇപ്പോൾ മാർ കുറിലോസിന്റെ വാല്യക്കാരായല്ലയോ നിൽക്കുന്നതെന്നു ചോദ്യം. എനിക്കറിവില്ല എന്നുത്തരം. കട്ടപ്പുറത്ത് തോമസ് ട്രസ്റ്റികളാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സെമിനാരി മാനേജരാനോ എന്ന് ചോദ്യം. ട്രസ്റ്റികളുടെ കാര്യമേ ഞാൻ സമ്മതിക്കാത്ത കാര്യമാണ്. കട്ടപ്പുറത്തു തോമസിനെ മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാർക്ക് പകരം മാനേജരാക്കി നിയമിച്ചു എന്ന് ഒരു നോട്ടീസ് മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാർക്ക് കിട്ടിയതായി ഒരു കേൾവിയുണ്ട്. നാലാം പ്രതിയെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തിക്കണ്ടു. ഇവരെ തിരിച്ചറിയാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. ഇയാൾ മാർ കുറിലോസിന്റെ അടുക്കൽ ശമ്പളക്കാരനാണോയെന്ന് ഞാൻ അറിയുകയില്ല. മാർ കുറിലോസിന്റെയടുക്കൽ രണ്ട് ശമ്പളക്കാരെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു വയസ്സനേയും ഒരു കൊച്ചനേയും കണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ചോദ്യം (ഈ കാര്യം കേസിലേക്ക് സംബന്ധമില്ലാത്തതാകകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യം കോടതിയാൽ തടയപ്പെട്ടു). നിങ്ങളും സി. ജെ. കുര്യനും തമ്മിൽ പരമ വിരോധത്തിലല്ലേ എന്നു ചോദ്യം. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു വാദം നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനായിട്ട് സി. ജെ. കുര്യൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുത്തരം.

ഈ കേസിൽ പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നത് സി. ജെ. കുര്യനല്ലേ എന്ന് പ്രതിഭാഗം വക്കീൽ ചോദിച്ചു. പിന്നീട് ആ ചോദ്യം അദ്ദേഹം തന്നെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൃത്യത്തിന് എട്ടുപത്തു ദിവസത്തിനു മുമ്പു മുതൽ മേത്തന്മാരെയും ചോകന്മാരെയും ക്രിസ്ത്യന്മാരെയും മിക്കപ്പോഴും സെമിനാരിയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ താമസിക്കുന്ന മുറിയുടെ വരാന്തയിലാണ് ചില മേത്തന്മാർ വന്ന് എന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയത്. അതാരാണെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമായി പറയാൻ തരമില്ല. അവർ മാർ കുറിലോസിന്റെ മുറിയിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു നിന്നാണ് വന്നത്. കുറിലോസിന്റെ മുറിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വരാന്തയിൽകൂടി എന്റെ മുറിയിലേക്ക് വരാം. മുകളിലേക്ക് കയറുന്ന

ഗോവണിപ്പടി സാധാരണ തുറന്നാണ് കിടക്കുന്നത്. മേത്തന്മാർ ഇങ്ങനെ അസഹ്യപ്പെടുത്താൻ വന്നത് പകലാണെന്നല്ലാതെ ഇന്നപ്പോഴാണെന്നോർക്കുന്നില്ല. അവരുടെ കൈയിൽ അപ്പോൾ വടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണെന്റെ ഓർമ്മ. അവർ നാലുപേരിൽ കൂടുകയില്ലെന്നാണോർമ്മ. സി. ജെ. കൂര്യനും കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും ആലോചിച്ച ആ ആലോചനയുടെ ഫലമായിട്ട് ആളുകളെ സെമിനാരിയിലേക്കയച്ചത് എന്ന് എന്റെ സ്വന്തം അറിവുകൊണ്ട് പറയാൻ പാടില്ല. പിറ്റേദിവസം എങ്ങനെ യൊക്കെയാണ് കൃത്യം നടന്നതെന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. കൃത്യം കണ്ട വരിൽ ചിലരോടൊക്കെയും വേറെ ചിലരോടും ഞാൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സെമിനാരിയിൽ ഒന്നും രണ്ടും കുശിനിക്കാരോടും താഴത്തങ്ങാടിയിലെ ഒന്നുരണ്ടു പേരോടും ഞാൻ ചോദിച്ചതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ നേരിട്ടാണ് ചോദിച്ചത്. കൃത്യത്തിന്റെ പിറ്റേദിവസം പോലീസുകാർ എന്റെയടുക്കൽ വന്നില്ല. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മണപ്പുറത്തുകൂടെ ഒരു ദിവസം പോയി എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു. അത് കൃത്യത്തിന്റെ പിറ്റേദിവസമായിരിക്കാമെന്നാണോർമ്മ. പിന്നീട് പോലീസുകാർ ഈ കേസന്വേഷണത്തിന് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതു ദിവസമാണെന്നു നിശ്ചയമില്ല. പരമേശ്വരൻ പിള്ള ഇൻസ്പെക്ടറും പിന്നീട് ഏറ്റുമാനൂർ ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും അവിടെ വന്നിരുന്നു. പോലീസ് അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്രണ്ടും വന്നിരുന്നു. താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഈ കേസന്വേഷണത്തിനായി സെമിനാരിയിൽ വന്നതായിവില്ല. ഞാൻ കണ്ടതായോർക്കുന്നില്ല. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ എന്നോട് ചോദിക്കാതെ തന്നെ കൃത്യം കണ്ട ആളുകളുടെ വിവരം അവർ തിരക്കി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ അവർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ചോദിച്ച വിവരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഞാൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. അത്രയേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. പരമേശ്വരൻ പിള്ളയും ഏറ്റുമാനൂർ ഇൻസ്പെക്ടറും ഒരുമിച്ചും വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിട്ടും വന്നിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പരമേശ്വരൻ പിള്ള വന്ന് എത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഏറ്റുമാനൂർ ഇൻസ്പെക്ടർ വന്നതെന്നോർക്കുന്നില്ല. അവർ എന്റെ മുറിയിൽ വന്ന് എന്നെ കാണുന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പറഞ്ഞതൊക്കെ. ആൾക്കൂട്ടം കൂടി സെമിനാരിയിൽ വന്ന് അസഹ്യപ്പെടുത്തിയ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്റെ പേരു വെച്ച് ഹർജികൾ കൊടുത്തതായി ഓർമ്മയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടും വേറെ ആരും ഹർജി കൊടുത്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ ചില ശെമ്മാശന്മാരും മൽപാനും ഹർജി കൊടുത്തതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃത്യത്തെപ്പറ്റി ഞാനൊരു കമ്പി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ദിവാൻജിക്കോ റസിഡണ്ടിനോ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടിനോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാരും കമ്പി അയച്ചു കാണും. ഞാൻ അയച്ച കമ്പിയുടെ വാചകങ്ങൾ എനിക്കോർമ്മയില്ല. ഈ കേസിൽ ഞാൻ കുറെ പണമൊക്കെ ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ വന്നപ്പോൾ കൃത്യം കണ്ട

സാക്ഷികൾ സെമിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു ഞാനന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഇൻസ്പെക്ടർ ആ കാര്യം എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല.

മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാർ കന്ധികൾ അയച്ചുകാണും. അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അറിവ്. കുഴിമറ്റം പള്ളിയിൽ ഞാൻ പോകാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. ആ പള്ളിക്കാർ എന്റെ ഭരണത്തെ വഴങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാണ്. ചിലരെല്ലാം വഴങ്ങാതെയും കാണുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിവില്ല.

7 മുതൽ 11 വരെ പ്രതികളുടെ വക്കീൽ കൂര്യൻ.

പരീക്കൂട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്ന കുഞ്ഞുഞ്ഞും, സി. ജെ. കൂര്യനും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ മക്കളാണ്. ആ കുഞ്ഞുഞ്ഞ് മാർഗ്ഗസംബന്ധമായ വാദത്തിൽ എന്റെ കക്ഷിയാണ്. അതായത് പേട്രിയാർക്കിന് മലങ്കരസഭ മേൽ ലൗകികാധികാരവും ഉൾഭരണവും ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും വാദിക്കുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളിൽ എന്റെ കക്ഷികളിൽ ചേർന്ന ആളാണ്. കോട്ടയത്ത് വലിയപള്ളി തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ പള്ളിയാണ്. തെക്കുംഭാഗക്കാർക്ക് ഞാനും സുറിയാനി സമുദായവും സമ്മതിച്ച് ഒരു മെത്രാനുണ്ടായിട്ടില്ല. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാളെ ഒരു മെത്രാനായി വാഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്യസമയത്ത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പോയെന്ന് പറഞ്ഞത് ദിവസേന പതിവുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. സെമിനാരിയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് മണിയടിക്കാറുണ്ട്. മണിയടിക്കുന്നത് ശെമ്മാശന്മാരും സുറിയാനി പഠിത്തക്കാരായ മറ്റുള്ളവരും വന്നു കൂടുന്നതിലേക്കാണ്. പ്രാർത്ഥന സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ്. മറ്റുള്ള ആളുകൾക്കും വന്ന് ആരാധന കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഞായറാഴ്ചയ്ക്ക് ജനങ്ങൾ കൂടുമ്പോൾ കുർബ്ബാന നടത്തുന്നത് സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ്. മറ്റുള്ള ആളുകളും വന്ന് ആരാധന കഴിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല. ഞായറാഴ്ചയ്ക്ക് ജനങ്ങൾ കൂടുമ്പോൾ കുർബ്ബാന നടത്തുന്നത് സുറിയാനിയിൽ ചൊല്ലി പിന്നെ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്താണ്. പാപ്പി മരിച്ചതിനെപ്പറ്റി പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഞാൻ അറിവു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഞാൻ ശട്ടംകെട്ടിയുമില്ല. സമരിക്കേസ് ഉണ്ടായ ഉടനെ പ്രസ് ജപ്തി ചെയ്തതിനാൽ പത്താം പ്രതി പ്രസ് ജോലിയിൽ നിന്ന് താനേ മാറിപ്പോയി. സെമിനാരിയിൽ പോലീസുകാരെ ചിലപ്പോൾ കണ്ടിരുന്നു. സെമിനാരി ബന്തവോസ്തിനായിട്ടാണെന്നാണ് അറിവ്. അതിൽ ഒരു പട്ടാണി കോൺസ്റ്റബിൾ കൂടി ഉണ്ടെന്നാണറിവ്. പോലീസുകാരും കൂടി നമുക്ക് വിരോധികളായിട്ടാണ് കൃത്യം നടത്തിയതെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പട്ടാണി കോൺസ്റ്റബിൾ കൂടെ അടിച്ചതായും പറഞ്ഞതെന്നോർമ്മയില്ല.

റീവാദം

ദിവസേന വൈകുന്നേരമുള്ള സുറിയാനി പ്രാർത്ഥനയെ മലയാള

ത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യാറില്ല. വൈകുന്നേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും കാലത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സാധാരണയായി ദേഹരക്ഷക്കാർ വരിക പതിവില്ല. അവിടെയുള്ള വേലക്കാരും കുശിനിക്കാരും സമീപമുള്ള ജനങ്ങളും ആ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വരാറു പതിവില്ല. കോട്ടയത്ത് വലിയപള്ളിയിൽ എനിക്കും കുറിലോസ് മെത്രാനും വടക്കുംഭാഗക്കാർക്ക് എല്ലാവർക്കും ആ പള്ളിയിലുള്ള കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. തെക്കുംഭാഗക്കാരുടെയും വടക്കുംഭാഗക്കാരുടെയും കർമ്മത്തിനു യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

III

എം. എ. അച്ചന്റെ മൊഴി

പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗത്തെ 14-ാം സാക്ഷിയായി ഫാ. പി. ടി. ഗീവറു ഗീസ് (എം. എ. അച്ചൻ. പിന്നീട് ബഥനി മാർ ഈവാന്യോസ്) നൽകിയ മൊഴി:

“ഞാൻ എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ പ്രിൻസിപ്പാളാണ്. കഴിഞ്ഞ മീന മാസത്തിൽ ഞാൻ കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ മീനം 17-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് പഴയസെമിനാരിയിൽ പോയി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പുലനെ കാണാനാണ് ഞാൻ പോയത്. ഞാൻ സെമിനാരിയിൽ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ രണ്ട് മുഹമ്മദീയരെ സെമിനാരി മുറ്റത്തു വെച്ചു കണ്ടു. അവർ എന്നെ കണ്ടുകൊണ്ട് അവർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയും കിഴക്കോട്ട് നടന്നുപോകുകയും ചെയ്തു. കിഴക്കോട്ട് നടന്നുപോയത് കിഴക്കേ ഗയിറ്റിന്റെ അടുക്കലേക്കാണ്. ആ മുഹമ്മദീയർ ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ സെമിനാരിയുടെ വടക്കേ മുറ്റത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ മെത്രാപ്പുലനെയും കണ്ടുവെച്ച് തിരികെ വണ്ടിയിൽ കയറാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ വണ്ടിക്കാരൻ തടസ്സം പറഞ്ഞു. വണ്ടിയിൽ ഞാൻ ഇല്ലാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ രണ്ടുമൂന്നു മുഹമ്മദീയർ വന്ന് ആരു വന്ന വണ്ടിയാണെന്നും എപ്പോൾ തിരികെ പോകുമെന്നും മറ്റും ചോദിച്ചും വെച്ചപ്പോൾ പോയി എന്നും വണ്ടി തിരികെ പോകുമ്പോൾ വണ്ടിയെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. യാതൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ വണ്ടിയിൽ കയറി. സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ഏകദേശം രണ്ട് ഫർലോംഗ് കിഴക്കോട്ട് പോയപ്പോൾ 12-15 ആളുകൾ എന്റെ വണ്ടി തടഞ്ഞു. വണ്ടിക്കാരനോട് വണ്ടി നിറുത്താൻ പറഞ്ഞുവെച്ച് വണ്ടി പിടിച്ചുനിറുത്തി. മുറ്റത്തു നിന്നിരുന്ന മുഹമ്മദീയരെ കണ്ടാൽ ഞാൻ അറിയും. ഈ നിൽക്കുന്ന പ്രതികളെ നോക്കി. 1 ഉം 3 ഉം പ്രതികളാണ് സെമിനാരിയുടെ മുറ്റത്ത് ഇരുന്നവരും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുവെച്ച് കിഴക്കോട്ട് നടന്നുപോയതും. കുറെ ആളുകൾ മുമ്പേ ചെന്ന് വണ്ടി പിടിച്ചു നിറുത്തി. കുറെ ആളുകൾ പുറകിൽ വന്ന് എന്റെ വണ്ടി തുറന്നു. വണ്ടിയിൽ നിന്ന് താഴെയിറങ്ങാൻ 1-ാം പ്രതി എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. റോഡിൽ കൂടി പോകുന്ന ആളുകളെ തടയുന്നതിനും താഴെ ഇറങ്ങാൻ പറയുന്നതിനും ന്യായമുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ട്രസ്റ്റികളുടെ ആളുകളായി അവരെ കാവലിനു നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ അവർക്ക് കർത്തവ്യം ഉണ്ടെന്നും ഒന്നാം പ്രതി ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ പരിശോധിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഞാൻ വണ്ടിയിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിയില്ല. പിന്നെ എന്റെ ഉടുപ്പഴിപ്പിക്കണമെന്ന് ഒന്നാം പ്രതി പറഞ്ഞു. ഉടുപ്പഴിച്ചു പരിശോധിക്കേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ എന്റെ കൈയിൽ ഇരുന്ന വടക്ക് കയറിപ്പിടിച്ചു. ഞാൻ ഉടനെ വിട്ടുകളഞ്ഞു. വടി അയാൾ കൈക്കലാക്കി. ആ വടിയേയും ഒന്നാം പ്രതിയുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന വടിയേയും ഈ നിൽക്കുന്ന 3-ാം പ്രതിയുടെ കൈയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു കൊടുത്തുവെച്ച് എന്റെ വണ്ടിക്കകത്ത് കയറാൻ ഭാവിച്ചു. അയാൾ ചവിട്ടുപടിയിൽ കയറിയപ്പോൾ പുറകിൽനിന്നു വേറൊരാൾ അയാളുടെ കൈക്കു തൊട്ടു കയറണ്ടാ എന്ന് അടയാളം കാണിച്ചതായിട്ടാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. 1-ാം പ്രതി ഉടനെ താഴെയിറങ്ങി. 1-ാം പ്രതിയുടെ കൈയിൽ തൊട്ടതാണെന്ന് നോക്കിയില്ല. വളരെ പരിഭ്രമസ്ഥിതിയിൽ ഞാൻ ഇരുന്നതുകൊണ്ട് തൊട്ടയാളിനെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയില്ല. പിന്നെ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആരോ ഒരുവൻ അയാളുടെ കുറുവടികൊണ്ട് എന്റെ വണ്ടിയെ ഒന്നടിച്ചു. അവരുടെ എല്ലാവരുടെ കൈയിലും കുറുവടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അതിലൊരാൾ പൊയ്ക്കോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ വണ്ടി വിട്ടുപോയി. അവർ സെമിനാരി ഭാഗത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മണി ആറര ആയിക്കാണും. നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നിൽക്കുന്ന മൂന്നാം പ്രതി ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ നിൽക്കുന്ന 11-ാം പ്രതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നിശ്ചയമായി പറയാം. ശേഷം പ്രതികൾ ആരെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ നിശ്ചയമില്ല. ഞാൻ മെത്രാച്ചന്റെ മുറിയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ ഈ 11-ാം പ്രതി സെമിനാരി നടുമുറ്റത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അഞ്ചു മണി ആയിക്കാണും. 11-ാം പ്രതിയെ അതിനു മുമ്പും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളെ അന്നാണ് ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടത്. ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികൾ വടക്കേ മുറ്റത്തിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ കൈയിൽ വടിയുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചില്ല. അവർ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് കിഴക്കോട്ട് വരുമ്പോൾ അവരുടെ കൈയിൽ കുറുവടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വടികൾക്ക് ഒരു കൈയോളം നീളവും ഒരു കൈ വണ്ണവും കാണും. ഞാൻ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റ് അവാർകൾക്ക് എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ്. ആ എഴുത്താണ് എന്നെ കാണിച്ച ക്യു അക്കം. ക്യു അക്കത്തിനു മുമ്പായി ഞാൻ കെ. വി. ചാക്കോ ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു. ഈ സംഗതി മജിസ്ട്രേറ്റിനോടു ചോദിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടു ഗുണഭോഷം ചോദിക്കാനായിട്ടാണ് ചാക്കോ ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ പറഞ്ഞയച്ചത്. ഞാൻ പിറ്റേദിവസം കാലത്തെ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനെ കണ്ട് വിവരം പറയാനായിട്ട് പോയി. എന്റെ വിസിറ്റിംഗ് കാർഡ് കൊടുത്തിട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു കഠിന

മായ ജലദോഷമാണെന്നും 3 മണി കഴിഞ്ഞിട്ട് കാണാമെന്നും പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ തിരിച്ചുപോന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം ഞാൻ പോയില്ല. പരിഭ്രമം മൂലം എനിക്കൊരു തലവേദന വന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ പോയില്ല. താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ ചാക്കോ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പോയുംവെച്ച് മടങ്ങിവന്നു. ഞാൻ അന്യായം കൊടുക്കണമെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉപദേശിച്ചതായി എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ അന്യായം കൊടുത്തില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിന്റെ പിറ്റേദിവസം കൊലപാതകം ഉണ്ടാകുകയും അത് സർവ്വപ്രധാനമായി വരികയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം ഞായറാഴ്ചയും അതിന്റെ പിറ്റേദിവസം കോർട്ട് ഹോളിഡേയുമായിരുന്നു. അതിന്റെശേഷം കഷ്ടാനുഭവത്തോടു ചുഴുവനും ഞങ്ങൾക്ക് വ്രതമുള്ള ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. പിന്നീട് ക്യൂ അക്കം എഴുത്ത് എഴുതാൻ സംഗതിയായത് മുഹമ്മദീയരുടെ ശല്യം എന്റെ നേർക്ക് ഉണ്ടാകുമെന്ന് സംശയം തോന്നിയതിനാലാണ്. അതിന് കാരണമുണ്ടായി. 2-3 ദിവസത്തിനു മുമ്പ് 5-6 മുഹമ്മദീയർ എന്റെ പുരയിടത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ഊടുവഴികൾ നോക്കി നിശ്ചയപ്പെടുന്നു എന്ന് എന്റെ വേലക്കാരൻ പറഞ്ഞ് ഞാനറിഞ്ഞു. അതിനെ അത്ര തന്നെ ഞാൻ വകവെച്ചില്ല. ക്യൂ അക്കം എഴുതിയ ദിവസം രാവിലെ 3 മുഹമ്മദീയർ പിച്ചാത്തിയും കുറുവടിയുമായിട്ട് എന്റെ ഗയിറ്റുവരെ വന്നിരുന്നു എന്ന് എന്റെ വേലക്കാരൻ പറഞ്ഞു. ഉടനെയാണ് ക്യൂ അക്കം എഴുത്ത് ഞാനെഴുതിയത്. എന്റെ വടി പിടിച്ചു പഠിച്ച സംഗതിയും മറ്റും പോലീസുകാരെ ഞാൻ അറിയിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അന്നിരുന്ന പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ക്രൂസ് എന്നയാൾ സി. ജെ. കുര്യന്റെ കക്ഷിയോട് അനുകൂലമായി നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് പോലീസിൽ അറിയിച്ചാൽ പ്രയോജനമില്ല എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. പോലീസ് അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്രണ്ട് ഉണ്ടോ എന്ന് ശനിയാഴ്ച ദിവസം അന്വേഷിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം സർക്കിട്ടു പോയിരിക്കുകയാണെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. എന്റെ വടി പിടിച്ചു പഠിച്ച സമയത്ത് ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളുടെ പേരുകൾ എനിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. 18-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവരുടെ പേര് അറിഞ്ഞു. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പേര് കമാലുദ്ദീനാണെന്നറിഞ്ഞു. 11-ാം പ്രതി ചെറിയാന്റെ പേര് എന്റെ വടി പിടിച്ചുപഠിച്ച സമയത്ത് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ട്രസ്റ്റി എന്ന് ഒന്നാം പ്രതി പറഞ്ഞപ്പോൾ സി. ജെ. കുര്യനാണെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ട്രസ്റ്റി എന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്ന കാലമായിരുന്നു. മീനം 17-ാം തീയതി അടുത്തു മുമ്പ് 1-2 ദിവസത്തോളം ഞാൻ സെമിനാരിയിൽ പോകാറില്ലായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പ് ഈ പ്രതികളിൽ 10 ഉം 11 ഉം പ്രതികളെയല്ലാതെ ശേഷംപേരെ സെമിനാരിയിൽവെച്ച് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

മരിച്ച പാപ്പി സിമ്മനാരിയിൽ വന്നത് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കാണ്. ദേഹരക്ഷക്കാരായി 5-8 പേരിൽ കുറയാതെ മീനം 18-ാം

തീയതി വരെയുണ്ടായിരുന്നു. പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോയതിനുശേഷം ഞാനും ആശുപത്രിയിൽ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏഴര, എട്ടു മണിക്ക് ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ എത്തി. പഴയസിമ്മനാരിയിൽ നിന്നു പീലിപ്പോസ് ശെമ്മാശൻ ഓടിവന്ന് പാപ്പിയെ അടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചത്തുപോയേക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു. ഞാൻ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരെ ആളയച്ചു വരുത്തി അവരോട് ഈ കാര്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ അഞ്ചേക്കൽ മണിയാകും. സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് ആൾ വന്നു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ഉടനെ ആശുപത്രിയ്ക്കു പോയി. അപ്പോൾ പാപ്പിയോടു സംസാരിച്ചില്ല. സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർ സായിപ്പ് പാപ്പിയോടു നിലവിളിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതും, പാപ്പി ഞെരങ്ങുന്നതും കേട്ടു. അതുകൊണ്ട് അയാളോടു സംസാരിച്ചിട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. ഞാൻ അന്നു രാത്രി പത്തു മണിക്ക് ശേഷമാണ് ആശുപത്രിയിൽനിന്നു പോയത്. ആർ അക്കം ഞാൻ കമ്മിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുറിയിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയാണ്. ഞാൻ കൃത്യദിവസം സെമിനാരിയിൽ പോയിട്ടില്ല. കുറേമാസം മധ്യകാലത്ത് സെമിനാരിയിൽ തേങ്ങാ ഇട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു ലഘുയുണ്ടായതിനു ശേഷം ദീവനാസ്പോസു മെത്രാപ്പുലനെ എതിർക്കുകൾ തല്ലുമെന്ന് ഒരു സംസാരമുണ്ടായി. അതുകേട്ട് പരിഭ്രമിച്ച് പല പള്ളിക്കാർ മെത്രാപ്പുലന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി ആളുകളെ അയച്ചു. അവർ സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എതിർ കക്ഷിയുടെ ആളുകൾ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത് സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആളുകളെയാണ്. അവർ സെമിനാരിയിൽ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം മാപ്പിളമാരാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. മെത്രാന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്ക് ആളുകൾ ഉണ്ട് എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മുഹമ്മദീയരെ വരുത്തിയെന്നു കേട്ടു. മുഹമ്മദീയരെ വരുത്തിയതിനുശേഷം ഞാൻ സെമിനാരിയിൽ പോയത് മീനം 17-നു മാത്രമാണ്. തേങ്ങാ ഇട്ടതിനുശേഷം അവിടെ സെമിനാരിയിൽ പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളും വേറെ മാപ്പിളമാരും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൂട്ടംകൂട്ടമായിട്ടാണ് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. അവരുടെ കൈയിൽ വടിയുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചില്ല. ആർ അക്കം മൊഴിയിൽ ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളെ പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു പറഞ്ഞതായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളെ ഞാൻ ആദ്യം മുതലേ അവിടെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികളെ മീനം 17-നു മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ഒന്നു മുതൽ ആറുവരെ പ്രതികളുടെ വക്കീൽ ക്രോസ്സ്

എന്റെ വീട് മാവേലിക്കരയാണ്. ഞാൻ പണിക്കരു വീട്ടുകാരനാണ്.

എന്റെ കുടുംബത്തേക്ക് മാവേലിക്കരപ്പള്ളിയിൽ കൈസ്ഥാനം ഇല്ല. എന്നാൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ചിലരെ കൈസ്ഥാനികളായി നിയമിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. 87-ാമാണ്ട് എന്റെ കുടുംബത്തു നിന്നാരും കൈസ്ഥാനം നടത്തിയിട്ടില്ല. പള്ളി നടപടി നടത്തുന്ന കമ്മിറ്റിയിൽ എന്റെ കസ്റ്റിൻബ്രദർ ഒരു മെമ്പറായിരുന്നു. അയാളുടെ പേര് തോമസ് പണിക്കരെന്നാണ്.

എന്റെ നാലാമത്തെ തലമുറയിലുള്ള കസിൻ ബ്രദറാണ്. കുറുമാസത്തിലെ തേങ്ങാ ഇടിയിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ലഹളയെപ്പറ്റി ഞാൻ മാവേലിക്കരയ്ക്ക് എഴുതി അയച്ചോ എന്നോർക്കുന്നില്ല. വാദിഭാഗം 9-ാം സാക്ഷി ഈശോയെ അറിയും. അയാൾ എന്റെ വീടിന് കുറയെകലെയാണ് പാർക്കുന്നത്. ഞാൻ അയാളെ മാവേലിക്കരയിൽ വച്ച് അറിയും. അയാളുടെ തൊഴിൽ എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ 14 വർഷത്തിനു മുമ്പ് എന്റെ വീടു വിട്ട് മദ്രാസിലും മറ്റും പഠിക്കുകയായിരുന്നു. കോട്ടയത്ത് സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയിട്ട് ആറ് വർഷമായി. വാദിഭാഗം 12-ാം സാക്ഷി യോഹന്നാനെ അറിയും. അയാളുടെ വീട് എന്റെ വീടിന് അടുത്താണ്. അയാളുടെ തൊഴിൽ എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ വെക്കേഷൻ കാലത്ത് മാവേലിക്കരയ്ക്ക് പോകും. ഞാൻ എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ പ്രിൻസിപ്പാളാണ്. എനിക്ക് അതിന് ശമ്പളമുണ്ട്. ഞാൻ മെത്രാന്റെ കക്ഷി തന്നെ. മെത്രാന്റെ കക്ഷി ജയിച്ചെങ്കിലേ എനിക്ക് ശമ്പളം കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നില്ല. മലങ്കര ഇടവകയെപ്പറ്റി ദിവനാസ്പോസ് മെത്രാപ്പുനം, കുറിലോസ് മെത്രാപ്പുനം തമ്മിൽ തർക്കം നടക്കുന്നു. മെത്രാപ്പുനം എന്നെ പ്രിൻസിപ്പാളായി നിയമിച്ചത്. നിയമിക്കുന്നതും ശമ്പളം തരുന്നതും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയാണ്. എം.ഡി. സെമിനാരി സംബന്ധിച്ചു പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഈയിടെ എങ്ങും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ മലങ്കര മെത്രാൻ പ്രസിഡന്റാണ്. എന്റെ വണ്ടിക്കാരൻ എന്നോട് തടസ്സം പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ഭയം തോന്നിയില്ല. എന്റെ വണ്ടിക്കാരനോട് ചോദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്ത ആളുകൾ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആളുകളാണെന്നും ആ ആളുകൾ സെമിനാരിയിൽ വന്ന് ശെമ്മാശന്മാരെയും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കുന്നു എന്നും എനിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശന്മാർ, അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്നോട് ആവലാതി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് അന്നു തന്നെ ആയിരുന്നു. അതായത് മീനം 17-ന് ഉച്ചയ്ക്കാണ്. അന്നു ശെമ്മാശന്മാർ എന്റെ അടുക്കൽ സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കാൻ ഭയമാകുന്നു എന്നും, അവർക്ക് അവരുടെ വീട്ടിൽ പോകുന്നതിന് ഞാൻ അന്നു വാദം കൊടുക്കണമെന്നും എന്നോട് പറഞ്ഞു. മുഹമ്മദിയർ കാണിക്കുന്ന അതിക്രമം ഭയപ്പെടുത്താൻ മാത്രമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവർ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നതിന് സംശയം വേണ്ടാണെന്നും,

ഞാൻ അവരോട് ഗുണദോഷിച്ചയച്ചു. തട്ടിപ്പം കൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും ശെമ്മാശനാരേയും അവിടെനിന്ന് ഓടിക്കാനാണ് എതിർകക്ഷിയുടെ ശ്രമം എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. എന്റെ വടി പിടിച്ചു പഠിച്ചതിനു ശേഷം ഞാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വീടിനു സമീപം കൂടിയാണ് എന്റെ താമസസ്ഥലത്തേക്ക് പോയത്. എന്നാൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ആ വഴിയിൽ താമസിക്കുന്നു എന്ന് പിന്നീടുള്ള അന്വേഷണത്തിലേ എനിക്ക് മനസ്സിലായുള്ളൂ. താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റും ഞാനും പബ്ലിക് സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് കണ്ട് പഠിച്ചയച്ചുണ്ട്. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ വീട്ടിൽ പോയി കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ വടി പിടിച്ചുപഠിച്ചതിനെപ്പറ്റി അന്യായം കൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. അതുമാതിരി അക്രമം മേലിൽ നടക്കാതെ വേണ്ട ഏർപ്പാട് ചെയ്യണമെന്ന് മാത്രമേ ആലോചന പോയുള്ളൂ. അതിനെപ്പറ്റി സ്ഥലത്തെ അധികാരികളോടു ചോദിച്ചതിന് ശേഷം നിശ്ചയിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ ആ ഉപദേശം വാങ്ങിക്കാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ പോയതും ചാക്കോയെ അയച്ചതും. പീലിപ്പോസ് വക്കീൽ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനാണ്. ഞാൻ അന്ന് പോയ വഴിക്കാണ് ആ വക്കീൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. ആ വക്കീൽ അന്ന് കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാനും ചാക്കോ ഹെഡ്മാസ്റ്ററും അന്ന് ഒരു മിച്ചാണ് പിറ്റേദിവസം ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിന് പോയത്. അന്നുചയോടു കൂടി ചാക്കോ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ അഭിപ്രായം അന്യായം കൊടുക്കണ്ടാ എന്നായിരുന്നു. ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് അന്നു വൈകുന്നേരത്ത് കൊലപാതകം ഉണ്ടായത്. ഞാൻ കൃത്യദിവസം ആശുപത്രിയിൽ പോയി പാപ്പിയെ കണ്ടത് മെത്രാന്റെ വാല്യക്കാരനാണ് പാപ്പിയെന്നുള്ള അഭിമാനം കൊണ്ടാണ്. ഞങ്ങൾ നാലുപേരും മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നവരാണ്. മാമ്മൻമാപ്പിള മാർ ഡയറക്ടറുസ്സു സെമിനാരി കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെമ്പറാണ്. എനിക്ക് മാസം അൻപതു രൂപാ ശമ്പളമുണ്ട്. എം.എ. അച്ചൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആളാണ് ഞാൻ. മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ എം.എ. ആണ്. വാദികൾ ഒന്നാം സാക്ഷിയോട് ആശുപത്രികകത്ത് വച്ച് മൊഴി വാങ്ങിച്ചപ്പോൾ ഞാനും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ആശുപത്രിയ്ക്കു പുറത്തായിരുന്നു. ഒന്നാം സാക്ഷി പോലീസിൽ മൊഴി കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അയാളോട് ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അയാളെ അതിനു മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഞാനും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ഒരുമിച്ചാണ് ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും മടങ്ങിപ്പോയത്. പീലിപ്പോസ് ശെമ്മാശൻ എന്റെ സ്റ്റുഡന്റാണ്. അയാൾ സ്വയമേ ഓടി വന്ന് എന്നോട് സംഗതി പറഞ്ഞതാണ്. അന്ന് ക്രൂസ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്രണ്ടിനോട് ഈ ടൗണിൽ പ്രൊട്ടക്ഷൻ പോരാ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൊലപാതകക്കേസിൽ തെളിവ്

നേപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അറുപതാം പിള്ള ഇൻസ്പെക്ടർ ആളായിട്ട് ഞാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഒരു ദിവസം പോയിരുന്നു. ഞാൻ സ്റ്റേഷനകത്ത് വേറെ ഒരു ദിവസവും ഈ കേസ് നടന്നപ്പോഴും പോയിട്ടില്ല. ഈ കേസ് സംബന്ധിച്ച് വാദി ഭാഗം സാക്ഷികളുടെ പേര് ഞാൻ എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. തേങ്ങാ ഇടാനായിട്ടാണ് ആദ്യം സി. ജെ. കുര്യൻ ആളുകളെ പഴയസെമിനാരിയിൽ കൊണ്ടുവന്നത്. പിന്നീട് അയാൾ ആളുകളെ ശേഖരിച്ചത് മെത്രാച്ചനെ അവിടെനിന്നും പുറത്താക്കാനാണ്. കുറേമാസം മദ്ധ്യത്തിൽ കുറെ തേങ്ങ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ബലമായി സി. ജെ. കുര്യൻ കൊണ്ടുപോയെന്നും കേട്ടു. അതിനെപ്പറ്റി ഫോർമൽ കംപ്ലയിന്റ് കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഞാൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിൽ ഒരു ഹർജി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മെത്രാന്റെ ദേഹരക്ഷയെപ്പറ്റിയാണ്. കഴിഞ്ഞ ധനു മാസത്തിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹൈക്കോർട്ടിലെ വിധി. അതായത് മീനമാസം 17-ാം തീയതി ഞാൻ മെത്രാനെ കാണാനായി ചെന്നപ്പോൾ ചില മുഹമ്മദീയർ, മെത്രാൻ വരാനായിൽ കൂടി നടന്നുപോകുമ്പോൾ വഴിമാറാതെ നിന്നു കളഞ്ഞു എന്ന് മെത്രാൻ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. അല്ലാതെ വേറെ ദേഹോപദ്രവം ഉണ്ടായതായി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

7 മുതൽ 11 വരെ പ്രതികളുടെ വക്കീൽ ക്രോസ്സ്

10-ാം പ്രതിയെ ഞാൻ പത്ത് പതിനൊന്ന് വർഷമായി അറിയും. അയാൾക്ക് പഴയസെമിനാരി പ്രസ്സിൽ എന്തോ ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറിലോസ് മെത്രാന്റെ കൂടി 10-ഉം 11-ഉം പ്രതികൾക്ക് ജോലിയുള്ളതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിക്കരികിൽ പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 18-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ട് ശെമ്മാശന്മാർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോഴാണ് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പേര് കമാലുദീൻ എന്നാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. പീലിപ്പോസ് ശെമ്മാശ്ശൻ എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ പാപ്പിയെ കണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു. കണ്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അയാൾ പറഞ്ഞത് സന്ധ്യയ്ക്ക് അല്പം മുമ്പാണ്. വിളക്ക് വയ്ക്കുവാനുള്ള സമയം ഏകദേശമായി. മീനം 18-ാം തീയതി കൊലപാതകത്തെപ്പറ്റി കേട്ടയുടനെ കെ. സി. മാത്യു വക്കീലിനെ ആളയച്ചുവരുത്തി. അന്ന് അതിനു മുമ്പ് വക്കീലിനെ ഞാൻ കണ്ടില്ല. വടി പിടിച്ചു പഠിച്ച കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വക്കീലിനോട് ഞാൻ ആലോചിച്ചില്ല. കഷ്ടാനുഭവവാഴ്ചയിൽ വ്യാഴവും വെള്ളിയും പ്രധാനമാണ്. ഞാൻ പള്ളിയിൽ പോകയും കർമ്മം ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം.

റീ

പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ വാദിവക 1-ാം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ വാങ്ങിച്ചപ്പോൾ വളരെ ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

IV

മാർ കുറിലോസിന്റെ മൊഴി

ആനപ്പാപ്പിക്കേസിൽ പൗലോസ് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ മൊഴി:

ഞാൻ കഴിഞ്ഞ മീന മാസം 18-ാം തീയതി വരെ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അന്നേദിവസം പകൽ മൂന്നര മണി സമയത്ത് ഞാൻ പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്ന് കുമരകത്ത് പള്ളിയിലേക്ക് പോയി. ആ പള്ളിക്കാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ അവിടെ താമസിക്കാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് ഞാൻ പോയി. ഈ നിൽക്കുന്ന പ്രതീകളെ നോക്കി. ഇതിൽ പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളെ ഞാൻ അറിയും. ശേഷംപേരെ ഞാൻ അറിയുകയില്ല. പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ എന്റെ കൂടെ താമസിക്കുന്നവരാണ്. എന്റെ എഴുത്തുകൾ തപാലിലും അഞ്ചലിലും പള്ളികളിലും കൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും അവിടത്തെ മറു പടി വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടുവരികയുമാണ് പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളുടെ വേല. കഴിഞ്ഞ കുറേ, മീനം ഈ മാസങ്ങളിൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ ഞാനല്ലാതെ മെത്രാനായിട്ട് വേറെ ആരും താമസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മാർ ദീവന്നാസ്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നൊരാളില്ല. സെമിനാരി സംബന്ധിച്ച് ഒരു സമരീക്കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് 87-ാം ആണ്ടിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. ആ സമരീക്കേസിലെ എതിർ കക്ഷിയും, മാർ ദീവന്നാസ്കോസ് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതും മുടക്കപ്പെടുന്നതുവരെ മാർ ദീവന്നാസ്കോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നതും ആയ ഗീവറുഗീസ് എന്നയാൾ സെമിനാരിയിൽ കുറേ, മീനം ഈ മാസങ്ങളിൽ താമസമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ കുമരകത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ എന്റെ ആളുകളെ ആരേയും സെമിനാരിയിൽ വിട്ടുവെച്ചല്ല പോയത്. ഞാൻ കൃത്യദിവസം സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് കുമരകത്തേക്ക് പോയതിനുശേഷം തിരിയെ സെമിനാരിയിൽ ഇതുവരെ പോയിട്ടില്ല. പഴയസെമിനാരിയിൽ ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ താക്കോൽ കൂടി കുമരകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കൃത്യദിവസം ഉച്ചയ്ക്കും ഉച്ചകഴിഞ്ഞും പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ എന്നോട് അവധിയും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. പതിനൊന്നാം പ്രതി അയാളുടെ ഭാര്യവീട്ടിലേക്കും പത്താം പ്രതി ഒരു വൈദ്യന്റെ വീട്ടിലേക്കുമാണ് പോയത്. ഏതു വൈദ്യന്റെ വീടാണെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. ഞാൻ കുമരകത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ എന്റെ വക ചുരുക്കം ചില സാമാനങ്ങൾ മാത്രം ഞാൻ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ശേഷം എന്റെ സാമാനങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ എന്റെ മുറികളിൽ കിടക്കുന്നു. അക്കരെ പാപ്പച്ചനെ അറിയും.

അയാൾ ഞാൻ കുമാരകത്തേക്ക് തിരിച്ചപ്പോൾ സെമിനാരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ മീനം 18-ാം തീയതി പാപ്പച്ചൻ സെമിനാരിയിൽ വന്നിരുന്നു. അയാൾ ചിലപ്പോൾ സെമിനാരിയിൽ വരിക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ദിവസംപ്രതി സെമിനാരിയിൽ വരത്തക്കവണ്ണം ഒരേർപ്പാട് അയാളെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അയാൾ പതിനെട്ടാം തീയതി സെമിനാരിയിൽ വന്നിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഞാൻ കുമാരകത്തേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചപ്പോൾ എന്റെകൂടെ എന്റെ റൈറ്ററും, ഒരു ശെമ്മാശനും, രണ്ട് കുശിനിക്കാരും, കുമാരകത്തുനിന്ന് വന്ന രണ്ട് വള്ളക്കാരും, അവരുടെ മേലാളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞാൻ കുമാരകത്തുപോയി പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എനിക്ക് മൂത്രതടസ്സത്തിന്റെ ദണ്ഡം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ് സെമിനാരിയിൽ തിരികെ വരാഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കുമാരകത്തുതന്നെ താമസിച്ചു. ആ സമയത്ത് സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് എന്റെ ചില സാമാനങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഫിലിപ്പ് അപ്പോത്തിക്കരിയെ ഞാൻ കോട്ടയത്തേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മീനമാസം 17-ന് എം. എ. ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ സെമിനാരിയിൽ വന്നിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നെനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. സമരീക്കേസിന്റെ തീരുമാനം അനുസരിച്ച് സെമിനാരിയും മറ്റും മുൻപറഞ്ഞ മുടക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ ഗീവറുഗീസിനു നടത്തിക്കൊടുത്തതായി എനിക്കറിവില്ല. ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടുമൂന്നു മുറികൾ നടത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ കുറേമാസം 18-ാം തീയതി സി. ജെ. കൂര്യൻ സെമിനാരി പുരയിടത്തിൽ തേങ്ങാ ഇടിക്കാൻ വന്നു. അപ്പോൾ സി. ജെ. കൂര്യനും, മുടക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്റെ ആളുകളും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി എന്ന് മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാർ എന്നോടു പറഞ്ഞ് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ കക്ഷിയിലുള്ളവർ അനേകം ആളുകൾ മീനമാസം 10-ാം തീയതിക്കുശേഷം സെമിനാരിയിൽ വരികയും പോകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മുടക്കിയ മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തുള്ളവരും സെമിനാരിയിൽ വരികയും പോകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മീനമാസം 10-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതുപോലെ അല്ലാതെ അധികമായവർ മീനം പത്താം തീയതിക്കുശേഷം സെമിനാരിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. എന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായിട്ട് അരെയും വിശേഷിച്ച് നിയമിച്ചിട്ടില്ല. എതിർകക്ഷി മെത്രാന്റെ ആളുകളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. വടി മുതലായ ആയുധത്തോടുകൂടി സെമിനാരിയിലോ, എന്റെ മുറിയിലോ ആരും വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ അറിവോടുകൂടിയോ ഉത്തരവോടുകൂടിയോ ആ വക ആളുകൾ ആരും സെമിനാരിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. സെമിനാരി പുരയിടത്തിലും വന്നിട്ടില്ല.

സർക്കാർ വക്കീൽ

കുമരകത്തേക്ക് പോകുന്നതിനു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചത് കൃത്യത്തിനു രണ്ടാഴ്ചയ്ക്ക് മുമ്പാണ്. മീനം 18-ാം തീയതി എനിക്ക് പോകാൻ കുമര കത്തു നിന്നു വള്ളം കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ ആരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ മീനം 18-ാം തീയതി ഞാൻ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടുമെന്ന് ഞാൻ ആർക്കുംതന്നെ വാക്ക് കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. മീനം 18-ാം തീയതി കുമരകത്തേക്ക് എനിക്ക് പുറപ്പെടണമെന്ന് രണ്ടാഴ്ചവട്ടത്തിനുമുമ്പ് എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ട് നിശ്ചയിച്ചതല്ലാതെ ആ സംഗതി ഞാൻ ആരോടുംതന്നെ പറഞ്ഞില്ല. കുമരകത്തുകാരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ അവർ വള്ളം കൊണ്ടുവരും, ഞാൻ കയറിക്കൂടും എന്നല്ലാതെ ഞാൻ ഇത്രാം തീയതി പോകുമെന്നും അന്നു വള്ളം കൊണ്ടുവരണമെന്നും ഞാൻ മുൻകൂട്ടി ശട്ടംകെട്ടി അതനുസരിച്ച് വള്ളം കൊണ്ടുവരുന്ന പതിവില്ല. മീനമാസം 18-ാം തീയതി ഉണ്ടായ കാര്യവും അപ്രകാരമാണ്. മീനം 18-ാം തീയതി കുമരകത്തുകാർ വള്ളം കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അന്ന് കുമരകത്തേക്ക് പോയി. അവർ അന്ന് വള്ളം കൊണ്ടുവന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ കുമരകത്തിനു പോവുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നേ ദിവസം വേറെ ഏതെങ്കിലും പള്ളിയിലേക്ക് മാറേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഞാൻ വേറെ പള്ളികളിൽ അതിനു മുമ്പ് പോകുമ്പോഴൊക്കെ എന്റെ മുറിയിലെ താക്കോൽ സെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്ന ശെമ്മാശനന്മാരെ ഏൽപ്പിച്ചെച്ച് പോകും. കഴിഞ്ഞ മീന മാസം 18-ാം തീയതി ഞാൻ കുമരകത്തേക്ക് പോയപ്പോൾ എന്റെ ആളുകളെയോ ഭൃത്യന്മാരെയോ ആരെയും സെമിനാരിയിൽ ആക്കിയും വെച്ചേച്ചല്ല പോയത്. എന്റെ ആളുകൾ ആരും സെമിനാരിയിൽ ഞാൻ പോയതിനുശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രത്യേക ദിവസങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത് കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയാണ്. അത് എട്ട് ദിവസമാണ്. പിന്നെ ഒരു എട്ടു ദിവസം കൂടെ അപ്രധാനമായിട്ടെങ്കിലും നടത്തും. ഞാൻ കുമരകത്തുപോയി പത്തുപതിനൊന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് മുത്രതടസ്സം തുടങ്ങി. ഉടനെ ഒരു ദിവസത്തേക്ക് കോട്ടയത്തുനിന്നും അപ്പോത്തിക്കിരി ഡിയാസ്സിനെ കുമരകത്തു വരുത്തി ഞാൻ ചികിത്സിച്ചു. പിറ്റേദിവസം അപ്പോത്തിക്കിരി ഫിലിപ്പ് വന്നതുകൊണ്ട് പിന്നീട് അയാളെക്കൊണ്ടാണ് ചികിത്സിച്ചത്. കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ ഞാൻ മൊഴി കൊടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ കോട്ടയത്തു വന്നു. എന്നാൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ ഞാൻ പോയില്ല. പാണംപടിക്കൽ പള്ളിയിലാണ് ഞാൻ താമസിച്ചത്. അവിടുന്ന് കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ മൊഴി കൊടുക്കാൻ കോട്ടയത്ത് വലിയപള്ളിയിൽ വരികയും അവിടെ കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റ് വന്ന് എന്റെ മൊഴി വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. കോട്ടയം വലിയപള്ളിയിൽ

നിന്ന് സെമിനാരിയിലേക്ക് അര നാഴിക ദൂരമുണ്ട്. എന്നാൽ ആ കാലത്തുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ട് വളളം പോകണമെങ്കിൽ രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക വേണ്ടിവരും. റോഡ് ചില ദിക്കിൽ മുറിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് വണ്ടിയിൽ പോകാൻ പ്രയാസമാണ്. ഞാൻ ഫിലിപ്പ് അപ്പോത്തിക്കിരിയുടെ അടുക്കൽ താക്കോൽ കൊടുത്തയച്ചാണ് സാമാനം കൊണ്ടുവരാൻ അയച്ചത്. കുമരകത്താണ് അക്കര കൊച്ചുപാപ്പിയുടെ ഭാര്യവീട്. മീനം 18-ാം തീയതി വള്ളവുംകൊണ്ട് ആളു വന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നു പാണമ്പടി പള്ളിയിലേക്കോ കല്ലുകുത്ര പള്ളിയിലേക്കോ പോയി പാർക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ രണ്ട് കക്ഷികളായി തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഞാൻ ബാവായുടെ ഭാഗത്താണ്. എന്റെ എതിർ മെത്രാൻ മുൻപറഞ്ഞ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാനായിരുന്ന ആളാണ്. എന്റെ കൈവശം ഇരുന്നിരുന്ന മൂന്നു മുറി ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ളത് സെമിനാരി ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈവശമാണ്. ആ ട്രസ്റ്റികൾക്ക് കോർട്ടിൽ നിന്നു അത് നടത്തി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവുംപ്രകാരം സെമിനാരിയും ചാപ്പലും സെമിനാരിയിൽ ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന മുറികൾ ഒഴിച്ച്, ശേഷം മുറികളും അലമാരകളും മുദ്ര വച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ശേഖരത്തിൽ എന്റെ മുറിക്കകത്തുണ്ടായിരുന്ന അലമാരിയും മുദ്ര വച്ചു എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. എന്റെ മുറിയോടു തൊട്ടു വടക്കു വശത്തുള്ള അറയും മുദ്രവച്ചു എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ആ അറ തുറക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ മുറിക്കകത്തുകൂടി പോയിട്ടുവേണം തുറക്കാൻ. സമരി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിധി കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കോർട്ടിൽ നിന്നു ആളുകൾ വന്ന് എന്റെ മുറിയിലുള്ള അലമാരിയുടെയും വടക്കുവശത്തുള്ള അറയുടെയും മുദ്രകൾ പൊട്ടിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ പൊട്ടിച്ച് അതുകളെ ഏൽപ്പിച്ചത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെയാണോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. എന്നെ കോർട്ടിൽ നിന്നു ഏൽപ്പിച്ചതായിട്ട് റിക്കാർഡില്ല. കോനാട്ടു മൽപാൻ പാർക്കുന്നത് പാമ്പാക്കുടയാണ്. അത് കോട്ടയത്തു നിന്നു ഇരുപത്തെട്ടോ മുപ്പതോ നാഴിക ദൂരമാണ്. സമരിക്കേസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് വിധിച്ച കാലത്ത് കോനാട്ടു മൽപാൻ സെമിനാരിയിൽ താമസമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. കഴിഞ്ഞ കുറേം 18-ാം തീയതി എന്റെ മുറിയുടെ വരാന്തയിൽ മുടക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ വന്ന് കോനാട്ടു മൽപാനോട് ദേഷ്യഭാവത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടു സംസാരിച്ചു. അതു തേങ്ങാ വെട്ടിയ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയല്ല, പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾക്ക് ക്ലിപ്തമായിട്ട് ഞാനൊന്നും ശമ്പളം വെച്ചിട്ടില്ല. പത്താം പ്രതി കൊച്ചുകുട്ടന് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിന് കണക്കുണ്ട്. പതിനൊന്നാം പ്രതിക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതിനു കണക്കില്ല. കഴിഞ്ഞ മീന മാസത്തിനുശേഷം അവർക്കു ഞാൻ ശമ്പളം കൊടുത്തിട്ടില്ല. സെമിനാരി ചാപ്പൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിൽ നിന്നു മുടക്കിയതിനുശേഷം

ആ മുടക്കുള്ള കാലത്ത് ആരും അതിൽ കർമ്മം നടത്തിയിട്ടില്ല. ആ കാലത്ത് ഞാൻ കർമ്മം നടത്തിയിട്ടില്ല. ആ കാലത്ത് ഞാൻ കർമ്മം നടത്താൻ സമീപമുള്ള പള്ളികളിൽ പോകുമായിരുന്നു. കുമരകത്തും പോയിട്ടുണ്ട്. കൃത്യത്തിനു സ്വൽപം മുമ്പായ കാലത്ത് ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം സെമിനാരി ചാപ്പൽ മുടക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ കാലത്ത് ഞാൻ അടുത്തുള്ള പള്ളികളിൽ പോയി കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഓശാന ശനിയാഴ്ചയാണ് ഞാൻ കോട്ടയത്തുനിന്നു കുമരകത്തിനു പോയത്. കട്ടപ്പുറത്തു തോമസിനെ അറിയും. അയാൾ സെമിനാരി പുരയിടത്തിന്റെ കിഴക്കുവശമുള്ള റോഡിനു കിഴക്കു കട്ടപ്പുറത്തു വീട്ടിലാണ് പാർക്കുന്നത്. അവിടെ ജോസഫും അന്ത്രപ്പേരും കൂടി താമസിക്കുന്നു. അയാളുടെ കൂടെയാണ് കട്ടപ്പുറത്തു തോമ്മാ പാർക്കുന്നത്. ആ കട്ടപ്പുറത്തു തോമസിനെയും പാപ്പച്ചനെയും മീനം 18-ാം തീയതിക്കുശേഷം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. മീനം 18-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് തോമസ് മിക്കപ്പോഴും സെമിനാരിയിൽ വരും. അയാൾ സെമിനാരി മാനേജറാണ്. അക്കര പാപ്പച്ചനും വല്ലപ്പോഴും ഒക്കെ വരും. അവർ രണ്ടുപേരും എന്നെ കാണാൻ വരും. എന്റെ ചെലവു നടത്തുന്നത് കട്ടപ്പുറത്തു തോമ്മസാണ്. പോരാതെ വന്നാൽ എന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് എടുക്കും. സി. ജെ. കൂര്യനോടു വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആനപ്പാപ്പിയുടെ ഭാര്യയുടെ മൊഴി

മരിച്ച പാപ്പി എന്റെ ഭർത്താവാണ്. വർക്കി വർക്കി എന്നാണു പാപ്പിയുടെ ശരിയായ പേര്. അയാളെ ആശാൻ പാപ്പി എന്നു വിളിക്കുമോ എന്നു ചോദ്യം. വിളിക്കുമെന്നുത്തരം. പാപ്പി പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാരായിരുന്നു. പാപ്പിയുടെ അപ്പനും അപ്പന്റെ അപ്പനും വാദ്ധ്യാരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരെ എല്ലാവരെയും ആശാനെന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ മീനമാസം 17-ാം തീയതി മരിച്ച പാപ്പി വീട്ടിൽനിന്നു കോട്ടയത്തു പഴയസെമിനാരിയിലേക്കു തിരിച്ചു. 5 നാഴിക പകലെ തിരിച്ചു. അതിനുശേഷം ഞാൻ പാപ്പിയെ ജീവനോടെ കണ്ടിട്ടില്ല. വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് വീട്ടിൽനിന്നും പാപ്പി തിരിച്ചത്. പിന്നെ അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ചയ്ക്കു പാപ്പിയുടെ ശവത്തിനെ ഞാൻ കണ്ടു. കോട്ടയത്തു ആശുപത്രിയിൽ കീറുന്ന മുറിക്കുകത്തു വച്ചാണു ഞാൻ കണ്ടത്. പാപ്പിയെ തല്ലിക്കൊന്നു ആശുപത്രിയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞായറാഴ്ച 5-6 നാഴിക പുലർന്നപ്പോൾ കേട്ടു. ഞാൻ ഞായറാഴ്ച 3-4 നാഴിക പകലെ വള്ളത്തിൽ കോട്ടയത്തേക്കു കയറി. എന്റെ കൂടെ സഹായത്തിന് ഒരാൾ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആങ്ങളയെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ വച്ചു കണ്ടോ എന്നു ചോദ്യം. കണ്ടു. ആങ്ങള പിന്നീടാണു വന്നതെന്നു ഉത്തരം. ഞാൻ ഒരു ഹർജി എഴുതി കോർട്ടിൽ കൊടുത്തു. എഫ് അക്കം നോക്കി ഇതിൽ എന്റെ ഒപ്പുണ്ടെന്ന് തൊട്ടു കാണിച്ചു. എഫ് അക്കം വായിച്ചു കേട്ടു. ഇതാണു ഞാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിൽ കൊടുത്ത ഹർജി. മെത്രാച്ചനെ സൂക്ഷിക്കാനായിട്ടാണു പാപ്പി കോട്ടയത്തു വന്നത്. മാർ ഡയറേഷ്യസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. കൃത്യത്തിനു 30 ദിവസം മുമ്പ് പാപ്പി ഒരിക്കൽ കോട്ടയത്തിനു വന്നു. 5-6 ദിവസം താമസിച്ചിരുന്നു. അതും മെത്രാനെ സൂക്ഷിക്കാനായിട്ടാണ്. എന്റെ ആങ്ങള പോയി തിരക്കി, ഇന്നാരെല്ലാമാണു പാപ്പിയെ അടിച്ചുകൊന്നതെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഒരു ശുഭ്രനക്കൊണ്ട് എന്റെ ആങ്ങള എഫ് അക്കം ഹർജി എഴുതിച്ചു. ഞാനാണ് എഫ് അക്കം ഹർജി മജിസ്ട്രേറ്റ് കോർട്ടിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അന്നു വൈകുന്നേരം ഞാൻ തിരികെ തിരുവല്ലായ്ക്കു പോരുകയും ചെയ്തു. കയ്പട എഴുതിയ ആളിന്റെ പേര് എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ.

ക്രോസ്

7 മുതൽ പ്രതികളുടെ വക്കീൽ കെ. ജെ. കുര്യൻ

ഞങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷു പള്ളിയിൽ ചേർന്നു നടക്കുന്നില്ല. മെത്രാച്ചന്റെ പള്ളിയിലാണു ഞങ്ങൾ ചേർന്നു നടക്കുന്നത്. മുമ്പു ഞങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ്

പള്ളിയിൽ ചേർന്നു നടന്നിരുന്നു. പത്തുപതിനാറു വർഷമായി ഞങ്ങൾ മെത്രാച്ചന്റെ പള്ളിയിൽ ചേർന്നു നടക്കുന്നു. മെത്രാച്ചനാളയച്ചിട്ടാണു പാപ്പി കോട്ടയത്തേക്കു വന്നത്. തിരുവല്ലായിൽ കണ്ടത്തിൽ വീട്ടുകാരെ ഞാൻ അറിയുകയില്ല. കണ്ടത്തിൽ മാമ്മൻ വക്കീലിനെ ഞാൻ അറിയുകയില്ല. രാവിലെ ഞാൻ കോട്ടയത്തെത്തി. ഉച്ചയായപ്പോൾ എഫ് അക്കം ഹർജി എഴുതിച്ചു.

ജഡ്ജി കൂറുൻ: കക്ഷി വഴക്കു സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം ഒന്നും ചോദ്യക്കാൻ പാടില്ല. ഇതു കൊലക്കേസു വിസ്തരിക്കയാണെന്നോർമ്മ വേണം.

റീ

എഫ് അക്കം ഹർജി എഴുതിയതിന്റെ പിറ്റേദിവസം കോർട്ടിൽ കൊടുത്തു. എഫ് അക്കമനുസരിച്ച് എന്നോടു മൊഴി വാങ്ങിച്ചു. കൂട്ടിൽ കയറ്റി മൊഴി വാങ്ങിച്ചില്ല. മജിസ്ട്രേറ്റ് എന്നോടു വല്ലതും ചോദിച്ചോ എന്നു ഓർക്കുന്നില്ല. എന്റെ അടുക്കൽ വേദപുസ്തകം തന്നു സത്യം ചെയ്തില്ല. മജിസ്ട്രേറ്റിൽ 5-6 നാഴികനേരം താമസിച്ചു. ഹർജിക്കാരെ വിളിച്ചു. അതിനു മുമ്പാണ് എഫ് അക്കം ഹർജി കൊടുത്തത്. ഹർജിക്കാരെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കച്ചേരിക്കകത്തു കേറിച്ചെന്നു. എന്നോട് ആരും ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. ഞാൻ തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു.

ഒമ്പതു വയസ്സുള്ള അക്കയുടെ മൊഴി

ഞാൻ ഇപ്പോൾ വാകത്താനത്താണ് പാർക്കുന്നത്. ഇതിനു മുമ്പ് ഞാൻ കട്ടപ്പുറത്തു പാർത്തിരുന്നു. എന്റെ അമ്മയുടെ കൂടെ കട്ടപ്പുറത്തു പാർത്തിരുന്നു. എനിക്ക് താഴത്തങ്ങാടിയിൽ ഒരു കൊച്ചമ്മയുണ്ട്. ഞാൻ ഓശാന ശനിയാഴ്ച അമ്മയും കൂടി താഴത്തങ്ങാടിയിൽ എന്റെ കൊച്ചമ്മയെ കാണാൻ പോയി. കാലത്തു പത്തുമണിക്കു ഞങ്ങൾ വീട്ടിൽ നിന്നു തിരിച്ചു. എന്റെ വീട്ടിൽ മണിയില്ല. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ മണിയടിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. ഞാൻ രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. അന്ന് ഞാനും അമ്മയും വൈകുന്നേരം നാലു മണിക്ക് തിരിച്ച് കട്ടപ്പുറത്തു വന്നു. ഞാൻ തിരിയെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയത് ഏതു വഴിക്കെന്നു ഓർമ്മയില്ല. എന്റെ വീടിനു പടിഞ്ഞാറുവശം അന്ത്രപ്പേരു പാർക്കുന്നു. ഓശാന ശനിയാഴ്ച ദിവസം ഞാൻ താഴത്തങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് തിരികെ റോഡിൽ കൂടി വന്ന് വീട്ടിലേയ്ക്കു കയറിപ്പോയി. ഞങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ അന്ത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്ത് ഏതാനും ആളുകൾ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു എന്ന് ഓർമ്മയില്ല. പടിവാതിലിന് കുറച്ചു അോട്ട് മാറി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ പടിവാതിൽ ഇല്ല. പടിവാതിൽ കെട്ടാനുള്ള ഇടയുണ്ട്. അവിടെ കൂടിനിന്നവരിൽ ചിലരുടെ പേരെ നിക്കറിയാം. അക്കരെ പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠനും, പാറയ്ക്കൽ ജോൺ

ജ്യേഷ്ഠനും, നാട്ടകം ചെറിയാൻ ജ്യേഷ്ഠനും, കൊച്ചുകുട്ടൻ ജ്യേഷ്ഠനും, കമാൽദീനും പേരറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരാളെയും അറിയും. ഞാൻ ആ ആളുകളെ കാണിക്കാം. ഈ പ്രതികളുടെ അടുക്കൽ പോയി നോക്കി. നാട്ടകം ചെറിയാൻ ജ്യേഷ്ഠൻ ഈ നിൽക്കുന്ന 11-ാം പ്രതിയാണ്. കൊച്ചുകുട്ടൻ ജ്യേഷ്ഠൻ ഈ നിൽക്കുന്ന 10-ാം പ്രതിയാണ്. കമാൽദീൻ ഈ നിൽക്കുന്ന ഒന്നാം പ്രതിയാണ്. പേരറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു മേത്തൻ എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ നിൽക്കുന്ന രണ്ടാം പ്രതിയാണ്. ഞാൻ പേരു പറഞ്ഞ ശേഷമാളുകളെ കൂട്ടത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഞാൻ പേരു പറഞ്ഞ ആളുകളെ കൂടാതെ വേറെ ആളുകളും ആ അന്ത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്ത് അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകപ്പാടെ എത്രപേരെന്ന് ഉദ്ദേശമായിട്ടും ഓർമ്മയില്ല. അവർ എന്തെടുക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് നിശ്ചയില്ല. അവരുടെ കൈയിൽ വടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരുടെ കൈയിലും വടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. വടികൾക്ക് എന്റെ കൈയേക്കാൾ കുറച്ചു കൂടി നീളവും എന്റെ കൈയേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി വണ്ണവും ഉണ്ട്. ഞാനും അമ്മയും വീട്ടിൽപോയി തുണി മാറിയുംവെച്ച് ഞങ്ങൾ അവിടെ ഇരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിലവിളി കേട്ടു. മണപ്പുറത്തു കൂടിൽ വച്ചിരിക്കുന്നിടത്തു നിന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു നിലവിളി കേട്ടത്. ഞാനും അമ്മയും ഉടനെ ഇറങ്ങി നോക്കി. “അയ്യോടാ, എന്നെ കൊല്ലരുതോടാ”, “പിടി ച്ചോടാ”, “തല്ലരുതേ”, “ഇവൻ തന്നെയാണ്”, “പിടിച്ചോടാ” എന്നൊക്കെ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. ഒരു വലുതായ ശബ്ദം കേട്ടു. അടിയുടെ ശബ്ദമാണെന്നു തോന്നി. പുറയ്ക്കുകത്തു വച്ച് ഈ നിലവിളികൾ കേട്ടപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി നോക്കിയത്. അപ്പോൾ പകലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി നോക്കിയപ്പോൾ ആളുകൾ നാലുവശത്തോടും ഓടുന്നതു കണ്ടു. മണപ്പുറത്താണ് ഓടുന്നത്. എവിടെ നിന്നാണു ഓടുന്നത് എന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടില്ല. കുറേപ്പേർ ഓടി അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കയറി. അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടിക്കയറി വരെ ഞാൻ കണ്ടു. പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠനും പാറയ്ക്കൽ ജോൺ ജ്യേഷ്ഠനും, കൊച്ചുകുട്ടൻ ജ്യേഷ്ഠനും, നാട്ടകം ചെറിയാൻ ജ്യേഷ്ഠനും ഇങ്ങനെ നാലുപേർ മാത്രം അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഓടിക്കയറി. അവർ അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിനകത്തു കയറിയ ഉടനെ ആ വീടിന്റെ കതകെല്ലാം അടച്ചു ഒച്ച കേട്ടു. ഉടൻ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കയറി കതകടച്ചു. ആരെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിനകത്തു ഓടിക്കയറി വന്നേക്കുമോ എന്നു ഭയന്നാണ് ഞങ്ങൾ അകത്തു കയറി കതകടച്ചത്. അമ്മയാണു കതകടച്ചത്. പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠൻ മുതൽപേർ ഓടി അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിനകത്തു കയറിയപ്പോൾ അവരുടെ കൈയിൽ വടിയുണ്ടായിരുന്നോ എന്നോർക്കുന്നില്ല. എന്താണ് അവിടെ വിശേഷം നടന്നതെന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല. എന്തിനാണ് ആളുകൾ ഓടിയതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു

റിഞ്ഞുകൂടാ. മണപ്പുറത്തു നിലവിളി കേട്ടു ഞാൻ മുറ്റത്ത് ഇറങ്ങിനോക്കിയപ്പോൾ അന്ത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്ത്, ഞാൻ വരുമ്പോൾ കണ്ട ആളുകളെ ആരേയും കണ്ടില്ല. നാട്ടകം ചെറിയാൻ ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേര് അന്ത്രപ്പേരുടെ അവിടെ വിളിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. അയാൾ പ്രായം കൂടിയ ആളാകകൊണ്ട് ഞാൻ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നു വിളിച്ചതാണ്. പ്രായംകൂടിയ ആളുകളെ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നു വിളിക്കണമെന്ന് എന്റെ അമ്മയും മറ്റും പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. 10-ാം പ്രതിയുടെ പേര് കൊച്ചുകുട്ടനാണെന്നു എന്റെ അമ്മ അയാളെ വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാണു ഞാനറിഞ്ഞത്. ഒന്നാം പ്രതിയെ പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠനും മറ്റും കമാൽദീൻ എന്നു വിളിച്ചു. ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അയാളുടെ പേര് കമാൽദീനാണെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ വച്ചാണ് ഒന്നാം പ്രതിയെ വിളിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ ഒന്നാം പ്രതി കമാൽദീനെ അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ വച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അയാളെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോഴൊക്കെ അയാളുടെ കൂടെ കുറെ ആളുകൾ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര പേരെന്ന് പറയാൻ ഓർമ്മയില്ല. ഈ കേസു തുടങ്ങിയതു മുതൽ കമാൽദീനേയും കുട്ടരേയും അന്ത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്തു വച്ചും വീട്ടിൽ വച്ചും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സെമിനാരിക്കേസു തുടങ്ങിയതു മുതലാണ് ഒന്നാം പ്രതി മുതൽപേരെ അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ വച്ചു ഞാൻ കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. ഓശാന ശനിയാഴ്ചയുടെ മുമ്പാണ് ഞാൻ അവരെ അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ വച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അതിനുശേഷം അവരെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ എത്രദിവസം ഒന്നാംപ്രതി മുതൽപേരെ അന്ത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്തുവെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഓർമ്മയില്ല. മിക്ക ദിവസവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ എന്തിന് അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ വരുന്നുവെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ അന്ത്രപ്പേരും ഭാര്യയും മക്കളും പാർക്കുന്നുണ്ട്. ആണായിട്ടു പിന്നെ ഒരാൾ കൂടി അന്ത്രപ്പേരെ കൂടാതെ അവിടെ പാർക്കുന്നുണ്ട്. അയാളുടെ പേരെറിഞ്ഞുകൂടാ. അയാൾ അന്ത്രപ്പേരുടെ ഒരു മകളെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അയാളെ ആശാൻ എന്നാണ് ഞാൻ വിളിക്കുന്നത്. അയാൾ മുമ്പു പിള്ളേരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ആളാണ്. ഞങ്ങൾ താഴത്തങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് ഓശാന ശനിയാഴ്ച തിരികെ വന്നപ്പോൾ ആ ആശാൻ അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മാറിയാണു നിന്നിരുന്നത്. ഞാൻ മണപ്പുറത്ത് നിലവിളികേട്ട് പുറത്തറിങ്ങിനോക്കിയപ്പോൾ ആശാനെ കണ്ടോ എന്നോർക്കുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ആശാനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പോലീസുകാർ വന്ന് എന്റെ മൊഴി വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റ് അവർകൾ വന്ന് എന്റെ മൊഴി വാങ്ങിച്ചു. അന്നാണ് ഞാനും അമ്മയും കൂടി വാകത്താനത്തു പോയത്. എനിക്കെഴുത്തറിയാം. എ.ക്യു. അക്കത്തിൽ എന്റെ എഴുത്തുണ്ട്. ഞാൻ എന്റെ കൈപ്പട എഴുതിയതാണ്.

ഞാൻ കണ്ടതെല്ലാം അന്നവിടെ പറഞ്ഞു; മജിസ്ട്രേറ്റ് അവർകൾ എന്നോടു ചോദിച്ചതിനൊക്കെ ശരിയായ ഉത്തരം പറഞ്ഞോ എന്നോർമ്മയില്ല. എനിക്കോർമ്മയുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞു. മൊഴി വായിച്ചുകേട്ടാൽ ഞാൻ കൊടുത്ത മൊഴിയാണോ എന്നു പറയാം. എ.ക്യു. അക്കം വായിച്ചുകേട്ടു. ഇതു ഞാൻ കൊടുത്ത മൊഴി തന്നെ.

1 മുതൽ 6 വരെയുള്ള പ്രതികളുടെ വക്കീൽ പ്രോസ്യർ

എന്റെ തന്ത്രയുടെ ശ്രാദ്ധത്തിനു കുറെ അച്ചന്മാരൊക്കെ വന്നിരുന്നു. മട്ടയ്ക്കലച്ചൻ വന്നോ എന്ന് എനിക്കോർമ്മയില്ല. അതിനു മുമ്പ് ശ്രാദ്ധം കഴിക്കുമ്പോഴും ചെറിയപള്ളിയിൽനിന്ന് ഒരച്ചൻ അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചാത്തത്തിനു വന്നാൽ തളിക വെച്ചു ദക്ഷിണ കഴിക്കും. ചെറിയപള്ളിയിലെ അച്ചന്റെ മുമ്പിലാണ് ചക്രമിട്ടത്. ആശാന്റെ പേര് ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നില്ല. കട്ടപ്പുറത്ത് തോമസിന്റെ പേര് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. കട്ടപ്പുറത്ത് തോമസിന്റെ പേര് കമ്മിറ്റിംഗ് മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ പറഞ്ഞതായിട്ടു കാണുന്നു. അത് ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നില്ല. എന്റെ അമ്മയും മറ്റും ആ പേര് പറഞ്ഞത് അപ്പോൾ ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. അക്കര പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠന്റെ നിറം അറിയാം. വീട് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അയാളെ പല തവണയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എത്ര കാലമായി അറിയുമെന്ന് എനിക്കോർമ്മയില്ല. പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠൻ റോഡിൽകൂടി ഒക്കെ നടക്കുന്നത് കാണാം. റോഡിൽകൂടെ അയാൾ പോകുമ്പോൾ അയാളെ പാപ്പച്ചൻ എന്നു വിളിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടില്ല. കട്ടപ്പുറത്തു തോമസ് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിട്ടില്ല. പാരയ്ക്കൽ ജോൺ ജ്യേഷ്ഠൻ എവിടുത്തുകാരെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അയാൾ എവിടെ പാർക്കുന്നുവെന്ന് ഓർമ്മയില്ല. അയാളുടെ വീടുപേര് പാരയ്ക്കൽ എന്നാണ്. “പാരയ്ക്കൽ വീട്ടിൽ പോയി” എന്ന് പിള്ളേരു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. സെമിനാരികു കിഴക്ക്, വളരെ കിഴക്കാണ് പള്ളിക്കൂടം. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്ന വഴിക്ക് ഊടുവഴിയരികിലാണ് പാരയ്ക്കൽ വീട്. എന്റെ അപ്പന്റെ അപ്പൻ ഞങ്ങളുടെ കൂടെയാണ് പാർത്തിരുന്നത്. എന്നാൽ ഓശാന ശനിയാഴ്ച അയാൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ ചിലപ്പോൾ കുത്താട്ടുകുളത്ത് പോയി താമസിക്കും. കുത്താട്ടുകുളത്ത് എന്റെ അപ്പന്റെ പെങ്ങൾ പാർക്കുന്നു. നിലവിളി കേട്ട ദിവസം എന്റെ അപ്പന്റെ അപ്പൻ കുത്താട്ടുകുളത്തായിരുന്നു. ഇത് ഏതു മാസമാണെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. ഒരു ദിവസം എത്ര മണിക്കൂറാണെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. ഇപ്പോൾ നാലര-അഞ്ചുമണിയാകും. നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ എത്ര മണിയാണ് അടിക്കുന്നതെന്ന് ഓർമ്മയില്ല. പടിവാതിലിന് കുറച്ച് ഇങ്ങോട്ടു മാറിയാണ് കൂട്ടംകൂടിയാളുകൾ നിന്നതെന്ന് പറയാമെന്നല്ലാതെ എത്ര പേരാണ് അത്രപ്പേരുടെ മുറ്റത്തു നിന്നതെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ആരുടെയെല്ലാം

കൈയിൽ വടിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുന്നില്ല. നീളം കൂടിയ വടിയും നീളം കുറഞ്ഞ വടിയും ഉണ്ട്. നിലവിളി കേട്ട് ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിയ ഉടനെ എവിടെയാണ് ഞാൻ നോക്കിയതെന്ന് ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. മുമ്പ് ആ മുറ്റത്തു നിന്നവർ അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ഞാൻ പോയി നോക്കിയില്ല. അവർ അവിടെ നിന്ന് മാറിയിരുന്നാൽ കാണാൻ പാടില്ല.

പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികളും പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠൻ മുതൽപ്പേരും ആറ്റിൽ നിന്ന് ഓടി അന്ത്രപ്പേരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നതു കണ്ടു. പാപ്പച്ചൻ ജ്യേഷ്ഠനെ പോകുന്നതുവഴി വിളിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. നീളം കൂടിയ വടി ആരുടെ കൈയിലാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. കാലത്ത് 8 മണിക്ക് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകും. ഉച്ചയ്ക്കു പന്ത്രണ്ടര മണിക്ക് ഉണ്ണാൻ വരും. വൈകുന്നേരം വരുന്നതു മൂന്നര മണിക്കാണ്. ചിലപ്പോൾ നാലു മണിയും ആകും.

VI

ജഡ്ജ്മെന്റ്

ഈ കേസിൽപ്പെട്ട പതിനൊന്നു പ്രതികളെയും തിരുവിതാംകൂർ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ 104, 301 എന്നീ വകുപ്പുകളനുസരിച്ചു പോലീസുകാർ ചാർജ്ജ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. “തിരുവല്ല നെടുമ്പ്രം പ്രവൃത്തിയിൽ പെരിങ്ങര മുറിയിൽ ആറ്റുപുറത്തു താമസിക്കും പാപ്പിയെന്നു വിളിക്കുന്ന വർക്കി വറുഗീസ് എന്ന ആളിനെ 1087-ാമാണ്ട് മീനമാസം 18-ാം തീയതി വൈകി ഉദ്ദേശം 6 മണി സമയത്തു കോട്ടയം ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ പഴയസെമിനാരിക്കു വടക്കുവശം ഉള്ള മീനച്ചിൽ ആറ്റിൽ മണപ്പുറത്തു വച്ചു മരണം വരത്തക്ക പരക്കുകൾ ഏൽപ്പിക്കണം എന്നുള്ള പൊതുവായ വിചാരത്തോടുകൂടി ഒന്നുമുതൽ പതിനേഴുവരെ പ്രതികൾ ന്യായരഹിതമായ സംഘം ചേർന്നു വടിവാൾ, ഉലക്ക മുതലായ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചവരായി മേൽപടിയാന്റെ മരണം വരുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ള അറിവോടുകൂടി വിചാരപൂർവ്വം ടിയാനെ തലയിലും, ദേഹത്തും വടി, ഉലക്ക എന്നിവകൊണ്ട് അടിച്ചും, ഇടിച്ചും, വടിവാൾകൊണ്ടു കുത്തിയും പരക്കുകൾ ഏൽപ്പിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ളതാണ് പോലീസിന്റെ ചാർജ്ജ്.

1085-ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനത്തെ തുടർന്നു കോട്ടയത്തെ യാക്കോബായ സുറിയാനി സമുദായം രണ്ടായി തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞതിന്റെ പരിണതഫലമായിട്ടുണ്ടായതാണ് പാപ്പിവധം. ഇവിടെയുള്ള (മലങ്കര) പള്ളികളുടെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു മേലധികാരം പാത്രിയർക്കീസ് അവകാശപ്പെട്ടു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അതിനെ എതിർത്തു. അതിനുള്ള കാരണം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രസ്തുത അവകാശവാദം സുപ്രസിദ്ധമായ റോയൽക്കോടതി വിധിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിപരീതമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത വിധിയനുസരിച്ചു പഴയസെമിനാരി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (പുലിക്കോട്ടിൽ) കൈവശത്തിലായി. ആ വസ്തു വേറെ രണ്ടു ട്രസ്റ്റികളോടുകൂടി ഭരിക്കപ്പെടണമെന്നും വിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. സി. ജെ. കൂരുന്നും കോനാട്ടു മൽപാനുമായിരുന്നു അങ്ങനെ നിയമിതരായ രണ്ടു ട്രസ്റ്റികൾ. ഇവർ രണ്ടുപേരും മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളിന്മേൽ പാത്രിയർക്കീസിനു ലൗകികമായി അധികാരം ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിന്മേൽ സമുദായം രണ്ടായി ഭിന്നിച്ചു. ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ തലവൻ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മറ്റേതിന്റെ നേതാക്കന്മാർ സി. ജെ. കൂരുന്നും, കോനാട്ടു

മൽപാനും ആയിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് ഒരു മുടക്കു കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു നിരോധിച്ചതോടെ ഈ വഴക്കു മുർച്ഛിതമായി. കോട്ടയത്തെ പള്ളികളിൽ രണ്ടു കക്ഷിയിലും ഉൾപ്പെട്ട പട്ടക്കാർ, തങ്ങൾക്കാണ് ആരാധന നടത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഇതോടെ സമാധാന ലംഘനം ആസന്നമായി. അതുകൊണ്ടു കോട്ടയം ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് ക്രിമിനൽ നടപടി 128-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഒരു കേസ് എടുക്കുകയുണ്ടായി. കേസിന്റെ തീരുമാനത്തിനു മുമ്പു സെമിനാരിയും പള്ളിയും ജപ്തി ചെയ്തു പോലീസ് അധീനത്തിൽ എടുത്തു. അന്വേഷണത്തിനുശേഷം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കൈവശം സ്ഥാപിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവിട്ടു. അതനുസരിച്ച് പഴയസെമിനാരി കെട്ടിടങ്ങളിലും, അവയിലെ മുറികളിലും, അതിനുള്ളിൽ കിടന്നിരുന്ന അലമാരകളിലും മജിസ്ട്രേറ്റു വച്ചിരുന്ന മുദ്രകൾ കോട്ടയം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പൊട്ടിച്ചു മാറ്റുകയും കെട്ടിടം ഒരുപചാരികമായി നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് 10-1-87-ൽ ആയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട മാർ കുറിലോസ് പ്രസ്തുത കെട്ടിടത്തിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു മറ്റുള്ള മുറികൾ നടത്തിക്കൊടുത്തു എങ്കിലും മാർ കുറിലോസിന് ഉള്ള മുറിയിൽ അദ്ദേഹം (കുറിലോസ്) വാസം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിന് എതിരായി സി. ജെ. കുര്യനും കോനാട്ടു മൽപാനും ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ഹർജി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്മേലുള്ള ഹൈക്കോടതി തീരുമാനം, കൂട്ടായി കൈവശമുള്ള ട്രസ്റ്റ് വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടിയിലെ 128-ാം വകുപ്പു ബാധകമാകയില്ലെന്നും, മജിസ്ട്രേറ്റു തന്റെ വിചാരണാധികാരാതിർത്തി ലംഘിച്ചാണു വിധിയെഴുതിയെന്നു മായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ തീരുമാനം നിമിത്തം ഇരുകക്ഷികളും സെമിനാരിക്കേസ് ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥാനത്തേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രം. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ശരിയായിട്ടോ തെറ്റായിട്ടോ സെമിനാരി വസ്തുക്കളുടെ തനിച്ചുള്ള കൈവശക്കാരൻ ആയി പരിണമിച്ചു.

ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ടത് 4-5-87-ൽ ആയിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഉത്തരവിനെപ്പറ്റി കോട്ടയത്ത് അറിവ് കിട്ടിയപ്പോൾ സെമിനാരിയിൽ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തടിച്ചുകൂടി. ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു റിപ്പോർട്ടയച്ചു. അതിന്മേലുള്ള ഉത്തരവനുസരിച്ചു സമാധാന ലംഘന നിവാരണത്തിനു വേണ്ടി ഏതാനും പോലീസുകാരെ സെമിനാരിയിൽ ഡ്യൂട്ടിയിൽ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ നിയോഗിച്ചു. ഈ

സമയത്തു ട്രസ്റ്റികൾ ഇരുവരും കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കുറേ മാസത്തിൽ കോട്ടയത്ത് ആഗതരായി. അവർ കോട്ടയത്തു വന്നയടുത്തു തന്നെ സെമിനാരി ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. 16-7-87-ൽ സെമിനാരിപരമ്പലിലെ തേങ്ങാ ഇടിക്കുന്നതിനായി അവർ അവിടെ ചെന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനാൽ നിയമിതനായ മാനേജർ (വാദിഭാഗം 26-ാം സാക്ഷി) അവരെ തടഞ്ഞു. അസുഖകരമായ ഒരു രംഗം അവിടെ സംഭവിച്ചതായി. 26-ാം സാക്ഷിയെ (മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചൻ) അപമാനിക്കുകയും ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മാനേജരായ അദ്ദേഹം തൽക്ഷണം താലൂക്ക് ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ ഒരു ഹർജി കൊടുക്കുകയും, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ആജ്ഞാനുസരിച്ച് പോലീസുകാർ സെമിനാരിയിൽ ചെല്ലുകയും സി. ജെ. കുര്യനെ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ആക്രമണ പദ്ധതിയിൽ നിന്നു വിരമിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഉണ്ടായി. സി. ജെ. കുര്യനും അനുയായികളും തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യകാര്യം സാധിക്കാതെ മടങ്ങുകയും ചെയ്തതായി പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. പിറ്റേദിവസമോ, അഥവാ 19-7-8-ലോ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നവരുമായ ഏതാനും ശെമ്മാശന്മാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനും താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റിനും ഓരോ ഹർജി കൊടുത്തു. തലേരാത്രിയിൽ ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തിയഞ്ചു ആളുകൾ സെമിനാരിയിൽ കയറി തങ്ങൾ സെമിനാരി വിട്ടുപോകണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങളെ ക്ഷണം ക്ഷണമായി കണ്ടിച്ചു കളയുമെന്നും അവർ തങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി എന്നായിരുന്നു ഹർജിയുടെ സാരാംശം. ഈ ഹർജികൾ പോലീസിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. പോലീസ് സ്ഥലത്തു ചെന്നു ഹർജിക്കാരിൽ ഏതാനുംപേരിൽനിന്നു മൊഴി വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വാദിഭാഗം 19-ാം സാക്ഷിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്റെ മൊഴിയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: കുറേം 18-ലെ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം തന്റെ എതിർകക്ഷികൾ ഒരു കിംവദന്തി പരത്തുകയുണ്ടായി. അത് എന്തെന്നു വെച്ചാൽ എതിർകക്ഷികൾ എന്നെ അപമാനിക്കുകയും, ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. ഈ വാർത്ത പരന്നതോടു കൂടി തിരുവല്ലാ, നിരണം, മാവേലിക്കര മുതലായ പള്ളികളിലെ ആളുകളിൽ പലരും ആ വാർത്ത എത്രത്തോളം സത്യമാണെന്നറിയാൻ സെമിനാരിയിൽ പാഞ്ഞെത്തി. കുറേം 18-ലെ സംഭവങ്ങൾ അവർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ എതിർ കക്ഷികളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ള കൈയേറ്റത്തിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും അപമാനിതനാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ തടയുന്നതിനും ഏതാനും ആളുകളെ സെമിനാരിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനും അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ചു എട്ടുപത്തുപേർ ഒരു സംഘമായി വന്നു സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊ

ണ്ടിരുന്നു എന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മൊഴി നൽകിയിരിക്കുന്നു. മരിച്ചുപോയ പാപ്പി തിരുവല്ല പള്ളിക്കാർ അയച്ചവരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. കുറേ മാസവസാനം അയാൾ കോട്ടയത്തു വന്നു. വന്നിട്ട് എട്ടുപത്തു ദിവസം താമസിച്ചശേഷം വീണ്ടും വരാമെന്നു പറഞ്ഞു അയാളുടെ സ്വദേശത്തേയ്ക്കു പോകുകയുണ്ടായി.

ഈ കാലയളവിൽ ഞായറാഴ്ച തോറുമുള്ള ആരാധനയിൽ കോട്ടയത്തെ പള്ളികളിലുള്ള ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ സംഘർഷം മുർച്ഛിക്കുകയുണ്ടായി. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ ആസ്പദമാക്കി സമാധാനലംഘനം ഉണ്ടാകാതെയിരിപ്പാൻ വേണ്ടി യാക്കോബായ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ പൂട്ടണമെന്ന് താലൂക്ക് ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവിട്ടു. ഇതനുസരിച്ച് കോട്ടയത്തുള്ള പള്ളികൾ മാത്രമല്ല അടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു മാത്രമായി കൈവശമുള്ള പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലും 5-8-87-ൽ പൂട്ടപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പള്ളികൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടത് അമ്പതുനോമ്പിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിലും കഷ്ടാനുഭവാഴ്ചയിലെ ആരംഭത്തിലും ആയിരുന്നു. ഈ കാലയളവിൽ മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും ഭക്തിമയമായ ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ ആസ്പദമാക്കി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മതപരമായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചാപ്പൽ അടയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു സഹായകമാക്കുന്ന ഒരു കൃത്യമായിരിക്കും. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ട്രസ്റ്റികളുടെ പക്ഷം ചേർന്നാണ് ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചത്. ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റും അതുപോലെ ട്രസ്റ്റികളുടെ പക്ഷം പിടിച്ചിരുന്നു.

സെമിനാരി ചാപ്പൽ പൂട്ടപ്പെട്ടത് ട്രസ്റ്റികൾക്കും ഒരു നേട്ടമായിരുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നും നീങ്ങിയാൽ സെമിനാരി ട്രസ്റ്റികൾക്കു കൈവശപ്പെടുത്താൻ എളുപ്പമായിത്തീരുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരുറച്ച നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സെമിനാരി യാതൊരു കാരണവശാലും വിട്ടുപോകുന്നതല്ലെന്നുറച്ചു തന്റെ ധ്യാനവ്രതവും മറ്റു കർമ്മാദികളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി സെമിനാരിയിലെ ഒരു മുറി കുദാശ ചെയ്തു എടുത്തു.

പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഇറക്കിവിടുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ പരാജിതരായ കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും പട്ടക്കാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് തുരത്തുന്നതിന് കുറേക്കൂടി ഹിംസാത്മകമായ നടപടികൾ പ്രയോഗിച്ചു. മീനം എട്ടിനോ പത്തിനോ ശേഷം സെമിനാരി വളപ്പിൽ അക്രൈ

സ്തവരായ പലരും ചെന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും ശെമ്മാശന്മാരെയും സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അവരെ അപമാനിക്കാൻ തുടങ്ങി. കഴിയുന്നത്ര ശല്യം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു ഇങ്ങനെ കൂടിയവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

മുഹമ്മദീയർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ചോവന്മാർ എന്നിവർ കുറുവടികളുമായി കൂട്ടമായി സെമിനാരിയിൽ ചെല്ലുകയും അവിടത്തെ അന്തേവാസികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും അവർ ശെമ്മാശന്മാർ മുതൽപേരെ സെമിനാരി വിട്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുമെന്നും പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സി. ജെ. കൂര്യന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരപുത്രനായ പെരാട്ട് പാപ്പച്ചൻ ഈ സംഘത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പല സാക്ഷികളും പറയുകയുണ്ടായി, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേനികാവൽഭടന്മാർ തക്കവിധത്തിൽ ഈ ചട്ടവകുപ്പുകളെ തടഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്ന്.

സംഗതികൾ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കവേ, മീനം 17-ാം തീയതി സായാഹ്നത്തിൽ ഒരു സംഭവം നടന്നു. എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിന്റെ പ്രിൻസിപ്പളായ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവറുഗീസ് എം.എ. പഴയസെമിനാരിയിൽ അഞ്ചു മണിക്കു ചെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം തന്റെ കുതിരവണ്ടിയിൽ നിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ സെമിനാരിയുടെ വടക്കേമുറ്റത്ത് ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികൾ കുറുവടികളുമായി ഇരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ പ്രതികൾ തമ്മിൽ എന്തോ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കിഴക്കോട്ട് നടന്നു പോയി. ഫാ. ഗീവറുഗീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിച്ചശേഷം ആറു മണിക്ക് തന്റെ വണ്ടിയിൽ കയറി തിരിച്ചുപോകുകയുണ്ടായി. വഴിയിൽ വച്ചു എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നു എന്ന് വണ്ടിക്കാരൻ, ഫാ. ഗീവറുഗീസിനോടു പറയുകയുണ്ടായി. അതിനുള്ള കാരണം ഏതാനും മുഹമ്മദീയർ വണ്ടിക്കാരനോട് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സന്ദർശിച്ച ആൾ ആരാണെന്നും അദ്ദേഹം എപ്പോൾ തിരിച്ചുപോകുമെന്നും ചോദിച്ചതു തന്നെ. ഫാദർ ഗീവറുഗീസ് ആപൽസൂചനയെ നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയുകയും വണ്ടി മുമ്പോട്ട് അടിച്ചുവിടുന്നതിന് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. സെമിനാരിയിൽ നിന്നു രണ്ടു ഫർലോങ്ങുകൂടെ ചെന്നപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടോ പതിനഞ്ചോ പേർ വണ്ടിയുടെ മുമ്പിലും മറ്റു ചിലർ പുറകിലും ചാടിവീണ് വണ്ടി ബലമായി പിടിച്ചുനിർത്തി. ഒന്നാംപ്രതിവണ്ടി തുറക്കുകയും അച്ചൻ വണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സെമിനാരി വസ്തുക്കളുടെ കാവൽക്കാരാണ് തങ്ങളെന്നും, സെമിനാരിയിൽ നിന്നു എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടോ

എന്ന് നോക്കാൻ തങ്ങൾ ട്രസ്റ്റികളാൽ ആക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അവർ അച്ചന്റെ ദേഹപരിശോധനയ്ക്ക് ഒരുവെട്ടു. അച്ചൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ ഒന്നാംപ്രതി തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കുറുവടി മൂന്നാംപ്രതിയെ ഏൽപ്പിച്ചശേഷം വണ്ടിയിലേക്ക് കയറാൻ ഒരുവെട്ടു. അപ്പോൾ ആരോ ആംഗ്യം കാട്ടി. ഒന്നാംപ്രതിയെ ഉപദേശിച്ച് പിന്തിരിപ്പിച്ചു. അച്ചന്റെ കാൽകുപ്പായം ഊരാൻ ഒന്നാംപ്രതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അച്ചൻ അതിനു വഴങ്ങിയില്ല. അതിനെ തുടർന്ന് അച്ചന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഊന്നുവടി ഒന്നാംപ്രതി പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തു. അച്ചൻ യാത്ര തുടരുന്നതിന് ഒന്നാംപ്രതി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം വൈകുന്നേരം ആറര മണിക്കായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും, മൂന്നും, പതിനാലും പ്രതികളെ തിരിച്ചറിയാൻ അച്ചനു സാധിച്ചു. ഇവർ മുഖവും ഒരു സംഘത്തിൽപെട്ടവരാണ്. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ എം.ഡി. സെമിനാരി സ്കൂളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായ കെ. വി. ചാക്കോയെ അച്ചൻ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. താൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉപദേശം തേടുന്നതിനാണ് അച്ചൻ ചാക്കോയെ അയച്ചത്. അച്ചനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തവരുടെ പേരുവിവരങ്ങൾ നൽകാൻ ചാക്കോയ്ക്ക് സാധിക്കാത്തതിനാൽ പേരുവിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഹർജി കൊടുക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് ചാക്കോ മുഖാന്തരം അച്ചനെ ഉപദേശിച്ചു.

മീന മാസം 18-ാം തീയതി അച്ചൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനെ സമീപിച്ചു. എന്നാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനു സുഖമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അച്ചന് മജിസ്ട്രേറ്റിനെ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. അന്നേ ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പേരും മേൽവിലാസവും അച്ചൻ ഗ്രഹിച്ചു. ഔപചാരികമായ ഒരു അന്യായം കൊടുക്കണമോ, മറ്റു മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കണോ വേണ്ടതെന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കൊലപാതകവാർത്ത അറിയാൻ ഇടയായി. അതോടെ എല്ലാ ശ്രദ്ധയും ഇതിലേക്ക് കേന്ദ്രീഭവിച്ചു.

മീനമാസം 18-ാം തീയതി കാലത്ത് ഒൻപതുമണിക്കോ, പത്തുമണിക്കോ പാപ്പി തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും സെമിനാരിയിൽ എത്തുകയുണ്ടായി. അയാൾ ആകാരശക്തി നിമിത്തം ഒരു ഭീമസേനനായിരുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. അയാളെപ്പറ്റി മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ ഡോക്ടർ ഡയസ് പറയുന്നത്, “മരിച്ചുപോയ പാപ്പി അഥവാ വറുഗീസ്” ഒരു വലിയ മനുഷ്യനായിരുന്നു. അയാളുടെ മാംസപേശികൾ ഏറ്റം വലുതായിരുന്നു. വളരെ ബലിഷ്ഠനുമായിരുന്നു അയാൾ. എന്റെ പരിചയത്തിൽ പാപ്പിയെപ്പോലെ ബലവാനും, വിപുലമായ ശരീരാകൃതിയും മാംസപേശികൾക്ക് വികാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവനും ആയ ചുരുക്കംപേരെ മാത്രമേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ എന്നാണ്.” “പാപ്പി സാർ” എന്നും, “ആശാൻ പാപ്പി” എന്നും

വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അയാൾ തന്റെ കായശക്തിയിൽ അഭിമാനം കൊണ്ടു പൂജകീതനായ ഒരു വ്യക്തി ആയിരുന്നു. അയാളുടെ ശരീരശക്തിയെ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അയാൾ സെമിനാരിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അയാളെ ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അയാൾ തൽക്ഷണം പരീക്കൂട്ടിയുടെ സഹോദരപുത്രനോട് എം.എ. അച്ചനിൽ നിന്നും ബലമായി പിടിച്ചുപറിച്ച് എടുത്ത വടി തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു (പരീക്കൂട്ടി എന്നു പറയുന്ന ആൾ കോട്ടയത്തു താഴത്തങ്ങാടിയിലെ മുസ്ലീങ്ങളുടെ ഒരു നേതാവാണ്). പരീക്കൂട്ടിയുടെ സഹോദരപുത്രൻ പറയുകയുണ്ടായി, “ആ വടി സി. ജെ. കുര്യൻ മുതലാളിയുടെ കൈയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണെന്ന്.” എന്നാൽ ഇതിനെ പാപ്പി വിശ്വസിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുച്ചയ്ക്ക് പാപ്പി മൂന്നാം പ്രതി അസ്സനോട് ഇതേ ചോദ്യം തന്നെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതേപ്പറ്റി 13-ാം സാക്ഷിയായ ശെമ്മാശൻ, പാപ്പിയും അസ്സനും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് “എം. എ. അച്ചന്റെ വടി തിരിച്ചുതരണമെന്ന് ഇന്നു രാവിലെ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് ഞാൻ എടുത്തില്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞാൽ പറുകയില്ല. വടി തിരിച്ചു തന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ശത്രുക്കളായിത്തീരും.” മൂന്നാംപ്രതി മറുപടി പറഞ്ഞതു ഞാൻ അല്ലാവടിപിടിച്ച് വാങ്ങിയതെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്തത് കമാലുദീൻ ആണെന്നുമാണ്. മൂന്നാം പ്രതിയോട് പാപ്പി ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞു: എന്നെ (സാക്ഷിയായ ശെമ്മാശനെ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്, “നീ എന്തിനാണ് ഈ ശെമ്മാശന്റെ മുറിക്കകത്തു പ്രവേശിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തിയത്?” അതിനു ഹസ്സൻ മറുപടി പറഞ്ഞത്, “ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ കയറിയതല്ലാതെ യാതൊരു ശല്യവും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ കയറിയാൽ തനിക്കെന്താ?” അതിനു മറുപടിയായി പാപ്പി പറഞ്ഞത്: “നിങ്ങൾ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആൾക്കാരായി ഇവിടെ വന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു വിരോധം ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ ശെമ്മാശന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തിനു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഞാൻ പകരം ചെയ്യും” എന്നു പാപ്പിയും, “തനിക്കു ബോധിച്ചപോലെ ചെയ്ക” എന്നു അസ്സനും പറഞ്ഞു പിരിയുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിട്ട് സമീപപ്രദേശമായ കുമരകത്തു നിന്നും ഒരു വളളം സെമിനാരി കടവിൽ വരികയുണ്ടായി. അത് വന്നത് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാനെ കുമരകം പള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനായിരുന്നു. കുമരകത്തു നിന്നു വന്ന ഏതാനും ആളുകൾ കുറിലോസ് മെത്രാന്റെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അക്കര പാപ്പച്ചനും, കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും കൂടി മെത്രാനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

പ്രതികളും മാർ കുറിലോസിന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം കുറെ കഴിഞ്ഞ് അവർ പുറത്തേക്കിറങ്ങിപ്പോയി.

രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് അതായത് സായംകാലം നാലു മണിക്ക് മാർ കുറിലോസ് തന്റെ സാമാനങ്ങളും, തന്റെ അകമ്പടി അംഗങ്ങളും ഒന്നിച്ച് കുമരകത്തേക്ക് പോയി. അക്കര പാപ്പച്ചനും, കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും പതിനൊന്നാം പ്രതിയും മറ്റു പ്രതികളിൽ അധികംപേരും കൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വളയക്കുവുവരെ അനുയാത്രയായിപ്പോയി. അനന്തരം അവർ സെമിനാരിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നശേഷം കട്ടപ്പുറത്ത് വീട്ടിലേക്കു പോയി.

പിന്നീട് സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് ദർശിക്കാം. സമയം ഏകദേശം വൈകുന്നേരം അഞ്ചര മണി. വൈകുന്നേരത്തെ ചായ കുടിക്കാനായി മരണം പ്രാപിച്ച പാപ്പിയും, വാദിഭാഗം ഒന്നും രണ്ടും സാക്ഷികളും കൂടി വടക്കു വശത്തു മണപ്പുറത്തേക്കു പോയി. ചായക്കുടയുടെ വടക്കുവശത്ത് ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മി എന്ന ഒരാളും ഒന്നിച്ചു ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പാപ്പിയുടെ കൂട്ടുകാരും ചായയ്ക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മിയും പറയുകയുണ്ടായി. “ഇവിടെ ചായ ഇല്ലാ എന്നും ചായ തരികയില്ലാ” എന്നും. ഇങ്ങനെ പതിവുകാരെ പറഞ്ഞ് ഓടിക്കരുതെന്ന് ഷാപ്പടമസ്ഥൻ അവരെ വിലക്കി. “ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികളും കുഞ്ഞാമ്മിയും അവിടെ നിന്നുപോയി. ഒന്നാംപ്രതി ആംഗ്യം കാട്ടിയപ്പോൾ ചായക്കുടയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് കൂടിയിരുന്ന ഒരു സംഘം ആളുകൾ പാപ്പിയേയും ഒന്നും രണ്ടും സാക്ഷികളേയും തടഞ്ഞു നിർത്തി. സംഘത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അക്കര പാപ്പച്ചൻ, പാപ്പിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് “ഇവനാണ് അവനെ പിടിക്ക” എന്ന് പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒന്നാം പ്രതി പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്ക് ഒരു കുറുവടികൊണ്ട് അടിച്ചു. പാപ്പി തെക്കോട്ടു പാഞ്ഞു. അപ്പോൾ പാപ്പച്ചൻ തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വടിവാൾകൊണ്ട് പാപ്പിയുടെ കാലിന് വെട്ടി. പാപ്പി അതിനുശേഷം പുഴയിൽകൂടി നീന്തി എല്ലാവരുംകൂടി കുറുവടികൾ കൊണ്ട് പാപ്പിയെ തല്ലിച്ചതച്ചു. അക്രമികൾ അതിന്റെശേഷം ഓടിക്കളഞ്ഞു.

രംഗസ്ഥലത്തു കൂടിയ ആളുകൾ ചിലർ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ഒരു കട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന് പാപ്പിയെ അതിൽ കിടത്തി സെമിനാരിയിൽ കൊണ്ടു ചെന്നശേഷം കോട്ടയം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുചെന്നു. പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ സ്റ്റേഷനിൽവച്ച് ആരോ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അയാളെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ (വാദിഭാഗം 21-ാം സാക്ഷി) ഉടൻ ആശുപത്രിയിൽ എത്തി. പാപ്പിയുടെ മുറിവുകൾ എല്ലാം കഴുകി വച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തു.

പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി എടുക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേറ്റിനു ഒരു കത്തയച്ചു. മജിസ്ട്രേറ്റ് തൽക്ഷണം ആശുപത്രിയിൽ എത്തി പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കഠിനമായ വേദന നിമിത്തം പാപ്പി തത്സമയം ഞെരിപിരികൊള്ളുകയായിരുന്നു. മജിസ്ട്രേറ്റ് പല പ്രാവശ്യവും രണ്ടു മൂന്നു ആവർത്തി ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പാപ്പി അവ്യക്തമായ ഉത്തരങ്ങളാണ് നൽകിയത്. രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ പാപ്പിക്ക് ഒപ്പു വെയ്ക്കാൻ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. വേദനയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തം വേദന കുറഞ്ഞശേഷം കൂടുതൽ വിശദമായ ഒരു സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് പാപ്പിയിൽ നിന്നു വാങ്ങാം എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കേസിന്റെ അന്വേഷണം ഉടൻ തുടങ്ങണമെന്നും, ഈ സംഭവത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി യെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവരിൽ നിന്നു മൊഴി വാങ്ങണമെന്നും മജിസ്ട്രേറ്റ്, പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കട്ടിലിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയ വാദിഭാഗം ഒന്നാം സാക്ഷിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സംഭവ രജിസ്റ്റർ മജിസ്ട്രേറ്റിനു അയച്ചുകൊടുക്കുകയും അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

19-8-87-ൽ പാപ്പച്ചന്റെ വീട് പരിശോധിച്ചു. എന്നാൽ കാര്യമായി ഒന്നും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. പ്രധാനവും പ്രക്ഷോഭകരവുമായ ഒരു കേസാകയാൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ തന്നോട് എന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യണമെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ (അദ്ദേഹം പിന്നീടു പെൻഷൻ പറ്റി വിരമിച്ചു) അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ കേസ്സിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായിരുന്നു. പോലീസ് എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം താൽപര്യപൂർവ്വം മിക്കപ്പോഴും അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പോലീസ് അവരുടെ കർത്തവ്യം ശരിക്കു നിറവേറ്റിയിരുന്നില്ല എന്നായിരുന്നു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ നിഗമനം.

19-8-87-ൽ പാപ്പിയുടെ ആരോഗ്യം വഷളാകുക തന്നെ ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി മൂന്നു മണിക്ക് പാപ്പി ചരമം പ്രാപിച്ചു. പതിവുപോലെ യുള്ള ഇൻകസ്റ്റം പോസ്റ്റുമാർട്ടം പരിശോധനയും നടത്തി.

സർക്കിട്ടിൽ പോയിരുന്ന മജിസ്ട്രേറ്റ് 19-ാം തീയതി കോട്ടയത്തു തിരിച്ചെത്തി. അന്നുരാത്രിയിലോ, പിറ്റേദിവസം രാവിലെയോ അദ്ദേഹം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറെ കാണുകയും പ്രതികളിൽ ആരേയും അറസ്റ്റു ചെയ്തില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

പാപ്പിയുടെ ഭാര്യ (വാദിഭാഗം നാലാം സാക്ഷി) തിരുവല്ലയിൽ നിന്നു

കോട്ടയത്ത് എത്തി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു ഹർജി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ടിയാളുടെ മൊഴി വാങ്ങാൻ ഹർജിക്കാരിയുടെ പേരു വിളിച്ചപ്പോൾ ടിയാൾ ഹാജരായില്ല. മജിസ്ട്രേറ്റ്, ഹർജി ഒരു കത്തോടുകൂടി എ.എസ്.പി. ക്കു അയച്ചു കൊടുത്തു. പ്രസ്തുത കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു, പോലീസ് ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ അമാന്തം കാണിച്ചു എന്നും പ്രതികൾ സ്ഥലത്തുള്ളവർ ആയതുകൊണ്ട് അവരെ എത്രയും എളുപ്പത്തിൽ അറസ്റ്റു ചെയ്യണമെന്നും.

പിറ്റേ ദിവസം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു കത്തയച്ചു. മെത്രാൻ കക്ഷികൾ, തന്നെ അവരുടെ ശത്രുവായി പരിഗണിക്കുന്നു എന്നും ദുഷ്സാക്ഷികൾ ആരുംതന്നെ മുമ്പോട്ടു വരുന്നില്ലെന്നും ഈ സ്ഥിതിക്ക് കുറ്റാന്വേഷണത്തിന് മജിസ്ട്രേറ്റ് തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതുമായിരുന്നു പ്രസ്തുത കത്ത്. പോലീസിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ സഹകരണത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ തനിക്കു സ്വയം അന്വേഷണം നടത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വിവരിച്ചും കുറ്റാന്വേഷണം നടത്താൻ വേറൊരു ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ച് ഒരു കമ്പി മജിസ്ട്രേറ്റ്, പോലീസ് സുപ്രണ്ടിനു അയച്ചു. വസ്തുതകൾ വിവരിച്ചും പോലീസ് കർത്തവ്യ വിമുഖരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞും ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ്, ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു റിപ്പോർട്ടും അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ കേസിലെ പ്രതിഭാഗം ഒന്നാം സാക്ഷിയായ ചങ്ങനാശ്ശേരി പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ കോട്ടയം പോലീസിനെ സഹായിക്കുവാനായി ഡിസ്ട്രിക്ട് പോലീസ് സുപ്രണ്ടിനാൽ പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. മീനം 22-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തു എത്തുകയും 23-ാം തീയതി കാലത്ത് സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും ഉണ്ടായി. കക്ഷിരഹിതരായ ആളുകളിൽനിന്നും ആദ്യം തെളിവു ശേഖരിക്കുകയാണു ഉത്തമമെന്നു കരുതിയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പഴയസെമിനാരിയിലേക്കു പോയില്ല. അദ്ദേഹം കക്ഷിരഹിതരായ ചിലരെ കാണുകയും തെളിവു ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ ദുഷ്സാക്ഷികളല്ലായിരുന്നു. സെമിനാരിയിൽ ചിലർ ഈ സംഭവം കണ്ടവർ ഉണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് 24-8-97-ൽ അദ്ദേഹം സെമിനാരികളുള്ളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു. എന്നാൽ അന്നു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയാകകൊണ്ട് ആരെയും സന്ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചില്ല. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഒരു കൊലക്കേസ്സിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഡി.എസ്.പി. യുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് ഇൻസ്പെക്ടർ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു.

പാപ്പിക്കൊലക്കേസ്സിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ പിന്നീടു നിയുക്തനായത്

ഏറ്റുമാനൂർ ഇൻസ്പെക്ടറാണ്. അദ്ദേഹം 27-8-87-ൽ കോട്ടയത്തു ആഗതനായി. അന്നുമുതൽ കേസന്വേഷണവും ആരംഭിച്ചു. 3-9-98-ൽ അദ്ദേഹം മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ ചില സാക്ഷികളെ ഹാജരാക്കി. പിന്നീട് ആറുമുഖംപിള്ള ഇൻസ്പെക്ടർ സ്ഥിരമായി കോട്ടയത്തു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ജാഗ്രതയായി കേസ് അന്വേഷിക്കുകയും പ്രതികളെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. 17-9-67-ൽ അദ്ദേഹം ഏഴു പ്രതികളുടെ പേരിൽ കേസ് ചാർജ്ജ് ചെയ്യുകയും മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു ആൾ പരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്തു. അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി എട്ടു മുതൽ പതിനൊന്നുവരെ പ്രതികളെക്കൂടി അറസ്റ്റു ചെയ്തു. ഈ കേസിൽ കൂതും ചെയ്ത ഏതാനും പേർ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒളിവിലാണ്. എന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രതികൾ നിർദ്ദോഷികളാണെന്നു വാദിക്കുന്നു. ഒന്നും മൂന്നും പ്രതികൾ പറയുന്നു അവരെ ആ കേസിൽ കുടുക്കിയിരിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ശത്രുവായ ഉപ്പുട്ടിൽ അവറാച്ചന്റെ പ്രേരണ നിമിത്തമാണെന്ന്. രണ്ടും ഏഴും പ്രതികളുടെ വാദം തങ്ങളുടെ വിരോധികളായ വാദിഭാഗം ഒന്നും രണ്ടും സാക്ഷികളുടെ പ്രേരണയാലാണ് തങ്ങളെ പ്രതിവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്തത് എന്നാണ്. നാലും പത്തും പ്രതികളുടെ വാദം തങ്ങൾ ബാവാ കക്ഷികൾ ആകകൊണ്ടു വാദിഭാഗം 19-ാം സാക്ഷികളുടെ പ്രേരണയാലാണെന്ന്. അഞ്ചും ആറും ഒമ്പതും പ്രതികൾ സി. ജെ. കുറുന്റെ സഹോദരനായ അക്കര കൊച്ചുപാപ്പിയുടെ ആശ്രിതന്മാരാണ്. അക്കര കൊച്ചുപാപ്പിയോടുള്ള വൈരനിര്യാതനത്തിനാണ് അവരെ പ്രതികളാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് അവരുടെ വാദം.

പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ പറയുന്നത് അവർ എതിർകക്ഷി മെത്രാനായ മാർ കുറിലോസിന്റെ വേലക്കാർ ആയതുകൊണ്ട് തങ്ങളെ പ്രതികളാക്കിയതാണെന്നും, സംഭവദിവസം അവർ സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നു എന്നുമാണ്. ഒന്നു മുതൽ ഒൻപതു വരെ പ്രതികൾ സെമിനാരിയിൽ പോയതേയില്ലെന്നും, അവർ പാപ്പിയെ കണ്ടിട്ടു പോലുമില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു.

ഒരു ഹിംസാത്മകമായ മരണമാണ് പാപ്പിയ്ക്കുണ്ടായത് എന്നതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. വടികളും, കുറുത്തടികളും കൊണ്ടും ഉള്ള നിരവധി അടികൾ നിമിത്തമാണ് പാപ്പി കൊല്ലപ്പെട്ടത് എന്ന് മെഡിക്കൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ പറയുന്നു, പാപ്പി നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ടായിരുന്നവനും ബലിഷ്ഠനും ആയിരുന്നു എന്ന്. തലയ്ക്കുള്ള അടികൾ നിമിത്തം തലയോട്ടി പൊട്ടുകയും തലച്ചോർ തെറിച്ചു പുറത്തേയ്ക്ക് ചാടുകയും ഉണ്ടായി. പാപ്പിയുടെ മരണത്തിനു കാരണം തലച്ചോറിനുള്ള അതികഠിനമായ ഹേമറേജമാണെന്നാണ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറുടെ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം.

ഈ പീഡനത്തിനും ക്ഷതത്തിനും ഉത്തരവാദികൾ ആരാണ്? ഏത് സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇവ സംഭവിച്ചത്? പാപ്പി തിരുവല്ലാ സ്വദേശി ആയതുകൊണ്ട് കോട്ടയത്ത് ശത്രുക്കളോ, മിത്രങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനേജർ മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചൻ, മറ്റു പല സാക്ഷികൾ എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ കൊണ്ട് തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എതിർകക്ഷികളുടെ പരിഹാസത്തിൽ നിന്നും മെത്രാനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് പാപ്പി കോട്ടയത്തു വന്നത് എന്നുമാണ്. കുംഭ മാസം അവസാനത്തോടെ അയാൾ കോട്ടയത്തു വരികയും എട്ടുപത്തു ദിവസം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം തിരിച്ചുപോകുകയുമുണ്ടായി. അതിനുശേഷം അയാൾ സംഭവദിവസം കാലത്ത് കോട്ടയത്തു വീണ്ടും വരികയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായിട്ട് ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് അയാൾ അധികദിവസം കോട്ടയത്തു താമസിച്ചിട്ടില്ല. പ്രതികളോ, അവരുടെ സാക്ഷികളോ കൊലപാതകത്തിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു പറയുന്നില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതുപോലെല്ലാ പാപ്പിയെ ആക്രമിച്ചത്, വടക്കുവശത്തുവെച്ച് അല്ല, പ്രത്യുത പടിഞ്ഞാറുവശത്തു വെച്ചാണ്. മാത്രമല്ല, സംഭവം നടന്നത് രാത്രി എട്ടു മണിക്കോ, ഒമ്പതു മണിക്കോ ആണ്. അല്ലാതെ സന്ധ്യമയക്കത്തായിരുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വ്യക്തിവൈരാഗ്യം നിമിത്തമാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം പാടെ പരിത്യജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സമുദായ ട്രസ്റ്റികളിൽ ഒരുവനായ സി. ജെ. കുര്യൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യിച്ചശേഷം മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു മോഹം. അതിനുവേണ്ടി സാധ്യമായ ഏതു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുപോന്നു. എല്ലാത്തന്നെ പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും, ശെമ്മാശന്മാരുടെയും സെമിനാരിയിലെ താമസം ഏറ്റം വിഷമകരമാക്കുന്നതിനും, ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഏതാനും ആളുകളെ സെമിനാരി വളപ്പിൽ താവളം ഉറപ്പിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അനുയായികളിൽ, ഏതാനുംപേരെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി നിയോഗിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ട്രസ്റ്റികളുടെ ഉദ്ദേശ്യ സാഹചര്യത്തിനുവേണ്ടി കുറെ ചട്ടമ്പികളെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. അങ്ങനെ മെത്രാനേയും, ശെമ്മാശന്മാരെയും ശല്യപ്പെടുത്തി വിരട്ടി ഓടിക്കാൻ ഏതാനും മുഹമ്മദീയരെയും, ചോവന്മാരെയും ട്രസ്റ്റി ഏർപ്പെടുത്തി. ശക്തിമല്ലനായ പാപ്പിയെ കൊലചെയ്യുകയോ, അംഗവിഹീനനാക്കുകയോ ചെയ്താൽ മെത്രാച്ചന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരായി ശേഷിക്കുന്നവർ നിരാശരായി ഓടി

പ്പൊയ്ക്കൊള്ളുമെന്നും, അതോടുകൂടി മെത്രാനും പരിവാരങ്ങളും സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്തുകൊള്ളുമെന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചു. സി. ജെ. കുര്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ചിന്തിച്ചു. ഇതാണ് ഈ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനോദ്ദേശ്യം. ഇത് എത്രമാത്രം സത്യമാണെന്നു ഞാൻ പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കും. യാക്കോബായ സമുദായത്തിലെ ഭിന്നതയെപ്പറ്റി ഞാൻ മുമ്പ് വിചിന്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ തനിച്ചുള്ള കൈവശത്തിൽ സെമിനാരിയും പുരയിടവും വന്നുചേർന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ തനത് കൈവശത്തിൽ സെമിനാരിയും മറ്റും ഏൽപിച്ചുകൊടുത്തത് ശരിയായില്ല എന്നുള്ള ഹൈക്കോടതി വിധിയെപ്പറ്റിയും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റു രണ്ടു ട്രസ്റ്റികൾക്ക് ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ അവകാശങ്ങളിൽ കൂടുതലായി വേണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. അവർ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ വാദിച്ചത് അവർക്ക് ഇരുവർക്കും തനിച്ച് കൈവശം വേണമെന്നായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു ട്രസ്റ്റി മാത്രം. അതായത് ട്രസ്റ്റികൾ മൂവരിൽ, അവർ ഭൂരിപക്ഷമുള്ളവരാണെന്നു ചുരുക്കം. അതു കൂടാതെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം കൂട്ടുട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും അവർ വാദിച്ചു. ഹൈക്കോടതി വിധി ഉണ്ടായ ഉടനെ തന്നെ രണ്ടു ട്രസ്റ്റികൾക്കും സെമിനാരിയും വസ്തുക്കളും മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ കൈവശത്തിൽനിന്നും വിടർത്തി അവരുടെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട മാർ കുറിലോസിനെ ഏൽപിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അത്മായ വൈദിക ട്രസ്റ്റികളുടെ ഉന്നം. 18-8-87-ൽ സെമിനാരിപറമ്പിലെ നാളികേരം ഇടിക്കാൻ ട്രസ്റ്റികൾ ശ്രമിച്ചു. അതിനെ എതിർത്ത മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ മാനേജറായ മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചനെ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആൾക്കാർ അപമാനിക്കുകയും ദേഹോപദ്രവം ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചനും, ശെമ്മാശനും ഹർജികൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക ഉണ്ടായി എന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതോടെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും മറ്റും രംഗസ്ഥിതരായി. അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യരുതെന്ന് അവർ ട്രസ്റ്റികളെ ഗുണദോഷിച്ചു. സെമിനാരിപറമ്പിലെ നാളികേരം ഇടിച്ച ദിവസം മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും എതിർകക്ഷികൾ അപമാനിച്ചു എന്ന് ഒരു വാർത്ത പരന്നിരുന്നു. ഈ വാർത്ത സത്യമാണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി തിരുവല്ല, മാവേലിക്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുഗാമികൾ കോട്ടയത്ത് വരികയുണ്ടായി. മേലിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അപമാനിക്കാൻ ഇടയാക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഏതാനുംപേരെ അയച്ചുകൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അതനുസരിച്ച് ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ച് ആളുകളെ അയച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ പത്തുപേർ എപ്പോഴും സെമിനാരിയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലയളവിലാണ് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും, ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റും, ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന് റിപ്പോർട്ടുകൾ അയച്ചത്. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടുകൾ കോട്ടയത്തെ പള്ളികൾ മാത്രമല്ല, മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ തനിച്ചുള്ള കൈവശത്തിൽ ഇരുന്ന പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലും അടച്ചുപൂട്ടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവയായിരുന്നു. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ ഒരു വിഷമാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചു. പീഡാനുഭവാഴ്ചയിൽ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും പള്ളിയിലേക്ക് താമസം മാറ്റാതെ പഴയസെമിനാരിയിൽ ഒരു മുറി കൂദാശ ചെയ്ത് അദ്ദേഹം തന്റെ ധ്യാനപരമായ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിപ്പോന്നു.

തങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരിയിൽ നിന്നു പലായനം ചെയ്തില്ലെന്നും, തന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കായി ഏതാനും പേരെ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ട്രസ്റ്റികൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അന്തേവാസികളായ ശെമ്മാശന്മാരുടെയും സെമിനാരിയിലെ ജീവിതത്തിന് ശല്യം വരുത്തുന്നതിനായി ട്രസ്റ്റികൾ കൂടുതൽ വീര്യവത്തായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുകയുണ്ടായി. ഏകദേശം മീനം 10 മുതൽ ചില മുഹമ്മദീയരും, ചോവന്മാരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും സംഘമായി സെമിനാരിയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലരുടെ പക്കൽ കുറുവടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം സെമിനാരിയിൽ, താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശെമ്മാശന്മാരെയും, അവിടെ താമസം ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന തന്നെയും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അപമാനിക്കുന്നതിനും ചില്ലറ ശല്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുമായിരുന്നു ഇവർ സെമിനാരി വളപ്പിൽ ചുറ്റിഅടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്നു വാദിഭാഗം 19-ാം സാക്ഷിയായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സത്യത്തിന്മേൽ മൊഴി പറയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം മഹോന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ആരുടനായിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാനാണ്. അദ്ദേഹം അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ചട്ടമ്പികൾക്ക് അഭിഗമ്യനല്ല. എന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിക്കാൻ ചെയ്ത ചില സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മൊഴി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വാദിഭാഗം 13-ഉം 23-ഉം സാക്ഷികളായ ശെമ്മാശന്മാരും മൊഴി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ശല്യങ്ങളേയും, അപമാനജന്യങ്ങളായ സംഭവങ്ങളേയും വിവരിച്ചു മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ പ്രതികൾ എല്ലാവരും സെമിനാരി വളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നതിന് ധാരാളം തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിന് പ്രതികളുടെ സമാധാനം സെമിനാരി പറമ്പിൽ നിന്നും മറ്റാരും തേങ്ങാ ഇട്ടുകൊണ്ട് പോകാതിരിക്കാനും, സെമിനാരിയിലെ സാധനങ്ങൾ ആരും കൊണ്ടുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കാനും, തങ്ങൾ ട്രസ്റ്റികളാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരുമാണെന്നായിരുന്നു.

ഈ വാദമുഖത്തിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിലെ പ്രിൻസിപ്പളായ (എം. എ. അച്ചൻ) വാദിഭാഗം 14-ാം സാക്ഷിയുടെ തെളിവും എന്റെ മുമ്പാകെ ഉണ്ട്. പ്രതികളിൽ ഒന്ന്, മൂന്ന്, പതിനൊന്ന് എന്നിവരെ തിരിച്ചറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി പിടിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഒന്നും, മൂന്നും പ്രതികൾ സെമിനാരിയുടെ വടക്കേ മുറ്റത്ത് കുറുവടി ഏന്തി ഇരുന്നവരാണ് എന്നും അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കക്ഷിക്കാരൻ ആണെങ്കിലും സത്യം മാത്രമാണ് പറഞ്ഞത് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ട്രസ്റ്റികളാൽ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവരും, സെമിനാരിയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും ഉള്ളവരെന്ന നാട്യേന പ്രതികൾ സെമിനാരിയിലെ അന്തേവാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും, അപമാനിക്കുന്നതുമായ പല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തു എന്നുള്ളതിനു നമുക്കു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു 10-ാം പ്രതിയേയും, 11-ാം പ്രതിയേയും മാത്രമേ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനു വല്ലപ്പോഴുമെ പുറത്തേയ്ക്ക് കണ്ണോടിക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ് ഇതിനുള്ള കാരണം. എന്നാൽ രണ്ടു മുഹമ്മദീയർ തന്റെ സമീപം വന്നു എന്നും, അവരെ താൻ വിരട്ടി ഓടിച്ചു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

പാപ്പി രണ്ടാമത് വന്ന ദിവസം പ്രതികൾ ശെമ്മാശന്മാരെ അപമാനിച്ചതിനും എം. ഏ. അച്ചന്റെ വടിപിടിച്ചു പഠിച്ചതിനും അവരോടു ദേഷ്യത്തിൽ ശകാരിക്കുകയും മേലിൽ അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ താൻ പകരം വീട്ടുമെന്ന് പാപ്പി പ്രതികളോടു പറയുകയുമുണ്ടായി. തന്റെ കായികശക്തി നിമിത്തവും തന്റെ കീഴിലുള്ള അംഗരക്ഷകന്മാരുടെ സംഖ്യാബലവുമാണ് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണം. പാപ്പിയെ സംഹരിക്കുന്നതിനോ അഥവാ ദേഹദണ്ഡം ഏൽപ്പിക്കുന്നതിനോ പ്രതികൾ സംഘം കൂടി ആലോചന നടത്തി എന്നുള്ള കാര്യം വിശ്വസിക്കുന്നതിനു വിഷമമില്ല.

ഒന്നോ, രണ്ടോ മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം അക്കര പാപ്പച്ചനും കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും കൂടി കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ മുറിയിൽ ഇരുന്ന് കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. അവർ പലപ്പോഴും കുറിലോസ് മെത്രാന്റെ മുറിയിൽ രഹസ്യമായി സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. സംഭവദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് കുമാരകത്തുനിന്നും ഒരു വള്ളം സെമിനാരിയുടെ വടക്കേ മുറ്റത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകളെ 11-ാം പ്രതി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുറിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പ്രതികളിൽ പലരും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുറിയിൽ കൂടി. സാധാരണത്തിൽ നാലു മണിക്ക് കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയും, ഭൃത്യജനങ്ങളും സാധനസാമഗ്രികളോടുകൂടി വള്ളക്കടവിലേക്കു നീങ്ങി. പാപ്പച്ചനും, കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും പ്രതികളിൽ പലരും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കടവുവരെ അനുയാത്ര ചെയ്തു.

സംഭവത്തിനു രണ്ടു മണിക്കൂർ മുമ്പേ മെത്രാപ്പോലീത്താ സെമിനാരി വിട്ടുപോയത് ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്നു. പ്രതിഭാഗം രണ്ടാം സാക്ഷി പറയുന്നത് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുമരകം പള്ളിയിലേക്ക് നീങ്ങിയത് കഷ്ടാനുഭവാഴ്ച അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാനായിരുന്നു എന്നാണ്. എന്നാൽ തെളിവ് കൂടുതലായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ സമാധാനം സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഷ്ടാനുഭവാഴ്ച വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു വാരമാണെന്നും, അക്കാലയളവിൽ മെത്രാൻ ഭക്തിപുരസ്കാരം കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാനുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കുമരകത്തിനു പോകാൻ രണ്ടാഴ്ച മുമ്പേ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുപോലും യാതൊരാളോടും പറഞ്ഞില്ലെന്നും, കുമരകത്തേക്കു പോകാൻ ഒരു വള്ളം ഏർപ്പാടു ചെയ്തില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കുമരകത്തു നിന്നും വള്ളം വന്നത് ഒരു ആകസ്മിക സംഭവമാണെന്നും, അങ്ങനെ ഒരു വള്ളം വന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഏഴ് മൈൽ വിദൂരമായ കുമരകത്തേക്കാൾ സമീപമായ പാണമ്പടിക്കലോ, കല്ലുകുത്രയോ താൻ പോകുമായിരുന്നേന്നു എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. വീണ്ടും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു, പള്ളികളിൽ താൽക്കാലിക വാസത്തിനു പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ എല്ലാ ഭൃത്യന്മാരേയും കൊണ്ടുപോകുക പതിവില്ലെന്നും, എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം തന്റെ ക്ലാർക്കിനേയും, ശെമ്മാശനെയും എല്ലാ വേലക്കാരെയും കൊണ്ടുപോയത് അർത്ഥഗർഭമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാ സാമാനങ്ങളും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാളിതുവരെ സെമിനാരിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നിട്ടില്ല. ഈ വസ്തുതകൾ എല്ലാം തന്നെയും വിശിഷ്ട അദ്ദേഹം സംഭവത്തിന് രണ്ടു മണിക്കൂർ മുമ്പേ പൊടുന്നനെ സ്ഥലംവിട്ടതും അർത്ഥവത്താണ്. പാപ്പച്ചനും, കട്ടപ്പുറത്തു തോമസും കൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കുമരകത്ത് അയയ്ക്കുന്നതിനു പെട്ടെന്നു ഒരു വള്ളം ശുഭകെട്ടിയതാണെന്ന് സർക്കാർ വക്കീൽ (വാദി വക്കീൽ) വാദിക്കുന്നു. ഏതാനും സമയം കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന അസുഖപ്രദമായ സംഭവം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നാമത്തോട് ഘടിപ്പിക്കരുതെന്നു കരുതിയാണ്, ഇങ്ങനെ കുമരകത്തു നിന്നും വന്ന വള്ളമാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു വള്ളം ഏർപ്പാടു ചെയ്തത്. ഇതിൽനിന്നും മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഇത് വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാർ കൂറിലോസ് പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നു വള്ളം കയറിയ ഉടനെ സംഭവിച്ചത് പാപ്പച്ചനും പാർട്ടിയും, പ്രതികളും രണ്ടു ഭാഗമായി പിരിയുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ചിലർ മണപ്പുറത്തേക്കും, മറ്റു ചിലർ സെമിനാരിയിലേക്കും പോയി.

മേൽ വിവരിച്ച വസ്തുതകളിൽ നിന്നും ഈ ക്രിമിനൽ കുറ്റത്തിന്റെ

ഉദ്ദേശ്യം പഴയസെമിനാരിയുടെ കൈവശത്തെപ്പറ്റിയാണെന്നും പാപ്പി അതിനു പ്രതികരിക്കു തടസ്സമായി നിൽക്കുന്ന ആളായതുകൊണ്ട് അയാളെ നീക്കം ചെയ്യണമെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു.

ഇനിയും സംഭവം നടന്നതിന്റെ സാഹചര്യത്തിലേക്കുള്ള തെളിവിനെ വിശകലനം ചെയ്യാം. സെമിനാരി മണപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന ഷെഡ്ഡുകൾ ഉൾപ്പെടെ ഒന്നോ രണ്ടോ എണ്ണം ചായക്കടകളായിരുന്നു. തൊഴിലാളികൾ ഈ ചായക്കടകളിൽ കയറി ചായ കുടിക്കുക എന്നുള്ളത് ഒരു പതിവായിരുന്നു. മരിച്ച പാപ്പി സായംകാലത്ത് അഞ്ചര മണിക്ക് ചായ കുടിക്കാനായി ഇവയിൽ ഒരു ചായക്കടയിലേക്കു പോയി. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ വടക്കുവശത്തുള്ള ചായക്കടയുടെ മുൻനിരയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പാപ്പി ചായയ്ക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ പറയുകയുണ്ടായി, പാപ്പിക്കും മറ്റും ചായ കൊടുക്കാനില്ലെന്ന്. ഷാപ്പുട മസ്ഥനായ കുഞ്ഞാമ്മർ (വാദിഭാഗം പത്താം സാക്ഷി) ഇതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു. അയാൾ പറയുകയുണ്ടായി, പറ്റുവരവുകാരെ ഇങ്ങനെ വിരട്ടി ഓടിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന്. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ തങ്ങൾ അവിടെ ഇരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റു. പടിഞ്ഞാറു വശത്തുള്ള ഏതാനും ആളുകളെ കൈ കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഒന്നാം പ്രതി സ്ഥലത്തു നിന്നു മാറുകയും ചെയ്തു. “ഈ ആളുകൾ ഒരു ലഹള ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്” എന്നു ചായക്കടക്കാരൻ പറയുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് ഏതാനുംപേർ സെമിനാരിയുടെ ഭാഗത്തേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ തങ്ങൾ കുഴിച്ചു മുടിയിരുന്ന കുറുവടികൾ മാന്തി എടുക്കുന്നതും അവർ അവയുടെകൊണ്ട് തെക്കോട്ടു പായുന്നതും കണ്ടു എന്നും മൊഴിയിൽ പറയുന്നു. ഒന്നാം പ്രതി പിറകിൽക്കൂടി വന്ന് പാപ്പിയുടെ തല ലക്ഷ്യമാക്കി ഒരടി കൊടുത്തതിനെ പാപ്പി കൈ കൊണ്ടു തടുക്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നാംപ്രതി വീണ്ടും പാപ്പിയെ അടിച്ചു. രണ്ടാംപ്രതിയും പാപ്പിയെ ഒന്നടിച്ചു. പാപ്പി തെക്കേ ദിക്കിലേക്കു ഓടി. “അവനാണ്, പിടിയെടാ അവനെ” എന്ന് പാപ്പച്ചൻ അട്ടഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. തെക്കോട്ടു ഓടിയ പാപ്പിയുടെമേൽ പ്രതികൾ എല്ലാവരും കൈ വച്ചു. പാപ്പി ജലസമീപം എത്തിയപ്പോൾ പാപ്പച്ചൻ വടിവാളുകൊണ്ട് പാപ്പിയുടെ കാലിന് വെട്ടി. പാപ്പി വെള്ളത്തിൽക്കൂടി തെക്കോട്ട് ഓടി. പ്രതികൾ എല്ലാവരും വടികൾകൊണ്ടു പാപ്പിയെ തല്ലി. മൂന്നാം പ്രതി, പാപ്പിയെ ഉലക്ക കൊണ്ടടിച്ചു. പാപ്പി വെള്ളം ഒഴുകുന്ന ചാലിന്റെ തെക്കുവശത്ത് എത്തിയപ്പോൾ മൂന്നാംപ്രതി പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്ക് ഉലക്കകൊണ്ട് ഒരടി കൂടി കൊടുത്തു. അതോടെ പാപ്പി നിലത്തു വീണു. മറ്റു പ്രതികൾ കുറെ അടികൾ കൊടുത്തശേഷം പലായനം ചെയ്തു. ചിലർ വലത്തോട്ടും മറ്റു ചിലർ തെക്കുവശത്തുള്ള കട്ടപ്പുറത്തു വീട്ടിലേക്കുമാണ് ഓടിപ്പോയത്.

വാദിഭാഗം ഒന്നാം സാക്ഷി മിക്ക പ്രതികളെയും തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. രണ്ടാം സാക്ഷി എല്ലാ പ്രതികളെയും തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടു സാക്ഷികളും സംഭവം കഴിഞ്ഞ് ഭയപ്പെട്ട് വിരണ്ടോടുകയുണ്ടായെങ്കിലും രണ്ടാം സാക്ഷി ആറിന്റെ തെക്കുവശത്തു നിന്നുകൊണ്ട് സംഭവം ശരിക്കു കാണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒന്നാം സാക്ഷി സെമിനാരിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കുറ്റവാളികളായ എല്ലാവരെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിനു സാധിക്കാതെ വന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

മറ്റ് ദൃക്സാക്ഷികൾ വാദിഭാഗം 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11 എന്നീ സാക്ഷികളാകുന്നു. ഇവരിൽ മൂന്നാം സാക്ഷി മറുഭാഗം ചേരുകയും മജിസ്ട്രേറ്റിൽ താൻ മുമ്പ് കൊടുത്ത മൊഴിയെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വാദിഭാഗം ആറാം സാക്ഷി സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ആറു മൈൽ ദൂരമുള്ള കുഴിമറ്റത്തുകാരൻ ഒരു വയസ്സനാണ്. അയാൾ സെമിനാരിയിൽ ചെന്നത് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പന കാനാനായിരുന്നു. അതിനുശേഷം അയാൾ താടിയും, മീശയും, മുഖവും കഴുകുന്നതിനായി ആറു കടവിലേക്ക് ചെന്നു. ആറിന്റെ എതിർവശത്തുള്ള എടാട്ടു വീട്ടിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്ന ഒരു നായരാണ് വാദിഭാഗം ഏഴാം സാക്ഷി. വാദി ഭാഗം 8, 9, 10, 11 എന്നീ സാക്ഷികൾ സെമിനാരിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളാണ്. ഇവരിൽ 8, 9 എന്ന സാക്ഷികൾ മെത്രാന്റെ മേനികാവൽഭടന്മാരിൽ പെട്ടവരും, പത്തും, പതിനൊന്നും സാക്ഷികൾ സെമിനാരിയിലെ കുരിനിക്കാരുമാണ്. മരിച്ച പാപ്പിയുടെ നിലവിലിനേക്ക് ഈ സാക്ഷികൾ എല്ലാവരും സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഓടി എത്തുകയും കടവിലെ കൈപ്പടയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സംഭവം കാണുകയും ചെയ്തു.

ഈ സാക്ഷികൾ സത്യത്തിന്മേൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന മൊഴി, ഒന്നാം പ്രതിയാണ് ആദ്യമായി പാപ്പിയെ കുറുവടികൊണ്ട് അടിച്ചത് എന്നാണ്. അതിനുശേഷം രണ്ടാംപ്രതിയും തന്റെ കുറുവടികൊണ്ട് പാപ്പിയെ തല്ലുകയുണ്ടായി. പാപ്പി തെക്കോട്ടു ഓടുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നും, രണ്ടും പ്രതികൾ അയാളെ അനുധാവനം ചെയ്തു. പൊടുന്നനെ മറ്റു പ്രതികളും പാപ്പിയെ അടിക്കുകയുണ്ടായി. അധികം ആഴമില്ലാത്ത വെള്ളച്ചാലിൽ പാപ്പി എത്തിയപ്പോൾ പാപ്പച്ചൻ അയാളെ കുത്തി. അക്രമികൾ പാപ്പിയുടെ പിന്നാലെ ഓടി. പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്കു മൂന്നാംപ്രതി ഒരടി കൊടുത്തു. ഏഴാംപ്രതി കുറുവടികൊണ്ട് അടിക്കുകയും അതോടെ പാപ്പി നിലത്തുവീഴുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പ്രതികൾ എല്ലാവരുംകൂടി പാപ്പിയെ തല്ലിച്ചുതുച്ഛ. അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും നാനാ ദിക്കുകളിലേക്കും പാഞ്ഞുപോയി. പ്രതികൾ ഉപയോഗിച്ച കുറുവടികൾ കൈയുടെ വലുപ്പം ഉള്ളതായിരുന്നു എന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മാർ ദീവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും, മട്ടയ്ക്കൽ കത്തനാരും ഈ ലഹള നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം സെമിനാരിയിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതാനും സാക്ഷികൾ പറയുന്നത്, പ്രാർത്ഥന നടത്തിയത് വലിയ ശബ്ദത്തിലാണെന്നും തന്നിമിത്തം മണൽപ്പുറത്ത് നടന്ന ലഹള എന്തെന്നു കേൾക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് സന്ധ്യാനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ ലഹളയെപ്പറ്റി അവർ അറിയുന്നുള്ളൂ എന്നുമാണ്.

വാദിഭാഗം 22-ാം സാക്ഷിയായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗത്തു ചേർന്നിരുന്നു എന്നുള്ള ആരോപണം സത്യവിരുദ്ധമാണ്. അദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗത്തായിരുന്നു എന്നാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ അതല്ല കഥ. ആരംഭം മുതൽ തന്നെ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിനു എതിരായി കമ്പികളും, പരാതി ഹർജികളും അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. മെത്രാൻ കക്ഷികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക നിമിത്തം ഈ കേസ് അന്വേഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉദാസീനനായിരുന്നു എന്നും, മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ തന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്നതിനാൽ തനിക്ക് അന്വേഷണം നടത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയതായും ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മൊഴിയിൽ നിന്നും തെളിയുന്നവിധത്തിൽ ധാരാളം വസ്തുതകളുണ്ട്. മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഡി.ഒ. കത്തും മൊഴിയും ഈ അനുമാനത്തിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വാദിഭാഗം 22-ാം സാക്ഷിയായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മെത്രാൻ കക്ഷികളോട് ശത്രുത്വം ഉള്ള ആളായിരുന്നു എന്നും, പ്രസ്തുത കക്ഷിയെ അനുകൂലിച്ച് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും, ഞാൻ വളരെ വ്യക്തമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ സർവ്വീസിൽ നിന്നു പെൻഷൻ പറ്റി പിരിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമക്കേടുകളെപ്പറ്റി കൂടുതലായി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

പ്രതികളുടെ പിന്നീടുള്ള വാദം മരിച്ച പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴിയെ ആസ്പദമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതിൽ പറയുന്നുണ്ട്, കുറ്റവാളികൾ അഞ്ചോ ആറോ പേരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവർ പട്ടാണികളായിരുന്നു എന്നും. പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി എടുക്കുന്ന സമയം അയാൾ തീവ്രമായ വേദന അനുഭവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിശദമായ വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. പാപ്പിയോടു ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മറുപടി പറയാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും അതിനുകാരണം അയാൾക്ക് ഏകാഗ്രഹിതനായിരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും ഒരു ചോദ്യം തന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം

ചോദിച്ചതിനു ശേഷമേ ഉത്തരം ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്നും മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ സത്യത്തിന്മേൽ മൊഴി പറയുന്നുണ്ട്. പാപ്പിയുടെ വിഷമാവസ്ഥ നിമിത്തം പാപ്പിയെ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ മജിസ്ട്രേറ്റ് വിരമിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ പ്രഹരിച്ചത് സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞു അഞ്ചെട്ടനാഴികയ്ക്കു ശേഷമാണെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിനു ബോധ്യമായി. ആ സമയത്തിനു മുമ്പായിട്ടാണ് പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നത് എന്നുള്ളതു തന്നെയാണ് പാപ്പി പറഞ്ഞത് തെറ്റാണെന്നുള്ളതിന് സാക്ഷ്യം. മരിച്ച പാപ്പി, തന്നെ അടിച്ചതു പട്ടാണികളാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മേത്തന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ചോവന്മാരും ആയിട്ടുള്ള തങ്ങളെല്ലാ കുറ്റവാളികൾ എന്നും പ്രതികൾ വാദിക്കുന്നു. ഈ വാദത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പാപ്പിയുടെ ഭാര്യ കൊടുത്ത ഒരു പരാതി ഹർജിയെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു പട്ടാണി കോൺസ്റ്റബിളായ സി. ഡബ്ല്യു. ഒന്നിനെയും പ്രതിവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. മരണമൊഴി വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അഞ്ചാറുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം പട്ടാണികൾ ആയിരുന്നു. പല ആളുകൾ കൂടി അടിച്ചു. കുറെ ആളുകൾ കൂടി ഉണ്ട്. പട്ടാണി കോൺസ്റ്റബിളിനെ കൂടാതെ വേറെ ഏതെങ്കിലും പട്ടാണിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു സൂചനയും പ്രതികൾ നൽകിയിട്ടില്ല. പാപ്പിയുടെ അന്ത്യമൊഴി നിജാവസ്ഥയോടു യോജിക്കുന്നുമില്ല. “കൊല്ലുന്നെ കൊല്ലുന്നെ” എന്നിത്യാദികൾ തൊണ്ട തുറന്ന് കൂകി നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പാപ്പി ഓടിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് തന്റെ പ്രതിയോഗികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവർ ഏതേതു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന് കൃത്യമായോ, ഖണ്ഡിതമായോ ഒരഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്. പാപ്പി കോട്ടയത്ത് അപരിചിതനാണെന്നും, തൻനിമിത്തം ആളുകളെ അവരുടെ തലേൽ കെട്ടുകൊണ്ട് വിവേചിച്ചറിയാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തവനും ആയിരുന്നിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വാദിഭാഗം 9-ാംസാക്ഷി പറയുന്നപ്രകാരം മാവേലിക്കരയും, മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലും മേത്തന്മാരെ പട്ടാണികൾ എന്ന് വിളിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടും, അതുമല്ലായെങ്കിൽ മരിച്ച പാപ്പി തന്റെ പ്രതിയോഗികളിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖന്മാരെപ്പറ്റിയോർത്ത് പറയുന്നതും ആയിരിക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ വിസ്മൃതികൊണ്ടും, ആഘാതം കൊണ്ടും ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രമാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുള്ളതിന് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേസിന്റെ വിധി ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു:-

ആസന്നമരണരാകുന്ന വ്യക്തികൾ നൽകുന്ന മൊഴി വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ പരിശോധിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് അവർ എതിർ വിസ്താരത്തിനു വിധേയരല്ലാത്ത

വരും തൻനിമിത്തം വ്യാജമൊഴി നൽകി എന്നുള്ളതിനുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്നും വിമുക്തരും ആയ അവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും.

ഏ. ആർ. ആക്കം പ്രമാണത്തിലുള്ള (പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴി) വസ്തുതകളെ കേസ്സിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾക്കെതിരായി പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റില്ല എന്ന അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്.

പ്രതികളുടെ അനന്തരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിൽ അൽപം വെളിച്ചം വീശുന്നുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ വാദിഭാഗം 24-ാം സാക്ഷി (കട്ടപ്പുറത്തു തൊമ്മി അക്ക) യുടെ മൊഴി ഏറ്റം വിശ്വസനീയമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. അവർ പറയുന്നു; കൂട്ടം നടന്നതിനു മുമ്പ് പലപ്പോഴും കട്ടപ്പുറത്തു വീട്ടിൽ കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരെ സംഭവത്തിനു ശേഷം, അവിടെ കൂടി വന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല എന്നും വാദിഭാഗം 25-ാം സാക്ഷിയായ മജിസ്ട്രേറ്റ്, മൊഴിയിൽ പറയുന്നത്, പ്രതികൾ ഒളിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നു എന്നാണ്. പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ എന്റെ മുമ്പാകെ തന്ന സ്റ്റേറ്റു മെന്റീൽ അവർ സംഭവത്തിനുശേഷം ഒളിവിൽ പോയി എന്നും അവർ മാർ കുറിലോസിന്റെ ഭൃത്യന്മാരാണെന്നു നടിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും പിന്നീട് അവർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൂടെ ജോലിക്കു ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്; ഏട്ടം, ഒമ്പതും പ്രതികളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അവരും ഒളിവിലായിരുന്നു എന്നും അവരെ ചെങ്ങളത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു വച്ചാണ് അറസ്റ്റു ചെയ്തതെന്നും പാപ്പിയുടെ വധത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രതികൾ ഒളിവിൽപോയി എന്നുമുള്ള വസ്തുത ഈ കേസിൽ പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്.

മേൽ പരിഗണിച്ച തെളിവുകളിൽ നിന്നും ഒരു വസ്തുത വിശദമാകുന്നുണ്ട്. പ്രതികളും മറ്റുള്ളവരും ചേർന്ന് പാപ്പിയുടെ മരണത്തിനു കാരണമാകത്തക്കവണ്ണം ദേഹദണ്ഡം ചെയ്യണമെന്നു ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും അതിനായി നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേരുകയും അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യസഫലീകരണത്തിനുവേണ്ടി സെമിനാരിയുടെ എതിർവശമുള്ള മണപ്പുറത്തുവെച്ച് പാപ്പിയെ ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചെയ്തു എന്ന് വിശദമാകുന്നുണ്ട്. പ്രതികൾ പാപ്പിയെ പ്രഹരിക്കുകയും കുറുവടികൾകൊണ്ടും മൂന്നാം പ്രതി ഒരു ഉലക്കകൊണ്ടും അടിക്കുകയും തൻനിമിത്തം അയാളുടെ മരണത്തിന് ഹേതുവാകുകയും ചെയ്തു. മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുറിവുകൾ ആരാണ് ഏൽപ്പിച്ചതെന്നും ആരുടെ അടിനിമിത്തമാണ് പാപ്പി മരണം പ്രാപിച്ചതെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്ക് ഒരു കുറുവടികൊണ്ട് മൂന്നാം പ്രതിയും അടിച്ചു എന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്കുള്ള മാർകമായ അടിക്കു കാരണക്കാരൻ മൂന്നാം പ്രതിയാണെന്നു ന്യായമായി ഊഹിക്കത്തക്കവണ്ണം തെളിവുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ഒരുവനു തീർച്ചയായി സമർത്ഥിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

ചായക്കടയുടെ സമീപത്തുവെച്ച് പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്ക് ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ അടിച്ചാണ് ഈ ആക്രമണം ആരംഭിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാപ്പി തെക്കോട്ട് ഓടി. പ്രതികളും മറ്റുള്ളവരും കുറു വടികളുമേന്തി പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ചായക്കടയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു ചാടി. തത്സമയം പാപ്പി ഏതാണെന്നുള്ളതിനു അറിവിനുവേണ്ടി പാപ്പച്ചൻ, പാപ്പിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ പിടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തെക്കുവശത്തുള്ള സെമിനാരിയിലേക്ക് പാപ്പി പാഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരുംകൂടി അയാളുടെമേൽ ചാടിവീണു. ആറ്റിന്റെ സമീപത്തു പാപ്പി ചെന്നപ്പോൾ വലത്തുകാലിൽ പാപ്പച്ചൻ ഒരു കുത്തു നടത്തി. പാപ്പി വെള്ളത്തിൽ കൂടി നീന്തി. എല്ലാ പ്രതികളും കുറുവടികളുമായി പാപ്പിയെ അനുധാവനം ചെയ്തു. മൂന്നാം പ്രതി (അസ്സൻ) ഒരു ഉലക്കകൊണ്ടു പാപ്പിയെ അടിച്ചു. അതിനോടെ പാപ്പി നിലംപരിശായി വീണു. ഏഴാം പ്രതിയും ഒരു കുറുവടികൊണ്ടു പാപ്പിയെ അടിച്ചു. മറ്റു പ്രതികൾ തെരുതെരെ പാപ്പിയെ തല്ലിയശേഷം ഓടിക്കളഞ്ഞു. ചിലർ വടക്കോട്ടും മറ്റു ചിലർ തെക്കുവശമുള്ള കട്ടപ്പുറത്തു വീട്ടിലേക്കുമാണ് പലായനം ചെയ്തത്. പാപ്പി തന്റെ വലതുകൈ തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് തലയെ ഉന്നംവച്ചുകൊണ്ടുള്ള അടിയെ തടയുകയുണ്ടായി.

ഇനിയും പ്രതികളുടെ തെളിവിനെ ഞാൻ പരിശോധിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നു. പത്തും പതിനൊന്നും പ്രതികൾ ഒഴികെ എല്ലാവരും പറയുന്നത് അവർ സെമിനാരിയിലോ സെമിനാരി വളപ്പിലോ മീനം 10 മുതൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ്. ഈ വസ്തുതയെ ദുർസാക്ഷികളും മാർ ദീവനാസ്യോസും ഫാ. ഗീവറുഗീസും (എം. എ. അച്ചൻ) മട്ടയ്ക്കൽ അച്ചനും ശെമ്മാശന്മാരും മറ്റു ചില സാക്ഷികളും നിരാകരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയെ ഞാൻ മുഴുവനായും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാപ്പിയെ തല്ലിക്കൊന്ന സംഭവം നടന്നത് സെമിനാരിയുടെ വടക്കുവശത്തുള്ള മണൽത്തിട്ടയിൽ വച്ചല്ല പ്രത്യുത സെമിനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു വച്ചാണെന്നും പ്രതിഭാഗം വാദിക്കുന്നു. അതിനു പുറമെ പാപ്പിയെ അപായകരമാവണം പരക്കുകൾ ഏൽപ്പിച്ചത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കുന്നതുപോലെ വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിയ്ക്കല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് രാത്രി 8 മണിക്കോ 9 മണിക്കോ ആണെന്നും ഒരു വാദമുണ്ട്. സംഭവം നടന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പടിഞ്ഞാറേ മണപ്പുറത്തുവെച്ചാണെങ്കിൽ പോലും അതിനെ വടക്കുവശത്താക്കുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂഷൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യകാരണവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. പടിഞ്ഞാറുവശത്തുനിന്ന് കൊലപാതകം വടക്കുവശത്തു നടന്നതുപോലെ തന്നെ പരമദാരുണമായ കുറ്റമത്രെ. മാത്രമല്ല സംഭവം നടന്നതിന്റെ പിറ്റേ

ദിവസമോ അല്ലെങ്കിൽ (19-8-87) കൃത്യസ്ഥലം സന്ദർശിച്ച വാദിഭാഗം 22-ാം സാക്ഷിയായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ സത്യത്തിന്മേൽ മൊഴി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. പാപ്പിയെ അടിച്ചുവീഴ്ത്തിയ സ്ഥലം രക്തം പുറങ്ങതായി കാണപ്പെട്ടു എന്ന് 30-8-87-ൽ തയ്യാറാക്കിയ എ. ജെ. അക്കം പോലീസ് പ്ലാനിൽ ഈ വസ്തുത പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ തെളിവ് പ്രതികളുടെ വാദം തെറ്റാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണ്.

സംഭവം രാത്രി 8 മണിക്കോ 9 മണിക്കോ ആണ് നടന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന വാദം പരിശോധിക്കാം. പാപ്പിയുടെ മരണമൊഴിയാണ് ഈ വാദത്തിന് ഉപോൽബലകം. സന്ധ്യയ്ക്കുശേഷം അഞ്ചെട്ടു നാഴിക കഴിഞ്ഞാണ് തന്നെ തല്ലിയത് എന്ന് പാപ്പി പറയുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന എഴുതി എടുത്ത മജിസ്ട്രേറ്റിന് അപ്പോൾ തന്നെ ബോധ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി പാപ്പിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയെന്ന്. മജിസ്ട്രേറ്റ് സത്യത്തിന്മേൽ മൊഴി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്നത് രാത്രി 8 മണിക്കും 9 മണിക്കും ഇടയ്ക്കാണെന്നും താൻ തൽക്ഷണം ആശുപത്രിയിൽ എത്തി എന്നും അയാളെ കണ്ടു എന്നും. വാദിഭാഗം 21-ാം സാക്ഷിയായ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ സത്യംചെയ്ത് മൊഴി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാപ്പി പറയുന്നപ്രകാരം കൃത്യം നടന്നത് രാത്രി 8 മണിക്കും 9 മണിക്കും ഇടയ്ക്കാണെങ്കിൽ ഒരു കട്ടിൽ തയ്യാറാക്കി അയാളെ ആദ്യം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കും അവിടെനിന്നും ആശുപത്രിയിലേക്കും 8 മണിക്കും 9 മണിക്കും മദ്ധ്യേ കൊണ്ടുചെന്നു എന്നുള്ളത് പഴയസെമിനാരിയും കോട്ടയം ജില്ലാ ആശുപത്രിയും തമ്മിൽ ഒന്നര മൈലിൽ കൂടുതൽ ദൂരമുള്ള സ്ഥിതിക്ക് സാധാരണഗതിയിൽ അസാധ്യമാണ്.

മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ ഒരു കാര്യംകൂടി സത്യത്തിന്മേൽ മൊഴി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. പാപ്പിയെ കണ്ടശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ ശിപായിയെക്കൊണ്ട് തന്റെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന താക്കോൽ വരുത്തി ആഫീസ് മുറി തുറപ്പിച്ച് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു കത്ത് അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത കത്ത് രാത്രി ഒമ്പതര മണിക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റിനു കിട്ടി. ഈ വസ്തുതയും പ്രതികളുടെ വാദത്തെ ശിഥിലമാക്കുന്നു. പാപ്പിയുടെ മുറിവുകൾ വച്ചുകെട്ടുന്നതിന് ഒരു മണിക്കൂർ നേരം വേണ്ടിവന്നു. അതിനുശേഷം പാപ്പിയെ ശസ്ത്രക്രിയാ മുറിയിൽനിന്നു നടക്കുള്ള ഹാളിലേക്ക് മാറ്റുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ച് രാത്രി 10 മണിക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റ് പാപ്പിയുടെ മൊഴി വാങ്ങുകയുണ്ടായി. ഇതും പാപ്പിയെ കൈയേറ്റം ചെയ്തത് രാത്രി 8 മണിക്കും 9 മണിക്കും ഇടയിലാണെന്നുള്ള പ്രതികളുടെ വാദത്തിന്റെ കള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടാതെ വാദിഭാഗം 28-ാം സാക്ഷി വിധവയായ തൊമ്മി അക്കയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും 9 വയ

സ്തുള്ള ബാലികയായ അക്കയും മറ്റു സാക്ഷികളും സംഭവം സന്ധ്യയായ കഞ്ഞിനു മുമ്പാണെന്ന് സത്യം ചെയ്തു മൊഴി പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ ഖണ്ഡിതമായ പ്രസ്താവനകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തെരുവു സാക്ഷികളും പൂർവാപരവിരുദ്ധമായി മൊഴിനൽകിയവരുമായ പ്രതിഭാഗം 2, 4, 5 എന്നീ സാക്ഷികളെ വിശ്വസിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല.

മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുറിയിൽവെച്ചുള്ള പാപ്പച്ചന്റെയും കട്ടപ്പുറത്തു തോമസിന്റെയും കുടിയാലോചന, കുമാരകത്തു നിന്നുമുള്ള വളളം വന്നതും സംശയജനകമായ സാഹചര്യത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കുമാരകത്തേക്കുള്ള നിർഗ്ഗമനവും പൊതുവായ ഒരു പ്രവർത്തനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. കട്ടപ്പുറത്തു ഭവനത്തിൽ വൈകുന്നേരം നാലു മണിക്ക് കുറുവടി ഏന്തിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രതികളുടെ കൂട്ടുകൂടലും, പാപ്പിക്ക് ചായക്കടയിൽ നിന്നു ചായ കൊടുത്തുപോകരുതെന്നുള്ള ഒന്നു മുതൽ മൂന്നു വരെ പ്രതികളുടെ ശാസനയും ഒരു ലഹളയ്ക്കുള്ള ആരംഭമാണെന്ന ചായക്കട ഉടമയുടെ മുന്നറിയിപ്പും ഒരു ലഹള ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നാദിയായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഒന്നു മുതൽ മൂന്നുവരെ പ്രതികൾ തങ്ങളുടെ കുറുവടികൾ മണലിൽ കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതും, ഒന്നാംപ്രതി പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ഒരാളെ ആംഗ്യം കാട്ടിയതും, സംഭവരംഗത്തേക്കുള്ള പാപ്പച്ചന്റെയും, മറ്റു പ്രതികളുടെയും, അന്യന്മാരുടെയും പൊടുന്നനവെയുള്ള പ്രവേശനവും മേൽപ്പറഞ്ഞ നിഗമനത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ സഹായിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളാണ്. “ഇതാകുന്നു ആളെ, പിടിയവനെ” എന്നുള്ള പാപ്പച്ചന്റെ കൂക്കിവിളിയും പാപ്പിയെ പ്രഹരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തെ വെളിവാക്കുന്നു. ആക്രമണം നടത്തിയവർ എല്ലാവർക്കും പാപ്പിയെ കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പാപ്പിയെ മാർകമായ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കഠിനമായ പ്രഹരം നടത്തണമെന്ന് എല്ലാ അക്രമികൾക്കും ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവർ മണൽത്തിട്ടയിലേക്ക് പോയത് പൊതുവായ തങ്ങളുടെ അഭീഷ്ടം സാധിതപ്രായമാക്കുന്നതിനായിരുന്നു എന്നുള്ളതും എന്റെ മനസ്സിൽ വ്യക്തമായി ഉദിച്ചുവരുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ പൊതു ഉദ്ദേശ്യ സാധ്യത്തിനാണ് ഒന്നും രണ്ടും പ്രതികൾ പാപ്പിയെ പ്രഹരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതും തുടർന്ന് മറ്റു പ്രതികളും അന്യന്മാരും പാപ്പിയെ മർദ്ദിച്ചതും എന്നുള്ളതും വ്യക്തമാണ്. പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്കുള്ള പ്രഹരം നിമിത്തം പിറ്റെദിവസം പാപ്പി മരിക്കുകയുണ്ടായി. ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പാപ്പിയെ ഒരു പേപ്പട്ടിയെപ്പോലെ തല്ലിച്ചതയ്ക്കയാണ് ചെയ്തത്.

ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്റെ അഭിപ്രായം പാപ്പിയെ അതിദാരുണമായവിധം മർദ്ദിച്ച പ്രതികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം അയാളെ വകവരുത്തണമെ

നുള്ളതായിരുന്നു എന്നാണ്. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ 104-ഉം 301-ഉം അനുചരങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രതികൾ ഓരോരുത്തരെയും ജീവപര്യന്തം തടവിനു ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അക്രമാസക്തമായ ലഹളയുണ്ടാക്കിയതിനു പ്രതികൾക്ക് ഞാൻ പ്രത്യേകമായി വേറെ ശിക്ഷ നൽകുന്നില്ല.

പ്രസ്തുത ജഡ്ജ്മെന്റ് കോട്ടയം സെഷൻസ് കോടതിയിൽ ജഡ്ജിയായിരുന്ന കെ. ശങ്കരപ്പിള്ള അവർകൾ കൊല്ലവർഷം 1088-ാമാണ്ട് കന്നി മാസം 26-ാം തീയതി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പ്രതികൾ

1. കമാലുദീൻ 2. ഓതിക്കൻ മകൻ കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് 3. ചിറയിൽ അസ്സൻ 4. പള്ളിവാതുക്കൽ കുഞ്ഞിക്കോ 5. കളത്തിൽ കുമാരി, 6. പാലപ്പറമ്പിൽ കുഞ്ഞീസ്മാൻ, 7. തൈപ്പറമ്പിൽ മത്തന്നെന്ന കുഞ്ചി, 8. തൈപ്പറമ്പിൽ കുരുവിള, 9. കളത്തിൽ ഉത്തൻ, 10. സെമിനാരിപ്പറമ്പിൽ കൊച്ചു കുട്ടൻ, 11. നാട്ടകം ചെറിയാൻ. പിടികിട്ടാത്തവർ വേറേ ആറു പേർ.

ടി പതിനേഴു പ്രതികളെ ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നിന്നു സെഷൻസു കോടതിയിലേക്കു കമിറ്റു ചെയ്തു. കോട്ടയം സെഷൻസ് കോർട്ടിൽ 1087-ൽ സെഷൻ കേസു നമ്പർ 29 ആയി കൊലക്കേസ് വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. സർക്കാരായിരുന്നു വാദി. സെഷൻസ് ജഡ്ജി കെ. ശങ്കരപ്പിള്ള സർവ്വീസിൽ നിന്നും പെൻഷൻ പറ്റിയശേഷം ഇരുപത്തിനാലായിരം കായലിൽ ആയിരപ്പറ നിലവും എഫ്. ബ്ലോക്കു കായലിൽ (ഉദ്ദേശം ആറായിരപ്പറ) പകുതിയോളവും കുത്തിയെടുത്ത് കൃഷിയിലുള്ള തന്റെ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പഴുക്കാനിലത്തിനു സമീപമുള്ള ഈ കായൽ നിലത്തിന് ഇന്നും “ജഡ്ജി ആറായിരം” എന്നാണ് കർഷകർ വിളിച്ചു വരുന്നത്.

വാദി ഭാഗത്തേക്ക് സർക്കാർ വക്കീൽ കോഴിമണ്ണിൽ തോമസ് വർഗീസ് അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനായി അന്ന് കോട്ടയം ബാറിൽ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും പിന്നീട് തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയായിരുന്നതുമായ സാഹിത്യ പഞ്ചാനനൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും 1 മുതൽ 6 വരെ പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി വക്കീൽ എൽ. കെ. രാമസ്വാമി അയ്യരും, ഈ സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ (ഇദ്ദേഹം, പിന്നീട് തിരുവനന്തപുരം ലോ കോളജിൽ പ്രിൻസിപ്പളായി റിട്ടയർ ചെയ്തു) 7 മുതൽ 11 വരെ പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി കൈതയിൽ കെ. ജെ. കുര്യനും (കുഞ്ഞൻ ബാവാ വക്കീൽ എന്നു വിളിച്ചുവന്നു) ഹാജരാകുകയുണ്ടായി. ആ കേസിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗീസ് (പിന്നീട് മാർ ഈവാ

നിയോസ് - ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ) എന്നിവർ ഉൾപ്പെടെ 30 പേരെ സാക്ഷികളായി വിസ്തരിച്ചു.

VII

ആനപ്പാപ്പി ആശാൻ സ്മാരകം

ജേക്കബ് തോമസ്, നടുവിലേക്കര, ആർപ്പുക്കര

“ആനപ്പാപ്പി” എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ തിരുവല്ലാ പ്രദേശത്ത് പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന, പെരിങ്ങര കരയിൽ ആറ്റുപുറത്ത് പാപ്പി ആശാൻ (വർക്കി വറുഗീസ്) 1087 മീനം 18-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി മണപ്പുറത്തു വെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ ഇന്നേയോളം ആ കഥ എഴുതിയും പറഞ്ഞും ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തൽസംബന്ധമായ കേസ് ബുക്കിലെ വിവരങ്ങൾ മാത്രം ആ സംഭവത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം തരുന്നുമില്ല. നസ്രാണി വ്യാസൻ ഇസ്തഡ്. എം. പാറേട്ട് ആ കഥ നസ്രാണി 4-ാം വാല്യത്തിൽ ഹൃദയസ്पर्ശകമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ ആരാധ്യപുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളായ മഹാനായ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ സഹോദരപുത്രൻ കെ. ഇ. മാമ്മൻ ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ എഴുതിയിരുന്നു “എന്റെ അപ്പച്ചനാണ് ആനപ്പാപ്പിച്ചേട്ടനെ” കോട്ടയത്തേയ്ക്കയച്ചത് എന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ കെ. ഇ. ചെറിയാനും ഈ ലേഖകനോട് ആ വിവരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ആനപ്പാപ്പി പുരാണം” ഒ. എം. മാത്യു ആദ്യം എഴുതിയത് പൂർണ്ണമല്ല എന്ന് മാമ്മനേയും മാത്യുവിനേയും കത്തു മൂലം അറിയിച്ചു. ഈ കേസിൽ സാക്ഷിയായി വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട 9 വയസ്സുള്ള അക്കയും ഈ ലേഖകനും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ പുത്രീസന്താനങ്ങളാണ്. അക്കയുടെ മാതാമഹൻ വാകത്താനത്ത് കാട്ടിൽ ഓണാട്ട് കുര്യൻ പുന്നൂസ് പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷിച്ചു അക്കയെ കമ്മീഷൻ വച്ച് വിസ്തരിച്ചതായിട്ട് അറിയാം. ഈ അക്കയുടെ മൊഴി കേസിലെ ന്യായാധിപൻ ഏറ്റവുമധികം വിലമതിച്ചു എന്നത് ഈ ലേഖകനും അൽപം അഭിമാനം തരുന്നുണ്ട്. എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ എന്റെ മാതാവ് ആ കൊലപാതകക്കഥ സങ്കടത്തോടെ പലവട്ടം വിവരിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സഭാഭാസുരൻ മൊഴി കൊടുത്തപ്പോൾ കരഞ്ഞ വിവരവും എല്ലാം അതിൽപ്പെടുന്നതായി ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. പാപ്പി ആശാനെ അത്ര പെട്ടെന്ന് വീഴ്ത്തുവാൻ പറ്റില്ലാ എന്ന് എതിരാളികൾക്ക് പൂർണ്ണ ബോധ്യമായിരുന്നു. ആശാൻ വൈകുന്നേരം ദേഹത്ത് എണ്ണയുംതേച്ച് കുളിക്കാൻ ആറ്റിലേയ്ക്കു വരും. കുഞ്ഞാമ്മിയുടെ കടയിൽ നിന്ന് പൂട്ടും പഴവും ചായയും കഴിക്കും. സംഭവദിവസവും അങ്ങനെ വന്നപ്പോഴാണ് പല ദിവസത്തെ ആലോചനയുടെ ഫലമായി എതിരാളികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തതും ഭീരുത്വം നിറഞ്ഞതും ചതിവിന്റേതും ആയ നിനച്ചിരിക്കാത്ത നേരത്തുള്ളതുമായ ആക്രമണമുണ്ടായത്. ആശാൻ ഭീരുവല്ലായിരുന്നുവെന്ന് തത്സമയം നിരായുധനാ

യിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലകൊണ്ട് അറിയാം. അദ്ദേഹം ഒരു മുച്ചാണ് വടിയോ പിച്ചാത്തിയോ കാട്ടി ആരെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായും തന്റെ കോട്ടയം സെമിനാരി കാവൽക്കഥകളിൽ ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. ശക്തമായ ഭാഷയിൽ എതിരാളികളെ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അത്ര തന്നെ.

പൊടുന്നനേയുള്ള ആക്രമണത്തിൽ തോർത്തുമുണ്ട് ക്ഷണത്തിൽ പിരിച്ച് പുറകോട്ട് ചുവടുവച്ച് തന്റെ നേരേവന്ന അടികളെ അൽപസമയം തടുത്തു നിന്നു. തോർത്ത് ഇഞ്ചനാരായി മാറി. ഇതിനകം കൂട്ടാളികൾ ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടു. പതിയിരുന്ന അക്രമികൾ പല വശത്തുനിന്നും കുറുവടി, ഉലക്ക, വടിവാൾ ഇവയുമായി തന്റെനേരെ അടുത്തു. അപ്പോഴും വെറുംകൈ കൊണ്ട് അടികൾ തട്ടി താൻ ചുവടുവച്ച് സെമിനാരിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി. ബലിഷ്ഠമായ ആ കൈകൾ തളർന്നു. താൻ ഒരു തെങ്ങിൻകുറ്റിയിൽ തട്ടി വീണു. അപ്പോൾ തന്റെ വലതുകാലിന്റെ കുതിയിൽ വടിവാൾ പ്രയോഗം നടന്നു. അതിനുശേഷമാണ് ജീവരക്ഷയ്ക്കായുള്ള ഓട്ടവും “കൊല്ലുന്നേ” എന്ന അട്ടഹാസവും. നീതിമാനായ ജഡ്ജിയും വേദന സ്പർശിക്കുന്നവിധം “പേപ്പട്ടിയെ കൊല്ലുംവിധം” എന്നു വിധിയിൽ എഴുതിയ ആ ക്രൂരമായ തലയ്ക്കടികളും നടന്നത്. വീരസിംഹം സഭാഭാസുരൻ അറുനക്ഷടത്താൽ പതിനേഴിൽപ്പരം മല്ലന്മാർ കൂടി ചതിവിൽ അറുകൊല ചെയ്ത ആ നസ്രാണി അഭിമന്യുവിനെ കാണുവാൻ മുറി വിട്ടിറങ്ങിയില്ല. “എന്റെ വാല്യക്കാരനെ കൊന്നു” എന്ന് ഇടറിയ കണ്ഠത്തിൽ നിന്ന് പതറിവീണ മൊഴികളും നിറഞ്ഞൊഴുകിയ മിഴികളും ആ ഭൂതവധം തന്നെ എത്ര വേദനിച്ചിട്ടു എന്നു നാം ഇന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആ കേസ് വിസ്താരരേഖ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. “കൂർ ബ്രാനയിലെ കർമ്മം ഡ്രാമാ കളിച്ചു കാണിപ്പാനല്ല, മൊഴി നൽകുവാനാണ് വന്നത്. എനിക്കിപ്പോൾ മനസ്സില്ല” എന്നീവിധം തുറന്നടിച്ചു മൊഴി പറഞ്ഞ വീരസിംഹം ആനപ്പാപ്പിക്കേസിൽ ന്യായാധിപനെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ മുതലക്കണ്ണിർ പൊഴിച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കുവാനാവില്ല. ആ യുഗപ്രഭാവനിൽ അങ്ങനെ ഒരു സന്ദേഹം ശത്രുക്കൾക്കും ഉണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നുമില്ല.

ഈ പുരാണ പാരായണംകൊണ്ട് നാം ക്രിസ്തീയവർമ്മം, ലൗകികവർമ്മം എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്ത് പ്രയോജനം? ഇന്ന് നാം പുണ്യാത്മാവായി പുകഴ്ത്തുന്ന സഭാഭാസുരന്റെ ജീവരക്ഷയ്ക്കും സെമിനാരിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനുമായി വന്നവരുടെ നായകനായി നിൽക്കവെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചത് പാപ്പി ആശാൻ മാത്രമാണ്. സഭാഭാസുരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് പാപ്പി ആശാൻ വിസ്മയതനാകുക എന്നത് വൈരുദ്ധ്യമാണ്.

ആശാനെ നാം സ്മരിക്കുക തന്നെ വേണം. അപ്പോഴാണ് സഭാഭാസുരന്റെ ആത്മാവ് സന്തോഷിക്കുന്നത്. അതിനു ചില എളിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

1. പാപ്പി ആശാനെ എവിടെ അടക്കി എന്ന് അറിയണം. ഇന്നത് കോട്ടയം പ്രദേശത്ത് അറിയാവുന്ന പ്രധാന വ്യക്തി അന്ന് (1087-ൽ) 25 വയസ്സോളം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പാറേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനാണ് (അഭിവന്ദ്യ പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി). ആ കുഴിമാടത്തിൽ ശരിയായ കബർ കെട്ടിച്ച് ചരമവിവരം അടങ്ങിയ ശിലാഫലകം സ്ഥാപിക്കുക. ഇന്ന് ആന്ധ്രയിലെ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനനിരതനായ അഭിവന്ദ്യ നിരണം മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കണം. കാരണം പാപ്പി ആശാൻ നിരണം ഇടവകയ്ക്കും നസ്രാണി ജനതയ്ക്കും ആന്ധ്രാക്കാരേക്കാൾ വിലപ്പെട്ട സഹദാ എന്നതു തന്നെ. അദ്ദേഹം മീനം 18-ന് അടിയേറ്റ് 19-ന് മരിച്ചു. ശവസംസ്കാരം 20-ാം തീയതി നടന്നു കാണും. യുക്തമായ ദിവസം ആ പള്ളിക്കാർ ഓർമ്മ നടത്തണം.

2. പഴയസെമിനാരിയിൽ മീനം 18-ാം തീയതി എല്ലാ സഭാഭാസുരദിനങ്ങളിലും ഓർമ്മ കുർബാനയും ധൂപപ്രാർത്ഥനയും നടത്തണം.

3. സഭാഭാസുര മുന്നീന്ദ്രന്റെ കബറിടത്തിന്റെ തെക്കെ മുറ്റത്ത് “എന്റെ വാല്യക്കാരൻ” എന്ന് ആ പൊന്നുതിരുമേനി കൽപിച്ച പാപ്പി ആശാൻ ഒരു സ്മാരകശില സ്ഥാപിക്കണം.

4. നമ്മുടെ സെമിനാരി, സണ്ടേസ്കൂൾ പരീക്ഷാവിജയികൾക്ക് “ആനപ്പാപ്പി ആശാൻ” സമ്മാനം ഏർപ്പെടുത്തുക. ഇത്രയുമായാൽ ആ സാധുവിനോട് നാം ക്രിസ്തീയമായും ലൗകികമായും ധർമ്മം നിറവേറ്റി എന്ന് അൽപമെങ്കിലും സമാധാനപ്പെടാം. ഇക്കഴിഞ്ഞ സഭാഭാസുരദിനത്തിൽ ഈ ലേഖകൻ ആ കുർബാനയ്ക്ക് അപേക്ഷിച്ചു നടത്തിച്ചു. എല്ലാ മീനം 18-ലും സഭാഭാസുര സ്മരണദിനങ്ങളിലും അത് സ്ഥിരമായി നടത്തുവാൻ കുർബ്ബാന രജിസ്റ്ററിൽ ചേർക്കുവാൻ പഴയസെമിനാരിയിൽ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

(1979 മാർച്ച് 29-ലെ ചർച്ച് വീക്കിലിയിൽ എഴുതിയത്)

(വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ചരമ കനകജൂബിലിയാഘോഷം സംബന്ധിച്ച ആലോചനായോഗം സെമിനാരിയുടെ പ്രധാന കവാടത്തിനു “ആനപ്പാപ്പി ഗേറ്റ്” എന്നു നാമകരണം ചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ജേക്കബ് തോമസാണ് ഈ നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നത്. യോഗത്തിൽ അന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു.)

VIII

സ്ഥാനം കോട്ടയത്തു വേണം

എ. കെ. ജോസഫ്

(സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം)

മലങ്കരസഭയുടെ തറവാടായ പഴയസെമിനാരിയുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെയും സംരക്ഷണത്തിനായി നിലകൊണ്ട് രക്തസാക്ഷിത്വ മരണം വരിച്ച ആനപ്പാപ്പി എന്നു വിളിക്കുന്ന തിരുവല്ല പെരിങ്ങര ആറ്റുപുറത്ത് വർക്കി വർഗീസിന് പഴയസെമിനാരി വളപ്പിൽ ഉചിതമായ സ്ഥാനം നിർമ്മിക്കണം.

പഴയസെമിനാരി പരിസരത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന സംഘർഷഭരിതമായ സമയങ്ങളിൽ പുതുപ്പള്ളി, വാകത്താനം, കുരിച്ചി, മല്ലപ്പള്ളി, ചെങ്ങന്നൂർ, ആനിക്കാട്, മാവേലിക്കര, നിരണം, തിരുവല്ല തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സന്നദ്ധ ഭടന്മാർ സെമിനാരിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സെമിനാരിയിൽ വന്ന് താമസിച്ചിരുന്നവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയവരിൽ പ്രമുഖർ ആനപ്പാപ്പി എന്ന വർക്കി വർഗീസ്, തിരുവാങ്കാവൻ കൊച്ചുണ്ണി, കാരായ്മ കൊച്ചിട്ടി എന്നിവരായിരുന്നു.

അതിശക്തന്മാരും മല്ലന്മാരും ആയിരുന്ന ഇവരിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖൻ ആനപ്പാപ്പി ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഗതാഗതമാർഗ്ഗം വഞ്ചിയാത്ര ആയിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ പുറകിൽ മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് വഞ്ചി അടുപ്പിക്കുന്നതിനും കയറ്റ് ഇറക്ക് നടത്തുന്നതിനും പ്രത്യേകം കടവ് ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ആറ്റിൽ കൂടി വരുന്ന അക്രമികളെ നേരിടുന്നതിനായി മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് സഭാസന്നേഹികളായവർ ക്യാമ്പ് ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

സെമിനാരി സംരക്ഷണത്തോടൊപ്പം ആനപ്പാപ്പിക്ക് പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ അംഗരക്ഷകന്റെ ചുമതല കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആനപ്പാപ്പി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുന്നതിന് സാധിക്കില്ലായെന്ന് ശത്രുപക്ഷത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. ഈ ബോധ്യത്തിൽ നിന്നാണ് ആനപ്പാപ്പിയെ വധിക്കുക എന്ന തീരുമാനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നത്.

1087-ാമാണ്ട് മീനമാസം 18-ാം തീയതിയാണ് പഴയസെമിനാരി വളപ്പിൽ മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്തു വച്ച് ആനപ്പാപ്പി എന്ന സഭാസന്നേഹിയെ അക്രമികൾ വധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. വൈകുന്നേരം 6 മണി

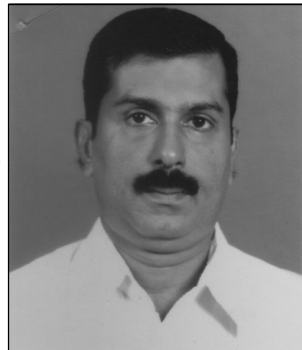
യോടു കൂടി സെമിനാരിയിൽ പ്രാർത്ഥന നടക്കുന്ന സമയം എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ചാപ്പലിൽ നിൽക്കുന്നു. മീനച്ചിലാറ്റിലൂടെ വരാൻ സാധ്യതയുള്ള ശത്രുക്കളെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഏകനായി നിന്ന ആനപ്പാപ്പിയെ ഒരു സംഘം വടി, ഉലക്ക, വടിവാൾ മുതലായ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അടിച്ചും ഇടിച്ചും കുത്തിയും വീഴ്ത്തി. ഒറ്റയ്ക്കോ ചെറിയ കൂട്ടം ആളുകൾക്കോ കീഴടക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള ആരോ ഗ്യവാനായിരുന്നു ആനപ്പാപ്പി. അതുകൊണ്ടാണ് 18 ഓളം ആളുകൾ ചേർന്ന് ആക്രമിച്ചത്. ആദ്യം ശക്തമായി എതിർത്ത് നിൽക്കുകയും പിന്നീട് ഓടിരക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ആനപ്പാപ്പിയുടെ കുതികാലിൽ വടിവാൾ കൊണ്ട് കുത്തി വീഴ്ത്തിയതിന് ശേഷം വെട്ടി കൊല്ലുകയായിരുന്നു.

‘കോട്ടയം കൊലക്കേസ്’ എന്നറിയപ്പെട്ട ഈ കേസിൽ പതിനേഴ് പ്രതികളെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. 11 പേരെ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നിന്ന് സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു. ഇവർക്ക് എല്ലാം 1088 കന്നി മാസം 26-ാം തീയതി ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ച ഇവരിൽ മൂന്നും രണ്ടും പ്രതികളുടെ ശിക്ഷ കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചു.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ക്വട്ടേഷൻ സംഘം എന്നു വിളിക്കാവുന്ന ഇത്തരം അക്രമി സംഘത്തെ കൊണ്ട് ഈ കിരാതകൃത്യം ചെയ്യിച്ചവർ ആരെന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം കാലം തെളിയിച്ചു.

ഈ കൊലപാതകത്തിലെ പ്രതികൾക്കൊന്നും വ്യക്തിപരമായി ആനപ്പാപ്പിയോട് വിരോധം ഇല്ലായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ അംഗരക്ഷകൻ അല്ലെങ്കിൽ പ. സഭയുടെ ആസ്ഥാനം കാക്കുന്ന വൻ എന്ന കുറ്റമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്തെ മണ്ണിൽ പഴയസെമിനാരിയുടെ സ്ഥലത്ത് തന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞ് മരിച്ച ആനപ്പാപ്പി സഭയുടെ ധീരരക്തസാക്ഷിയാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ആസ്ഥാനമായ പഴയ സെമിനാരിയെയും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായേയും സംരക്ഷിക്കുവാൻ ജീവൻ ത്യജിച്ച ആനപ്പാപ്പിയെന്ന വർക്കി വർഗീസിനെ സ്മരിക്കുന്ന ഒരു ഫലകമെങ്കിലും സെമിനാരി വളപ്പിലോ അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന പുത്തൻപള്ളിയുടെ സെമിത്തേരിയിലോ സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് സഭയുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ചുമതലയാണ്.

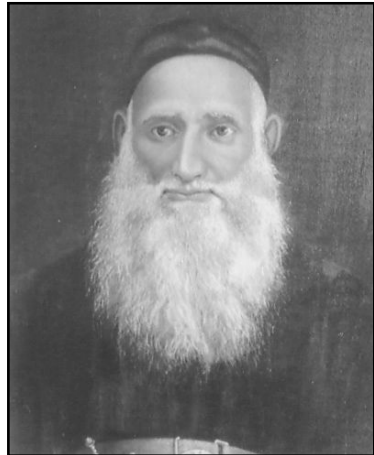

സഭാഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്

സി. ജെ. കുര്യൻ

കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ

മൂന്നാം ഭാഗം

ബാക്കിപത്രം

ബാക്കിപത്രം

ഹീനവും മൃഗീയവുമായ “ആനപ്പാപ്പിക്കുരുതി” നടന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നൂറിൽപരം വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മീനച്ചിലാറിന്റെ മണൽപ്പുറത്ത് പാപ്പിയുടെ ചുടൂരക്കത്ത് വീണ് ചുവന്ന മണൽത്തരികൾ പുഴയിലെ കുത്തിയൊഴുക്കിൽ അറബിക്കടലിലെ അഗാധതയിൽ ഇതിനകം വിലയം പ്രാപിച്ചിരിക്കും. ആ മണൽത്തരികൾക്ക് വർഷമേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും അന്നത്തെ നടക്കുന്ന ഓർമ്മ വിട്ടുമാറിയിരിക്കയില്ല. അറബിക്കടലിന്റെ നീലിമയിൽ വല്ലപ്പോഴും ആ മണൽത്തരികൾ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോട് ചെയ്ത ആ കൊടുംക്രൂരതയെപ്പറ്റി തന്നെയല്ലേ മൗനഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാൻ? കൽപാന്തകാലത്തോളം അവ ആ കദനകഥ പറഞ്ഞെന്നിരിക്കും.

കാലപുരുഷൻ ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകൾ മറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും, അധികാരഭ്രമത്തിന്റെയും പ്രതികാരത്തിന്റെയും ചതിയുടെയും കറപൂരണ്ട വരമൊഴികളിൽ ആ നയനങ്ങൾ ചെന്നു മുട്ടും. ഭാസുരമായ വർണ്ണപ്രപഞ്ചത്തിൽ കരി കലക്കിയതിനു ദുക്സാക്ഷിയാവേണ്ടി വന്ന ഒരു തപസ്വിയുടെ തേങ്ങൽ ആ താളുകളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നു കേൾക്കുന്നില്ലേ? ആ ദശാസന്ധിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ വിധാതാവ് കൽപിച്ചു നിയോഗിച്ച മണ്മയന്മാരെ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം. അവരുടെ ഈ ലോകനിവാസത്തിലെ ശേഷിച്ച നാളുകൾ എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് നമുക്കൊന്നു വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ

മലങ്കരസഭയിൽ തീരാനാശം വിതച്ച കഥാപാത്രങ്ങളിൽ പ്രമുഖൻ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായായിരുന്നു എന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ദ്രോഹമെല്ലാം ചെയ്തുംവെച്ച് മലയാളവർഷം 1087 കന്നിമാസം 28-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച (1911 ഒക്ടോബർ 14-ാം തീയതി) നാലു മണിക്ക് ആലുവാ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് തീവണ്ടിമാർഗ്ഗം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് സ്വദേശത്തേക്ക് യാത്രയായി. ധനസമ്പാദനം മാത്രമായിരുന്നു ആ മഹാപുരോഹിതന്റെ മലങ്കര സന്ദർശനത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം. ആ ലക്ഷ്യം വേണ്ടവിധം സാധിക്കാതെയാണ് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോയത്. 1050-ൽ വന്ന പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മടങ്ങുമ്പോൾ വെള്ളിനാണയമായിത്തന്നെ 40000 രൂപ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. സ്വർണ്ണവും, വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള വളരെ അധികം സാധനങ്ങളും നാടുകടത്തി. അദ്ദേഹം പോയി 35 വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മടങ്ങുന്നത്. 35 വർഷം

കൊണ്ട് സഭയിലെ പള്ളികളുടെയും, ഇടവകക്കാരുടെയും എണ്ണം ഈട്ടിച്ചിരുന്നു. പള്ളികളുടെയും, വൃക്കികളുടെയും സാമ്പത്തികനിലയും ഇതിനകം വളരെ ഉയർന്നിരുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് വഴക്കും, വയ്യാവേലിയും, കേസും, കൂട്ടവും ഒന്നും ഇല്ലാതെ സമാധാനത്തോടും, സന്തോഷത്തോടും അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ നിന്നു പോയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപയെങ്കിലും അന്നത്തെ കാലത്ത് കൊണ്ടുപോകാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പതിനായിരം രൂപയിൽ കൂടുതൽ ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്വർണ്ണ ഉരുപ്പടികളും കാര്യമായി കിട്ടിയില്ല. പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിലെ വലിയ സ്വർണ്ണക്കുരിശും, ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്ക് ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ സമ്മാനിച്ച കനത്ത സ്വർണ്ണ മെഡലും മറ്റും കവർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും അതൊന്നും വിജയിച്ചില്ല. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്, ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാനായിരുന്ന കാലത്ത് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കൂടെ മലങ്കരയിൽ വന്നിരുന്നു. പത്രോസ് തൃതീയനുമായി പിണങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നുപെടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി മലങ്കരയിലെ പള്ളികളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങി പണം പിരിച്ചു മടങ്ങുമ്പോൾ 15000 രൂപ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അത്രപോലും പാത്രിയർക്കീസായി വന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ ലഭിച്ചില്ല.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മടക്കയാത്രയിൽ കുറെക്കാലം ഈജിപ്തിൽ താമസിച്ചു. അവിടെനിന്നു യെറുശലേമിലേക്കു പോയി. അവിടെ സ്വന്തം വീടുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ താമസിച്ചുവരുമ്പോൾ കണ്ണിനും, ചെവിக்கும் അസുഖം പിടിച്ച് തീർത്തും അവശനായി. ഭരണം നടത്തുവാൻ അപ്രാപ്തനായി ഭവിച്ചപ്പോൾ സഭാഭരണത്തിന് മുസലിലെ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാനേയും, ഒരു ഈവാനിയോസ് മെത്രാനേയും, മജിലിസു നിയമിക്കുകയും അവർ ഭരണം നടത്തിവരികയും ചെയ്തു. അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവ 1914 ജൂലായ് 29-ാം തീയതി കുർക്കുമാ ദയറായിൽ നിന്നു ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ വളരെ ദുഃഖകരമായ ഒരു വാർത്ത എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു: “തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രം പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന സദഭുകാരൻ അബ്ദുള്ളാ കണ്ടാലും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം അശേഷം കാഴ്ചയില്ലാതെ ഊർശ്ശേമിൽ വിശുദ്ധ മാർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ ഇരിക്കുന്നു.”

അന്ധനായി മാർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ കഴിഞ്ഞുവരവെ മലങ്കര സഭയെ താറുമാറാക്കിയതിന്റെ പശ്ചാത്താപം ആ ശീമ ബാവ അനുഭവിച്ചിരിക്കുമോ? വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ അകാരണമായി മുടക്കി ആ മഹാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചതിന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കുത്ത് ആ മഹാപുരോഹിതന് ഉണ്ടായിക്കാണുമോ?

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കിയ കൽപനയിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാര്യം “കൈ വിറയൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സഭയിൽ ഒരു മേൽപട്ടക്കാരനായിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ യോഗ്യനല്ല” എന്നാണ്. മുടക്കു കൽപന ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു. “മാത്രമല്ല പട്ടത്വത്തിനുപോലും നിങ്ങൾ യോഗ്യനല്ല. ഉന്നതമായ മേൽപട്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ മുടക്കുകയും, തള്ളുകയും, ഉരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ കൽപന കിട്ടുന്ന നാഴിക മുതൽ മേൽപട്ടക്കാരനോ, കത്തനാരോ ആയിരിപ്പാനും ആ സ്ഥാനങ്ങൾക്കടുത്ത യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാനും നിങ്ങൾക്ക് അധികാരവും, അനുവാദവുമില്ല. നിങ്ങൾ മേൽപട്ടക്കാരനോ, കത്തനാരോ അല്ല. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടേയും, കത്തനാരന്മാരുടേയും കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളെ തള്ളിയിരിക്കുന്നു.” ഇങ്ങനെ പോകുന്നു കുപ്രസിദ്ധമായ ആ മുടക്കു കൽപനയിലെ ശാപപദാവലികൾ!

കൈവിറയൽ കൊണ്ട് മേൽപട്ടസ്ഥാനം പോകുമെങ്കിൽ രണ്ടു കണ്ണും കാണാതെ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ ഇരിപ്പായ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പട്ടത്വത്തിന് എന്തു സംഭവിച്ചു കാണും എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. “നീ അളക്കുന്ന അളവിൽ നിനക്ക് അളന്നു കിട്ടും” എന്ന വാക്യം അദ്ദേഹത്തിന് ശരിക്കും ഫലിച്ചു.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് 1915 നവംബർ 25-ന് അന്തരിച്ചു. യെറുശലേമിലെ വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ കബറടക്കി. പാത്രിയർക്കീസുമാർ കാലം ചെയ്താൽ കബറടക്കി വന്നിരുന്ന കുർക്കുമാ ദയറായിൽ ആറടി മണ്ണ് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചില്ല. മലങ്കരയിൽ നിന്നു മടങ്ങി അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മഹിമയേറിയ സിംഹാസനത്തിൽ വീണ്ടും ഇരിക്കാനും ദൈവംതമ്പുരാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. അതേസമയം അബ്ദേദേ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് അവസാനകാലത്ത് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഭരിക്കാനും, കുർക്കുമാ ദയറായിൽ തന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ കബറടക്കിയ ഇടത്തുതന്നെ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളാനും ദൈവം സംഗതിയാക്കി.

വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവനാസ്യോസ്

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ആക്രമണത്തെ തടുക്കുവാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ചത് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെയായിരുന്നു. ധീരനും, ബുദ്ധിമാനും, അസാമാന്യ കഴിവുകളുടെ കേദാരവും പ്രതിഭാശാലിയുമായിരുന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവനാസ്യോസ്. മലങ്കര സഭാചരിത്രം ആകെ തപ്പിയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു സമനായി ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. റോമാ നൂക്കത്തെ കുന്നൻകുരിശു സത്യം വഴി വലിച്ചെറിഞ്ഞ ആ ധീരപുരുഷൻ പോർട്ടുഗീസ് പടയാളികളുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി തന്റെ അനുയായികളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്താൻ മലങ്കര ഒട്ടുക്ക് ഓടിനടന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും സ്വന്തം ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയാണ് സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ ജാഗരൂകനായി വർത്തിച്ചത്. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായെപ്പോലെ മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ട് മരണം വഴുതിപ്പോന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം എഴുതിത്തീർക്കാൻ ശതക്കണക്കിന് പേജുകൾ തന്നെ വേണ്ടി വരും.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ പള്ളികളിൽ നിന്നും, മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നും, മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിനു മലങ്കരസഭയ്ക്കു ലൗകിക പരമാധികാരം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന ഉടമ്പടികൾ വാങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ആ നടപടിയെ എതിർത്തു. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അടിയറ വെയ്ക്കുന്ന ഉടമ്പടി കൊടുക്കുവാൻ താൻ ഒരുക്കമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നു പറഞ്ഞു. ഉടമ്പടി തന്നില്ലെങ്കിൽ മൂടക്കുമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. “മൂടക്കിയാൽ അത് ഒരു സ്വർണ്ണമാല പോലെ ധരിക്കും” എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി തിരിച്ചടിച്ചു.

മൂടക്കുകൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് മൊത്തത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നാശം മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ആളായിരുന്നില്ല മല്ലപ്പള്ളി തിരുമേനി. മൂടക്ക് ഒഴിവാക്കുവാൻ തിരുമേനി പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. ദ്രവ്യാഗ്രഹിയായ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരസഭയുടെ സമ്പത്തിന്മേൽ ആയിരുന്നു കണ്ണ്. ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതോ, അവർ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ട് സഭ വിട്ടു പോകുന്നതോ, മലങ്കരസഭ നശിക്കുന്നതോ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല.

26 കൊല്ലം ഭരിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ കോടതിയും, കേസുകളുമായി കഴിയേണ്ടി വന്നു. “വ്യവഹാരം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പുരുഷന് മാത്രം” എന്ന വേദവാക്യത്തിന്റെ പൊരുൾ അറിയാത്ത ആളല്ല തിരുമേനി. വ്യവഹാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സഭയും, സമുദായവും ചില ഭാരിച്ച ചുമതലകൾ മലങ്കര

മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു. കേസ് പേടിച്ച് അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നത് മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെയും കൃത്യവിലോപമായി കണക്കാക്കുമല്ലോ എന്നതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹം കേസുകളിൽ വാദിയായും, പ്രതിയായും ഉൾപ്പെട്ടുപോവുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അല്ലാതെ സ്വന്തം മാനങ്ങൾ നിലനിർത്താൻ കേസിന് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചതല്ല.

കേസ് സഭയ്ക്ക് കടുത്ത ദോഷം ചെയ്തുവെന്ന് ഓർത്ത് അദ്ദേഹം ദുഃഖിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ സഭയ്ക്കു വന്ന നാശം ഓർത്ത് തിരുമേനി നെടുവീർപ്പിട്ടു കരയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ സന്തത സഹചാരിയായിരുന്ന ഫാദർ പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് (പിന്നീട് ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ്) എഴുതിയ ‘ഗിരിദീപ’ത്തിൽ “മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അശ്രുധാര” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഏതാനും പേജുകൾ തന്നെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് സഭ പുരോഗതിയിൽ നിന്ന് പുരോഗതിയിലേക്ക് കുതിക്കുകയായിരുന്നു. നിരവധി പള്ളികൾ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇരുനൂറ്റമ്പതോളം സ്കൂളുകൾ സഭയിൽ ഉടനീളം തുടങ്ങി. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി അവയ്ക്കെല്ലാം സർക്കാരിൽ നിന്നും ഗ്രാന്റ് വാങ്ങിയിരുന്നു. വട്ടിപ്പണക്കേസ് തുടങ്ങിയതോടെ സഭയുടെ പുരോഗതി നിലച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കഷ്ടപ്പെട്ട് തുടങ്ങിയ സ്കൂളുകളിൽ പലതും നിർത്തലാക്കുകയും ചിലതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചി രാജ്യത്ത് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പുതന്നെ കുനംകുളത്ത് മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ് ഹൈസ്കൂൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. അന്ന് കൊച്ചിരാജ്യത്ത് ആകെ നാലോ അഞ്ചോ ഹൈസ്കൂളുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സഭ രണ്ടു കക്ഷിയായി പിരിഞ്ഞ് കേസ് തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ് ഹൈസ്കൂൾ നടത്താൻ വിഷമമായി. ഒടുവിൽ ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു. നല്ല നിലയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ഇടവകപ്പത്രികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം നിർത്തി. പല പള്ളികളും കക്ഷിവഴക്കു മൂലം അടച്ചുപൂട്ടി ഇട്ട് ചോർന്ന് ഒലിച്ച് നശിച്ചു. സഭയുടെ സ്വത്തുക്കൾ പലതും അന്യാധീനത്തിലായി. പള്ളിവക കാണാഭൂമികൾ വഴക്കുമൂലം ജന്മിയോട് പുതുക്കിച്ചാർത്തി വാങ്ങാതെ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇതിനെല്ലാം മൂലകാരണം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മലങ്കരസഭാവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തികളായിരുന്നു. പരദേശിയായ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരസഭയുടെ മക്കൾ ഇവിടെ കിടന്ന് തമ്മിലടിച്ച് നശിക്കുന്നതിൽ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. പള്ളി പണിയാനോ, കേസ് നടത്താനോ പത്ത് പൈസ അന്ത്യാഖ്യായിൽ നിന്ന് ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവന്ന ചരിത്രം ഇല്ല. നേരെമറിച്ച് മലങ്കരയിൽ നിന്നും

അന്ത്യോഖ്യയിലേക്കെന്നും പറഞ്ഞ് ശീമബാവമാർ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയ സ്വത്തിന് കൈയും കണക്കുമില്ല. മലങ്കരയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടു വന്ന പണംകൊണ്ട് വാങ്ങിയതെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മുന്തിരിത്തോട്ടം വരെ തുർക്കിരാജ്യത്തുണ്ട്. ഇവിടെനിന്നും പോയിട്ടുള്ളവർ അതു കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്. ശീമരാജ്യത്തെ ഒരു അന്ത്യോഖ്യൻ പള്ളിയിലും മലങ്കരസഭയെപ്രതി കേസും, വഴക്കും, അടിപിടിയും, ആളെ തല്ലിക്കൊല്ലലും ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. “... അന്ത്യോഖ്യായെ മറക്കില്ല” എന്ന് ആർത്ത് അട്ടഹസിച്ചു കൊണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ പള്ളികളിലാണ് അടിയും, കേസും, ഖണ്ഡവും.

സഭയ്ക്കും, സമുദായത്തിനും വേണ്ടി നല്ല കാര്യങ്ങൾ പലതും ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിവും, ശേഷിയും, ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ നല്ല നാളുകൾ മൂടക്കും കേസും കൊണ്ട് നശിപ്പിച്ചു. പലതും ചെയ്യുവാൻ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ നാളുകളിലും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ ഒരു ഇന്റർമീഡിയറ്റ് കോളജാക്കി ഉയർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. “മാർ ദിവനാസ്യോസ് സെമിനാരിയെ രണ്ടാംഗ്രേഡ് കോളജ് ആക്കണമെന്ന് ഭാരവാഹികൾ ആലോചിച്ചു വരുന്നതായി അറിയുന്നു” എന്ന് ഇടവകപ്പത്രികയിൽ വാർത്ത വന്നിരുന്നു. പക്ഷേ, പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളാൽ അതൊന്നും ഫലപ്രദമായില്ല. ഇടവകപ്പത്രികയിൽ വന്ന വാർത്ത ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് “കേരളക്കരയിൽ ഇതിനകം ഒട്ടനേകം കോളജുകൾ സ്ഥാപിതമായിട്ടും എം.ഡി. സെമിനാരിയെ ഒരു കോളജാക്കി ഉയർത്തണമെന്ന് 55 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നടന്ന ആലോചന ഇതേവരെ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിയിട്ടില്ല” എന്ന് 1957-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം ഒന്നാം വാല്യം പേജ് 79-ൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചക്കലോടി സ്വൽപം പരിഹാസത്തോടെ എഴുതുവാൻ ഇടയായി. അവിടെനിന്ന് ഏഴു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1964-ൽ ആണല്ലോ പിന്നീട് എം.ഡി. സെമിനാരി കോമ്പൗണ്ടിൽ ബസേലിയോസ് കോളജ് ഉയർന്നത്.

1908 മുതൽ 1934 വരെയുള്ള വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഭരണകാലഘട്ടം വല്ലാത്ത ദുർഘടം പിടിച്ചതായിരുന്നു. തീയിൽ കുടി നടന്നതും, തീ തിന്നുമായിരുന്നു തിരുമേനി ദിനരാത്രങ്ങൾ തള്ളിനീക്കിയിരുന്നത്. ഭാരിച്ച കേസ് ചെലവ് നടത്താൻ കൈയിൽ പണമില്ലാതെ ചിലരുടെ പക്കൽനിന്ന് പ്രോമിസറി നോട്ട് എഴുതിക്കൊടുത്ത് പണം വാങ്ങിയതായി അറിയാം. ഒഴുക്കിനെതിരെയൊണ് തിരുമേനിക്ക് നീന്തേണ്ടി വന്നത്. അസാമാന്യ മനഃശക്തിയുള്ളവർക്കേ ആ വിഷമഘട്ടത്തിൽ തളരാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്ത പ്രതിസന്ധികളേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും അദ്ദേഹം നേരിട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ നിന്നിരു

നവർ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുവാരാൻ ശ്രമിച്ചു. ബഥനിയുടേയും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെയും കുട്ടരുടെയും സഭ വിട്ടുള്ള പോക്ക് കടുത്ത ആഘാതമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് വരുത്തിയത്. ഒരു സഹായിയാകുമെന്നു കരുതി പോറ്റിപ്പുലർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ബഥനി മെത്രാൻ കുലദ്രോഹി യായി മാറി. വിശ്വസിച്ചു ഏൽപ്പിച്ച സഭ വക സ്കൂളുകളും കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സഭ വിട്ട് റോമ്മാ പാളയത്തിലേക്ക് പോയത്. ആ കുതികാൽ വെട്ടും, വഞ്ചനയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അതിജീവിച്ചു. വൈതരണി കൾ ഓരോന്നായി വരുമ്പോഴും അതിനെയെല്ലാം മറികടക്കാനുള്ള അപൂർവ്വ കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

വീരരാഘവ അയ്യങ്കാരുടെ വിധിയോടെ തകർന്ന് തരിപ്പണമായി എന്ന് സകലരും കരുതിയ സന്ദർഭത്തിൽ തികച്ചും ലോലവും ആശ്ചര്യകരവും, അവിശ്വസനീയവുമായ റിവിഷൻ എന്ന നൂൽപ്പാലത്തിൽ കൂടി നടന്ന് അദ്ദേഹം വിജയശ്രീലാളിതനായി. തിരുമേനിയെ കേസുകൊണ്ട് മുട്ടു കുത്തിക്കുവാൻ എതിർകക്ഷികൾ പഠിച്ചപണി പതിനെട്ടും നോക്കിയിട്ടും സകല കേസും ഒടുവിൽ ചിലന്തിവല കണക്കെ തട്ടിമാറ്റി അദ്ദേഹം വിജ യഭേരി മുഴക്കി. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉന്നതപദവിയിൽ നിന്ന് തിരുമേനിയെ തള്ളിവീഴ്ത്താൻ അറബി ബുദ്ധിമാന്മാരും, നാടൻ ബുദ്ധി മാന്മാരും കൂട്ടായി ശ്രമിച്ചിട്ടും അതൊന്നും വിജയിച്ചില്ല. ഒടുക്കം മല്ലപ്പള്ളി തിരുമേനിക്കെതിരായിട്ടുള്ള സകല കേസും പൊളിഞ്ഞ് പാളീസായ പോൾ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയെങ്കിലും അദ്ദേഹം വാങ്ങുന്നതു തടഞ്ഞ് മുഖം രക്ഷിക്കാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി എന്ന പേരിൽ ഇവിടെ ഒരു കുട്ടിപ്പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന യൂലിയോസ് മെത്രാൻ ഒരു സസ്പെൻഷൻ കേസ് തിരുമേനിക്കെതിരെ കൊടുത്തു. യൂലിയോസ് മെത്രാൻ, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ യാതൊരു അവകാശാധികാരവും പ്രയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നും മറ്റുമായിരുന്നു അന്യോ യത്തിലെ അപേക്ഷ. പാത്രിയർക്കീസ് നേരിട്ട് മുടക്കിയിട്ട് ഫലിക്കാത്ത കാര്യത്തിനാണ് ശിഷ്യൻ പരിശ്രമിച്ചത്. അഹങ്കാരമെന്നോ ധിക്കാര മെന്നോ എന്താണ് ഈ പ്രവൃത്തിയെ വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ല. ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ടിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ സിംഹത്തിനെതിരെ ഒരു ചുണ്ടെലി മീശ പിരിച്ച് ചെന്നു. കമ്മീഷൻ പടി കെട്ടിവെയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ അനേകതവണ നീട്ടിവെച്ച് ആ കേസും കോടതി തള്ളി. അങ്ങനെ ഇളിഭ്യനായി ആ വിദേശി മെത്രാൻ മലങ്കരസഭാ ഭാസുരനോട് അടിയാറവ് പറഞ്ഞു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മഹിമയേറിയ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഭരണം നടത്തി. മല കരസഭയുടെ കാതോലിക്കേറ്റും, സഭാ ഭരണഘടനയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരു മേനിയുടെ ശാശ്വതനേട്ടമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

യാതൊരു അല്ലലും ഇല്ലാതെ ഭാഗ്യവാനായി അദ്ദേഹം അവസാന കാലം ചിലവഴിച്ചു. രോഗിയായി കിടന്ന് കഷ്ടപ്പെടുവാനോ, മറ്റു വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനോ ദൈവംതമ്പുരാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇടവരുത്തിയില്ല. എഴുപത്തിആറാം വയസ്സിൽ ആ കർമ്മധീരൻ പ്രവർത്തനനിരതനായി കഴിയുമ്പോൾ തന്നെ വെറും രണ്ടുദിവസത്തെ അസുഖം മൂലം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് 1934 ഫെബ്രുവരി 23-ാം തീയതി കാലം ചെയ്തു. പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

“ലോകാംബതൻ മാറിലെ മാലയിൽ നി-
ന്നുതിർന്നു വാരുറ്റൊരമൂലു രത്നം
നിലാംബരത്തിങ്കലുദിച്ചുതിർന്ന
പൊൻതാരകം ഹന്ത! പൊലിഞ്ഞുപോയി.”

കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മൽപാൻ

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലത്ത് മലങ്കരസഭാ വൈദികട്രസ്സി കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മൽപ്പാനും, അത്മായ ട്രസ്റ്റി അക്കര സി. ജെ. കുര്യനും ആയിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി നവീകരണക്കാര്യമായുള്ള വ്യവഹാരം ജയിച്ച് അതുല്യപ്രഭാവത്തോടെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായി വാഴുന്ന കാലത്ത് തിരുമേനിയോട് മറുത്ത് പറയാനോ, എതിർത്ത് സംസാരിക്കാനോ സഭയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി വല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ച തിരുമേനിയോട് സകലർക്കും ബഹുമാനമായിരുന്നു. വൈദികട്രസ്റ്റിക്കും, അത്മായ ട്രസ്റ്റിക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുമായി പ്രായംകൊണ്ട് വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. വന്ദ്യവയോധികനായ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് പിതൃതുല്യമായ സ്നേഹത്തോടും, ബഹുമാനത്തോടും കൂടിയിരുന്നു അവരുടെ പെരുമാറ്റം. മേൽപ്പട്ടക്കാരോടും, വൈദികരോടും, സഭാംഗങ്ങളോടും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വളരെ നയത്തിലും സ്നേഹത്തിലും പെരുമാറി. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് നീരസം ഉണ്ടായില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെ വലിയ തിരുമേനി എന്നാണ് സർവ്വരും ബഹുമാനപൂർവ്വം വിളിച്ചിരുന്നത്. വലിയ തിരുമേനി എന്തു പറയുന്നോ അതിന് ‘യേസ്’ പറയുന്ന പതിവായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലത്ത് സഭയിൽ നിലവിൽ ഇരുന്നത്. വൈദികട്രസ്റ്റിക്കും, അത്മായ ട്രസ്റ്റിക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന അധികാര അവകാശങ്ങൾ അവർ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാം വലിയ തിരുമേനിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. അവർ സഭയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലെ അലങ്കാര പദവി വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനികളായി കഴിഞ്ഞുവന്നു.

പഴയസെമിനാരിയിലെ ബസ്ഗാസാ മുറിക്ക് (നികേഷപമുറി അഥവാ ഖജനാവ്) ഒരു കോൽതാഴും, രണ്ട് പറ്റ്താഴുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവയുടെ ഓരോ താക്കോൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും മറ്റ് രണ്ട് ട്രസ്റ്റിമാരും കൂടി സൂക്ഷിക്കണമെന്നാണ് നിയമം. കോൽതാഴിന്റെയും പറ്റ്താഴിന്റെയും താക്കോലുകൾ മാറി മാറി ട്രസ്റ്റിമാരുടെ കൈവശം വരും. മൂന്നു താക്കോലുകളും ഉപയോഗിച്ചാലേ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. കോനാട്ടു മൽപ്പാന്റെ കൈവശമുള്ള താക്കോലും, സി. ജെ. കുര്യന്റെ കൈവശമുള്ള താക്കോലും അവർ വലിയ തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി താക്കോലുകൾ കൈവശം വച്ച് യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിച്ചു പോന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള സ്നേഹവും, വിശ്വാസവും കാരണമായിരുന്നു താക്കോലുകൾ തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിച്ചത്. ഈ താക്കോലുകളുടെ സൂക്ഷിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ട്രസ്റ്റിമാരും തമ്മിൽ വലിയ തർക്കത്തിന് ഇടയായി.

ഒരുത്തരേയും മുഷിപ്പിക്കാതെയും അതേസമയം കാര്യം കൈവിടാതെയും, സംഗതികൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുചെന്ന് കെട്ടുന്നതിന് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇലയ്ക്കും, മുളളിനും കേടുവരാത്തവിധത്തിൽ തിരുമേനി പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്ത് അവസാനിപ്പിക്കും. തിരുമേനിയോട് എതിരഭിപ്രായം പറയണമെന്ന് മനസ്സിൽ നിരുപിച്ചു ചെന്നവർ പോലും തിരുമേനിയുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയാതെ തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് പൂർണ്ണ സമ്മതമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കൈമുത്തി തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു വേഗം സ്ഥലം കാലിയാക്കാനാണ് പതിവ്. നയചാതുര്യം കൊണ്ടാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ഇതെല്ലാം സാധിച്ചത്.

കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ വടക്കുള്ള വൈദികരുടെയും, ജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ പൊതുസമ്മതനും അനേകം വൈദികരുടെ ഗുരുവുമായിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കത്തനാരായിരുന്നപ്പോൾ കോനാട്ടു മൽപ്പാനുമൊന്നിച്ച് പഴയസെമിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപ്പാനോട് കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ ഉള്ളുകൊണ്ട് നീരസമായിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപ്പാനെ മെത്രാനാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി റമ്പാനാക്കി.

കോനാട്ട് മൽപ്പാൻ ആദ്യ പട്ടവും, കത്തനാർ പട്ടവും കൊടുത്തത് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ആയിരുന്നു. മൽപ്പാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് എന്തുമാത്രം ആദരവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന് അദ്ദേഹം വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അയച്ച കത്തുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ ഒരു കത്തിന്റെ വിവരം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

കോനാട്ടു മൽപ്പാന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവ് യോഹന്നാൻ ശെമ്മാശൻ എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നു. അന്ന് പി. റ്റി. ഗീവർ ഗീസ് കത്തനാരായിരുന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ. യോഹന്നാൻ ശെമ്മാശൻ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്ക് ഇരിക്കാൻ യോഗ്യത ഇല്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു പ്രിൻസിപ്പാൾ അയച്ചില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ച് മൽപ്പാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് ഒരു പരാതിക്കത്ത് അയച്ചു. ആ കത്തിൽ വലിയ തിരുമേനിയെ മൽപ്പാൻ സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“മലയാളത്തിന്റെ ഉന്നതവും സർവ്വബഹുമാനയോഗ്യവും ആകുന്ന ദിവനാസ്പോസു യോസഫ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പരിശുദ്ധതയുടെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും സ്തുത്യയോഗ്യമായ ശ്രേഷ്ഠതയുടെയും വലിമയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക്...”

(വട്ടിപ്പണക്കേസ് മൊഴി, പേജ് 169. മൽപ്പാന്റെ 1092 മീനം 14-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ചയിലെ മൊഴി)

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം സംഗതികളെല്ലാം തകിടം മറിഞ്ഞു. പിന്നീട് വന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൊട്രസ്സികളും തമ്മിൽ കടുത്ത ശത്രുതയിലായി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയും, വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും വഴിനോക്കി ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനം. അത് വേണ്ട വിധത്തിൽ മുതലെടുക്കുവാൻ കൊട്രസ്സികൾ ആവുന്നത് ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് സഭയിലുണ്ടായ മുടക്കും, വഴക്കും, ഇന്നും ഒടുങ്ങാത്ത കേസുകളും.

അസാമാന്യ ബുദ്ധിമാനായിരുന്ന മല്ലപ്പള്ളി തിരുമേനിയോട് എതിരിടുവാൻ മറ്റു ട്രസ്റ്റികൾക്ക് ബുദ്ധിപരമായ മികവ് കമ്മിയിരുന്നു എന്ന് അക്കാലത്തെ സംഭവപരമ്പരകൾ സൂക്ഷിച്ചു നിരീക്ഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാം. സ്ഥിരോത്സാഹം, കാര്യനിർവ്വഹണശേഷി, കീഴ്പ്പെടാത്ത മനസ്സ് എന്നിവയുടെ ഉടമയായിരുന്നു സി. ജെ. കുര്യൻ. എങ്കിലും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയാകുന്ന ഹിമപർവ്വതത്തിനു നേരെ ഭേദിച്ചു കയറാൻ അതൊന്നും പര്യാപ്തമായില്ല. സ്വന്തം പണം വാരിക്കോരി ചിലവിട്ട് തനിച്ചാണ് അദ്ദേഹം സഭാകേസുകൾ നടത്തിയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പിതൃവ്യനായ കുര്യൻ റെട്ടർക്ക് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെയും, ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്പോസിന്റെയും കാലത്ത് സഭയിലും സമുദായത്തിലും നിലനിന്നിരുന്ന മഹനീയസ്ഥാനം തനിക്കും കിട്ടണമെന്ന് സി. ജെ. കുര്യൻ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി പ്രയത്നിച്ചു. മല്ലപ്പള്ളി തിരുമേനി അത് വകവെച്ചു കൊടുത്തില്ല. എന്നാൽ മെത്രാപ്പാലനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചിട്ടു തന്നെ കാര്യം എന്ന നിലയിലായി കുര്യന്റെ നീക്കം.

സഭയും, തന്റെ സ്വത്തും അതുകൊണ്ട് നശിച്ചു എന്നതു മാത്രം മിച്ചം. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോട് എതിർക്കാൻ സി. ജെ. കൂര്യന് കൂട്ടായി കോനാട്ട് മൽപ്പാണെ കിട്ടി. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തങ്ങളെ വക വെയ്ക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടുപേരും തുല്യ ദുഃഖിതരായിരുന്നു.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് ജയ് ജയ് മുഴക്കി അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചുകിട്ടാൻ അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുമായി എഴുത്തുകുത്തു നടത്തിയ കോനാട്ട് മൽപ്പാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അധികാരമേറ്റതോടെ പ്ലേറ്റ് മാറ്റിവെച്ചു. തനിക്ക്, മുന്പേ നീരസമുണ്ടായിരുന്ന മല്ലപ്പള്ളി തിരുമേനിയോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ സി. ജെ. കൂര്യനെ കൂട്ടുപിടിച്ച് തന്ത്രങ്ങൾ മെനയാൻ ആ പുരോഹിതവര്യൻ കുറച്ചൊന്നു മല്ല ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ബുദ്ധിരാക്ഷസനായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ ശോഭിക്കുവാനുള്ള ഊർജ്ജം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിരുന്നില്ല. “എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാൻ പാടില്ലെന്ന്” മൽപ്പാൻ വട്ടപ്പണക്കേസിന്റെ മൊഴിയിൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട് (1092 മീനം 14-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ചത്തെ മൊഴി). “റോയൽ കോർട്ട് വിധിയുടെ മലയാളം തർജ്ജമ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്ക് പ്രാപ്തി പോര” എന്നും മൽപ്പാൻ മൊഴി കൊടുക്കുന്നുണ്ട് (വട്ടപ്പണക്കേസ് മൊഴി, പേജ് 170). സഭയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മലയാളത്തിലുള്ള വിധിന്യായം പോലും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ആൾ വട്ടപ്പണക്കേസുപോലെയുള്ള ഗഹനവും, അതിസങ്കീർണ്ണവുമായ കേസ് നടത്തുവാൻ മുന്നിട്ടു നിന്നാൽ എന്തായിരിക്കും സ്ഥിതി? നിയമത്തെപ്പറ്റിയും, കേസ് നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റിയും നല്ലൊരു പിടിപാടില്ലാത്ത വ്യക്തി വ്യവഹാരത്തിന് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടാൽ അപഹാസ്യനാകുകയായിരിക്കും ഫലം. അതുതന്നെയാണ് കോനാട്ട് മൽപ്പാനും സംഭവിച്ചത്.

വിദേശിയായ പാത്രിയർക്കീസിന് ഇവിടുത്തെ നിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള കോടതിവിധികളെപ്പറ്റിയോ വലിയ പിടിപാടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ശരിയായ നിയമോപദേശം കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല മൽപ്പാനും, കൂര്യനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതൊന്നും അവർ അവർക്കു വേണ്ടവിധത്തിൽ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള വൈരാഗ്യം തീർക്കുവാൻ മുമ്പും, പിമ്പും നോക്കാതെ കേസിലേക്ക് എടുത്തുചാടുകയായിരുന്നു. ധൃതിപിടിച്ചായിരുന്നു അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനെക്കൊണ്ട് മുടക്കുകയെന്ന ഇറക്കിച്ചത്. അതുപോലെ തന്നെ പല അബദ്ധങ്ങളും കാട്ടി. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കുന്ന വട്ടപ്പണക്കേസിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം മുതൽ ഒരൂപാട് മണ്ടത്തരങ്ങൾ മൽപ്പാനും അനുചരന്മാരും ചെയ്തു കൂട്ടി. അതെല്ലാം കേസിന്

ദോഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സി. ജെ. കുര്യൻ പണം വാരി വിതരിച്ചില വിജയങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേക്ക് നേടിയെങ്കിലും അതൊന്നും ശാശ്വതമായി നിലനിന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ അവസാനവിധി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോഴേക്കും കുര്യനും മൽപ്പാനും കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് കേസ് തോറ്റുപോയതിൽ ദുഃഖിച്ച് അന്ത്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള ദുര്യോഗം അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല. വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ കക്ഷികളിൽ പ്രധാനമായി പങ്കെടുത്ത വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് മാത്രമേ വിജയത്തിന്റെ കൂട്ടിർമ അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവന്നുള്ളൂ. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും, കുര്യനും, മൽപ്പാനും ചാറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ അവസാനറിവിഷൻ വിധി വരുന്നതിനു മുമ്പേ അക്കര കടന്നു.

വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ വിസ്താരവേളയിൽ ഒരുപാട് നൂണുകൾ മൽപ്പാൻ പറയേണ്ടതായി വന്നു. അതെല്ലാം കോടതി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ നിന്നും, കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിന് ഉടമ്പടി വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ ആദ്യാവസാനക്കാരനായി നിന്നിരുന്നത് മൽപ്പാനായിരുന്നു. മുടക്കുകൽപ്പന എഴുതിക്കാനും കോനാട്ട് മൽപ്പാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വലംകൈയായി പ്രവർത്തിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ ചോദ്യങ്ങൾ, പീരങ്കിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ മൽപ്പാനുനേരെ ചീറിവന്നപ്പോൾ മൽപ്പാൻ പതറിപ്പോയി. സ്വന്തം കൈ കൊണ്ട് എഴുതിയ രേഖകൾ താനെഴുതിയതല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് കൈയൊഴിയാൻ വിസ്താരവേളയിൽ ആ പുരോഹിതൻ സാഹസപ്പെടുന്നതായി കാണാം. ആ വക കുരുട്ടുവിദ്യകൾ കാരണം കോടതിയുടെ അതുപ്തി വേണ്ടുവോളം വാങ്ങിക്കൂട്ടി. ജഡ്ജി അതെല്ലാം നോട്ട് ചെയ്ത് വിധിയിൽ അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം എഴുതുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (മലങ്കര നസ്രാണികൾ, നാലാം വാല്യം, പേജ് 638): “കോടതിയിൽ ഹാജരായി വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മൊഴി കൊടുത്തതു മൂലം മൽപാണെ നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ച ജഡ്ജി ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജഡ്ജ്മെന്റിൽ “കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ” എന്ന തലക്കെട്ടു കൊടുത്ത് ഒരു ഖണ്ഡിക തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്ന് അൽപം മാത്രം സംഗ്രഹിച്ചു സ്വതന്ത്രമായി പരിഭാഷ ചെയ്തു ചേർക്കുന്നു.

ഒന്നാം പ്രതിയെ (ദീവന്നാസ്യോസ്) ചീത്തയാക്കാൻ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്ത ശ്രമം വിഫലമായി. എങ്കിലും മലങ്കരസഭയിലെ മറ്റൊരു പ്രമുഖാംഗമായ കോനാട്ടു മൽപാന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് സഫലമാകുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ‘എന്തു ചെയ്യാനും മടിയില്ലാത്തവനും, നേർനെറിയറ്റവനും, സദ്വൃത്തി ലേശംപോലും ഇല്ലാത്തവനും’ എന്ന്

അദ്ദേഹത്തെ വാദിഭാഗം വക്കീൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതിനെ സവ്യസനം പിൻ താങ്ങുന്നതിനേ എനിക്ക് നിർവ്വാഹമുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കോടതിയിൽ നിന്നും മലങ്കര മൽപാൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചു.

കഴിഞ്ഞില്ല. കോടതി തുടരുന്നു. “സി. ജെ. കുര്യനു ശേഷം പ്രതി ഭാഗത്തെ പ്രധാന സാക്ഷിയായി കോടതിയിൽ ഹാജരായപ്പോൾ, ഒരു സാക്ഷിക്കു ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന ദുർഗുണങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. ഒന്നാംപ്രതിയോടുള്ള (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോട്) തീരാത്ത ശത്രുത പ്രകടമാക്കി. സത്യസന്ധതാരാഹിത്യം, കൗടില്യം, തന്ത്രത്തിലുള്ള ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ, വിതണ്ഡവാദം, ഓർമ്മക്കുറവുണ്ടെന്ന നാട്യം, വക്കീലിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി ശരിക്കു കൊടുക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രമം ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം ഏറ്റം മോശക്കാരനായ ഒരു സാക്ഷി ആണെന്നും ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങൾ ഇഷ്ടാനുസരണം വളയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ള ആളാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉള്ള ഒരാൾ അതിമോഹിയും, പ്രതികാരബുദ്ധിയും, സൂത്രശാലിയും കൂടി ആയാൽ പാത്രിയർക്കീസിനു വിലമതിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു ബന്ധുവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയോ, അത്യാഗ്രഹത്തെയോ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ, അദ്ദേഹം ശത്രുവായി എണ്ണുകയോ ചെയ്യുന്ന വർക്ക് അത്യാപൽക്കാരിയും ആയി പരിണമിക്കുന്നതാണ്. അഞ്ചാം പ്രതി (മൽപ്പാൻ) ഇതൊക്കെയായിരുന്നു. മാതൃസഭ അപകടത്തിലാകുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായുണ്ടായ ശത്രുത മൂലം വൈരനിര്യാതനമോഹത്താൽ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസിനോട് ചേർന്നു. അത് പാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടല്ല. ഫാദർ പി. ടി. ഗീവർഗീസിനോടും, ദീവന്നാസ്യോസിനോടും ഉണ്ടായിരുന്ന ശത്രുത കാരണമായിരുന്നു. ഈ കേസിലെ തെളിവുകൾ ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.” അങ്ങനെ പോകുന്നു കോനാട്ട് മൽപ്പാനെപ്പറ്റിയുള്ള കോടതിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

പാത്രിയർക്കീസ്, മെത്രാനെ മുടക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കോടതിയും അതിൽ ഇടപെടുകയില്ലെന്നോ മറ്റോ ആയിരുന്നു മൽപാന്റെ വിശ്വാസം! “ഞാൻ തന്നെ ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്ന് എടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നാണല്ലോ മൽപ്പാൻ പാത്രിയർക്കീസിനെക്കൊണ്ട് മുടക്കുകൽപ്പനയിൽ എഴുതിച്ചത്. എന്നാൽ സംഗതികളൊന്നും മൽപ്പാന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ പോലെ നടന്നില്ല.

വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ടിൽ നിന്നുണ്ടായ തകർപ്പൻ വിജയം കോനാട്ട് മൽപ്പാനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തളർത്തി. ആദ്യ കോടതിയിൽ തന്നെ തോറ്റുപോകുമെന്ന് മൽപ്പാൻ സ്വപ്നേപി കരുതിയിരിക്കില്ല. ചെയ്തതെല്ലാം അബദ്ധമായിപ്പോയെന്ന വീണ്ടുവിചാരം അതോടെ അദ്ദേഹത്തെ വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങി. സഭയിലെ

പള്ളികളിൽ അടിയും, ബഹളവും മറ്റും നടക്കുന്നതിൽ തനിക്കും ഒരു പങ്കുണ്ടല്ലോ എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം പശ്ചാത്താപവിവശനായി. ഭൂതത്തെ കൂടത്തിൽ നിന്ന് തുറന്നുവിട്ടപ്പോലെ മുടക്കുകൾപന ഇറക്കി സഭയിൽ കലഹത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുടിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ആ സൂപ്പർ സൈക്ലോൺ അലറിക്കൊണ്ട് മലങ്കരയിൽ സംഹാരതാണ്ഡവമാടുന്നതിന്റെ ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തകൾ ദിവസവും പാമ്പാക്കൂട വന്നലച്ചിരുന്നു. ഇനി എത്ര ശ്രമിച്ചാലും തിരിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത വിഡ്ഢിത്തമാണ് ചെയ്തതെന്ന വിചാരം മൽപാന്റെ മനസ്സിനെ മഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ട് വിധിപ്രകാരം എതിർകക്ഷിക്ക് കോടതിച്ചെലവ് കൊടുക്കാൻ മൽപാനും ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്നു. വലിയൊരു തുക കോടതിച്ചെലവ് കൊടുക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ കേസിന് ഇറങ്ങിത്തരിച്ചതുതന്നെ അബദ്ധമായി എന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇതിനകം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ തുകയുംകൊണ്ട് സ്ഥലംവിട്ടിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരം സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കാൻ മുൻഗാമികൾ സമ്പാദിച്ച ധാരാളം പണം വാരി ചെലവിട്ട് ഇവിടെ കേസ് നടത്തിയാലും പത്തു പൈസ കേസിന്റെ ചെലവിന് അന്ത്യാഖ്യായിൽ നിന്ന് കിട്ടില്ല. കുന്തിരി ക്കപ്പക തട്ടി തന്റെ പൂർവ്വികർ സമ്പാദിച്ച പണത്തിൽ നിന്നും കൊടുക്കേണ്ട ഗതികേട് ആലോചിച്ചപ്പോൾ മൽപ്പാൻ പരിക്ഷീണനായി. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം രോഗിയായിത്തീർന്നു. ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ടിൽ തോറ്റാൽ ഹൈക്കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ പോകാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. സി. ജെ. കൂര്യൻ അതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെയും തോറ്റാൽ കോടതിച്ചെലവ് സംഖ്യ പിന്നെയും കൂടിപ്പോകും. ഒരു ഭീമമായ തുക ഒടുവിൽ അടയ്ക്കേണ്ടതായി വരുമല്ലോ എന്ന് ഓർത്ത് മൽപ്പാൻ അസ്വസ്ഥനായി. സമരിക്കേസ് മുതൽ വട്ടിപ്പണക്കേസു വരെ നിരവധി കേസുകൾ സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നു പണമെടുത്ത് നടത്തി സി. ജെ. കൂര്യനും ഒരു വിധം തൊണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാലും ധാടിക്കും, മോടിക്കും ഹാനി സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. കഴമ്പില്ലാത്ത വീറും, വാശിയും ഒട്ടുംകുറയാതെ തന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്നു എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പള്ളികളോ, അന്ത്യാഖ്യാപ്രതിനിധിയോ ഒരു പൈസ പോലും ധനസഹായം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. പൈസയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കേസും വഴക്കും അവസാനിപ്പിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുകയാണ് എല്ലാത്തിനും പോംവഴി എന്ന് മൽപ്പാൻ ഒടുക്കം തോന്നിത്തുടങ്ങി. അതിനായി അദ്ദേഹം അവസാനകാലത്ത് ശ്രമം തുടങ്ങി. സി. ജെ. കൂര്യൻ അപ്പോഴേക്കും മരിച്ചുപോയിരുന്നതിനാൽ മൽപ്പാൻ ധൈര്യം

മായി സമാധാന ചർച്ചകൾ നടത്താമെന്നായി. സി. ജെ. കുര്യൻ വളരെയധികം പണം കേസിന് തുലച്ചിരുന്നു. കുര്യന്റെ വാശിയും പ്രതികാര വാഞ്ഛയും ആളിക്കത്തി നിൽക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സമാധാനമെന്നും പറഞ്ഞ് കുര്യനെ സമീപിക്കാൻ മൽപാൻ ഭയമായിരുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ. “ബസ്ഗാസാ മുറി പൂട്ടി താക്കോലു കൊണ്ടുവാ. എന്നിട്ടാവാം സമാധാന ചർച്ച” എന്നായിരുന്നു മുഖവെല്ലാം സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അയച്ചിരുന്ന മാനുന്മാരോട് കുര്യൻ കോപാകുലനായി പറഞ്ഞിരുന്നത്.

1102 കുറുംഭം 2-ാം തീയതി ആലുവായിൽ കോനാട്ടു മൽപാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി സഭാസമാധാനത്തിനായി ഇരുഭാഗത്തു നിന്നും കുറച്ചുപേരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷനായി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് അയയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തണുത്ത പ്രതികരണം കാരണം ഡെപ്യൂട്ടേഷനെ അയച്ചില്ല. കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ ദിവംഗതനാകുന്നതിന്റെ ഏതാനും മാസം മുമ്പാണ് ആലുവായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്. സഭാസമാധാനം ഉണ്ടായിക്കാണാൻ തനിക്ക് യോഗമുണ്ടാവില്ലെന്ന് മൽപ്പാൻ അതോടെ തോന്നിയിരിക്കാം. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം കിടപ്പിലായി.

സുഖക്കേട് കൂടുതലായി ശയ്യാവലംബിയായപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ നേരിൽകണ്ട് സംസാരിച്ച് കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം മറക്കണമെന്നും, ക്ഷമിക്കണമെന്നും ഉണർത്തിപ്പാൻ മൽപ്പാന്റെ ഹൃദയം വെമ്പി. അതിനായി മൽപ്പാന്റെ സഹോദരൻ കുഞ്ഞിപ്പെലിയോട് പറഞ്ഞ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, കഴിഞ്ഞതെല്ലാം ക്ഷമിച്ച് വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം കുഞ്ഞിപ്പെലിക്ക് മറുപടി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മറുപടിയിൽ “അന്യോന്യമുണ്ടായിരുന്ന വിരോധങ്ങൾ സകലവും തീർന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്നത് നമുക്കും, അദ്ദേഹത്തിനും ഹൃദയസമാധാനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്” എന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കത്ത് തുടരുന്നു: “അതിനാൽ നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ യാതൊരു ദേഷ്യവും വഴക്കും ഇല്ലെന്നും, ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവതിരുനാമത്തിൽ നാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കാരുണ്യവാനായ ദൈവം ഞങ്ങൾ ഇരുവരോടും, ഞങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെയും കുറ്റവുകളെയും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും ബലഹീനനായ നാം തന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസിനെ കാണാൻ മൽപാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിൽ ആണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താ അങ്ങോട്ട് ചെന്ന് കണ്ടാൽ കൊള്ളാം, സമുദായത്തിലെ കലാപങ്ങൾ മൽപാൻ മനഃ

പ്രയാസം ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ച് കുഞ്ഞിപ്പൈലി ഒരു കത്തയച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ മറുപടിയാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മുകളിൽ കാണിച്ചപ്പോലെ എഴുതിയത്. പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് സമരിക്കേസിന്റെ കാലത്ത് ബലമായി തെങ്ങിൻതോപ്പിൽ നിന്ന് നാളികേരം ഇടുന്ന അവസരത്തിൽ മൽപ്പാന്റെ പുറത്ത് ചുരൽവടികൊണ്ട് അടിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് പശ്ചാത്താപം തോന്നിയിരിക്കണം. 'ആവശ്യമില്ലാതെ അടി വാങ്ങിച്ചു' എന്ന് മൽപ്പാനും കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സിൽ തോന്നിയിരിക്കാം.

മൽപ്പാനെ കാണുന്നതിനു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പോകാൻ തയ്യാറായി വരുമ്പോഴേക്കും മൽപ്പാൻ മരിച്ചു എന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു. 1103 തുലാം 22-ാം തീയതിയിലെ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയതായി കാണുന്നു: "ഇന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് മലങ്കര മൽപ്പാൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ മരിച്ചുപോയതായി അറിഞ്ഞു. മൽപ്പാൻ നമ്മെ കാണണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ച് നാളെ കഴിഞ്ഞ് വ്യാഴാഴ്ച പോകുവാൻ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. മരിച്ചു എന്നു കേട്ടതിനാൽ പോകേണ്ടെന്നു തീരുമാനിച്ചു."

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയോട് ചെയ്തതും, പറഞ്ഞതും ആയ എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കും ക്ഷമ ചോദിച്ച് പാപമോചനം നേടി ദൈവതിരുമുന്മാരെ ചെല്ലുമ്പോൾ വെടിപ്പുള്ളവനായി ഹാജരാകണം എന്ന് വിചാരിച്ചായിരിക്കാം മൽപ്പാൻ മരണക്കിടക്കയിൽ വെച്ച് മെത്രാച്ചനെ നേരിട്ട് കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചത്. ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ച് പറ്റിയ കറകളെയെല്ലാം മാച്ചുകളഞ്ഞ് മനഃസമാധാനത്തോടെ മരിക്കണമെന്ന മൽപ്പാന്റെ മോഹം രണ്ടു ദിവസം കൂടി മൽപ്പാൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ സഫലമാകുമായിരുന്നു.

മൽപ്പാൻ മരിച്ച തീയതി സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലതരത്തിലാണ് കാണുന്നത്. സംശയം തീർക്കാൻ മൽപ്പാന്റെ കൊച്ചുമകൻ ഫാദർ ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ടിനോട് എഴുതിച്ചോദിച്ചു. 1927 നവംബർ 8 ആണ് എന്ന് മറുപടി കിട്ടി. മലയാളം തീയതി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഡയറിയിൽ കാണിച്ച 1103 തുലാം 22 തന്നെ.

വാർത്താക്കുറിപ്പ്

മൽപ്പാൻ മരിച്ചശേഷം വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ റിവിഷൻ പെറ്റീഷന്റെ വിധി ചീഫ്ജസ്റ്റിസ് ചാറ്റ്ഫീൽഡ് അടങ്ങുന്ന ഫുൾബെഞ്ച് പ്രസ്താവിച്ചു. റിവിഷൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ട് വിധി അപ്പാടെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു വിധി. മൽപ്പാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ കോടതിച്ചെലവ് കൊടുക്കാൻ മൽപ്പാനും ബാധ്യ

സ്ഥനായി വന്നു. മൽപ്പാൻ അന്തരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് കോടതിച്ചെലവ് സംഖ്യ കെട്ടിവെയ്ക്കേണ്ട ഭാരം വലിയ പ്രശ്നമായി. മൽപ്പാന്റെ മകൻ (പിന്നീട് മലങ്കര മൽപ്പാൻ കോനാട്ട് അബ്രഹാം കത്തനാർ) അന്ന് വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കീഴിൽ സുറിയാനി പഠിക്കുന്ന കാലം. മൽപ്പാന്റെ സഹധർമ്മിണി മകനേയും കൂട്ടി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ പഴയസെമിനാരിയിൽ പോയി കണ്ട് കോടതിച്ചെലവ് സംഖ്യ ഇളച്ച് തരേണമെന്ന് കണ്ണുനീരോടുകൂടി അപേക്ഷിച്ചു. വിശാല മനസ്സനായ തിരുമേനി അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് യാത്രയാക്കി.

സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്

അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി എന്ന ഭാരിച്ച സ്ഥാനനാമവും പേരി അന്ന് നടന്നിരുന്ന വിദേശിയായ സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാൻ താമസിക്കാൻ ഇടംപോലും ഇല്ലാതെ കുന്നംകുളത്ത് ചില ദയാലുക്കൾ വാങ്ങിക്കൊടുത്ത പറമ്പിൽ ഓല വെച്ചുകെട്ടി മറയുണ്ടാക്കി അതിനുള്ളിലായിരുന്നു കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്നത്. കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ തറവാട്ടിലെ മഹാ മനസ്സനായ ഒരു വീട്ടമ്മ ഒസ്താത്തിയോസിന് കഴിക്കാനുള്ള ആഹാരം ഒരു വേലക്കാരൻ വശം ദിവസവും കൊടുത്തയച്ചു വന്നു. നാലു വർഷത്തോളം ആ മഹതി കൊടുത്തയച്ച ഭക്ഷണം കഴിച്ചാണ് അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി ജീവിച്ചുവന്നത്. ഒസ്താത്തിയോസ് കബറടങ്ങിയ ആർത്താറ് സിംഹാസനപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം 1971-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ ജീവചരിത്രത്തിൽ മുകളിൽ കൊടുത്ത വിവരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജീവചരിത്രത്തിലെ മറ്റു ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു (സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, പേജ് 68): ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തിന് താമസിക്കുന്നതിന് (പറമ്പിൽ) ഓലയും, പനമ്പും കൊണ്ട് മറച്ച ഒരു ഷെഡ് ഉണ്ടാക്കി. ... ഈ ചെറുപ്പരയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം “ഇതെന്റെ കൂടാകുന്നു” എന്നു പറയുമായിരുന്നു. പിന്നീട് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനു താമസിക്കുന്നതിനായി കല്ലുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ മുറി പണിതു. ഈ മുറിയെപ്പറ്റി “ഇതെന്റെ കബറാകുന്നു” എന്ന് പറയുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ “കൂട്ടിലും” “കബറിലും”മായി അദ്ദേഹം കുറെക്കാലം താമസിച്ചു. കൂടാതെ മലയാളം പഠിച്ച് ചെറിയ വാചകങ്ങൾ കുട്ടികൾ പറയുന്നപോലെ പറയുമായിരുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്ത് നിൽക്കുന്ന പള്ളികൾ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധിയെ ആ കാലത്ത് ഒട്ടും സഹായിച്ചില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും വ്യസനകരം. ഒരു തവണ ഒസ്താത്തിയോസിന് യെൽദൊ പെരുന്നാളിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന ചൊല്ലാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ പള്ളിക്കാർക്ക്

എഴുതി അയച്ചെങ്കിലും ആരും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി മുമ്പോട്ടു വന്നില്ല എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ട് (പേജ് 84). യെൽദൊ പെരുന്നാളും അടുത്തു. “യെൽദൊ പെരുന്നാളിന് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ മരിച്ചുപോകും” എന്നു പറഞ്ഞ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇറങ്ങി. ആലുവാ തൂക്കുന്നത് സെമിനാരിയിലേക്ക് ഒരു അഭയാർത്ഥിയെപ്പോലെ അവശനായി കയറിച്ചെന്ന അദ്ദേഹത്തെ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. യെൽദൊ പെരുന്നാളിന്റെ കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് മുറിയിൽ വന്ന അദ്ദേഹം ബോധം കെട്ടുവീണു. അത്രയ്ക്ക് പരിതാപകരമായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ അന്നത്തെ നില. ഈ നിലയ്ക്ക് കേസ് നടത്തിപ്പിന് ധനസഹായം കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിപ്പാൻ വകയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

സി. ജെ. കൂര്യൻ

കുടുംബവശാലും വ്യക്തിപരമായ പ്രാഗത്ഭ്യത്താലും ശക്തനും ഉന്നതവ്യക്തിയുമായിരുന്ന കോട്ടയം അക്കര സി. ജെ. കൂര്യനെപ്പറ്റി 1993-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിജ്ഞാനകോശത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“മലങ്കരസഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായിരുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യ പാദത്തിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിലുമായി പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (സഭാചരിത്രത്തിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിമാരോടൊത്ത് അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി പ്രവർത്തിച്ച ആൾ. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസും വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ വ്യവഹാര കോലാഹലങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്ത് നേതൃത്വം നൽകിയ അത്മായ പ്രമുഖൻ. രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലും സാമൂഹ്യതലത്തിലും വളരെ സ്വാധീനവും പ്രാമുഖ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.”

സി. ജെ. കൂര്യന്റെ ലഘുജീവചരിത്രവും അദ്ദേഹം ആനപ്പാപ്പി വയത്തിൽ വഹിച്ച പകുത്ത് 1996-ൽ സി. ടി. ജോൺ അക്കര പുറത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “അക്കര കുടുംബ ചരിത്ര”ത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്. ഒരു ഉന്നത വ്യക്തിയെപ്പറ്റി സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽപെട്ടവരും സമുന്നതരായ സമകാലികരും നൽകുന്ന വിഭിന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിയും വിദ്യാഭ്യാസവും വിവേകവും ഉള്ളവർക്ക് യഥാർത്ഥ ചിത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ലല്ലോ.

അക്കര കുടുംബചരിത്രത്തിൽ സി. ജെ. കൂര്യനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറ

യുന്നു: അക്കര കുടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന വ്യക്തിയായ ഉലഹന്നാന്റെ ആൺമക്കളിൽ രണ്ടാമത്തെ മകനായ സി. ജെ. കുര്യൻ (അക്കര കൊച്ചുണ്ണ) 1036 (1860) -ൽ ജനിച്ചു. മൂത്ത ആളായ അക്കര കുഞ്ഞ് ബിസിനസ്സിലും വീട്ടുകാര്യത്തിലും പൊതുമേൽനോട്ടം കാര്യപ്രാപ്തിയോടെ നടത്തി. സി. ജെ. കുര്യൻ, കുര്യൻ റൈട്ടരുടെ സഹായിയായി കൊച്ചിയിലും ചാവക്കാട്ടും താമസിച്ച് അവിടെയുള്ള ബിസിനസ്സിന്റെ മേൽനോട്ടം നിർവ്വഹിച്ചു. തുടർന്ന് വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ പത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിലും, സമുദായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിലും റൈട്ടരുടെ പിൻഗാമിയായി വർത്തിച്ച് ഉന്നത നിലവാരം കൈവരിച്ചു. റൈട്ടരുടെ മരണശേഷവും ശ്രീമൂലം രാജാവുമായുള്ള മൈത്രീബന്ധം, ശ്രീമൂലം അസംബ്ലി അംഗത്വം, കോട്ടയം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ രൂപീകരണപ്രധാനി, അതിന്റെ ആദ്യത്തെ ഇലക്ട്രഡ് ചെയർമാൻ, സമുദായ ട്രസ്റ്റി, ഇരുപത്തിനാലായിരം കായൽ കുത്തി വിപുല കൃഷിക്കാരൻ തുടങ്ങി മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ കുടിൽതൊട്ട് കൊട്ടാരം വരെ അറിയപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കുര്യൻ റൈട്ടർ നേടിയ കുടുംബ പ്രശസ്തി നിലനിർത്തുവാനും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും കുര്യനും സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം സുമുഖനും ബുദ്ധിശാലിയും മനുഷ്യരോട് പെരുമാറുവാൻ പ്രത്യേക കഴിവുള്ള ആളുമായിരുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ ചിറ്റപ്പൻ കുര്യൻ റൈട്ടരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ സി. ജെ. കുര്യനും ഇലഞ്ഞിക്കൽ ഇ. ജെ. ജോണും ഒന്നിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ചു. സ്കൂൾ ഫൈനൽ വരെ ആയപ്പോൾ റൈട്ടരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പഠിത്തം നിർത്തി വെളിച്ചെണ്ണ വ്യാപാരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു. ചാവക്കാട്ടെ തെങ്ങിൻതോപ്പിന്റെ മേൽനോട്ടത്തെ തുടർന്നു 'വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ' പത്രത്തിന്റെ മാനേജറായി.

ജ്യേഷ്ഠൻ അക്കര കുഞ്ഞിന് 11 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ എട്ട് വയസ്സുള്ള പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. സി. ജെ. കുര്യനും കല്യാണാലോചനകൾ വന്നു. പുത്തനങ്ങാടി കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ഐപ്പ് ഉതുപ്പ് മുതലുപിടിക്കാരുടെ രണ്ടാം വിവാഹത്തിലെ മൂത്ത മകൾ അക്കാമ്മയെ കല്യാണം കഴിച്ചു. പ്രതാപമുള്ള രണ്ടു കുടുംബത്തിലെ വിവാഹച്ചടങ്ങ്. സി. ജെ. കുര്യൻ പിന്നീട് താമസിച്ചിരുന്നതും കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ആയിരുന്നല്ലോ. അന്നത്തെ പ്രശസ്ത കുടുംബവും അതായിരുന്നു. വാരിക്കാട്ട് മൂലകുടുംബം ആണ് കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ. ഐപ്പ് ഉതുപ്പ് മുതൽപിടിക്കാറായിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ ജോലിക്ക് വലിയ ജാമ്യവ്യവസ്ഥ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം രാജി വച്ചു. ഇദ്ദേഹം ആദ്യം കെട്ടിയിരുന്നത് തേവലക്കര തെങ്ങുവിളയിൽ കൊച്ചുമ്മൻ ജഡ്ജിയുടെ മകൾ അന്നമ്മയെയാണ്. ഏലിയാസ്, ഉമ്മൻ, അന്നാമ്മ എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായശേഷം

ഭാര്യ മരിച്ചു. രണ്ടാമത് തുമ്പമൺ പുത്തൻവീട്ടിൽ അമിനാദാരുടെ മകൾ ആച്ചിയമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതിൽ രണ്ട് പെൺകുട്ടികൾ ജനിച്ചു. മുത്തമകൾ അക്കാമ്മയെ സി. ജെ. കുര്യൻ കെട്ടി. രണ്ടാം മകൾ മറിയാമ്മയെ പുതുപ്പള്ളി കായ്ക്കോളിൽ കെട്ടിച്ചു.

ഐപ്പ് ഉരുപ്പിന്റെ മകൻ കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ഉമ്മച്ചൻ തറവാട് അവ കാശിയായി. പിന്നീട് തനിക്കും പിതാവിനും ധാരാളം കടബാധ്യത ഉണ്ടായതിനാൽ മൂലേച്ചരിൽ പിതാവും, മകൻ ഉമ്മച്ചൻ കല്ലൂർ പുരയിടത്തിലും താമസമാക്കി. കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ പുരയും പറമ്പും ലേലത്തിലായി. സി. ജെ. കുര്യന്റെ അമ്മായിഅപ്പന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടെ അക്കരക്കാർ അത് ലേലത്തിൽ പിടിച്ചു. സി. ജെ. കുര്യൻ അവിടെ താമസിച്ചു. വലിയ മുതലുപിടിക്കാൻ പണിയിപ്പിച്ച ഈ കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ വീടുപോലെ തടിക്കോളം ബലമേറിയതും വിചിത്ര പണിയുള്ളതുമായ തടിപ്പുര കേരളത്തിൽ ചുരുക്കമാണ്. തിരഞ്ഞെടുത്ത വിദഗ്ദ്ധ പണിക്കാരെക്കൊണ്ട് നല്ല തടികൾ ഉപയോഗിച്ച് പണിയിച്ചതാണ് കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ പുര.

സി. ജെ. കുര്യൻ വിവാഹശേഷം കൊച്ചിയിലും തിരുവനന്തപുരത്തുമായിട്ടായിരുന്നു ജീവിതം. വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ പത്രത്തിന്റെ ചുമതല മുഴുവൻ വന്നപ്പോൾ താമസം അധികവും തിരുവനന്തപുരത്തായി. കുര്യൻ റൈട്ടർ ആയിലും രാജാവിന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നുവല്ലോ. ഈ രാജകുടുംബബന്ധം ശ്രീമൂലം രാജാവിന്റെ കാലത്ത് സി. ജെ. കുര്യനും തുടർന്നു. വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ പത്രാധിപതൃമാണ് ഈ സുഹൃത്ബന്ധം നിലനിർത്താൻ പ്രധാനമായി സഹായിച്ചത്. സി. ജെ. കുര്യൻ ശ്രീമൂലം രാജാവിനെ കൂടെക്കൂടെ ചെന്നു കണ്ട് സംസാരിക്കണം എന്നത് രാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശമായിരുന്നു. കുര്യനെ കുറെനാൾ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ആളെ വിട്ടു തിരക്കും. ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ജനപ്രതിനിധിയായ എം.എൽ.എ. മാറെപ്പോലെ അല്ലല്ലോ അന്നത്തെ ജനപ്രതിനിധികൾ. ഓരോ ദേശത്തുനിന്നും ദേശസമ്മതരായ ആൾക്കാരെ പ്രജാസഭാ മെമ്പർ മാരായി ഗവണ്മെന്റ് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യും. സി. ജെ. കുര്യൻ മരിക്കുവരെ കോട്ടയം പ്രജാസഭാ മെമ്പറായിരുന്നു. ആ സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ച് കോട്ടയം മുനിസിപ്പാലിറ്റി രൂപീകരണത്തിന് സി. ജെ. കുര്യൻ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. സി. ജെ. കുര്യന്റെ ശ്രീമൂലം രാജാവുമായുള്ള മൈത്രിബന്ധം അന്നത്തെക്കാലത്ത് വളരെ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ട്രസ്റ്റിയായി എതിരില്ലാതെ മരിക്കുവരെ അദ്ദേഹം ആയതിനാൽ അന്നു നടവിച്ച വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ പ്രധാന കക്ഷിയായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് വിപുലമായി നെൽകൃഷി നടത്തുന്നതിനായി ഇരുപത്തിനാലായിരം കായൽ പതിപ്പിച്ചെടുത്ത് വരമ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കി

കൃഷി നടത്തി. കായൽ രാജാവായിത്തീർന്ന സി. ജെ. കുര്യൻ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ സൗഹൃദം, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേലുള്ള സ്വാധീനം എന്നിവ ഒരു വലിയ നേട്ടമായിരുന്നു.

സഭാപ്രവർത്തികളിൽ കുടുങ്ങി

സി. ജെ. കുര്യനും കോനാട്ട് മൽപാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസ്യോസ് രണ്ടാമന്റെ കാലത്ത് സഭാഭ്രാന്തകളായിരുന്നു. വലിയ മെത്രാപ്പാലം ക്ഷണവും പ്രായവുമായി. പിൻഗാമി ആരാണ് എന്നൊരു ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടി. വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപ്പാൻ കാര്യശേഷിയുള്ളവനും ബുദ്ധിമാനുമാണ്. അംഗവൈകല്യമുള്ളവർക്ക് മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുക്കരുത് എന്ന് ഒരു മാമൂൽ. അതുകൊണ്ട് കണ്ണിനു തകരാർ (കോങ്കണ്ണ്) ഉള്ളതിനാൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപാനെ മെത്രാനാക്കുവാൻ വടക്കർക്കും തെക്കർക്കും ഒരുപോലെ എതിർപ്പായി. പൗലൂസ് റമ്പാൻ സാധുവും കാര്യപ്പിടിപ്പില്ലാത്ത ആളും. വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപാനോട് താൽപര്യക്കാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനെപ്പറ്റി ബോധവാനുമായിരുന്ന സി. ജെ. കുര്യൻ തെക്കും വടക്കുംപോയി എതിർപ്പിടാത്തവരെ കണ്ട് വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപാനെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാനായി മറ്റാരും സഭയിൽ ഇല്ല എന്നും അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു തീർച്ചയായും പട്ടം കൊടുക്കണം എന്നും എല്ലാവരെയും ഒരുവിധം സമ്മതിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് അതിനുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം തയ്യാറാക്കി. ...

സ്റ്റീബാ ശെമ്മാശന്റെയും പൗലൂസ് റമ്പാന്റെയും കൂടെ ഇദ്ദേഹത്തേയും ശീമയ്ക്ക് വിട്ടു. ഒസ്താന്തിയോസ്, കുറിലോസ്, ദിവനാസ്യോസ് എന്നീ പേരുകളിൽ 1908 മെയ് 31-ാം തീയതി ഇവർ മൂന്നു പേരും മെത്രാന്മാരായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ മൂവരും നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി.

അക്കരക്കാരുടെ മാറാ ഭ്രാന്ത സ്ഥാനവും സഭയിലെ ഉന്നതത്വവും പല നേതാക്കൾക്കും അസൂയയ്ക്കും വിദ്വേഷത്തിനും കാരണമായി. ചില സ്വന്തക്കാർ എതിർപ്പുള്ളവരുമായി കൂട്ടുപിടിച്ചു. കോട്ടയം പരിസരങ്ങളിലുള്ള പല പ്രമാണികൾക്കും ഓരോ കാരണത്താൽ സി. ജെ. കുര്യനോട് ഉള്ളിൽ നീരസം ഉളവായി. ഇതിൽ പലരും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ സി. ജെ. കുര്യനിൽനിന്നും അകറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. മെത്രാപ്പാലം സി. ജെ. യുടെ കൈയാളായി നടക്കുന്നു എന്നാണ് ജനസംസാരം എന്നു വരെ മെത്രാപ്പാലനെ ധരിപ്പിച്ചു. മെത്രാപ്പാലം ഈ ജനസംസാരം മാറ്റണം എന്ന് ഒരു ഗർവ്വ് ഉണ്ടായി. അതോടെ കൂട്ടുഭ്രാന്തകളെ തീർത്തും അവഗണിച്ച് അവരോട് ആലോചിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തി മുമ്പോട്ടുപോയി. മെത്രാപ്പാലന്റെ അനുഭാവികളായി പലരും ഇതിനു കൂട്ടുകൂടി. സെമിനാരി

യിലെ ബസ്ഗാസാ മുറിയുടെ മൂന്നു താക്കോലിൽ ഒന്നു മെത്രാപ്പാലന്റെയും ഒന്ന് അൽമായ ട്രസ്റ്റിയുടെയും (സി. ജെ. കുര്യൻ) ഒന്നു വൈദിക ട്രസ്റ്റിയുടെയും (കോനട്ടു മൽപാൻ) കൈയിൽ ആയിരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു സഭാചട്ടം. മെത്രാപ്പാലൻ താക്കോൽ മൂന്നും കസ്റ്റഡിയിൽ വെച്ചു. മെത്രാപ്പാലന്റെ സ്പെഷ്യാലിപത്യ പ്രവൃത്തികളും കൂടെ നിന്നവരുടെ പ്രേരണാശക്തിയും സമുദായത്തെ രണ്ടു ചേരികളാക്കി എന്നു പറയാം. രണ്ടു കക്ഷികളും അവരവരുടെ കക്ഷിയിലേക്ക് ആളുപിടിത്തവും ശക്തമാക്കി എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. തുടർന്നു സമുദായത്തിലെ കുഴപ്പം കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികൾ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാധൈ അറിയിച്ചു. പരിഹാരം കാണുവാൻ ബാവാ മലങ്കരയിൽ എഴുന്നള്ളണം എന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

അന്നത്തെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രീയർക്കീസ് താമസിയാതെ മലങ്കരയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളി. ബാവാ വന്നത് തന്നെ മുടക്കാനാണ് എന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചോ എന്തോ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ബാവാധൈ സമീപിച്ചില്ല. തുടർന്നു ബാവാ മെത്രാപ്പാലനെ മുടക്കി. സെമിനാരിയിൽ വച്ച് വളരെ ക്ഷുഭിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുടക്കുകൾ പണ വായിച്ചു. ഇതേ തുടർന്ന് രണ്ടു കക്ഷിയായി പിരിഞ്ഞു. ചെറിയപള്ളിയിൽ അടി. ആനപ്പാപ്പിക്കേസ്, തുടർന്ന് പല പള്ളികളിലും രണ്ടു ചേരി. കുറിലോസ് മെത്രാപ്പാലനും ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പാലനും ഒരു ഭാഗത്തും, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും മുറിമറ്റത്തു മെത്രാപ്പാലനും മറു ഭാഗത്തുനിന്നും കേസുകൾക്കു പുറമേ കേസുകളായി പൊതുസ്വത്തിനും വട്ടിപ്പണപലിശയ്ക്കും പൊതുവായും ഓരോ പള്ളിക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും കേസുകൾ തുടങ്ങി. പള്ളികൾ മിക്കതും പൂട്ടി. സ്കൂളുകൾ ആയതുകൊണ്ട് എം.ഡി. സെമിനാരിയും, പഴയസെമിനാരിയും പൂട്ടിയില്ല. പഴയസെമിനാരി പള്ളി മാത്രം പൂട്ടി. നാലുകെട്ടും കുശിനിയും പൂട്ടാതെ കുട്ടികളുടെ ആവശ്യത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. നാടകശാലയുടെ മുകൾതട്ട് വൃത്തിയാക്കി കുർബാനയും മറ്റു കർമ്മങ്ങളും അവിടെ വച്ച് നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മനോരമ ചാപ്പലും ആരാധനയ്ക്കും, വിവാഹം, മാമോദീസാ തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചു വന്നു. കോട്ടയത്തുള്ള മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർക്ക് ഈ രണ്ടു ചാപ്പലും ബാവാ കക്ഷിക്കാർക്ക് പാണമ്പടിക്കൽ പള്ളിയും ക്നാനായക്കാരുടെ വലിയപള്ളിയും മാത്രം ആരാധനയ്ക്കു ശേഷിച്ചു. കൂടാതെ ചെങ്ങളം പള്ളി, കല്ലങ്കൽ, ഒളശ്ശ പൊന്നരത്തു പള്ളി, കുമരകം ആറ്റമംഗലം പള്ളി എന്നിവയും കോട്ടയം മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള മിക്ക പള്ളികളും ബാവാ കക്ഷിക്കാർക്ക് മാത്രം ആരാധനാലയങ്ങളായി. പുതുപ്പള്ളി രണ്ടു കുടുംബം ഉപയോഗിച്ചു.

കോട്ടയത്തിനു തെക്കോട്ട് കൂടുതൽ പള്ളികളും കുറുംകുളത്തും കോതമംഗലത്തുമുള്ള ചുരുക്കം പള്ളികളും മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാരുടെ

സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു. തിരുവല്ല പാലിയേക്കര പള്ളി ഒന്നിടവിട്ട് ഓരോ രുത്തരും, കട്ടപ്പറഞ്ഞ പള്ളി ബാവാ കക്ഷിക്കാർക്ക് മാത്രമായും തുടർന്നു. മനോരമപത്രം മെത്രാപ്പോലീത്താ താങ്ങും തണലുമായി വർത്തിച്ചു. ജില്ലാ കോടതിയിൽ കേസ് ബാവാ കക്ഷിക്കാർക്ക് ദോഷമായി വിധിച്ചു. ഹൈക്കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ പോയി. മദ്രാസിൽ പ്രശസ്ത വക്കീലായ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരെ ബാവാ കക്ഷിക്കാർക്കു വേണ്ടി വാദിക്കാൻ സി. ജെ. കുര്യൻ കൊണ്ടുവന്നു. പിന്നീട് കേരളത്തിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രവും തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനുമായി മാറിയ സി. പി. യെ സി. ജെ. കുര്യൻ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും ഇടപാടാക്കിയതും അന്നു ദിവാനായിരുന്ന സി. രാജഗോപാലാചാരിയാണ്. വക്കീലിനെ കാണാനും സഭാകാര്യങ്ങളും മറ്റും തർജ്ജമ ചെയ്തു പഠിപ്പിക്കുവാനും എരുത്തിക്കലച്ചൻ, മാലിയിലച്ചൻ മുതലായവർ തിരുവനന്തപുരത്ത് താമസമാക്കി. കോട്ടയത്ത് പല വീട്ടു കാരും വളരെ വാശിയോടെ രണ്ടു കക്ഷിയായി നിന്നു.

വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുറിമറ്റത്തിൽ കാതോലിക്കാ ബാവാ, ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (കല്ലാശ്ശേരിൽ), ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് (വാകത്താനം) എന്നിവർ മെത്രാൻ കക്ഷിക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തു. സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ വിദഗ്ദ്ധമായി വാദിച്ച കേസിൽ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ തോറ്റു. അതേതുടർന്ന് മെത്രാൻ കക്ഷിനേതാക്കൾ കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ വന്നു സി. ജെ. കുര്യനെ കണ്ട്, താക്കോൽ ഏൽപ്പിക്കാൻ വന്നതാണ് എന്നും അവർ സമുദായം വിട്ടു പോകും എന്നും പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു. കേസിൽ ജയവും തോൽവിയും ഉണ്ട്. നമുക്ക് ഒന്നായി പോകണം. അതേപ്പറ്റി ഉടനെ ആലോചിക്കാമെന്നും, ഉടനെ ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിക്കു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരിയെ വന്നു ഈ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കണം എന്നും പറഞ്ഞ് സി. ജെ. കുര്യൻ താക്കോൽ വാങ്ങാതെ അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി വിട്ടു എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ അസംബ്ലിക്കു പോകാനിരുന്ന സി. ജെ. കുര്യന് പെട്ടെന്നു വാതരോഗം മൂർച്ഛിച്ചു അവശനായി. 1924 മാർച്ച് 2-ന് അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞു.

ഇതാണ് കുടുംബക്കാരുടെ ചരിത്രം.

ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് പറയുന്നു

സുപ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രകാരനായ ഇസ്ലാം. എം. പാറേട്ട് 1969-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (മലങ്കര നസ്രാണികൾ 4) എന്ന ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യമടങ്ങായി ഗണിക്കേണ്ട ആറു വർഷക്കാലം എന്നല്ല മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ

ചരിത്രം ഒട്ടാകെ എടുത്താൽതന്നെയും അതിൽ സാരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നേതാവായിരുന്നു 1098 കുംഭം 19-ന് അന്തരിച്ച സി. ജെ. കുര്യൻ എന്ന് അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ച നിരവധി ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കും. കുംഭം 21-ലെ മലയാള മനോരമയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സുദീർഘമായ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ “സമുദായ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു സുപ്രധാന ഭാഗം വഹിക്കത്തക്കവിധം അസാമാന്യമായ സ്ഥിരോത്സാഹം, കാര്യ നിർവ്വഹണശക്തി, കീഴ്പ്പെടുത്ത മനസ്സ് എന്നിവയെല്ലാം സി. ജെ. കുര്യനിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റം പ്രബലമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളവരും മുക്തകണ്ഠം സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള സംഗതികളെ മാറ്റിവെച്ചു പറയുന്നതായാൽ, അദ്ദേഹം നിസ്സംശയമായി ഒരു മഹാനുഭാവനും രാജ്യത്തിനും സമുദായത്തിനും ഒരലങ്കാരവുമായിരുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതിന് യാതൊരു മടിയുമില്ല എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സി. ജെ. കുര്യൻ ജാത്യാഭിമാനിയും ദേശാഭിമാനിയുമായിരുന്നു. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെമേൽ അന്ത്യോഖ്യായ്ക്ക് ലൗകികാധികാരമില്ലെന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും റോയൽകോടതികൾ തീർപ്പു കൽപിച്ചിട്ടും, തുർക്കി രാജ്യക്കാരനായ പാത്രിയർക്കീസിന് ഇവിടെ ആത്മീയ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ തന്റെ പണവും സ്വാധീനവും എല്ലാം കണ്ണുപുട്ടി ചെലവാക്കിയ ആൾ എങ്ങനെ ജാത്യാഭിമാനിയായും, ദേശാഭിമാനിയായും എന്നും ചോദിക്കാം. മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അധികാരത്തെ ജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു തനിക്കുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ച അവകാശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു സി. ജെ. കുര്യൻ നടത്തിയ ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിൽ വിജയിക്കുന്നതിനു വിദേശിയായ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ കൂടെ കൂട്ടുപിടിച്ചു എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാം. ഏഷ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്ത് എവിടെനിന്നെങ്കിലും വരുന്നവരെ അതിമാനുഷരോ അർദ്ധദൈവങ്ങളോ ആയി ഗണിക്കുകയും, അവരുടെ അശുചാവസ്ഥയെ തന്നെ മഹത്വത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി എണ്ണുകയും, അവരുടെ നാട് ഏതു നരകക്കുഴി ആയാലും “ശീമ” ആയി ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന “ശീമ സേവകരുടെ” കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നില്ല സി. ജെ. കുര്യൻ. വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മൊഴി ഇതിനു തെളിവാണ്. വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഏഷ്യക്കു “ശീമ” എന്ന വിശേഷസ്ഥാനമല്ല “തുർക്കി” എന്ന പേരാണ് അദ്ദേഹം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പിതൃതുല്യനായിരുന്ന കുര്യൻ റൈട്ടർക്കു, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെയും ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയും കാലത്ത് സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനമോ നിയന്ത്രണ സ്വാധീനങ്ങളോ തനിക്കു വേണമെന്ന് സി. ജെ. കുര്യൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് അതു വകവെച്ചു

കൊടുത്തില്ല. വകവെച്ചു കൊടുക്കാൻ താത്വികമായി നിവൃത്തി ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ തെറ്റി എന്നീവിധം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൂടയോ അവർ തമ്മിലുണ്ടായ അകൽച്ചയേയും അതിന്റെ കാരണങ്ങളേയും? എന്തിനും പോരുന്ന കോനാട്ടു മൽപാണെയും ആ വഴിക്കു “തുർക്കികളെയും” കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭാരതയുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ അനേകലക്ഷം രൂപയും, അവരുടെ അര ശതാബ്ദക്കാലത്തെ ശ്രമവും സ്വന്തം ധനവും വെള്ളത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഭരണധൂരന്ധനായ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അതിരൂറു കഴിവുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം ആർക്കും ഇല്ലാതെ പോയി. മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസും സി. ജെ. കുര്യനും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ നില എന്തായിരിക്കുമായിരുന്നു?

“നിയുണ്ടാക്കിയ കുഴപ്പം”

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കിയ ശേഷം 1087-ൽ (1911) ആലുവായിൽ ചേർന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസിനു ആത്മീകാധികാരവും ലൗകികാധികാരവും ഉണ്ടെന്നുള്ള പ്രമേയം പാസ്സാക്കാൻ സി. ജെ. കുര്യൻ സമ്മതിച്ചില്ല. മുടക്കുകൊണ്ട് സാധിക്കാവുന്ന നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി സി. ജെ. കുര്യനു ചില ധാരണകളുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാരുടെ പറ്റി വടകര ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്ന - സമുന്നത വൈദികനും ഔഗേൻ റമ്പാച്ചന്റെ (പിന്നീട് ഔഗേൻ ബാവ) ഉറ്റ മിത്രവുമായിരുന്ന - പരേതനായ ചെമ്മങ്കുഴ സി. എസ്. സ്കറിയാ അച്ചൻ “മലങ്കര സഭാ പ്രശ്നം: ചില ഉള്ളുകളിലകൾ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

“മെത്രാപ്പന പാതയിൽ നിന്നു തട്ടിമാറ്റണമെന്നല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരം കിട്ടണമെന്ന് സി. ജെ. കുര്യൻ വിചാരിച്ചില്ല. മുടക്കിയാൽ അതത്രയും എളുപ്പം സാധിക്കുമെന്നു കണക്കുകൂട്ടി. മുടക്കുകൾപറയോടുകൂടി 14 രൂപാ സ്റ്റാമ്പൊട്ടിച്ച് ഒരപേക്ഷ സർക്കാരിൽ കൊടുത്താൽ വടി, മുടി, സ്ലീബാ വച്ചൊഴിഞ്ഞുപോകാൻ ഉത്തരവു ലഭിക്കുമെന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്രെ. മുടക്ക് ആലോചനയിലിരിക്കുമ്പോൾ പരേതനായ ചൊള്ളമ്പേലച്ചനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും നേരിട്ടു പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മുടക്കിനെപ്പറ്റി ഇടവഴിക്കൽ മാർ സേവേറിയോസ് ആലോചനാസമയത്ത് പറഞ്ഞത് സ്മരണീയമാണ്. ‘ഈ വടികൊണ്ട് ഈ പാമ്പ് ചാവുകയില്ല’ എന്നാണ് ഫലിതമായി പറഞ്ഞത്.

പാത്രിയർക്കീസിനു പണ്ടുള്ള അധികാരമൊക്കെയുണ്ടെന്നും ഡലിഗേറ്റിന് റമ്പാന്മാരുടെ മേൽനോട്ടമിരിക്കട്ടെ എന്നുമാണ് ആലുവായിൽ

നിശ്ചയിച്ചത്. അപ്പോഴാണ് പാത്രിയർക്കീസ് തന്റെ നില അവതാളത്തിലായല്ലോ, പണവും ഇല്ല, അധികാരവും ഇല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയത്. സി. ജെ. കുര്യന്റെ കൈയിൽ ഒരു പാവയായിപ്പോയല്ലോ എന്നോർത്ത് മനസ്ഥാപപ്പെട്ടു. കുര്യനും ബാവായുമായി, ബാവായുടെ യാത്രയ്ക്ക് ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പു നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം ഈ എഴുത്തുകാരൻ 1102-ൽ അറിഞ്ഞത് ഇവിടെ ചേർക്കുകയാണ്. 1102-ൽ ആലുവായിൽ കോനാട്ട് മൽപാനച്ചൻ, കുരിശിങ്കൽ മാണിയച്ചൻ, സി. പി. തരകൻ, എം. എ. ചാക്കോ, പൈലോ വക്കീൽ മുതൽപേർ കൂടി നടത്തിയ മഹായോഗത്തിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പ് ഇവരും മറ്റു പലരും ആലുവായിൽ സി. ജെ. മാണിയുടെ കെട്ടിടത്തിൽ (സി.എം.എസ്. പള്ളിക്കു സമീപം) കൂടി പലതിനെക്കുറിച്ചും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനും ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എം. എ. ചാക്കോയാണിതു പറഞ്ഞത്. ബാവായുടെ യാത്രയ്ക്കു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് സംസാരിക്കണമെന്ന് മെത്രാച്ചന് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എറണാകുളത്തെത്തി താമസിച്ചു. മെത്രാച്ചനും ബാവായുമായി കണ്ടു സംസാരിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷേ തനിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്ന പ്രയാസങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്ന് കുര്യൻ വിചാരിച്ചിരിക്കണം. സംസാരിക്കാൻ ഇടകൊടുക്കണമെന്ന് ബാവായോട് കുര്യൻ തന്നെ പറഞ്ഞു. ബാവാ കോപിച്ചു, “നീയുണ്ടാക്കിയ കുഴപ്പം നീ തന്നെ വഹിച്ചുകൊള്ളുക” എന്നു പറഞ്ഞു മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാതെ എം. എ. ചാക്കോ ഇങ്ങനെ പറയാൻ ഇടയില്ല. കേട്ടവരാരും അതിനെ നിഷേധിച്ചുമില്ല. ബ. മൽപ്പാനച്ചൻ ബാവായുടെ യാത്രയ്ക്കു മുമ്പ് എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആളായിരുന്നല്ലോ. കുര്യന്റെ സഹപ്രവർത്തകനുമാണ്. മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ധീരനും എല്ലാം തുറന്നു പറയുന്നവനും അങ്ങനെ തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. ഒളിച്ചുകളി ഒന്നും അദ്ദേഹം കാണിച്ചില്ല. അത്രയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ബഹുമാനം അർഹിക്കുന്നു.”

സമുദായക്കേസ് ചൂടുപിടിച്ച കാലം. ആനപ്പാപ്പി വധം സംബന്ധിച്ചും സെമിനാരി റിക്കാർഡുകൾ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമെന്ന് ശ്രുതി പരന്നതിനെ തുടർന്നുള്ള സി. ജെ. കുര്യന്റെ മുൻകരുതലുകളെപ്പറ്റിയും സെമിനാരി കാവലിനുവേണ്ടി വിളിച്ചാക്കിയ താഴത്തങ്ങാടി സ്വദേശികളായ മുസ്ലീങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട “ശാന്തനും വീട്ടുകാർക്കും നാട്ടുകാർക്കും പ്രിയങ്കരനുമായിരുന്ന പാപ്പച്ചന്റെ ഗ്രഹപ്പിഴ”യെ സംബന്ധിച്ചും അകാലമരണം, ഭാര്യയുടെ മരണം മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്നിവയെപ്പറ്റിയും അക്കര കുടുംബ ചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

സമുദായക്കേസ് ചൂടുപിടിച്ച കാലം

ഈ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു (1910) സമുദായക്കേസിന്റെ ചൂടുകാലം. സമുദായട്രസ്റ്റി സി. ജെ. കുര്യനും മലങ്കര മെത്രാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർ ഗീസ് മാർ ദീവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇരുപേരികളിൽ നിന്നു നേതൃത്വം കൊടുത്തു. കോട്ടയത്ത് ആൾ സ്വാധീനം സി. ജെ. കുര്യന്റെ ചേരിയായ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കായിരുന്നു. ചെറിയ പള്ളിയിൽ രണ്ട് കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായ അടി കുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതിനിടെ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കോട്ടയത്തുനിന്നും തെക്കൻ ഭാഗത്തെവിടെയോ ആസ്ഥാനം മാറ്റുമെന്നും സെമിനാരിയിലിരിക്കുന്ന റിക്കാർഡുകൾ എല്ലാം കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നും ശ്രുതി പരന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ സി. ജെ. കുര്യൻ ചില മുൻകരുതലുകൾ എടുത്തു. താഴത്തങ്ങാടി കൂളപ്പുരക്കടവിനു സമീപമുള്ള അഭയാസികളായ മുസ്ലീം യുവാക്കന്മാരെ പള്ളിസാധനങ്ങൾ ഒന്നും കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാതിരിക്കാൻ പള്ളിപരിസരങ്ങളിൽ കാവലിനു നിയോഗിച്ചു. സെമിനാരിയ്ക്കു സമീപം താമസിച്ചിരുന്ന തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ പുരാട്ടു പാപ്പച്ചനെ ഇവരുടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുവാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചു.

ഈ ഏർപ്പാടുകൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും കൂട്ടരും വീക്ഷിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരു ധാരണയാണുണ്ടായത്. സെമിനാരി കയ്യടക്കാനുള്ള സംരംഭമായി അവർ കണക്കാക്കി. ഏതായാലും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വലംകൈയായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് പണിക്കരച്ചൻ (പിന്നീട് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്) മേപ്രായിലേക്ക് ആളയച്ചു. ആ ഭാഗത്തെ അസാധാരണ അഭയാസികളും മുഷ്കന്മാരുമായിരുന്ന ആനപ്പാപ്പി (വർക്കി വർഗീസ്) യെയും ശിഷ്യൻ തിരുവാങ്കാവൻ കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെയും സെമിനാരിയിൽ വരുത്തി. ഇവർ സഭാംഗങ്ങൾ കൂടിയിരുന്നു.

സെമിനാരി ആറ്റിറമ്പ് വളവ് അന്ന് വേനൽക്കാലത്ത് വലിയ മണൽപ്പുറമായിരുന്നു. അവിടെ മഴക്കാട്ടു കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ് മേത്തരുടെ ഒരു ചായക്കടയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയാണ് മുഹമ്മദീയർക്ക് ഭക്ഷണം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം ഇവർ ചായക്കടയിൽ കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞ് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദുഃഖഗാത്രരായ രണ്ട് അപരിചിതർ അവിടെ കയറിച്ചെന്ന് ചായ എടുക്കാൻ പറഞ്ഞു. ആനപ്പാപ്പിയും കൊച്ചുകുഞ്ഞും ആയിരുന്നു അവർ. ആനപ്പാപ്പി അന്ന് അവിടെ എത്തിയതേയുള്ളൂ. വന്ന ഉടനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ട് കൈമുത്തി സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന് ദേശം കാണാൻ ഇറങ്ങിയതാണ്. ആദ്യമെ മണപ്പുറത്തേക്കാണ് തിരിച്ചത്. ചായക്കടയിൽ വന്ന് ചായ എടുക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് മുഹമ്മദീയരെ കണ്ടത്. സെമിനാരി സൂക്ഷിക്കാൻ വന്നിരിക്കുന്ന പന്നികളാണോ നിങ്ങൾ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ അധികേഷ്പിച്ചു.

സംസാരിച്ചു. ഉടനെ മുഹമ്മദീയർക്ക് എതിർകക്ഷികൾ കൊണ്ടുവന്ന ചട്ടമ്പികളാണ് ഇവർ എന്നു മനസ്സിലായി. പാപ്പിയും കുട്ടരും ചായക്കടയിൽ നിന്ന് പോകുന്നതുവരെ മുഹമ്മദീയർ ക്ഷോഭം ഒരുക്കി മിണ്ടാതിരുന്നു.

തങ്ങളെ പന്നികൾ എന്നു വിളിച്ചു പരിഹസിച്ച് അന്നത്തെ മുസ്ലീമുകളെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ അപമാനകരമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. അവരുടെ സമുദായത്തെ മുഴുവനായി അവഹേളിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന ആ സംബോധന അവരിൽ വല്ലാത്ത വാശി ഉളവാക്കി. ഇനിയും ഇത് തുടർന്നാൽ പാപ്പിയുമായി ഇക്കാര്യം ചോദിക്കാൻ തന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. കുറെ വടികൾ അവർ കരുതി. ചായക്കടയുടെ സമീപം അവ മണലിൽ കുഴി മാന്തി ഇട്ട് മറച്ചുവെച്ചു. പിറ്റേന്നു മൂന്നുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവർ ചായക്കടയിൽ പതിവുപോലെ വന്നിരുന്നു. കുറേനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാപ്പിയും കുട്ടരും മണൽപ്പുറത്തെത്തി. അവർ ചായ കുടിക്കാൻ ചായക്കടയിലേയ്ക്ക് കയറി. തുടർന്ന് ഇരുകൂട്ടരും ഒന്നും രണ്ടും പറഞ്ഞു വഴക്കു മുത്തു. മുഹമ്മദീയർ പെട്ടെന്ന് ചാടിയിറങ്ങി കുഴിച്ചിട്ടിരുന്ന വടികൾ എടുത്ത് അടി തുടങ്ങി. പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ ആക്രമണം പാപ്പിയെയും കുട്ടരെയും അന്ധാളിപ്പിച്ചു. പാപ്പിയുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ മണൽപ്പുറത്തുനിന്ന് ഓടിക്കളഞ്ഞു. അടി മുഴുവൻ നിഷ്പ്രയാസം തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അഭയാസിയായ പാപ്പി ഒട്ടും കൂസലില്ലാതെ പുറംതിരിയാതെ ഒഴിമുറയിൽ പുറകോട്ട് നടന്നു. എന്നാൽ ഗ്രഹപ്പിഴയ്ക്ക് ആറ്റുമണലിൽ ജീർണ്ണിച്ച് മുകളിലോട്ടു നിന്നിരുന്ന ഒരു തെങ്ങിൻകുറ്റിയിൽ പാപ്പിയുടെ കാലു തട്ടി, പെട്ടെന്ന് പുറകോട്ടു ഒന്നു തിരിഞ്ഞു. ഉടൻ കമാലുദ്ദീൻ എന്ന മുഹമ്മദീയൻ നിമിഷംകൊണ്ട് ഒരു അടി കൊടുത്തു. പാപ്പിയുടെ തലയ്ക്കാണ് കൊണ്ടത്. തല പൊട്ടി പാപ്പി പുറകോട്ടു മറിഞ്ഞു. തുടർന്ന് ക്ഷുഭിതരായ അവർ ദേഹത്തിനിട്ടും അടിച്ചു. തലയിൽ നിന്നും രക്തം പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തുടർന്ന് മുസൽമാന്മാർ ഓടി ഒളിച്ചു. വിവരം അറിഞ്ഞ ക്ഷണം സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ആൾക്കാർ വന്നു ആനപ്പാപ്പിയെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു എങ്കിലും ആനപ്പാപ്പി രാത്രി തന്നെ മരിച്ചു.

ഈ വിവരം അറിഞ്ഞതോടെ താഴത്തങ്ങാടിയിലെ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ഇളകി. അവർ സെമിനാരിയിൽ ഓടിഎത്തി. ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് ആനപ്പാപ്പി ആസനമരണനായി കിടക്കുമ്പോൾ “അടിച്ചത് പുരാട്ടെ പാപ്പച്ചൻ ആണെന്ന് പറയണമെന്ന്” പ്രമുഖരിൽ ഒരാൾ പാപ്പിയുടെ ചെവിയിൽ രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു. ഈ മുഹമ്മദീയരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനും സെമിനാരിക്കു സമീപം താമസിക്കുന്നതുമായ സി. ജെ. കുര്യന്റെ

ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ പാപ്പച്ചന്റെ പേര് ഇങ്ങനെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്താൽ കേസിന് ബലം കൂടുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു എതിരാളികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മജിസ്ട്രേറ്റ് സ്ഥലത്ത് വന്ന് ആനപ്പാപ്പിയുടെ മൊഴി എടുത്തു. പാപ്പി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഭവം കേട്ടറിഞ്ഞ് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട വളരെയധികംപേർ മുസൽമാന്മാരെ നിയോഗിച്ച അക്കരക്കാരെ എടുക്കണം എന്നലറിക്കൊണ്ട് അക്കര കടവിലേയ്ക്ക് നീങ്ങി. അവിടെ ബാവാകക്ഷികൾ ആയുധങ്ങളുമായി നിരന്നുനിൽക്കുന്നതു കണ്ട് പുലഭ്യം പറഞ്ഞ ശേഷം തിരിച്ചുപോയി. മേത്തന്മാരെ കൊണ്ടുവന്ന് മെത്രാച്ചനെ കൊന്നിട്ട് കേസ് എതിരില്ലാതെ ജയിക്കുവാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയായി ചിലർ ദുഷ് പ്രചരണം നടത്തി. എങ്കിലും സി. ജെ. കുര്യനും കൂട്ടരും അത്ര വിഡ്ഢി കളാണ് എന്ന് ആരും കരുതുകയില്ലല്ലോ. എതിരാളിയെ കൊന്നാൽ കേസ് ജയിക്കുമെങ്കിൽ എത്ര എളുപ്പമാണ് കാര്യങ്ങൾ. പന്നികളെ എന്ന വിളിയിൽ ഒരടികൊണ്ട് മരണഹേതുവായി. ആ സംഭവം ബാവാകക്ഷിക്കാർക്ക് കേസിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടു വരുത്തി.

കേസിനു ബലമായി ഏതായാലും സെമിനാരികു സമീപം താമസിക്കുന്ന പാപ്പച്ചനെ ഒന്നാം പ്രതിയാക്കണം എന്നും ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ജയിലിൽ അടയ്ക്കണം എന്നും മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ശഠിച്ചു. പാപ്പച്ചന് കുറെക്കാലം ഒളിവിൽ കഴിയേണ്ടി വന്നു. സി. ജെ. കുര്യനെ ഒരു കേസിൽ പോലീസിൽ പിടിപ്പിക്കാൻ നേരത്തെ ശ്രമം നടത്തിയത് വിജയിച്ചില്ല. ആ വൈരാഗ്യം പാപ്പച്ചനെ അറസ്റ്റു ചെയ്യിച്ചു തീർക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തന്ത്രം. ഈ പ്രതികാരവും വിജയിച്ചില്ല. പാപ്പച്ചൻ കുറെ മാസങ്ങൾ വീടുകളിൽ മാറി മാറി ഒളിവിൽ താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ ജാമ്യക്കുച്ചിട്ട് വച്ച് ജാമ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി പ്രതിസ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറി. ആനപ്പാപ്പിക്കേസ് നടന്നു. 38 പേരെ പ്രതികളാക്കിയാണ് പോലീസ് കേസ് ചാർജ്ജ് ചെയ്തത്. കേസ് വിചാരണ നടന്നു. പാപ്പിയെ ആരാണ് അടിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കേസ് തെളിവില്ലാതെ പോയി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പല കാരണങ്ങളാൽ വരവിൽ കൂടുതൽ ചെലവ് വർദ്ധിച്ചു. തുടർന്നു പാപ്പച്ചനു കടങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. കടം വീട്ടുന്നതിലേക്കായി 300 പറ നിലം, ചെങ്ങളക്കാട്ടിലെ വീതം, തിരുനക്കരമാളിക എന്നിവ കിട്ടിയ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് തെത്തറക്കാർക്ക് കൊടുത്തു. പറയ്ക്കൽ പുരയിടത്തിൽ ഒരേക്കർ, കരിയംപാടം, കോടിമത നിലം, മെത്രാൻ കായൽ ഇത്രയും കൊച്ചുപാപ്പി വലുപ്പനും കൊടുത്തു. ശരിയായി വില പേശാനോ, പുറത്തു വില ചോദിച്ചു അറിയാനോ അന്നത്തെ കാലത്ത് മിനക്കെട്ടില്ല.

ശാന്തനും വീട്ടുകാർക്കും നാട്ടുകാർക്കും പ്രിയങ്കരനുമായിരുന്ന പാപ്പച്ചനെ ഗ്രഹപ്പിഴ എന്നവണ്ണം ഇടപെടേണ്ടി വന്ന സമുദായക്കേസും ആനപ്പാപ്പിക്കേസും മാനസികമായും, ശാരീരികമായും, സാമ്പത്തികമായും തളർത്തി. പാപ്പച്ചൻ 45-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചു. മരിക്കാനായപ്പോൾ മൂന്നു മക്കളെയും അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന കൊച്ചാപ്പി വലുപ്പനെ ഏൽപ്പിച്ചു. സ്ഥലങ്ങൾ പലതും വിറ്റു എങ്കിലും കടമെല്ലാം തീർത്തിട്ടാണ് മരിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനഃസമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. പാപ്പച്ചന്റെ മരണശേഷം ഭാര്യ ആച്ചിയമ്മ മൂന്നു മാസക്കാലം പൂരാട്ടു താമസിച്ചു. ആച്ചിയമ്മയും രോഗിയായി. തുടർന്ന് ആയിരൂർക്ക് പോയി വിശ്രമിക്കാമെന്നു കരുതി ആച്ചിയമ്മയുടെ പിതാവ് മാവേലി അച്ചൻ വള്ളവുമായി വന്ന് മകളെയും മൂന്ന് കൊച്ചുമക്കളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഭർത്താവ് മരിച്ച് 10 മാസം കഴിഞ്ഞ് 1920 സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തീയതി അയിരൂർ വച്ച് ആച്ചിയമ്മയും നിര്യാതയായി.

സി. ജെ. കുര്യന്റെ അന്ത്യകാലം

കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള എഴുതുന്നു: മെത്രാൻ പക്ഷക്കാർ തോറ്റതിന്റെ ഗുണം പ്രായോഗികമായി ആസ്വദിക്കുന്നതിൽ നേരിട്ട സാഹചര്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ സി. ജെ. കുര്യനെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ബാധിച്ചതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു സംഭവകഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കോഴിമണ്ണിൽ ദിവാൻ ബഹദൂർ വി. വറുഗീസിന്റെ അനുജനും കേട്ടയത്ത് സർക്കാർ വക്കീലുമായിരുന്ന തോമസ് വറുഗീസ് പറഞ്ഞു കേട്ടതാണ്.

ട്രോപ്പിക്കൽ പ്ലാന്റേഷൻസ് കമ്പനി സംബന്ധിച്ച് പാലാമ്പടം പി. ടി. തോമസ് വക്കീലും പി. എം. മാണിയും തമ്മിലുണ്ടായ തർക്കത്തിൽ ഡോ. വറുഗീസ് ആലപ്പുഴയിലെ പ്രസിദ്ധ വക്കീലായിരുന്ന കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ, സി. ജെ. കുര്യൻ ആദിയായവർ മാണിയുടെ വശത്തായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർ ബോർഡ് മീറ്റിംഗ് ആലപ്പുഴ ടി. ബി. യിൽ കൂടി. അതിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വന്ന ഡയറക്ടറന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഡോ. വർഗീസും സി. ജെ. കുര്യനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ അവിരൂവരും സഹപാഠികളായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾ കുറെയധികം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഇരുവരും കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ആദ്യകാലത്ത് നല്ല പ്രസരിപ്പും ആരോഗ്യസൗഷ്ഠവവും തികഞ്ഞിരുന്ന കുര്യൻ അപ്പോഴേക്ക് ശരീരവും മനസ്സും ക്ഷീണിച്ച് അവശനായി കാണപ്പെട്ടു. ഇത്ര ക്ഷീണിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് എന്ന് ഡോക്ടർ വറുഗീസ് ചോദിച്ചപ്പോൾ, സമുദായക്കേസുകളും വഴക്കുകളും കൊണ്ട് തന്റെ ശരീരത്തിനും മനസ്സിനുമുണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങളാണ് ഇതിനു കാരണമെന്നും തനിക്ക് അപാരമായ ക്ഷീണം തോന്നുന്നുവെന്നും സി. ജെ. കുര്യൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി പരിശോധിച്ച് ഒരു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം പറയണമെന്നും ഡോക്ടർ

റോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഡോക്ടർ അപ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിച്ചിട്ട് രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു. “കൊച്ചുകുഞ്ഞേ (അതായിരുന്നു സി. ജെ. കുര്യന്റെ ഓമനപ്പേര്) ഉള്ളതുപറയട്ടെ, കൊച്ചുകുഞ്ഞിന് ഇനി അധികം ആയുസ്സുള്ള ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. ഇനിയെന്തിനാണ് കൊച്ചുകുഞ്ഞേ, ഈ സമുദായവഴക്കും വയ്യാവേലിയുമൊക്കെ തുടരുന്നത്? ഈ അവസാനകാലത്തെങ്കിലും അതു മതിയാക്കി സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കൂ.”

ഈ വഴക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഏതു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും താൻ തയ്യാറാണെന്നും കേസിനുവേണ്ടി താൻ ചെലവാക്കിയ വലിയ തുക കിട്ടിയാൽ സകല വഴക്കും വിട്ടുമാറാം എന്നും സി. ജെ. മറുപടി പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ, “മെത്രാപ്പോലീത്താ ആ തുകയും അതിലപ്പുറവും തരാൻ സമ്മതിച്ചു എന്നും കൊച്ചുകുഞ്ഞാണ് അതിൽ വിസമ്മതം കാണിച്ചതെന്നും ആണല്ലോ ഞാൻ കേട്ടത്.”

ഡോക്ടർ കേട്ടതു ശരിയാണെന്നു പശ്ചാത്തപസുചകമായി സമ്മതം മുളി. ഡോക്ടർ, മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു പറഞ്ഞാൽ കാര്യം ഇപ്പോഴെങ്കിലും തീരും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഡോക്ടറോട് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഡോക്ടർ അത് ഏറ്റു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, കൊച്ചിയിലെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറും മഹാരാജാവിനെ ദിവസേന പരിശോധിക്കേണ്ട ചുമതലയുള്ള ആളും എന്ന നിലയ്ക്ക് ഡോ. വറുഗീസിനു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ചെന്നു കാണുവാൻ അന്നൊന്നും അവസരം ലഭിച്ചില്ല.

അപ്പോഴേക്കും സി. ജെ. കുര്യൻ ചിന്തിക്കാനും സംഭാഷണം ചെയ്യാനും അസാധ്യമായവിധത്തിൽ ആസന്നമരണനായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1924 മാർച്ച് 2-ന് 64-ാം വയസ്സിൽ കുര്യൻ അന്തരിച്ചു.

കുര്യൻ റൈട്ടറും സി. ജെ. കുര്യനും

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, സി. ചെറിയാൻ എന്നിവർ രചിച്ച *നസ്രാണികേസരി അക്കര കുര്യൻ റൈട്ടർ* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സി. ജെ. കുര്യനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കാണുക:

കുര്യൻ റൈട്ടറുടെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതകഥയിലെ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രമാണ് സി. ജെ. കുര്യൻ. റൈട്ടറുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനായ ഉലഹന്നാച്ചന്റെ ദിനീയ പുത്രനായി 1862 -ൽ അക്കരത്തറവാട്ടിൽ ഇദ്ദേഹം ജാതനായി. ബാല്യം മുതൽതന്നെ സി. ജെ. കുര്യന്റെ ആരാധനാപാത്രമായിരുന്നു കുര്യൻ റൈട്ടർ. റൈട്ടർക്ക് കുര്യനോട് പുത്രനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. സഹോദരപുത്രൻ എന്നതിലുപരി റൈട്ടറുടെ ആത്മമിത്രവും സന്തതസഹചാരിയും കാര്യദർശിയും എല്ലാമായിരുന്നു സി. ജെ. കുര്യൻ. സമുദായനേതാവ്, രാജ്യകാരവിശാ

രദൻ എന്നീ തലങ്ങളിൽ പിൽക്കാലത്ത് പ്രശസ്തനാകുവാൻ സി. ജെ. കൂര്യനു സാധിച്ചത് റൈട്ടറുടെ ഉപദേശവും ശിക്ഷണവും കൊണ്ടാണ്. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനത്തിനുശേഷം മലങ്കര സമുദായം ബാവാകക്ഷിയും മെത്രാൻ കക്ഷിയുമായി ചേരിതിരിഞ്ഞപ്പോൾ ബാവാകക്ഷിയുടെ അനിഷേധ്യ നേതാവ് സി. ജെ. കൂര്യനായിരുന്നു.

സി. ജെ. കൂര്യന് കേവലം അഞ്ച് വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ പോയി റൈട്ടറോടൊത്ത് താമസം തുടങ്ങി. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ചത്. റൈട്ടറുടെ ഭാഗിനേയും സി. ജെ. കൂര്യന്റെ സമവയസ്കനുമായ ഇ. ജെ. ജോണും അവിടെ താമസിച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു. കൊച്ചിയിലെ പഠനത്തിനു ശേഷം ചാവക്കാട്ടുള്ള ബോർഡിങ്ങ് സ്കൂളിലും അതിനെ തുടർന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തുമായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. ഇവരുടെ പഠനത്തിനു വേണ്ടി റൈട്ടർ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കെട്ടിടം വാങ്ങുകയുണ്ടായി. പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെല്ലാം എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ബംഗ്ലാവുകൾ കൂര്യൻ റൈട്ടർക്ക് സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് കൂര്യൻ റൈട്ടറുടെ താമസത്തിനുവേണ്ടി വാങ്ങിയത് പുള്ളിമുടിനു സമീപമുള്ള എൽ. എം. എസ്. വക കെട്ടിടമാണ്. പിന്നീട് ഈ കെട്ടിടം എൽ. എം. എസ്. കാർക്ക് തിരിച്ചു കൊടുത്തു. മെട്രിക്കുലേഷൻ പാസായ ശേഷം സി. ജെ. കൂര്യന് റൈട്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പഠനം നിർത്തേണ്ടി വന്നു. തന്റെ വ്യവസായ സംരംഭത്തിൽ കൂര്യനെക്കൂടി പങ്കാളിയാക്കുക എന്നതായിരുന്നു റൈട്ടറുടെ ലക്ഷ്യം. പിതൃവ്യന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അങ്ങനെ സി. ജെ. കൂര്യനും വ്യവസായ രംഗത്തു വന്നു. കൊച്ചിയിലും ചാവക്കാട്ടുമായി പരന്നു കിടന്ന വ്യവസായ സാമ്രാജ്യം ഭരിക്കുവാൻ ഊർജ്ജസ്വലനായ കൂര്യനെ ലഭിച്ചത് റൈട്ടർക്ക് അത്യന്തം ആശ്വാസപ്രദമായിരുന്നു. വ്യവസായം, പത്രപ്രവർത്തനം ഇവ കൂടാതെ സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി മുഴുകി കഴിയുക നിമിത്തം കൂര്യൻ റൈട്ടർ വിശ്രമം എന്തെന്നറിഞ്ഞില്ല. കൂര്യനും റൈട്ടറുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേകമായ ബന്ധത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന രണ്ടു കത്തുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. ആദ്യത്തെ കത്ത് സി. ജെ. കൂര്യൻ കൂര്യൻ റൈട്ടർക്ക് ചാവക്കാട്ടു നിന്നും 1060 ഇടവം 22 -നു എഴുതിയതാണ്:

“എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുപ്പാപ്പയ്ക്ക്, ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ട് അഞ്ചാറു ദിവസത്തോളമായി. ഇതേവരെയും കോടതിയിൽ കെട്ടിവെയ്ക്കേണ്ട പണത്തിന്റെ തുക ഇത്രയെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടാതെ തേങ്ങാ വിലക്കേണ്ടതിലേക്ക് ആളുകളെ ആകർഷിക്കുകയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യ വിധിയും, സ്പെഷ്യൽ വിധിയും ഇതേവരെ ഇവിടെ വന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അടയ്ക്കേണ്ട തുക ഇത്രയെന്ന് തിട്ടപ്പെ

ടുത്തുവാൻ പ്രയാസമെന്നും, വന്നാലുടനെ തിട്ടപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കാമെന്നും ഇന്ന് ഗോവിന്ദമേനോൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൂന്നു നാലു ദിവസത്തിനകം വരുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തുക ഏകദേശം മൂന്നു കോടതികളിലേയും ചിലവുൾപ്പെടെ രണ്ടായിരത്തിയെഴുന്ന് ഉറുപ്പികയോളം കാണുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തിട്ടമറിയുന്നതിന് വിധി കോർട്ടിലേക്കു വരാതെ പൊത്തുവരിത്തം ഇല്ല. വിശേഷിച്ചും തേങ്ങാ വിലക്കേണ്ട കാര്യം ഞാൻ ഇവിടങ്ങളിൽ എന്നു തന്നെയല്ല കോട്ടപ്പടി, പാവറട്ടി, പാലയൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അന്വേഷിച്ച് ആയിരത്തിന് 18, 18 1/2 ഉറുപ്പികയിൽ കൂട്ടിയെടുക്കുന്ന ആളുകളില്ല. ഒരുത്തനും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിച്ചു. കഴിയുന്നിടത്തോളം ഇവിടെയുണ്ടാകുന്നത് കഴിച്ച് അവിടെ നിന്നും വരുത്തുന്നത് എന്നു വരുകിലും ഒന്നാത്തരം കൊട്ടത്തേങ്ങ 18 ഉറുപ്പിക വിലയ്ക്ക് വിലക്കുന്നതിന് ഞാൻ വളരെ മടിക്കുന്നു. നാലു മാസം കൂടി കഴിഞ്ഞ് 28 ഉറുപ്പിക, 30 ഉറുപ്പിക വില വയ്ക്കുന്ന തേങ്ങയാണ്. അതിനാൽ ഏതുവിധം ചെയ്യണമെന്നും ഉറുപ്പിക അയയ്ക്കുന്ന വിവരത്തിനും ഉടനെ എഴുതി അയയ്ക്കണം. എന്റെ പക്ഷം ഉറുപ്പിക 2700 അവിടെ നിന്നും തല്ക്കാലം അയച്ച് വിധികടം അടയ്ക്കണമെന്നാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആയിരത്തിന്മേൽ 10 ഉറുപ്പിക നഷ്ടമുണ്ട്. ഇനി അവിടുത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

പിന്നെയും കൊച്ചുപ്പാപ്പൻ കറുപ്പ് കുത്തക പിടിയ്ക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് തിരുവനന്തപുരത്തിന് പോകുന്നു എന്നു കേട്ടതിൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടെ പറയുന്നതിന് യോഗ്യനല്ലെങ്കിലും ഈ വയസ്സുകാലത്ത് ഇനിയും ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിനേയും പ്രയാസത്തേയും കുറിച്ചു മാത്രം എഴുതുന്നതാണ്. ഞങ്ങളുടെ താത്പര്യം നിങ്ങളിനിയും സുഖമായിട്ടിരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയും നിങ്ങൾ നടത്തിയതും നടത്തുന്നതും ആയ സ്ഥിതിയിൽ ആറിനൊരോഹരി നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തന്മാർ അല്ലെങ്കിലും കേൾവിദോഷത്തിനിടവരാതെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമായ കാര്യാദികൾ അന്വേഷിച്ച് നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ച് അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് കൊച്ചുപ്പാപ്പൻ കുത്തകയ്ക്കായിട്ട് ശ്രമിച്ചു പോകുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ജോലികൾ ഒരുക്കി ഉള്ളതുകൊണ്ട് മാനത്തോടെ ഇരിക്കുന്നതിന് ദൈവം തിരുമനസ്സായിട്ടു ഉള്ളപ്പോൾ കൊച്ചുപ്പാപ്പൻ ഇനിയും ബുദ്ധിമുട്ടി നടക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. കൊച്ചുപ്പാപ്പൻ ഇതേവരെയും ഒരു ദിവസമെങ്കിലും സാവകാശത്തോടുകൂടി ഇരുന്നൂ കഞ്ഞി കുടിച്ച ദിവസമില്ലല്ലോ. അത് യൗവനകാലത്തിൽ മനസ്സും ശരീരവും ഒരുമിച്ച് ചെയ്യാവുന്ന കാലത്തിൽ എന്നു വിചാരിക്കാം.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ വയസ്സുകാലത്ത് മനസ്സ് ചെല്ലുന്നിടത്ത് ദേഹം ചെല്ലാത്ത കാലത്തിൽ വലിയ ഭാരങ്ങൾ കഴുത്തേൽ ഏറ്റ് കഞ്ഞിയും വെള്ളവും സുഖമായിട്ടിരുന്ന് കുടിക്കാൻ പാടില്ലാതെ വരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എത്രയോ വിഷമമുണ്ട്. അതിനാൽ കഴിയുമെങ്കിൽ കുത്തക പിടിക്കാതെ പോരണമെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അവിടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ എഴുതിയത് അവിടേയ്ക്ക് ഇനിയും ഉണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിനേയും പ്രയാസത്തേയും കുറിച്ചുള്ള എന്റെ മനോവ്യസനം ഉണ്ടാകുകൊണ്ട് മുഷിച്ചിൽ വിചാരിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. എനിക്ക് കോട്ടയത്തു നിന്നും പോരുമ്പോൾ നാലഞ്ചു ദിവസം പനിയായി കിടന്നു പോയി. അവിടെ എല്ലാവരുടെയും ശരീര സുഖത്തിനും പണയയ്ക്കുന്ന വിവരത്തിനും ഞാൻ നടക്കേണ്ടും ക്രമങ്ങൾക്കും എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

ഈ എഴുത്തിന് കുര്യൻ റെട്ടർ അയച്ച മറുപടി ഇതാണ്: “22-നു എഴുതി അയച്ചതും 30-നു ഗോവിന്ദമേനോൻ എഴുതി അയച്ചതും ഇവിടെ കിട്ടി അറിഞ്ഞു. കുമ്പനഴികത്തുകാരുടെ വിധികടത്തിലേക്ക് നെല്ലായിട്ടും നാളികേരമായിട്ടും വിറ്റാലെത്തു കിട്ടുമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ പോയിട്ടു വന്ന എഴുത്തുകൾ കൊണ്ട് മനസ്സിന് ഒരു സമാധാനവുമാകുന്നില്ല. ആ കടത്തിലേയ്ക്ക് മുതൽ അവിടം കൊണ്ടു തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാതെ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസവും ഉണ്ടാക്കുക എന്നു വച്ചാൽ വിമ്മിട്ടവും നിനക്ക് കുറവും എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കാര്യ വിചാരത്തിൽ നിന്നും മുതലൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെങ്കിൽ വസ്തു പണയം കൊടുത്ത് മേടിച്ച് കാര്യം നടത്തുകയും ഇരിപ്പു ചരക്കും, മേലാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചരക്കും ഇതുകളെ കൊണ്ട് ആ വക കടം തീർത്ത് വസ്തു തിരികെ വാങ്ങുകയും ചെയ്യാനുള്ള കടമ നിന്റെ മേലിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നും ഉണ്ടാക്കി അയപ്പാൻ പറയുന്നതും നിനക്ക് എളുപ്പം തന്നെ. കോട്ടയത്ത് ആയിട്ടും ഇവിടെ ആയിട്ടും ഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് അറിവില്ലാത്ത ഒരുവനെപ്പോലെ നീ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ചരക്കു വിൽക്കുന്നത് കഴിച്ച് വേണ്ടി വന്നാൽ പത്തോ ആയിരമോ അയയ്ക്കാമെന്നായിരുന്നു പോകുമ്പോൾ പറഞ്ഞതിന്റെ താത്പര്യം. അതുകൊണ്ട് ആ വിധികടം തീർക്കേണ്ട ചുമതല നിന്റെ മേൽ വച്ചിരിക്കുന്നു. വസ്തു പണയമെഴുതുന്നതിലേയ്ക്ക് എന്റെ മുക്തിയാർ രജിസ്റ്റർ വേണ്ടുന്നതിന് പകർപ്പ് അയച്ചാൽ ഞാൻ ഒപ്പിട്ട് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് അയച്ചുതരാം. കടം വാങ്ങുന്ന മുതൽ ആറു മാസത്തിനകം പിരിവുകളും കൊണ്ടും മറ്റും തീർക്കാമല്ലോ. ഇത് നിന്നെക്കൊണ്ട് സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് മടക്കത്തപാൽ മാർഗ്ഗം മറുപടി അയയ്ക്കണം.

വിധി വന്നിരുന്നാൽ സംഖ്യയും അറിയിക്കണം. കുത്തക ലേലത്തിന് ഗോവിന്ദമേനോനെ അയച്ചിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചവട്ടത്തേയ്ക്ക് ലേലം നിർത്തി വച്ചതായി എഴുത്തും കമ്പിയും വന്നു. ഗോവിന്ദമേനോൻ തിരികെ എത്തിയില്ല. നമ്പർ ഇന്നു വിധിക്കും. വസ്തുവിന്മേൽ ചുമത്തിയല്ലാതെ നമ്മുടെ മേൽ സ്ഥാപിച്ചു വരുകയില്ല (ഇത് ആദ്യത്തെ വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ആലപ്പുഴ ജില്ലയിലെ വിധിയെപ്പറ്റിയാണ്). നിന്റെ എഴുത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗം പിന്നെയും പിന്നെയും വായിച്ചു. എഴുത്തിലെ വാചകപുഷ്പ് ടിപ്പോലെ കാര്യം നടത്തുന്ന മക്കളുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞങ്ങൾ എത്ര ഭാഗ്യമുള്ളവരായിരുന്നെന്ന് മാത്രം വിചാരിച്ച് സമാധാനപ്പെടുകയും ഞങ്ങളുടെ തലയിലെഴുതിയപ്രകാരം രാപകലില്ലാതെ അദ്ധ്വാനിച്ച് നിങ്ങളെ സുഖത്തോടെ ഇരുത്താമെന്ന് ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് കാര്യാദികൾക്ക് വീഴ്ച കൂടാതെ നടക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം” (1060 മിഥുനം 3).

(നസ്രാണികേസരി അക്കര കുര്യൻ റെട്ടർ, പേജ് 231-235)

കുര്യൻ റെട്ടറുടെ സമ്പാദ്യം

സി. ജെ. കുര്യൻ സ്വന്തമാക്കിയെന്ന്!

“മരണത്തിനു മുമ്പ് റെട്ടർ ജ്യേഷ്ഠൻ ഉലഹന്നാച്ചനുമായി വസ്തുവകകൾ വീതിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിരുന്നു. കുര്യൻ റെട്ടർ സമ്പാദിച്ച സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും ഉലഹന്നാച്ചന്റെ പേരിൽ ആയിരുന്നു. സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗം വയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉലഹന്നാച്ചൻ യാതൊരു താത്പര്യവും കാണിച്ചില്ല. താൻ പിതൃതുല്യം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ജ്യേഷ്ഠൻ ഉലഹന്നാൻ തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ നിരാകരിച്ചതിലുണ്ടായ ആഘാതം അദ്ദേഹത്തിനു താങ്ങാവുന്നതിൽ കൂടുതലായിരുന്നു. ഈ ആഘാതമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിന് കാരണമെന്ന് സംശയിക്കാവുന്നതാണ്. സ്വത്തുക്കളുടെ ഭാഗം വയ്പ് ഉലഹന്നാച്ചന്റെ മരണം വരെയും (1905) നടന്നിരുന്നില്ല” (നസ്രാണികേസരി അക്കര കുര്യൻ റെട്ടർ, പേജ് 193-194)

കുര്യൻ റെട്ടർ മരിച്ച് 90-ാം ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും നിര്യാതയായി. ജീവിതകാലത്തു തന്നെ രണ്ടു പെൺമക്കളേയും കെട്ടിച്ചയച്ചിരുന്നു. ഏകപുത്രൻ കുഞ്ഞുഞ്ഞിന് പതിനാല് വയസ് പ്രായമായിരുന്നു. കുഞ്ഞുഞ്ഞ് അമ്മാച്ചനായിരുന്ന പുനൻ ജഡ്ജിയുടെ ഒപ്പം താമസിച്ച് പഠിക്കുകയായിരുന്നു. പിതാവു മരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പഠിത്തം മതിയാക്കി അക്കര കുടുംബത്തിൽ താമസം തുടങ്ങി. 21 വയസ്സായപ്പോൾ അദ്ദേഹം കല്ലട മുതലാളിയുടെ സഹോദരി അക്കാമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം വലിയപറമ്പിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

തന്റെ പിതൃസഹോദരൻ മരിക്കുന്നതു വരെയും വീട്ടുചെലവിനുള്ള വക എത്തിച്ചിരുന്നു. ...

1905-മാണ്ട് പിതൃസഹോദരൻ മരിച്ചതിനു ശേഷം വലിയപറമ്പിൽ പൂരയിടവും, തിരുനക്കര ഒരു കെട്ടിടവും കുന്നുംപുറത്തുള്ള സ്ഥലവും പാടവും കുഞ്ഞുകുഞ്ഞിന് ഇഷ്ടദാനമായി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി (നസ്രാണികേസരി അക്കര കുര്യൻ റൈട്ടർ, പേജ് 239, 242).

കുര്യൻ റൈട്ടർ സമ്പാദിച്ചതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനു കിട്ടിയത് ഇത്രമാത്രമാണ്. ബാക്കി മുഴുവനും സി. ജെ. കുര്യനും സഹോദരങ്ങളും സ്വന്തമാക്കിയെന്നാണ് റൈട്ടറുടെ മകൻ കുര്യൻ ചെറിയാന്റെ ആറു പുത്രന്മാരിൽ നാലാമത്തെ പുത്രനായ സി. കോര (പാപ്പച്ചൻ) യുടെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ സി. ചെറിയാൻ രചിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത്. റൈട്ടറുടെ മകൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ പുറകിൽ ഉറച്ചു നിന്നതും ഇതും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വായിക്കാവുന്നതാണ്. താഴെത്തങ്ങളാടിയിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ സെമിനാരിയിൽ വരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി റൈട്ടറുടെ മകൻ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞിനോട് പറഞ്ഞ് അവരുടെ നേതാവിനെ വരുത്തി സംസാരിക്കുന്ന സംഭവം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെയുള്ളത് കാണുക. 1087 ചിങ്ങം 22-ന് കോട്ടയത്ത് എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ കുന്നുംപുറത്ത് കുര്യൻ ചെറിയാനെ അൽമായട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാതെ വന്നതിനെ തുടർന്നാണ് കോട്ടയത്ത് ചിറക്കടവിൽ കോരൂള ഏബ്രഹാമിനെ ആ സ്ഥാനത്ത് നിയമിച്ചത്.

കള്ള്, കറപ്പ്, കഞ്ചാവ് എന്നിവയുടെ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ പ്രദേശങ്ങളുടെ കുത്തകക്കാരനായിരുന്നു കുര്യൻ റൈട്ടർ എന്നാണ് ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവകാശപ്പെടുന്നത്. ഇത് പൂർണ്ണമായും ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളുടെ കുത്തക മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തായാലും മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഇവയിൽ നിന്നും കുര്യൻ റൈട്ടറും സി. ജെ. കുര്യനും സമ്പാദിച്ചതു മുഴുവൻ മലങ്കരസഭാ കേസ് കളിച്ച് നശിപ്പിച്ചു.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്ക് തീർത്തുകൊണ്ട് ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തുവിട്ടിരുന്ന കല്പന ഷൊർണൂർ റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വച്ച് പണം കൊടുത്ത് സി. ജെ. കുര്യന്റെ ഒരു അനുയായി വാങ്ങിച്ചിരുന്നു (മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 4, എം.ഒ.സി. പതിപ്പ്, 2015, പേജ് 424-425). ഈ കല്പന കുര്യന്റെ കുടുംബത്തിലുണ്ടെന്നും അത് കാരണമാണ് കുടുംബം നശിക്കാനിടയായതെന്നും പ്രബലമായ പറച്ചിലുണ്ട്.